

ČTVRTEK, 5. ÚNORA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 10:00.)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Uvádění na trh a používání krmiv (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je zpráva (A6-0407/2008) pana Graefe zu Baringdorf za Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o uvádění na trh a používání krmiv (KOM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD)).

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dnes projednáváme tzv. „otevřené prohlášení“. Týká se transparentnosti v oblasti krmiv, které je základem zdravých potravin pro spotřebitele, a poskytuje těm, kdo používají krmné směsi, přehled o tom, co kupují.

Urazili jsme dlouhý kus cesty, ale pokud dnes přijmeme toto nařízení, přivedeme, jak doufám, celou záležitost ke zdárnému konci, a rád bych poděkoval Komisi, která nám svým konstruktivním přístupem k této záležitosti významně pomohla. Komise se setkala v Parlamentu s bezvýhradnou politickou vůlí prosadit toto otevřené prohlášení a rovněž podstoupila neústupnou, i když čestnou rozpravu s Radou. Na výsledky můžeme být hrdí.

Dovolte mi krátký pohled do historie. V roce 1997 vydal v důsledku krize související s BSE dočasný vyšetřovací výbor závěrečnou zprávu, v níž Parlament vyzývá k zavedení tohoto „otevřeného prohlášení“. Komise předložila návrh, z něhož se později stala směrnice 2002/2/ES. Po dojednání kompromisu s Radou – který prošel všemi orgány – bylo prostřednictvím směrnice zavedeno otevřené prohlášení, z něhož vyplývá, že údaje na etiketě musí uvádět složky s tolerancí $\pm 15\%$, přičemž informace o přesném složení se poskytují na požádání.

Jednalo se o směrnici a nikoli o nařízení a členské státy ji uplatňovaly jen zdráhavě, pokud vůbec. Výrobci krmiv podali žalobu u Evropského soudního dvora, který vydal potvrzení prvního stupně: kromě přesného uvádění informací je zákonnost této směrnice nesporná. Rozsudek jsme následně zohlednili v dalším projednávání v Parlamentu a celou záležitost jsme nyní uzavřeli ve formě tohoto nařízení. Pokaždé se mi dostalo cti být zpravodajem a po celou tu dlouhou dobu jsem se těšil z usilovné spolupráce s Komisí založené na důvěře.

Nyní máme před sebou výsledek tvrdého, ale čestného boje, na který můžeme být hrdí. Je rovněž zřejmé, že se těší z podpory této sněmovny i jednotlivých skupin. Ze skutečnosti, že nejsou předloženy žádné pozměňovací návrhy, usuzuji, že toto nařízení bude přijato velkou většinou. Máme tedy kvalitní nařízení, které zavádí otevřené prohlášení ve třech krocích – víte, o které se jedná – za prvé, uvádění složek v sestupném pořadí podle jejich hmotnostních podílů; za druhé, poskytování informací ze strany výrobců krmiv s tolerancí $\pm 15\%$ – v této souvislosti jsme v této právní úpravě nestanovili výhradu práv duševního vlastnictví, ale odkázali jsme na obecné právní předpisy –; a za třetí, ustanovení o poskytování přesných informací orgánům.

Dále bych rád zdůraznil, že jsme zavedli registr. V Evropské unii od nynějška nebude zkrmována ani přimíchávána žádná složka, aniž by nebyla zveřejněna, protože tyto složky musí být zahrnuty do registru. To je důležité nejen pro dozorcí orgány, ale i pro veřejnost a spotřebitele. Mohu proto prohlásit, že z hlediska zpravodaje jsem s celkovými výsledky velmi spokojen.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, v první řadě bych ráda poděkovala Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova za práci na tomto materiálu a zejména zpravodaji, panu Graefe zu Baringdorfovi, stejně jako stínovým zpravodajům, kteří všichni sehráli významnou úlohu.

Pan Graefe zu Baringdorf dokázal řídit jednání velmi obratně, za což jsme mu velmi vděční.

Kompromisní balíček zachovává vysokou úroveň bezpečnosti potravin, které bylo v EU dosaženo. Vytváří vhodnou rovnováhu mezi ochranou spotřebitele a právy duševního vlastnictví. Odstraňuje břemeno povolení řízení před uvedením výrobku na trh pro bio-proteiny, modernizuje označování krmiv prostřednictvím odpovídajících informací zákazníkovi a jádrem legislativního procesu se stává společná regulace. Zvyšuje transparentnost trhu prostřednictvím systému oznamování o nových krmných surovinách, usnadňuje inovace a konkurenceschopnost odvětví výroby krmiv EU a představuje konkrétní opatření v boji proti klamání spotřebitelů krmiv – ať už se jedná o zemědělce, nebo majitele domácích zvířat.

Výsledkem jednání je kompromisní balíček, o kterém budete hlasovat a který představuje zjednodušení a modernizaci stávajícího právního rámce. Ustanovení o tzv. „otevřeném prohlášení“ umožňují modernější označování. Krmné suroviny zapracované do krmných směsí pro zvířata, určená k produkci potravin, se budou uvádět na etiketě v sestupném pořadí podle hmotnosti.

K tomu u stanovených krmných surovin a u dobrovolného označování musí být uváděn přesný hmotností podíl.

Navíc ustanovení, že některé informace týkající se krmných směsí mohou v naléhavých případech příslušné orgány poskytnout kupujícímu, zlepšuje informovanost uživatele např. v případě kontaminace krmiv.

V této souvislosti činí Komise tato prohlášení. Za prvé, v zájmu přijetí přílohy III o tolerancích při označování složení krmných surovin a krmných směsí pro vědecký a technický rozvoj Komise a její služby předpokládají zkoumání této přílohy. V této souvislosti bude Komise uvažovat i o některých krmných surovinách s obsahem vody větším než 50 %.

Za druhé, pokud jde o označování doplňkových látek, Komise zváží, zda se zásada informování prostřednictvím označování krmiv může vztahovat i na doplňkové látky a premixy schválené podle nařízení o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat.

Za třetí, Komise chápe, že naléhavé situace v oblasti zdraví lidí a zvířat a v oblasti životního prostředí mohou zahrnovat naléhavé situace způsobené mimo jiné nedbalostí, mezinárodním podvodem nebo trestným činem.

Albert Deß, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů i jménem svým bych rád vyjádřil co nejvřelejší poděkování našemu zpravodaji, panu Graefe zu Baringdorf. Jsem přesvědčen, že způsob, jak přistupoval k této zprávě, je vzorem parlamentní práce v této sněmovně.

Dnešní hlasování nezahrnuje žádné pozměňovací návrhy, protože práce na tomto návrhu byla velmi důkladná a zahrnovala celé politické spektrum. Jsem přesvědčen, že na tento výsledek je možné být hrdý. Je to vyvážený výsledek, který zajišťuje zájmy zemědělců a uživatelů krmiv, výrobců krmiv i všech dalších článků potravinového řetězce.

Zlepšuje transparentnost, a zejména moje skupina přikládá značný význam zavedení registru, kde musejí být registrovány veškeré suroviny přimíchané do krmiv. Čas od času se objevují skandály v souvislosti s potravinami a ani nová právní úprava tomu nedokáže zabránit, protože úkolem žádných evropských předpisů není předcházet trestné činnosti; tyto předpisy však pomohou zajistit, aby v případě, že k nějakému skandálu dojde, bylo snadnější zjistit, které látky byly do směsi přidány.

Rovněž se domnívám, že je dobré, když výrobci mohou poskytovat další informace dobrovolně, a za skvělý návrh považuji, aby informace, které poskytují, musely být vědecky podloženy. Jsem toho názoru, že nový právní předpis o krmivech významně zlepšuje ochranu a že sestupné pořadí umožní zemědělcům zjistit podíl každé krmivové složky a zvolit si nejvhodnější krmivo pro svá zvířata.

Opakuji své poděkování všem, kteří svým podílem přispěli ke vzniku tak dobré zprávy.

Rosa Miguélez Ramos, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, paní komisařko, stejně jako jsem to už učinila na půdě Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, chtěla bych v první řadě poblahopřát zpravodaji, stínovým zpravodajům z ostatních politických skupin a rovněž Radě k odvedené práci.

Díky této práci jsme mohli dosáhnout dohody v prvním čtení a navíc se jednalo o skvělý záběhový proces postupu spolurozhodování, který se stane v blízké budoucnosti běžnou praxí.

Dámy a pánové, v současnosti je pohyb surovin pro krmiva a krmné směsi pro zvířata, včetně domácích zvířat – odvětví v hodnotě 50 miliard EUR v obchodování v rámci Společenství – regulován řadou směrnic a zhruba 50 změnami a prováděcími akty.

Hlavním cílem, kterého bude bezpochyby tímto nařízením dosaženo, bude zjednodušení právních předpisů a jejich harmonizované uplatňování.

Výbor Parlamentu pro zemědělství a rozvoj venkova již projednával umístování krmiv na trh v roce 2006. Všichni si jistě vzpomeneme, že jsme jednomyslně žádali Evropskou komisi, aby se při příštím přezkumu snažila nalézt rovnováhu mezi zájmy zemědělců na získání podrobných informací o složení krmiv a zájmy průmyslového odvětví na zajištění dostatečné ochrany svého know-how.

Podle mého názoru dosažený kompromis ohledně návrhu Komise v hlavních otázkách – otevřené prohlášení o surovinách a vytvoření seznamu surovin ES – tuto rovnováhu dobře odráží. Důkazem je souhlas, s nímž se tento kompromis setkal u všech zúčastněných.

Prostřednictvím otevřeného prohlášení ve skutečnosti tento kompromis chrání práva kupujících být informováni a práva výrobců uchovat si vlastnictví svého know-how tím, že stanoví, že poskytováním informací nejsou dotčena ustanovení směrnice z roku 2004 o právech duševního vlastnictví.

Není pochyb o tom, dámy a pánové, že v rámci důvěry mezi dodavatelem a uživatelem by mělo být složení známé, bylo by však nelogické být povinen předávat recept prvnímu zákazníkovi, který vstoupí do dveří. Mnozí z nás pijí již léta Coca-Colu. I když neznáme její recept, neznamená to, že bychom měli pochybnosti, že vlastnosti tohoto produktu jsou sledovány a že splňuje zdravotní normy.

Zmíněný rozsudek Evropského soudního dvora jednoznačně stanoví, že povinnost informovat zákazníky o přesném složení krmiva – pokud o to požádají – není odůvodněna zamýšleným cílem ochrany zdraví.

K tomu je třeba připomenout, že příslušný orgán bude mít stále přístup k přesnému složení, a jak stanoví dosažený kompromis, v případě jakékoli naléhavé situace související se zdravím člověka nebo zvířat nebo se životním prostředím bude mít kupující přístup k přesným informacím o složení příslušného krmiva, jakmile budou zváženy legitimní nároky výrobce i kupujících.

Pokud jde o seznam osvědčených postupů při označování, jedná se o dobrovolný seznam pro odborníky v odvětví, který se nikdy nestane úplným seznamem surovin pro výrobce krmných směsí, neboť tak požadavek nezní.

Tato právní úprava bude na žádost Evropského parlamentu obsahovat novou přílohu zahrnující seznam surovin pro krmiva, jejichž umístění na trh nebo používání je zakázáno nebo omezeno. Tyto informace, ať už v příloze nebo v seznamu, může Komise aktualizovat.

Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu, kterou zastupuji, podporuje dosažený kompromis a nepředložila do pléna žádné pozměňovací návrhy. Plně podporujeme stanovisko přednesené v této sněmovně a také pro ně budeme hlasovat.

Jan Mulder, jménem skupiny ALDE. – (NL) Rovněž bych rád zahájil poblahopřáním zpravodaji, panu Graefe zu Baringdorfovi. Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu sdílí stanovisko, že kompromis, kterého bylo dosaženo, je dobrým kompromisem, a my dnes budeme moci hlasovat pro jeho přijetí.

Nejdůležitější je zachování duševního vlastnictví výrobců krmiv pro zvířata. Jestliže chceme inovace v tomto odvětví – pro něž jsme včera hlasovali ve zprávě o životním prostředí – musí se mnohé zlepšit i v odvětví chovu dobytka, aby se snížily emise všech druhů plynů, které způsobují hospodářská zvířata. Této výzvě se musíme postavit čelem. Pokud se výrobci rozhodnou pro inovace, neměly by jim v tom bránit příliš přísné právní předpisy o zveřejňování informací. Toto zveřejňování je podle mého názoru ochráněno, jak již uvedli ostatní, a může k němu dojít např. na žádost vlády nebo některých zákazníků. Nic nebrání výrobcům krmiv poskytovat tyto informace dobrovolně.

Jednotlivé složky nejsou samy o sobě nejdůležitější: mnohem důležitější je přesná nutriční hodnota krmiva, která by měla být odpovídajícím způsobem vyznačena. Veškeré údaje na etiketě, jako např. energetická hodnota, proteiny atd., jsou cenné informace. Stručně řečeno Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu tento kompromis podpoří. Rovněž říkáme výrobcům krmiv, že pokud chtějí inovovat např. své výrobní postupy a složení krmiv, toto je dobrý kompromis, který jim v tom pomůže.

Andrzej Tomasz Zapałowski, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, trh pro krmiva a jejich využití při chovu zvířat je nesmírně důležitý, protože se dotýká zdraví stovek milionů občanů členských států EU.

Negativní zkušenosti z minulosti ve formě onemocnění zvířat způsobených nevhodnými krmivy si vyžádaly značné materiální i sociální náklady v zemích Společenství. Z tohoto důvodu je složení krmiv rovněž velmi důležité, máme-li omezit používání nevhodných krmiv. Také je důležité účinné vymáhání ustanovení obsažených v tomto nařízení, aby se nestala pouze prázdny prohlášeními.

V současnosti, kdy miliony lidí, a dokonce celé země v Evropě, jsou proti konzumaci potravin vyrobených za použití krmiv obsahujících geneticky modifikované rostliny, měli by tito lidé mít právo vědět, co se děje. Proto by to neměli být jen zemědělci, kdo by měli být informováni o obsahu krmiv, ale o této skutečnosti by měly informovat i podniky na zpracování potravin na etiketách potravin. To se však neděje.

Před několika měsíci jsme v této sněmovně vedli rozpravu na téma rostoucího počtu obézních lidí v Evropě. Tento problém se však do značné míry týká právě obsahu krmiv, neboť právě tento obsah významným způsobem ovlivňuje kvalitu masa. Je dobře, že v návrhu nařízení je věnována značná pozornost hygieně výroby krmiv a problému přidávání kontaminovaných látek při výrobě krmiv. Této praxe využívají mnozí výrobci.

Alyn Smith, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, ani já nebudu výjimkou a poblahopřiji svému strannickému kolegovi, Friedrichu-Wilhelmu Graefe zu Baringdorfovi, který odvedl obtížnou práci na tomto snad nejdobornějším materiálu, jakým jsme se tu doposud zabývali. Prokázal rovněž moudrost Šalamouna při hledání rovnováhy mezi potřebami spotřebitelů a legitimními potřebami výrobců na ochranu výrobků a práv duševního vlastnictví.

Doma bych tento materiál nazval jedním z klasických materiálů Evropského parlamentu. Když se dívám na naše hosty v návštěvní galerii, mohu s poměrnou jistotou říci, že označování krmiv zjevně nepatří mezi nejpritažlivější témata, o nichž budeme dnes hovořit, je to však téma, které má klíčový význam a představuje skutečný příklad toho, jak tento Parlament vytváří přidanou hodnotu a jak můžeme zajistit našim spotřebitelům, našim občanům a voličům, důvěru v potravinový řetězec potravin, které jedí.

Je důležité vzpomenout si, odkud tento problém pochází. Krize BSE ukázala potřebu regulace toho, čím krmíme naše zvířata. Toto nařízení musí být transparentní a je třeba nalézt rovnováhu mezi potřebami spotřebitelů a potřebami výrobců, a ta může selhat. Už jednou selhala a my musíme zajistit, aby se to už neopakovalo. Tato zpráva má klíčový význam při prosazování tohoto cíle.

Účastnil jsem se řady setkání se zástupci tohoto průmyslového odvětví ve Skotsku a se skupinami spotřebitelů i samotnými zemědělci a setkal jsem se téměř se všeobecnou podporou a schválením způsobu, jímž se k této záležitosti staví Komise a Parlament a zejména náš zpravodaj.

Tento materiál vytváří přidanou hodnotu. Je dobrým příkladem fungování Parlamentu. Často říkáme, že mezi Komisí a Parlamentem byla dobrá spolupráce. V tomto případě tomu tak skutečně bylo a skutečnost, že bylo předloženo tak málo pozměňovacích návrhů k této zprávě, ukazuje, že projde velkou většinou hlasů. Dnešek je dobrý den pro Parlament.

Witold Tomczak, jménem skupiny IND/DEM. – (PL) Pane předsedající, kompromis, kterého bylo dosaženo ohledně krmiv, má jisté výhody – harmonizuje a zjednodušuje právní předpisy EU – má však rovněž zásadní nedostatky: nenabízí dostatečné záruky bezpečnosti krmiv a potravin, poskytuje nedostatečnou ochranu zájmů pěti milionu zemědělců, kteří chovají naše zvířata, a neochraňuje dostatečně naše zdraví.

Přístup uživatelů krmiv k informacím o obsahu krmiv je stále omezen ochranou práv duševního vlastnictví. Pokud výrobce krmiv používá nebezpečnou přísadu, budeme nadále zranitelní. Problém krmiv je dalším dokladem toho, že zemědělská politika se vydala špatným směrem, který navzdory prohlášením upřednostňuje průmyslové zemědělství, a v tomto zemědělství nepotřebují zemědělci vlastní krmiva a mohou krmit zvířata krmivy vyráběnými specializovanými podniky. Tyto podniky jsou samozřejmě zaměřené na zisk a budou se stále snažit nalézt způsoby, jak snížit náklady, nebudou však nutně brát ohled na bezpečnost zvířat a naše zdraví. V důsledku toho musíme znásobovat konkrétní ustanovení a posilovat sledování, což činí celou záležitost absurdní.

Není čas na změnu těchto tendencí a na návrat k udržitelnému rozvoji zemědělství, v němž budou mít zemědělci vlastní krmiva a nebudou vystaveni ztrátám způsobeným dioxiny nebo BSE? Pokrok v zemědělství nemusí znamenat koncentraci produkce nebo koncentraci produkce krmiv. Měli bychom mít na paměti, že v EU máme v současnosti 15 milionů zemědělských podniků a 95 % z nich jsou malé a střední zemědělské

podniky. Mnohé z těchto zemědělských podniků mohou uplatňovat udržitelný model zemědělství ku prospěchu zemědělců, životního prostředí a nás všech. Musíme jen zásadním způsobem změnit náš přístup k zemědělství a s tím změnit i náš přístup k současné společné zemědělské politice.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Pane předsedající, na zvířatech je dobré to, že jak roky ubíhají, problémy zůstávají stejné. Když mluvíme o divokých zvířatech, vždycky dojde na nášlapné pasti, a v případě zemědělských zvířat se vždy objeví otázka přepravy, chovu a krmiva. Krmivo je klasickým příkladem; je to chaos, hromada svinstva. K výrobě krmiv se používají antibiotika, clenbuterol, růstové hormony, a dokonce ostatky jiných zvířat, a právě toho se týkal problém s kontaminovanými krmivy ve Spojeném království na konci devadesátých let dvacátého století.

Dnes nám říkají, že éra nezdravých potravin je překonána. Máme tu směrnici z roku 2002 a rozsudek Evropského soudního dvora z roku 2005 a nyní chceme uvést do souladu trh a zisk – označované jako duševní vlastnictví – s bezpečností spotřebitele.

Proto jsme dnes vyzbrojeni nařízením. Za pomoci klasického nástroje označování mají být všechny složky uváděny v sestupném pořadí podle hmotnostních podílů a k tomu otevřené prohlášení, příloha III a tolerance $\pm 15\%$. Navíc ti nejvšetečnější z nás budou moci dokonce požádat o jejich přesné složení.

Zůstávají jen dva velké problémy. První se týká dovážených zvířat, která nebyla označena. Pan Parish je zde; měl velký zájem o zvířata pocházející z Brazílie, která nejsou označena a která byla krmena clenbuterolem. Pokud se týká bezpečnosti těchto zvířat, mnoho věcí nevíme.

A pak je tu velký problém dovážených krmiv, jmenovitě surovin pocházejících z amerického kontinentu od šedesátých let dvacátého století. V šedesátých letech se jednalo o krmiva s kukuřičným lepkem – melasa, zbytky olejnatých semen – a dnes se jedná o transgenickou sóju z Argentiny, Paraguaje a Brazílie, a transgenickou kukuřici z Kanady a Spojených států. A to jen proto, troufám si říct, že lidé jsou proti místním geneticky modifikovaným potravinám, ale nikoli proti geneticky modifikovaným potravinám pocházejícím odjinud.

Ve skutečnosti zde mluvíme o dvou třetinách veškerých krmiv pro naše stáda, a to už je skutečný zdravotní problém. Jediný problém zdravotní bezpečnosti v Evropě zastírá širší problém globálních zdravotních rizik z důvodu dohody Uruguayského kola a tzv. dohody „Blair House agreement“, které nás zavazují dovážet olejniny k výkrmu dvou třetin našich stád.

Neil Parish (PPE-DE). – Pane předsedající, rád bych poblahopřál paní komisařce a panu Graefe zu Baringdorfovi k jejich vynikající práci a skvělé spolupráci, kterou jsme měli.

Dovolte mi, abych svým dvěma předřečníkům a hostům na galerii řekl: buďte v klidu, až budete odpoledne jíst svůj oběd, protože pokud bychom měli věřit posledním dvěma řečníkům, není široko daleko nic bezpečné!

Záměrem této právní úpravy je činit potraviny, které jíme, bezpečnými. A samozřejmě čím krmíme svá zvířata, má zásadní význam, protože my jíme jejich maso. Víím, že je to poněkud zjednodušený přístup, ale to je důvod, proč tu jsme.

Dopustili jsme se v posledních letech řady chyb a byl bych mezi prvními, kdo připustí, že problém BSE způsobilo krmení dobytka jeho masokostní moučkou – na což nikdo nemůže být hrdý –, a to je důvod, proč předkládáme tento právní předpis.

Veškerá polemika se nyní soustředí na otázku, zda chceme transparentnost a přísady uvedené na etiketě, protože přesně to tam bude. Výrobci namítali, zda mají uvádět přesný hmotnostní podíl, protože pak by mohl někdo tyto údaje okopírovat a vyrobit stejné krmivo.

Právě zde byly kompromisy a práce pana Graefe zu Baringdorfa, Komise a Rady tak prospěšné, protože nyní jsme dospěli do situace, kdy můžeme skutečně věřit našim krmivům. Pokud se zpětně podíváme na problémy, kterým jsme v Evropě v nedávné době čelili – a měli jsme problémy s krmivy v různých zemích –, nezpůsobily je problémy s označováním a chybnými postupy, ale společnosti, které porušovaly právní předpisy.

Musíme proto zajistit nejen nápravu právních předpisů, ale i to, aby Komise a členské státy sledovaly tyto právní předpisy a kontrolovaly výrobce krmiv s cílem zajistit, aby nedocházelo k porušování předpisů, protože opět občané a spotřebitelé musejí mít důvěru v potraviny.

Chci říci, že evropské potraviny jsou bezpečné, jak je to jen možné, nikdy však nesmíme polevit ve snaze zajistit, že naši spotřebitelé si budou moci být zcela jisti tím, že co jí, je bezpečné. Naším hostům bych řekl: nebojte se dát si oběd, je bezpečný!

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, ze srdce blahopřeji panu Graefe zu Baringdorfovi k další skvělé zprávě.

Snahy o zjednodušení stávající právní úpravy v oblasti uvádění krmiv na trh a jejich použití a v oblasti povinných a dodatečných informací uváděných na obalech a dopravní dokumentaci jsou odůvodněné.

Je jisté, že zjednodušení odborných ustanovení a rozšíření čistě administrativních ustanovení bude mít pozitivní vliv na konkurenceschopnost odvětví krmiv v EU i na bezpečnost potravin, o níž právě mluvil pan Parish. Jsem si jist, že tento předpoklad je oprávněný.

Rád bych zde však upozornil na otázku, která může být problematická. Domnívám se, že povinnost umístit na výrobek bezplatné telefonní číslo je v případě malých a středních výrobců krmiv pro domácí zvířata zbytečná. Zavedení tohoto ustanovení může znamenat finanční zátěž, která bude pro malé a střední výrobce příliš velká, přičemž většina výrobců krmiv spadá do těchto dvou kategorií.

Na závěr bych rád zdůraznil, že se musíme snažit zjednodušit celý systém právní úpravy v oblasti uvádění krmiv na trh a jejich používání. Přitom je třeba dbát na bezpečnost. Avšak přijímání kontroverzních ustanovení, která způsobují nadměrné náklady, může mít negativní dopad právě na ty malé podniky, které vyrábějí pro místní trhy.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, rád bych rovněž nejprve poděkoval zpravodaji, panu zu Baringdorfovi, za důkladnou práci, kterou odvedl při přípravě této rozpravy.

Bezpečností potravin v EU otřásla v posledních letech řada krizí, jako např. BSE a několik skandálů s dioxinem, přičemž poslední z nich se objevil vloni na podzim. Příčinou krize byly často kontaminované potraviny, způsobené buď nedbalostí, nebo dokonce trestnou činností. Toto nařízení, které má zjednodušit a vyjasnit právní úpravy, je přínosné. Nařízení musí posílit důvěru spotřebitelů v celém evropském potravinovém řetězci. Spotřebitelé potřebují ochranu a musejí mít možnost zjistit, jak a kde byly potraviny, které kupují, vyrobeny.

Dalším cílem je právní ochrana zemědělců. Musejí se rozhodovat na základě označování a musejí být schopni věřit v bezvadnou jakost krmiva. Práva výrobce krmiv musejí být rovněž ochráněna, jak již uvedl pak Mulder.

V řadě členských států je dobrá kontrola, avšak nařízení, které máme před sebou, které oblast označování vyjasní a usnadní sledování původu krmiv, je potřebné z hlediska zajištění řádné kontroly v celé EU a předcházení rozdílným názorům v interpretaci.

Rád bych však zdůraznil, že u tohoto nařízení, stejně jako u ostatních, je důležité řádné uplatňování a sledování. Jasná a detailní nařízení nám nepomohou, pokud nebudou v praxi dodržována. Při sledování jakosti krmiv musí být zajištěno, že budou bezpečná a vhodná ke svému účelu a že splňují právní požadavky. Tímto způsobem můžeme zlepšit bezpečnost celého potravinového řetězce a chránit spotřebitele.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, před několika lety bylo v Itálii krmivo, které si míchali zemědělci v kůlně, prohlášeno za krmivo a tyto kůlny za výroby krmiv. Zemědělství výrobci nebudou nikdy schopni splňovat složité zdravotní předpisy, HACCP a sledovatelnost, a budou proto nuceni nakupovat od skutečných výrobců krmiv krmiva, která po staletí vyráběli sami. Prozatím jsme se této nástraze vyhnuli.

Zpráva, o které dnes jednáme, definuje krmiva, nikoli však výroby krmiv. Aby se tedy Evropa vyhnula nové ostudě, musí být zcela zřejmé, že potrava pro dobytek, která je míchána v zařízení, kde se chová dobytek, nepředstavuje krmivo, ale pouze improvizovanou směs potravy a surovin produkovaných přímo na poli, a že zemědělské podniky nejsou výroby krmiv. Snad je mé stanovisko příliš zaujaté, člověk si však nemůže být nikdy jist, jestliže výklady mají významný hospodářský dopad.

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, po kontaminaci dioxinem v Irské republice, která způsobila takové ztráty u nevinných výrobců a zpracovatelů v Severním Irsku, jsme projednali nová opatření k označování krmiv.

Nabízí se tedy otázka: mohly by některé z těchto návrhů uchránit výrobce před jejich současnými ztrátami? Odpověď naneštěstí zní „ne“. Zavádějí samozřejmě větší transparentnost, což je samo o sobě prospěšné, ale

pouze pokud se týká krmiv vyráběných v EU a zkrmovaných v rámci EU, nikoli pokud se týká krmiv, kterými se krmí zvířata, následně dovážena do EU.

Poskytování co nejpodrobnějších informací o přesném složení krmiv je správné a pochopitelné, nesmíme však také porušovat práva duševního vlastnictví, aby se nestala zbytečnými. V této souvislosti máme stále určité obavy ohledně některých hledisek těchto návrhů. Skladba směsí je obchodním tajemstvím založeným na letech výzkumu a zkoušek. Je třeba je odpovídajícím způsobem chránit.

Věřím, že 15% rozpětí při popisu bude dostatečné. Pokud jde o mne, nechci být ve svém volebním obvodu svědkem toho, jak jsou výrobní krmiv, které usilovně pracovaly a investovaly množství peněz k výrobě prvotřídního výrobku, podvodně přelácany a jak jsou olupovány o svá práva duševního vlastnictví výrobci v levnějších produkčních oblastech, ať už v rámci EU nebo mimo ni.

Věřím, že toto nařízení nebude tímto způsobem ani nesprávně používáno ani zneužito. Ano, zemědělci mají právo na co nejvíce informací o obsahu směsí, ale v rámci omezení, které umožní životaschopnost a budoucnost závodů, u nichž nakupují.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Ráda bych připomněla všechny stížnosti, které již byly adresovány našemu zpravodaji. Je zbytečné uvádět, že veřejné zdraví a zdraví zvířat tvoří jádro právní úpravy v oblasti krmiv. To se promítá do jasných předpisů týkajících se používání a označování surovin. Je však třeba, aby tyto předpisy zůstaly proveditelné a aby nevytvářely větší administrativní zátěž, nebo – jak již bylo řečeno – nepodřívaly duševní vlastnictví výrobce. Tuto oblast budeme nadále kriticky sledovat, i když se zdá, že nové nařízení tyto požadavky splňuje.

Ráda bych zmínila jeden postřeh týkající se kontrol. Účinné kontroly a postihy s cílem oddělit zrna od plev budou činitelem, který rozhodne, zda bude tato právní úprava úspěšná či nikoli. Nařízení stanoví, že pokuty, které členské státy mohou uplatňovat samy, musí být účinné, přiměřené a odrazující. Ráda bych vyzvala Evropskou komisi, aby sledovala situaci v blízké budoucnosti a ujistila se, že tomu tak bude ve všech členských státech Evropské unie. Ostatně je nepřijatelné, aby jedna země byla přísnější než jiná. Skvělým příkladem toho jsou – dle mého soudu – podmíněčné rozsudky udělené tento týden, deset let po činu, v belgickém skandálu s dioxinem.

Na závěr bych ráda zmínila téma, které nemůže zůstat nepovšimnuto, a to je masokostní moučka. Po emocionálním projevu prvního mluvčího nezávislých poslanců se omezím na fakta. Přidávání masokostní moučky do krmiva pro zvířata je zakázáno od krize s BSE. Avšak například v případě kuřat to má za následek nedostatek živočišných bílkovin v jejich krmivu, nemluvě o kritice toho, že se ničí hodnotné bílkoviny. Navíc krmivo pro zvířata je největším režijním nákladem pro pět milionů zemědělců v Evropské unii, kteří to nemají v začátcích lehké.

Samozřejmě se nechceme vrátit do stavu, kdy se živočišné bílkoviny určitého živočišného druhu přidávají do krmiva téhož druhu. Kanibalismus už nikdy! Musíme provést zkoušky, abychom situaci zvládli řádně. Evropská komise tvrdí, že tyto zkoušky by mohly být k dispozici v roce 2009, což znamená, že masokostní moučka by mohla být opět bezpečně přidávána do krmiva např. pro kuřata nebo prasata. Ráda bych se od Evropské komise dověděla, jaký je nejnovější vývoj a jaké kroky můžeme v této oblasti očekávat v příštím roce.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, jakost potravinářských výrobků živočišného původu (maso, vejce, mléko) a ochrana spotřebitelů proti nízké jakosti potravin je předmětem zájmu EU už mnoho let.

Pokud mají být produkty živočišného původu kvalitní, je nezbytné mít kvalitní krmiva – to je nejdůležitější činitel – stejně jako vhodné životní podmínky pro zvířata. Většina složek krmiva se vyrábí v odvětví zemědělství, avšak doplňkové látky jsou většinou chemickými látkami. Největší polemiky vzbuzují právě tyto látky. Proto bychom měli usilovat, aby u průmyslových krmiv bylo sdělováno úplné složení. To nemá nic společného s právy duševního vlastnictví a jejich ochranou. Produkt je chráněn jen v případě, že mu patentový úřad udělí osvědčení o patentu.

Pokud nebudou doplňkové látky dostatečně vyzkoušeny, mohou být škodlivé našemu zdraví, i když zaručují nejlepší růst nebo vzhled produktu. Zemědělec nemá možnosti ke zkouškám a je závislý pouze na informacích, které mu dodá výrobce. Neměli bychom zapomínat na BSE a důsledky, které mělo přidávání masokostní moučky do krmiva. Průmysl učiní cokoli pro zisk. Z tohoto důvodu podporuji zprávu pana Graefe zu Baringdorfa jako celek.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, doufám, že návrhy obsažené v kompromisním balíčku, který dnes projednáváme, zjednoduší ustanovení v oblasti uvádění krmiv na trh, a tím zlepší konkurenceschopnost odvětví výroby krmiv v Evropské unii. Rovněž doufám, že nové předpisy nezvýší náklady pro malé a střední výrobce krmných směsí.

Při projednávání otázky označování nesmíme zapomínat, že problémem není často nedostatek informací na etiketě produktu, ale nedostatek znalostí ze strany běžného spotřebitele. Příliš mnoho informací na etiketě může ve skutečnosti bránit kupujícímu při volbě. Na jedné straně musíme zajistit našim občanům přístup k informacím, na druhé straně však musíme chránit duševní vlastnictví výrobců.

Souhlasím s myšlenkou vytvoření seznamu přísad, jimiž nesmí být zvířata krmena. Jedna věc je jistá – nemůžeme dovolit opakování skandálů souvisejících s potravinami. Irské vepřové maso kontaminované dioxiny nebo melanin v čínském mléce jsou příklady případů, k nimž nesmí docházet. Měli bychom se ptát, proč systém sledování nefungoval správně a proč ke kontaminaci došlo.

Systém sledování proto vyžaduje důkladnější dohled. Postupy musí být průhledné a jednoznačné. Pokuty v případě nesrovnalostí nebo porušení systému sledování by měly být vysoké, neboť se jedná o lidské zdraví. Navzdory případu, k němuž došlo v Irsku, bych rád všechny ujistil, že zemědělci a výrobci v Evropě zachovávají nepřísrnější standardy na světě. Naše potraviny se vyznačují všeobecně uznávanou reputací a jakostí. Potraviny v Evropě jsou bezpečné.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dovoluji mi, abych na úvod upřímně poděkovala našemu zpravodaji, panu Graefe zu Baringdorfovi. Nejen v této zprávě, ale již po mnoho let sleduje jasný cíl a snaží se dosáhnout toho, čeho bylo dosaženo dnes: vyjasnění pro zemědělce a stanovení jednoznačných požadavků v oblasti uvádění krmiva na trh a jeho používání.

Dnes projednáváme druhý krok, který se zejména stává stále jasnějším. Paní komisařko, včera večer a v noci jsme projednávali první krok: výrobu. Ráda bych se k tomu vrátila. Druh výroby a druhy kontrolních mechanismů jsou nejdůležitějšími předpoklady pro tuto zprávu, která má nakonec zajistit, že budeme mít zdravé a bezpečné krmivo, díky němuž můžeme mít i zdravé a bezpečné potraviny.

Ráda bych opět zopakovala své přesvědčení, že podniky, které rovněž zpracovávají potraviny k výrobě krmiv, by měly podléhat lepší kontrole, že koncepce HACCP by měla být vyžadována jako základ pro schvalování – pokud možno pro schvalování v celé Evropě –, neboť to byl problém jak včerejší, tak dnešní rozpravy. Potřebujeme stejné kontrolní mechanismy pro stejná rizika v celé Evropské unii. I když nemůžeme nikdy vyloučit zneužití, tato zpráva, stejně jako včerejší rozprava, položila dobré základy bezpečnosti, aniž by byla příliš přemrštěná. To je ostatně další smysl dnešní zprávy: že jsme se poučili z vývoje po krizi s BSE a že nyní víme, že pár věcí můžeme – a musíme – dělat jinak.

Ráda bych znovu zopakovala své poděkování zpravodaji, který ze všech jednání vytvořil skvělou zprávu. Jsem přesvědčena, že se mu v této sněmovně dostane stoprocentní podpory.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, výborná zpráva našeho kolegy poslance – jemuž blahopřeji –, o níž budeme dnes hlasovat, je důležitá, neboť evropské odvětví výroby krmiv je jedním z hlavních zemědělských odvětví, a to jak z hlediska výroby, vždyť představuje polovinu zemědělské produkce Evropské unie – 120 milionů tun – i obratu – kolem 50 miliard EUR. V Evropské unii působí 5 milionů zemědělců a žije zde 60 milionů majitelů domácích zvířat.

V minulosti se Evropská unie vyrovnávala s řadou zdravotních krizí, což znamená, že dnes musíme být ostražitější v oblasti transparentnosti, máme-li naplnit očekávání nejen zemědělců, ale i spotřebitelů. Ustanovení v této zprávě představují co nejnižší náklady pro průmysl a značné výhody pro spotřebitele, kteří věnují stále větší pozornost jakosti kupovaného zboží. Přijetí této zprávy umožní omezit rizika zaručením lepší jakosti zboží, lepšího sledování, lepší sledovatelnosti a informovanosti pro zemědělce a tím i pro spotřebitele.

V současnosti, v době rostoucího mezinárodního obchodu, je životně důležité posilovat všechny systémy prevence a zajistit, že potravinové krize, k nimž v minulosti docházelo, se už nebudou opakovat.

Tato zpráva uvádí do souladu právo na informace, přičemž přesně definuje nutriční složky, které musejí být uváděny na etiketách, s právem duševního vlastnictví, které je důležité z hlediska konkurenceschopnosti našeho průmyslu.

Jsem přesvědčena, že výrobci by měli být ve skutečnosti povinni bezprostředně ohlásit použití veškerých nových surovin, které použijí do krmiva, s cílem zajistit transparentnost a usnadnit kontroly prováděné příslušnými orgány. Stanovení postupu pro případ naléhavé situace, který umožní zařadit nové nebezpečné látky na seznam zakázaných látek, je z mého hlediska zcela zásadní.

Stejně tak možnost, která je dána zemědělcům, přednést námítky vůči rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu nebo Evropské komise v případě pochybnosti o nespravedlivém obvinění umožňuje lepší kontrolu systému i ochranu spotřebitelů při současném zachování spravedlivých podmínek pro obchodování.

Přeji si proto plně podpořit tuto skvělou zprávu, neboť zkušenost ukazuje, že nařízení o označování krmiv, které upřednostňuje kvalitu, transparentnost, sledovatelnost a sledování, je nejlepším prostředkem, jak předcházet dalším zdravotním krizím v Evropě.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, ráda bych poděkovala zpravodaji za tuto zprávu, která je velmi odborná a reaguje na otázky soudu ohledně ochrany práv zemědělců a práv těch, kdo pro ně vyrábějí krmiva.

Souhlasím s myšlenkou, že práva duševního vlastnictví jsou hodna ochrany. Není možné, aby provozovatelé, kteří na trh přicházejí a odcházejí z něho, kopírovali složení, a z tohoto hlediska je zpráva úspěšná.

Problém podvodných provozovatelů se dnes v rozpravě objevil. Pravdou je, že můžeme kontrolovat toto odvětví, pokud budeme kontrolovat ty, kteří porušují předpisy. Toho lze docílit jen pravidelným sledováním, kontrolami a prohlídkami během celého procesu. Včera večer jsme o tom živě jednali v tomto Parlamentu a jsem ráda, že byla slíbena zlepšení.

Na závěr je tu závažná otázka nestálosti cen komodit. Komisařka pro zemědělství je tu dnes mezi námi. Je to velký problém pro výrobce krmiv a pro zemědělce a je to problém, který musíme řešit.

James Nicholson (PPE-DE). – Pane předsedající, za prvé vítám tuto zprávu a rád bych poblahopřál zpravodaji, který si zaslouží pochvalu za svou zprávu i tvrdou práci.

Potřebujeme transparentnost a potřebujeme vědět, co obsahují krmné směsi – o tom není pochyb. Nevadí mi, že společnosti chtějí uchovat svá práva duševního vlastnictví v tajnosti. Avšak nedávné události v Irské republice v souvislosti s dioxinovým problémem nám všem jednoznačně ukazují na potřebu kontroly. Zemědělci mohou zachovávat nejvyšší možné standardy při chovu dobytka a dělat všechno správně, ale – jak jsme toho byli svědky – veškeré jejich dobré a tvrdé úsilí může přijít vniveč díky vlivům, kterým nemohou zabránit.

Je to dobrý den pro tento Parlament a ukázka toho, co dokážeme spoluprací. A snad i ukázkou toho, co můžeme udělat pro lepší budoucnost zemědělství v celé Evropské unii.

Jsem velmi ráda, že je zde dnes dopoledne přítomna paní komisařka Fischer Boelová s paní komisařkou Vassiliouovou, protože je nezbytné, abychom zmínili vážné nebezpečí, jemuž čelí zemědělci v Severním Irsku – v tomto okamžiku osm zemědělců – přicházejí o vše, protože jejich místní shromáždění je nebylo ochotno podpořit.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, ráda bych úvodem poděkovala zpravodaji, panu Graefe zu Baringdorfovi, který dokázal vytvořit skutečně uskutečnitelný kompromis v prvním čtení. Rovněž dokázal, že je možné uvést v soulad ochranu spotřebitele a bezpečnost potravin s nezbytnou ochranou duševního vlastnictví.

Zemědělci musí mít možnost věřit tomu, že krmivo, které používají, obsahuje skutečně to, co uvádí etiketa. Černé ovce v odvětví výroby krmiv způsobily obrovské hospodářské ztráty v zemědělství a v řadě dalších oblastí. Ještě jednou vám děkuji, pane Graefe zu Baringdorfe.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, ráda bych uvedla dvě stručné poznámky.

Za prvé, ano spotřebitelé a zemědělci potřebují jednoznačné a transparentní označování a já souhlasím se změnami pana zpravodaje dát výrobcům možnost odmítnout informace – pokud mohou doložit, že by tím bylo ohroženo jejich duševní vlastnictví – o složce, která představuje méně než dvě procenta dávky. Naléhavě potřebujeme větší investice do výzkumu, zejména výzkumu krmiv pro přežvýkavce, s cílem snížit emise metanu a oxidu dusného.

Za druhé, není to tak dlouho, kdy se referenční hodnoty pro opatření reference vztahovaly na náhodnou přítomnost nepatrného množství geneticky upravených organismů v krmivech namísto současného režimu nulové tolerance, v důsledku čehož dochází k trestuhodně nepřiměřenému plýtvání s krmivem a obilovinami ve spojení s trestuhodně nepřiměřenými postihy. Mám samozřejmě na mysli přítomnost geneticky upravených organismů, které již dříve schválil Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA), jejichž rizika byla tedy přirozeně plně posouzena, nebo případně geneticky upravených organismů, které jsou plně schváleny v jiné oblasti.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, komisaři, pokud jde o obsah, nemám co dodat, protože již bylo řečeno dost. Rád bych poděkoval panu zpravodaji, který během třístranných rozhovorů prokázal značnou houževnatost.

Tato zpráva je během na dlouhou trať. Evropský soudní dvůr, jak víme, vydal rozsudek, po němž následovala otevřená a čestná rozprava. Měli jsme dostatek příležitostí tuto záležitost projednat, a jak prokázal zpravodaj, pan Graefe zu Baringdorf, uspokojivého řešení lze dosáhnout i v krátké době třeba i v rámci dohody o prvním čtení. Již několikrát jsme se spolu „dostali do křížku“ od roku 1994, avšak naše spolupráce byla vždy čestná, a já bych mu ještě jednou rád poděkoval za jeho práci.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, již jsem vyčerpal lhůtu, proto chci dodat něco nového. Pokud dnes v tomto Parlamentu přijmeme novou evropskou právní úpravu o krmivech, a to pravděpodobně velkou většinou hlasů, a Rada tuto právní úpravu přijme, budeme mít v Evropě novou a vysoce kvalitní normu.

Rád bych požádal přítomné paní komisařky, aby rovněž v budoucnu trvaly na uplatňování těchto evropských norem v případě dovážených krmiv a potravin. Evropa může obstát v celosvětové hospodářské soutěži pouze v případě, že stejné normy se budou vztahovat i na dovoz. Komise proto musí prosadit, aby se naše evropské normy staly součástí jednání v rámci WTO a staly se celosvětovými normami – pak se nebudeme muset obávat světové konkurence.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala všem za jejich připomínky a na některé z nich chci reagovat. Především otázka bezpečnosti: bezpečnost potravin je zaručena negativním seznamem krmných látek, které nesmějí být v krmivech použity. Návrh obsahuje seznam krmných látek, které jsou zakázány. Komise bude tento seznam rozšiřovat pokaždé, když bude přesvědčena, že je nezbytné jej doplnit.

Na druhou stranu bych vám ráda připomněla, že existuje rozsáhlý seznam maximálních úrovní znečišťujících látek, jako např. nebezpečných mykotoxinů, těžkých kovů a dioxinů, který je v platnosti v rámci směrnice o nežádoucích látkách od roku 2002.

Souhlasím se všemi, kteří řekli, jak jsem potvrdila, že potraviny v Evropě jsou bezpečné. Avšak, jak jsem rovněž uvedla včera večer během jednání, zákony a nařízení jsou takové, jaké je uděláme, a proto musíme být bdělí a dohlédnout na to, aby členské státy, prodejci krmiv a i Komise zajistili, že si všichni budou plnit své povinnosti, a zajistili, že zákony budou skutečně vymáhány a že to budou skutečně dobré zákony.

Nedávný případ s irským masem ukazuje na potřebu přísnějšího vymáhání a přísnějších kontrol právních požadavků a moje služba bude nadále hledat způsoby jejich zlepšení. Jsem si jista, že jakmile vstoupí nové předpisy v platnost, regulace trhu s krmivem se významným způsobemlepší k prospěchu jak výrobců krmiv, tak uživatelů.

V neposlední řadě bych ráda ještě jednou poděkovala panu zpravodaji za jeho skvělý příspěvek a všem poslancům za jejich konstruktivní a pozitivní úlohu, kterou sehráli při dosažení dohody o této významné iniciativě.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, paní komisařky, rád bych poděkoval za všechna ta milá slova, která zde dnes zazněla. Jsem přesvědčen, že je to dobrá zpráva.

Pokud jde o to, zda lze zabránit trestné činnosti, to samozřejmě tato zpráva nedokáže, avšak větší intenzita kontrol, kterou požaduje, může od této činnosti odrazovat. Trestná činnost se vždy soustředí tam, kde nachází příležitost, kde jsou mezery, a my jsme nyní dokázali některé z těchto mezer zacelit. Doufám – jak řekl pan Nicholson –, že jak odvětví výroby krmiv, tak zemědělci pochopí, že je co chránit, že se zde utváří společenství proti pokusům, jak se zbavit toxických látek prostřednictvím krmiv. Jsem přesvědčen, že i to zbrzdí trestnou činnost.

Rád bych ještě jednou vyjasnil, že zde netvoříme samostatnou úpravu duševního vlastnictví, ale pouze odkazujeme na samostatnou právní úpravu, která se na tuto oblast rovněž vztahuje. Chtěli jsme předejít tomu, aby se povinné informace neskrývaly za tato práva duševního vlastnictví. Proto je to dobrá dohoda.

Dovolte mi na závěr poděkovat stínovým zpravodajům. I mezi námi docházelo k polemikám – vždyť zastáváme v této sněmovně odlišné názory –, jsem však přesvědčen, že to, k čemu jsme nakonec dospěli, má podporu všech. Rád bych poděkoval administrativním pracovníkům našeho výboru – jmenovitě panu Emmesovi –, který připravil skvělé podklady. I když my, poslanci Evropského parlamentu, sehráváme vždy vůdčí úlohu v politické oblasti, v oblasti administrativní musíme mít možnost se spolehnout na své podklady. I v tomto ohledu se jednalo o úspěch.

Rád bych dodal, že se spolurozhodováním je parlamentarismus hračkou. Vždy se říkalo, že spolurozhodováním v zemědělství se vše zkomplikuje a zdrží. Není to pravda, a jak jsme viděli, pokud je odvedena dobrá práce, pokud je dobré porozumění věci, dobré podklady a dobří političtí odpůrci, může vše proběhnout velmi rychle. Myslím, že je to dokladem toho, že zkušenost Evropského parlamentu může sloužit a pomoci k inicializaci dobré právní úpravy.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00 hodin.

4. Informační a propagační opatření na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0004/2009) pana Dumitriua za Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova o návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 3/2008 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích (KOM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)).

Constantin Dumitriu (PPE-DE), zpravodaj. – (RO) Jsem rád, že máme tuto příležitost vést rozpravu v plénu k otázce, která je významná nejen z hlediska odvětví zemědělství ve Společenství, ale i z hlediska konkurenceschopnosti evropského hospodářství jako celku.

V době, kdy hospodářství našich zemí trpí dopady světové krize a kdy je zvýšení poptávky po našich zemědělských produktech nezbytné, nabízí změna nařízení č. 3/2008 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích další možnost podpory zemědělských výrobců a v širším smyslu i hospodářství EU.

Nařízení Evropské rady č. 3/2008, které slučuje do jednoho znění nařízení 2702/1999 a 2826/2000, je v souladu s novým politickým přístupem Evropské komise o zjednodušení právních předpisů, zároveň splňuje cíl usnadnění administrativních postupů evropských orgánů. Na základě tohoto nařízení může Společenství přijmout informační opatření na podporu některých zemědělských produktů na vnitřním trhu a na trzích třetích zemí a zároveň uchovat specifickou povahu těchto opatření v závislosti na trhu, na kterém jsou uplatňována.

Tato politika reaguje na skutečnou potřebu členských států podpořit obraz, který tvoří jejich zemědělské produkty, zejména z hlediska jakosti, nutriční hodnoty a splňování norem bezpečnosti potravin, a to jak u evropských spotřebitelů, tak u spotřebitelů v jiných zemích. Rovněž pomůže vytvořit nové odbytiště a má násobný účinek pro vnitrostátní iniciativy a iniciativy soukromého sektoru.

Změny z podnětu Evropské komise jsou zaměřeny na to, aby umožnily zainteresovaným členským státům vytvořit příslušné programy tam, kde organizace, které se podílejí na vypracování návrhu, nehodlají předložit programy, které mají být realizovány ve třetích zemích. Díky tomu budou členské státy moci rozšířit oblast uplatňování těchto opatření v rámci programů a usilovat o pomoc mezinárodních organizací při realizaci těchto opatření. Návrh zprávy, který projednáváme, nabízí určité dodatky a úpravy k návrhu Komise, které jsou potřebné pro vyjasnění a doplnění logiky nařízení.

V první řadě navrhujeme zavést konzultace s profesními organizacemi a organizacemi působícími v cílových odvětvích členských států, které se podílejí na přípravě informačních programů pro zemědělské produkty, a to jak na vnitřním trhu, tak ve třetích zemích. Vzhledem k odborným zkušenostem a významné úloze, kterou tato sdružení rovněž sehrávají při zaručení a kontrole jakosti, je nezbytné, aby byly konzultovány. Zároveň však podporujeme, aby byly tyto programy vypracovávány s ohledem na posouzení jejich potřeb

a lhůt, což zaručí, že prostředky budou vynaloženy účinně na programy, které splňují cíl pomoci produktům Společenství.

Rovněž navrhuje rozšířit oblast, v níž mohou být mezinárodní organizace pověřeny realizací informačních programů pro třetí země. Opatření zaměřená na propagaci a reklamu mají rovněž význam pro odvětví vína, a to jak na vnitřním trhu EU, tak ve třetích zemích. Podobně jako v odvětví olivového oleje a stolních oliv existují mezinárodní organizace v odvětví vína, jako např. Mezinárodní organizace pro révu vinnou a víno, které mohou zajistit realizaci programů navrhovaných členskými státy ve třetích zemích, a tím rozšiřovat informace o vlastnostech a přednostech vín s chráněným označením původu a vín s chráněným zeměpisným označením.

Další změna, kterou vám navrhuje, se soustředí na rostoucí podíl spolufinancování Evropské unie z 60 % na 70 % v době, kdy je pro malé výrobce stále obtížnější získat přístup k financování z důvodu finanční krize. Bez finanční podpory jim hrozí úpadek, protože nebudou mít možnost propagovat své produkty a budou čelit poklesu poptávky.

Konečným cílem těchto návrhů je zvýšit poptávku na trhu v zájmu zvýšení produkce a podpořit evropské hospodářství jako celek. Dosažení tohoto cíle nám pomůže překonat tuto obtížnou dobu, kterou procházíme. Jakost zemědělských a potravinářských produktů v Evropské unii je výhodou, kterou musíme využít v zájmu zaručení konkurenceschopnosti evropského hospodářství a vyšších příjmů výrobců.

Doufám, že doporučení, která přijmeme, budou Evropská komise a členské státy realizovat co nejdříve, protože v situaci, kdy jsou evropští občané vystaveni dopadům velmi silného hospodářského poklesu, si nemůžeme dovolit žádné zdržení. Navrhovaná opatření samozřejmě nevyřeší všechny problémy související s uváděním zemědělských a potravinářských produktů Společenství na trh a jejich propagací.

Zjednodušení administrativní zátěže související s registrací tradičních produktů, zavedení označení „vyrobeno v Evropské unii“ a vyřešení problému produktů s nižší jakostí a nižšími bezpečnostními standardy dovážených ze třetích zemí, jsou jen některé oblasti, které musíme zvážit, abychom posílili podíl produktů Společenství na trhu. Děkuji Vám za pozornost a těším se na připomínky a otázky.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO

místopředseda

Mariann Fischer Boel, *členka Komise*. – Pane předsedající, nejprve bych ráda poděkovala panu zpravodaji, panu Dumitriuovi, a členům Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova za vynikající zprávu k návrhu Komise o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích.

Nejprve bych ráda vyzdvihla význam problému, který tato zpráva řeší. Domnívám se, že se všichni shodneme, že podpora evropských zemědělských produktů má značný význam, a to jak uvnitř, tak vně Společenství. Jsem přesvědčena, že obchod se zemědělskými produkty v budoucnu nadále poroste – i když musíme připustit, že v současnosti zaznamenáváme v důsledku hospodářské krize pokles. Avšak značné příležitosti pro evropské produkty se nacházejí na trzích třetích zemí a naše propagační kampaň by měla pomoci evropským výrobcům tyto nové trhy prozkoumat.

Než se budu vyjadřovat k obsahu zprávy, ráda bych ji zasadila do kontextu. V roce 2008 přijala Komise 42 programů v oblasti vnitřního trhu a třetích zemí, na které jsou pro příští tři roky v rozpočtu vyčleněny prostředky v hodnotě 128 milionů EUR. Podle pravidel měla být polovina těchto prostředků financována z prostředků Společenství.

Cílem návrhu Komise bylo umožnit, aby členské státy zahajovaly programy spolufinancované Evropskou unií ve třetích zemích – jak vysvětlil zpravodaj –, protože v současnosti tato možnost existuje jen v rámci členských států. Rovněž by mělo být možné, aby tyto programy realizovaly mezinárodní organizace.

Tři nejdůležitější pozměňovací návrhy zpravodaje a jeho kolegů jsou tyto: za prvé, zavést povinnost konzultace profesních organizací o navrhovaných programech ze strany členských států; za druhé, stanovit, že realizace programů ze strany mezinárodních organizací není možností vyhrazenou pro Mezinárodní radu pro olivový olej, ale možností pro všechny, např. – jak zde již dnes bylo uvedeno – i pro odvětví vína; a ze strany rozpočtu navýšení míry spolufinancování.

Pokud jde o tyto pozměňovací návrhy, ráda bych zdůraznila, že členské státy už ve skutečnosti provádí konzultace se sdruženími s cílem zajistit podporu ze strany výrobců. Dala bych přednost tomu, aby tento partnerský přístup pokračoval na dobrovolném základě.

Zmínka o Mezinárodní radě pro olivový olej je pouze uvedena jako příklad vzhledem k rozpravám, které se v nedávné době odehrály o celém odvětví olivového oleje. Rozhodně tím nejsou vyloučeny další mezinárodní organizace, jako je např. Mezinárodní organizace pro révu vinnou a víno.

Pokud jde o financování rozpočtu, probíhá samozřejmě rozprava na úrovni spolufinancování ze strany Společenství, avšak o této problematice jsme již jednali, když jsme spojovali obě nařízení týkající se propagace a informací v roce 2008, a nedomnívám se proto, že bychom měli rozpravu k této otázce znovu otevírat.

Ráda bych využila této příležitosti a řekla, že když jsme schvalovali reformu v oblasti vína, neuvědomili jsme si význam propagace našich produktů na trzích třetích zemí. Proto v zájmu inteligentnějšího plnění rozpočtu v oblasti vína navrhujeme vyčlenit každým rokem 120 milionů EUR na podporu našich vinných produktů na trzích třetích zemí jako zvláštní rozpočtovou položku. Avšak vzhledem k tomu, že členské státy – a zejména nové členské státy – nechtěly, aby peníze, které byly takto vyčleněny, byly ztraceny, pokud nebudou odčerpány, začlenily jsme těchto 120 milionů EUR do vnitrostátního přidělu, aby o nich mohly rozhodovat členské státy samy. V každém případě se jedná o jednoznačný signál, že Společenství má zájem a uznává význam viditelné propagace našich evropských produktů. Těším se na dnešní rozpravu.

Petya Stavreva, jménem skupiny PPE-DE. – (BG) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, ráda bych poblahopřála zpravodaji, panu Dumitriuovi, k jeho objektivní zprávě, která odráží skutečné potřeby tohoto odvětví ve Společenství v oblasti propagace evropských výrobců.

Tato zpráva obsahuje opatření, která pomohou otevření nových trhů a učiní produkci našich zemědělců ziskovou. Tato politika splňuje skutečné potřeby členských států s cílem propagovat jejich zemědělskou produkci, a to jak mezi spotřebiteli v rámci Společenství, tak mezi spotřebiteli ve třetích zemích.

Je skvělou příležitostí, jak posílit důraz na kvalitu, nutriční hodnotu, výrobní metody a bezpečnost vyráběných potravin. Podporuji návrh zpravodaje, který nabízí zainteresovaným zemím možnost vytvořit informační programy pro třetí země, které samy nemají takové nástroje.

Tento pozměňovací návrh umožní evropským zemím rozšířit praktický rozsah opatření, která předpokládají tyto programy, a žádat o pomoc mezinárodních organizací při jejich realizaci. Jsem přesvědčena, že během tvorby těchto programů je třeba důkladně zohlednit významnou úlohu, kterou sehrávají sdružení a odvětvové organizace v jednotlivých zemích, které mají objektivní pohled na to, co se v jednotlivých odvětvích průmyslu děje.

Nesmíme opomíjet význam některých mezinárodních orgánů při propagaci specifických vlastností a předností potravinářských produktů typických pro konkrétní regiony EU. Podporuji návrh zpravodaje na zvýšení podílu finanční účasti Společenství s cílem zajistit dodatečnou pomoc projektům vybraným členskými státy. Náléhavě Vás žádám, abyste podpořili zprávu pana Dumitriua.

Bogdan Golik, jménem skupiny PSE. – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, upřímně blahopřeji panu Dumitriuovi k dobré zprávě – pokračování zprávy, kterou jsme navrhli dříve, kde jsme jednali o propagaci a vyšší prostředků přidělených na propagaci Evropské unie ve třetích zemích.

Informační a propagační opatření na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích sehrávají velmi významnou úlohu při vytváření pozitivního obrazu značky „vyrobeno v Evropě“. Zdůrazňuji to už dlouho a již několik let se aktivně snažím o zjednodušení celého informačního a propagačního systému. Ve svých projevech opakovaně zdůrazňuji význam propagace značky „vyrobeno v Evropě“ ve třetích zemích. Své opodstatnění to má zejména v současných formálních a právních podmínkách.

V souladu s deklarací šesté ministerské konference WTO v Hongkongu bude použití všech forem vývozních podpor a kárně v oblasti vývozních opatření, které mají tento účinek, v roce 2013 odstraněno. S ohledem na složitost pořádání propagačních kampaní na trzích třetích zemí a vyšší náklady těchto opatření na značnou vzdálenost, zejména v Asii a Americe, mechanismus podpory propagačních činností nepřilákal velký zájem obchodních organizací.

Návrh Evropské komise umožňuje stimulaci těchto činností. Programy propagace prováděné členskými státy nabízejí příležitost k navázání spolupráce mezi subjekty, které nedokázaly řídit a financovat tyto činnosti samy. Avšak snahy o zvýšení podílu ze strany Společenství na financování tohoto druhu projektů by měly

pokračovat. Jako příklad bych uvedl Spojené státy americké, kde se na propagační činnosti vynakládá mnohonásobně více prostředků, než kolik se vynaloží na víno a další činnosti dalších propagačních produktů v celé Evropské unii.

S ohledem na liberalizaci komerčních toků zemědělských produktů může být nástroj na podporu propagace produkce Společenství na trzích třetích zemí jediným dostupným nástrojem, který je v souladu s pokyny rámcové dohody v oblasti zemědělství v rámci agendy jednacího kola WTO v Dohá. Propagace značky „vyrobeno v Evropě“ je příležitostí k zachování konkurenceschopnosti v dlouhodobém měřítku a dokonce k posílení přitažlivosti evropských zemědělských a potravinářských produktů a k rozšíření jejich trhů.

Rád bych poděkoval Komisi za tato opatření, o nichž jsme v Parlamentu opakovaně hovořili, které byly do návrhu začleněny, a zejména za snížení příspěvku ze strany obchodních organizací z 20 % na 10 %, a z navýšení prostředků, které budou k dispozici na propagační činnosti.

Seán Ó Neachtain, jménem skupiny UEN. – (GA) Pane předsedající, upřímně vítám zprávu pana Dumitriua a rád bych mu poblahopřál k odvedené práci.

Tento rozpočet představuje pro členské státy výjimečnou příležitost k nalezení trhů v Evropě i mimo ni. Jako Ir bych rád podotkl, že prodej našich zdravých, čerstvých potravin na světových trzích, zejména v Asii, je pro Irsko velkou pomocí.

Podobně jako moji kolegové bych však rád řekl, že zde spatřuji příležitost k většímu zjednodušení pravidel souvisejících s tímto rozpočtem tak, aby se přístup k prostředkům stal snadnější než v současnosti, a samozřejmě je třeba jej navýšit, jak již bylo řečeno. To je důležité nejen pro členské státy, ale i pro Evropu jako celek.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, souhlasím s Vámi, že reklama je důležitá. Reklama však není jen výsledek profesionálního úsilí, ale i událostí v regionu, odkud potraviny pocházejí.

Jestliže nás bude svět spojoval s BSE, jestliže jsme své erbovní zvíře učinili šíleným, nebo jestliže – jako nyní – země stahují výrobky z trhu kvůli problémům s dioxinem – které jsou rovněž po celém světě – a jestliže se ve světových zprávách objevují miliony porážených nemocných zvířat, je to také druh reklamy: negativní reklamy.

Musíme se zde vyhnout rozporům. Na jedné straně mluvíme o kvalitních výrobcích, na straně druhé jsou ale negativní zprávy – s tím se však snažíme vypořádat, jak ukazuje naše rozprava a to, na čem jsme se shodli.

Pokud chceme propagaci v zahraničí – a to je správné, máme dobrý důvod k propagaci, protože máme dobré produkty – byl bych nerad, aby to byla zevšeobecněná reklama; měla by to být reklama, která bude ukazovat evropskou rozmanitost. Jak víme, v Německu Federální ústavní soud vydal rozhodnutí zakazující povinnou reklamu s povinnými odvody. Poukázal na to, že je to reklama, která nerozlišuje mezi jednotlivými vlastnostmi, nezvyšuje prodej, a že je důležité, aby jednotliví výrobci mohli propagovat své specifické produkty.

Navíc je stále důležitější – nejen v Evropě, ale i v zahraničí – ukazovat vedle kvality koncového produktu i kvalitu výrobního postupu. Jaký je stav ochrany zvířat, životního prostředí, jaké jsou přísady, jaká struktura zemědělství, jaký stav uplatňování zásad Fair Trade (spravedlivého obchodu)? To jsou všechno měřítka, která nemusejí nezbytně ovlivňovat jakost koncového produktu, jsou však stále důležitější pro spotřebitele. I z nich proto musíme učinit součást naší propagace, a zajistit, aby se tak ve světě evropské renomé posilovalo.

Ilda Figueiredo, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, musíme mít na paměti, že je důležité zlepšit podmínky podpory informačních a propagačních opatření na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích a rozšířit oblast působnosti návrhů, které Evropská komise předložila.

Podporujeme proto návrhy zpravodaje a Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, konkrétně návrhy zaměřené na větší intervenci a posílení úlohy obchodních organizací a organizací působících v daném odvětví, a to s ohledem na jejich odborné zkušenosti a významnou úlohu, kterou rovněž sehrávají při zajišťování kontroly jakosti, včetně sdružení a organizací členských států, které vypracovávají programy, stejně jako zvýšení podílu finanční účasti Společenství. Je důležité, aby existovala dodatečná podpora, zejména pro projekty vybrané členskými státy.

Stejně tak je důležité, aby z propagace a reklamy ve třetích zemích měli prospěch i další významné produkty a nejen olivový olej a olivy, zejména vína s chráněným označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením. V této souvislosti zde uvedu významnou úlohu zemědělských sdružení, družstevních vinných sklepů a dalších sdružení malých a středních zemědělců, jejichž existence má zásadní význam pro zajištění toku produkce zemědělců, kteří by nebyli sami schopni obstát.

Opětovně vyzývám k větší podpoře těchto organizací zemědělců, aby mohly plnit svou úlohu: podporovat rodinné zemědělství a vysoce kvalitní produkty, nezbytné z hlediska zajištění zdravé stravy pro obyvatelstvo našich zemí.

Budeme proto hlasovat pro přijetí této zprávy.

Witold Tomczak, jménem skupiny IND/DEM. – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, Evropská unie je významným vývozcem řady zemědělských produktů, avšak budoucnost zemědělství EU bude záviset na spotřebě v rámci vnitřního trhu. Jeho oživení může prospět zemědělcům, spotřebitelům a celému hospodářství.

V řadě členských států není spotřeba potravin důležitých pro zdraví vysoká a její zvýšení prostřednictvím dobrých informací a propagace je velmi žádoucí. Je však důležité, aby zemědělci v EU mohli využívat programů, o nichž vedeme tuto rozpravu, a zejména malí a střední zemědělci, kteří představují 95 % všech hospodářství.

Tyto programy by měly obohatit znalost spotřebitelů o zdravé výživě a zároveň jim umožnit výběr. Z toho důvodu má smysl přijmout tato opatření: pořádat konzultace s odborníky na zdravou výživu a odborné přípravy prodejců, kteří by měli být poradci spotřebitelů na zdravou výživu. Vhodné předkládání informací o zdraví propagovaných produktů a o způsobu jejich výroby má zásadní význam. Informace na etiketách jsou nedostatečné.

Tyto programy mohou být ohroženy propagací hromadně vyráběných potravin velkými společnostmi, které mohou připravit účinné programy a které mají k dispozici nejlepší odborníky. Nemůže to však ohrozit propagaci vysoce kvalitních produktů?

Čitelnost doby trvanlivosti produktu je rovněž velmi důležitá, stejně jako zvýšení povědomí spotřebitelů o významu všech informací, které se nacházejí na etiketách produktu.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Nejprve bych ráda poblahopřála svému kolegovi k usilovné práci, kterou vykonal jako zpravodaj zjednodušením právní úpravy EU pro snížení administrativní zátěže, což musíme činit všichni.

Informační opatření ze strany Evropské unie jsou reakcí na skutečnou potřebu členských států na podporu obrazu jejich zemědělských produktů, a to jak mezi evropskými spotřebiteli, tak mezi spotřebiteli z jiných zemí, zejména pokud jde o jakost a nutriční hodnotu, stejně jako bezpečnost potravin a bezpečnost výrobních metod. Jako zpravodajka pro oblast kvality vítám tuto konkurenční přednost, kterou naše evropské produkty mají.

Tento legislativní návrh nabídne zainteresovaným členským státům možnost navrhnout informační programy, včetně programů pro třetí země, pokud již nebyly přijaty. Díky tomuto návrhu budou mít členské státy možnost rozšířit oblast uplatňování opatření, na něž se tyto programy zaměřují, a využívat pomoci mezinárodních organizací při realizaci těchto opatření. Podíl finanční účasti Evropské unie se musí zvýšit s cílem poskytnout dodatečnou podporu pro projekty vybrané členskými státy v době obecně se zhoršujících podmínek, v nichž se vnitrostátní organizace a orgány snaží získat částky potřebné ke spolufinancování.

Podporuje představu, že organizace, která je pověřena realizací vybraných programů, by měla být v některé mezinárodní organizaci, zejména v případě programů zaměřených na propagaci odvětví olivového oleje a stolních oliv, nemluvě o odvětví vína a vín s chráněným označením původu a vín s chráněným zeměpisným označením, ve třetích zemích.

Zároveň musíme mít na paměti významnou úlohu, kterou sehrávají profesní organizace a organizace působící v cílovém odvětví členských států při přípravě informačních programů pro zemědělské produkty. Závěrem bych ráda ještě jednou poděkovala zpravodaji a především paní komisařce Vassiliouové za to, že přijala všechny návrhy, které jsme jí ve zprávě předložili.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, v posledních několika měsících, a především během tohoto volebního období, jsme svědky postupného úbytku přímých podpor pro naše zemědělce a předpisů, které chránily náš průmysl před levnými dovozy ze zemí mimo EU, s cílem uvolnit prostředky potřebné pro ekologické, hospodářské a sociální úkoly tohoto tisíciletí a s cílem splnit mezinárodní obchodní dohody.

Jako člen Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova a především jako zástupce země, které se dostává světového uznání a respektu pro kvalitu její zemědělské produkce – mám na mysli olivový olej, víno a sýry –, nemohu než souhlasit s každým opatřením, které Komise navrhne v zájmu zachování vysoké kvality evropské produkce a na podporu – pokud je to možné – uvádění této produkce jak na vnitřní trh, tak na zahraniční trhy.

Tento informační program je ve skutečnosti zvláště významný, neboť jeho úkolem je objasnit evropským a dalším spotřebitelům, že naše produkce není konkurencí možná levnější produkce z jiných zemí, ale představuje spíše alternativu, která se soustředí na kvalitu a produkční model šetrný k životnímu prostředí a zachovávající sociální normy a dobré životní podmínky zvířat, což na druhé straně přirozeně prospívá lidskému zdraví.

Právní předpisy, o nichž v této sněmovně každý den hlasujeme, mohou především naše výrobce někdy zatěžovat. Proto jim musíme poskytovat veškerou pomoc, kterou můžeme, aby se neztratilo bohatství a kvalita naší produkce a nerozplynulo se v ještě homogennějším světovém trhu. Z tohoto důvodu podporuji návrhy zpravodaje, jejichž cílem je větší spolufinancování ze strany Komise, rozšíření činností, kterým je možné poskytnout prostředky, a co je nejdůležitější posílení účasti sdružení výrobců, která nejlépe mohou definovat kritéria kvality své produkce pro stále náročnější spotřebitele.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Dnes projednáváme zprávu, která je zvláště významná pro evropské zemědělství. Jak sám zpravodaj zdůraznil, kvalita a bezpečnost evropské produkce představují konkurenční výhodu, které není dostatečně využíváno.

Opatření určená k poskytování informací o těchto produktech, jejich kvalitě a bezpečnostních standardech, které splňují, a k jejich propagaci, mohou spustit řetězovou reakci posílením poptávky, zvýšené produkce a vyšších zisků i tvorby nových pracovních míst, což v důsledku znamená hospodářský růst. Tato opatření musí být zaměřena jak na spotřebitele na vnitřním trhu, tak na spotřebitele ve třetích zemích.

Nesmíme zapomínat na konkurenci, které čelíme ze strany výrobců z jiných zemí, kteří nabízejí mnohdy lacinější produkty, často však v mnohem nižší kvalitě a s mnohem nižšími bezpečnostními standardy. Spotřebitelé musí poznat produkty vyrobené ve Společenství a musí vědět, proč jsou zdravější než jiné. V neposlední řadě musí vědět, že koupí těchto produktů podporují evropské zemědělce a výrobce zemědělských potravin, a tím i evropské hospodářství.

Zejména oceňuji iniciativu zpravodaje na uznání významné úlohy, kterou sehrávají profesní sdružení a organizace, protože ty mají většinou zkušenosti, které vnitrostátní orgány nemají. Znají rovněž mnohem lépe situaci na trhu a jeho požadavky. Zároveň jsem přesvědčen, že návrh na zvýšení podílu spolufinancování je v současné úvěrové krizi absolutní nutnost. Jsem rozhodně přesvědčen, že se tím zvýší míra využití těchto fondů.

Na závěr bych rád poblahopřál zpravodaji panu Dumitriuovi k usilovné práci, kterou vykonal na svých návrzích, což je postoj, který dle mého soudu sdílí všichni kolegové poslanci.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Ráda bych poblahopřála zpravodaji, panu Dumitriuovi. Odvětví zemědělství je významné pro hospodářství členských států, protože zajišťuje potraviny pro obyvatelstvo, zemědělskou produkci na vývoz, nemluvě o značném počtu pracovních míst. Evropská unie musí být schopna vyprodukovat dostatečné množství potravin pro své obyvatelstvo za dostupnou cenu.

Je zřejmé, že na konkurenčním trhu se stávají informační a propagační opatření v oblasti zemědělské produkce na vnitřním trhu a ve třetích zemích stále důležitějšími. Při přípravě programů na propagaci zemědělských produktů je třeba konzultovat profesní sdružení a organizace. Jsem přesvědčen, že toto nařízení povzbudí evropské zemědělce k podpoře jejich zemědělských produktů.

Rumunsko nabízí značné množství zemědělsko-potravinářských produktů, s nimiž se bohužel na evropských trzích nesetkáváme, i když mnohé z nich jsou produkty šetrné k životnímu prostředí. Kampaň na podporu evropských produktů by prospěla jak evropským spotřebitelům, tak rumunským zemědělským výrobcům.

Zejména v období hospodářské krize je zemědělství jedním z odvětví, na které je třeba zaměřit zvláštní pozornost spolu s odpovídajícími programy a s financováním.

V situaci krize musí členské státy věnovat větší pozornost stanovení priorit. A proto jsem přesvědčen, že zemědělství musí zůstat jednou z oblastí, která bude podporována, protože je to důležité pro evropské hospodářství.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) V první řadě bych rád poblahopřál zpravodaji k usilovné práci na této zprávě, která se zabývá velmi důležitým problémem. Členské státy potřebují propagovat obraz svých zemědělských produktů jak mezi spotřebiteli v rámci Evropského společenství, tak mezi spotřebiteli v jiných zemích.

Rád bych vyzvedl dva návrhy uvedené v této zprávě. Je zde požadavek na zvýšení finanční účasti Evropského společenství s cílem poskytnout dodatečnou podporu projektům vybraným členskými státy v době, kdy se obecně zhoršují podmínky, v nichž se vnitrostátní organizace a orgány snaží získat prostředky na příspěvek ke spolufinancování.

Druhý bod tohoto návrhu požaduje finanční účast ve výši 70 % ze strany Evropského společenství na opatření na propagaci ovoce a zeleniny, zejména mezi dětmi na školách. Jsem přesvědčen, že tyto návrhy jsou přiměřené a že tuto iniciativu podpoří co nejvíce poslanci Evropského parlamentu.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Rád bych poblahopřál zpravodaji k usilovné práci a jeho podílu na rozšíření uplatňování programů v oblasti poskytování informací o zemědělských produktech a jejich podpory na vnitřním trhu a ve třetích zemích.

Jedním z nejdůležitějších návrhů předkládaných touto zprávou je 10% zvýšení evropského spolufinancování programů na podporu evropských zemědělských produktů a navýšení rozpočtových prostředků na podporu spotřeby mléčných výrobků, ovoce a zeleniny ve školách.

Evropa bude mít na jedné straně prospěch z většího počtu aktivněji propagovaných zemědělských produktů, ale největší prospěch z pomoci Společenství budou mít děti a žáci.

Jsem přesvědčen, že navrhovaná opatření jsou nesmírně důležitá, protože nyní více než kdy předtím potřebujeme investice do oblastí, které se rychle rozvíjejí a mohou vést k hospodářskému oživení. Jednou z takových oblastí je zemědělství a Evropská unie může významně přispět k její propagaci.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, velcí výrobci potravin na celém světě utrácí miliardy na svou propagaci – možná používají potraviny vyprodukované v EU, ale nezaměřují se na jejich původ, ale na své značky. Hvězdní kuchaři v televizích, kteří mají přístup k vysílacím vlnám a milionovým rozpočtům, podporují konkrétní způsob výroby potravin. My zde přitom hovoříme o poměrně skromné částce na podporu všech evropských potravin, a to jak ve světě, tak v rámci EU. Je to náročný úkol! Je to velmi dobrá zpráva, kterou plně podporuji, a souhlasím s poznámkami paní komisařky, které dnes pronesla.

Zejména mě zajímá myšlenka potřeby propagace mimo naše hranice a z celého srdce bych s tím souhlasila, ale musíme být rovněž realisty ohledně toho, jak budeme soutěžit a zda jsme konkurenceschopní na světovém trhu. Snad by se tomu mohla paní komisařka věnovat ve svých odpovědích. Otázka našich norem musí být uznána a přijata. Uznává ji a přijímá WTO?

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, rozhodně podporuji propagaci našich kvalitních potravin. Na dnešním složitém trhu je kvalita našich produktů největší předností, vyžaduje však plnou propagaci. 60% spolufinancování by bylo dobré, pokud by bylo možné je získat, a lituji, že paní komisařka nemohla být v této věci tak vstřícná, jak jsme všichni doufali.

Pokud jde o můj vlastní region, velmi důrazně vyzývám regionální vládu – která není obdařena velkou iniciativou ani prostředky, i když s nimi plýtvá na přeinvestovanou administrativu a zbytečné přeshraniční orgány –, aby se snažila čerpat tyto prostředky EU, a poskytla tak naší skvělé místní produkci co nejlepší místo na trhu. Kromě naděje na – jak doufám – 70% podporu z Evropy na propagaci potravin a zeleniny na našich školách, věřím, že tato příležitost nebude promarněna kvůli lhostejné místní vládě.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, rád bych úvodem poděkoval Komisi za to, že nedávno schválila návrh výboru Bord Bia na financování ve výši 50 % informačních opatření pro maso do Asie na příští tři roky, což je velmi vítáno.

I když tento návrh rozhodně podporuji, dovolu mi dvě komerční varování. Za prvé, některé země, jako např. Irsko, nebudou vypracovávat informační programy, jestliže o to obchodníci neprojeví zájem. Za druhé, i když navrhované navýšení financování na 60 % a na 70 % na propagaci ovoce a zeleniny by bylo v současném hospodářském klimatu velmi vítaným, nahlíženo realisticky může být tato pobídka na rozšíření generické propagace omezená, protože z těchto programů mají stejný prospěch ti, kteří do nich přispívají, jako ti, kteří nepřispívají nic.

Rád bych poděkoval zpravodaji.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Rád bych vyjádřil podporu zprávě, kterou předložil pan Dumitriu o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích. Jsem přesvědčen, že potřebujeme zvýšit podíl finanční účasti Evropského společenství a poskytnout další podporu projektům, které vybraly členské státy.

Zejména je nezbytné zvýšit finanční příspěvek Evropského společenství na 70 % skutečných nákladů nového programu na propagaci ovoce a zeleniny konkrétně pro děti na školách Evropské unie. Toto opatření významným způsobem přispěje k realizaci programu na propagaci ovoce a zeleniny konkrétně pro děti na školách, což je snaha, která musí prospět zdraví našich dětí.

Neil Parish (PPE-DE). – Pane předsedající, rád bych poblahopřál zpravodaji k velmi dobré zprávě.

Paní komisařko, rád bych podpořil, co jste řekla. Jsem přesvědčen, že budoucnost evropské zemědělské politiky do značné míry závisí na trhu. Musíme se snažit a propagovat naše kvalitní produkty. Zmínila jste reformu v oblasti vína – dříve jsme vykupovali množství nekvalitního vína z trhu, nakupovali je k intervenci, a pak z něho vyráběli biopaliva, což bylo zcela scestné. Musíme propagovat kvalitní potraviny. Máme rozmanité druhy vín, sýrů, mas, olivových olejů, ovoce, zeleniny – na co si jen vzpomenete. Evropa je na to vše bohatá a my se je v budoucnu budeme muset snažit umístit na trh.

Domnívám se, že v průběhu postupu od zdravotních kontrol k nové zemědělské politice v roce 2013 a dále musíme zajistit, abychom více peněz věnovali na propagaci našich produktů a prohlubovali vazbu na trh, protože zde leží naše budoucnost.

Jako poslední připomínku bych rád navrhl paní komisařce, aby jela do Ameriky a přesvědčila prezidenta Obamu, že Roquefort je velmi dobrý a aby snížil clo, které stanovil před odchodem z úřadu prezident Bush.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, spotřebitelům evropských a třetích zemí se dostává příliš málo informací o kvalitě a normách evropských potravin. Požadavky, které klademe na evropské výrobce, jsou výjimečně vysoké. Spotřebitelé by si toho měli být vědomi, protože to ovlivní jejich rozhodnutí při volbě vhodných produktů.

Podporuji propagaci a informovanost, i když častěji mluvím o informacích jako o objektivnější formě sdělení. Musíme mít rovněž konkrétní požadavky a normy týkající se kvality informací a metod propagace. Na závěr souhlasím s tím, aby informační a propagační programy v oblasti potravin byly podporovány z rozpočtů EU a vnitrostátních rozpočtů. V době krize je důležité mít propagaci a informace, které budou působit proti nižší poptávce a spotřebě, včetně spotřeby potravin.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Pane předsedající, děkuji za všechny příspěvky. Jsem ráda, že vidím zánícení a zájem o tuto důležitou problematiku. Jsem přesvědčena, že všechny poznámky, které jsme zde vyslechli, jsou do jisté míry v souladu s názorem Komise na tento návrh.

Ráda bych využila této příležitosti a odpověděla na některé položené otázky. V první řadě financování – o němž se zmiňovali mnozí z vás – tj. zvýšení míry spolufinancování. Jsem přesto přesvědčena, že musíme být velmi obezřetní a opatrní, až budeme sledovat přínos financování ze strany Společenství, neboť se obávám, že když zvýšíme spolufinancování, důsledkem bude méně propagace. To by byl špatný výsledek a to je důvod, proč jsme předložili náš návrh.

Častokrát byla zmiňována kvalita a já s vámi souhlasím. Domnívám se, že máme skvělou příležitost projednat tuto otázku kvality, která rovněž souvisí s tím, jak propagovat naše produkty ve třetím světě a jak vysvětlit našim spotřebitelům, co dostanou, když kupují evropské zboží.

V loni v říjnu jsme zveřejnili zelenou knihu o kvalitě a máme řadu příspěvků; více než 1 000 příspěvků na internetových stránkách z celé Evropy. Všechny tyto myšlenky nyní zpracováváme a v květnu předložíme sdělení. Měli bychom využít příležitosti, až budeme projednávat toto sdělení v Parlamentu, a nalézt způsob,

jak využít své možnosti k jeho zviditelnění a větší srozumitelnosti. Sem spadá rovněž obtížná a zároveň důležitá problematika označování, která se bude projednávat, a já se těším na podzimní rozpravu s vámi na toto téma.

Na závěr projekt ovoce na školách, o němž zde byla dnes řeč, není sice součástí návrhu, ale abych doplnila informace – zahájili jsme projekt ovoce na školách se spolufinancováním ve výši 70 % s cílem zvýšit povědomí mladých lidí a využít příležitosti k vyzdvižení významu dobrých stravovacích návyků školních dětí.

Ještě jednou mnohokrát děkuji zpravodaji, panu Dumitriuovi, za velmi dobrou zprávu. Myslím, že se zde dnes velmi dobře odrazila v naší dynamické rozpravě.

Constantin Dumitriu, zpravodaj. – (RO) Rád bych se omluvil, pokud překročím vyčleněné dvě minuty o několik vteřin. Děkuji vám za příhodné komentáře a názory, které jste vyjádřili k této zprávě. Věřím, že ostatní kolegové poslanci budou považovat navrhované předpisy za vhodné a že pro ně budeme hlasovat.

Rád bych informoval kolegy poslance, že podpořím jejich návrhy, zejména návrhy zaměřené na podporu evropské rozmanitosti, zavedení evropského označování kvality a důslednější finanční podporu ze Společenství. Dostal jsem dotaz: proč mezi mezinárodní organizace, které mohou realizovat projekty propagace, patří organizace v oblasti vína spolu s olivovým olejem? Na to bych položil jinou otázku: proč potom olivový olej? Má odpověď je v obou případech kladná. Jsou to velmi úspěšné vývozní produkty členských států Evropské unie. Mají silné a zkušené mezinárodní organizace, které již prokázaly schopnost řídit složité programy. Ustanovení zprávy však nevylučují ostatní oblasti. Pokud jde o druhou otázku o 70 % míře spolufinancování, původní míra byla 60 % a já jsem měl dojem, že v současném hospodářském klimatu bylo zapotřebí ji zvýšit.

Jak ukázala dosavadní zkušenost s čerpáním evropských fondů, jedním z největších problémů zůstává, jak získat spolufinancování zejména v okamžiku, kdy navíc čelíme úvěrové krizi. Proto musí být tato míra zvýšena, jinak riskujeme, že tyto prostředky nebudou využity. Paní Fischer Boelová, rád bych Vám poděkoval za důležitost, jakou jste připisovala této zprávě, a zejména za názory, které jste projevila. I když se jedná o konzultační zprávu, doufám a byl bych rád, kdyby byly tyto návrhy začleněny do nového návrhu Komise.

Závěrem bych rád shrnul dva důvody, pro které je tato zpráva nezbytná. Členské státy budou mít příležitost rozšířit oblast uplatňování opatření, na něž se zaměřují tyto programy a využívat pomoci mezinárodních organizací při realizaci těchto opatření. Přiznává větší úlohu profesním organizacím a sdružením v procesu přípravy a realizace informačních a propagačních programů. V neposlední řadě je tato zpráva součástí návrhů na upravení evropské právní úpravy, jejichž cílem je učinit evropské fondy přístupnější prostřednictvím většího podílu spolufinancování v době, kdy je získání úvěru velmi obtížné. Jako další doporučení bych rád zmínil skutečnost, že zpráva byla přijata členy Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova jednomyslně.

Rád bych využil této příležitosti a poděkoval členům Výboru za podporu, kterou mi poskytli. Rád bych osobně poděkoval Neilu Parishovi za jeho podporu a v neposlední řadě Lutzi Goepelovi za důvěru, kterou ve mě vložil, když mi svěřil tuto zprávu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

předseda

5. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

5.1. Informační a propagační opatření na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích (A6-0004/2009, Constantin Dumitriu) (hlasování)

5.2. Uplatňování směrnice 2003/9/ES v EU, kterou se stanoví podmínky pro přijímání žadatelů o azyl a uprchlíků: delegace výboru LIBE v období od 2005 do 2008 (A6-0024/2009, Martine Roure) (hlasování)

- Před hlasováním:

Martine Roure, zpravodajka. – (FR) Pane předsedo, nemohli jsme k této velmi důležité zprávě vést rozpravu v plénu, a proto považuji za nutné zde dnes jménem Výboru vystoupit.

Všichni jsme pracovali společně a já chválím vynikající práci stínových zpravodajů. Navštívili jsme 26 zadržovacích středisek v 10 členských státech EU a zjistili řadu klíčových skutečností. V některých střediscích jsme zaznamenali zjevný rozklad a nedostatek hygieny a kritizovali jsme nedostatek respektu k lidské důstojnosti. Zjistili jsme, že ne vždy byl umožněn přístup k lékařské péči a že nebylo vždy respektováno právo dětí na vzdělání.

Žádáme dodržování jednoznačných, spravedlivých, účinných a přiměřených azylových řízení a žádáme zavedení soustavného systému prohlídek a kontrol zadržovacích středisek. Musíme sledovat skutečnost na místě a hájit právo kontroly těchto středisek – tedy něco, co tyto prohlídky umožňují – a to proto, abychom mohli podniknout opatření ke změně.

Zástupci tisku se ptali, proč jsme v souhrnné zprávě neuvedli žádné země. Odpověděla jsem, že to bylo moje rozhodnutí, že to bylo naše rozhodnutí, protože máme společnou odpovědnost za to, co se děje v zadržovacích střediscích v Evropě a účelem této zprávy není hodnotit členské státy.

Nepřestaneme volat po evropské solidaritě v oblasti azylu. Nemůžeme ponechat členské státy na hranicích, aby samy čelily velkým migračním tokům. Opět opakují: máme kolektivní odpovědnost.

(Potlesk)

Předsedající. – Děkuji mnohokrát paní Roureové. Vidím, že ani přední právníci zde v plénu, nebo ti, kteří se za ně považují, si nejsou vědomi toho, že zpravodaj má nárok na dvouminutové prohlášení, pokud nebyla zpráva projednána v plénu. Paní Roureová proto má toto právo, kterého využila, a každý by to měl respektovat, neboť je zakotveno v Jednácím řádu.

(Potlesk)

5.3. Posílení role malých a středních podniků EU v mezinárodním obchodu (A6-0001/2009, Cristiana Muscardini) (hlasování)

- Před hlasováním:

Cristiana Muscardini, zpravodajka. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, omluvte mne prosím a přijměte můj dík za Vaši trpělivost.

Jak víme, Evropský parlament již řadu let hodlá vyjádřit svůj názor k malým a středním podnikům, které tvoří 99 % všech evropských podniků a 75 milionů pracovních míst, přičemž dnes mají pouhá 3 % těchto malých a středních podniků přístup na zahraniční, vnější trhy a pouhých 8 % přístup na vnitřní trh.

Žádáme proto Radu a Komisi, aby tyto skutečnosti zohlednila ve vícestranných a dvoustranných jednáních v přístupu k vnějším trhům, v boji proti padělání, v uplatňování nástrojů ochrany obchodu a při výběrových řízeních. Obchod je klíčem k větší prosperitě.

Ráda bych poděkovala svým kolegům ve Výboru pro mezinárodní obchod a především stínovým zpravodajkám dvou největších skupin, paní Saïfiové a paní Locatelliové, a vyjádřila srdečné poděkování pracovníkům sekretariátu a zejména Dr. Bendiniové. Jsem přesvědčena, že po této práci dnes odevzdáváme Komisi sdílené představy a návrhy k tématu, které je blízké srdci paní Ashtonové, jak jsme slyšeli z jejího úvodního projevu jako komisařky, a také tématu, které musí být bezodkladně řešeno, pokud chceme nalézt alespoň částečné řešení vážné hospodářské a finanční krize, která sužuje naše pracovníky a občany.

5.4. Mezinárodní obchod a internet (A6-0020/2009, Georgios Papastamkos) (hlasování)

5.5. Uvádění na trh a používání krmiv (A6-0407/2008, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf) (hlasování)

5.6. Dopad dohod o hospodářském partnerství na rozvoj (A6-0513/2008, Jürgen Schröder) (hlasování)

5.7. Kosovo (hlasování)

- Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 2:

Johannes Lebech (ALDE). - Pane předsedo, došli jsme k závěru, že by nebylo spravedlivé uvádět pouze jednu ze stran a rádi bychom proto odstranili zmínku o kosovských orgánech. Pozměňovací návrh by pak zněl: „zdůrazňuje význam plné regionální hospodářské spolupráce a závazek dodržovat a důsledně provádět ustanovení dohody CEFTA“.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

5.8. Obchodní a hospodářské vztahy s Čínou (A6-0021/2009, Corien Wortmann-Kool) (hlasování)

- Před hlasováním (týká se pozměňovacího návrhu 1):

Corien Wortmann-Kool, zpravodajka. - Pane předsedo, ráda bych předložila ústní pozměňovací návrh ve formě dodatku k bodu 64a. Tento dodatek zní: „pokud není členství vyhrazeno pouze státům, například v MOP“.

Poslední bod 64a bude pak znít: „podporuje, aby se Tchaj-wan v pozici pozorovatele zapojoval do významných mezinárodních organizací, pokud není členství vyhrazeno pouze státům, například v MOP;“.

Chci požádat své kolegy, aby tomuto pozměňovacímu návrhu neoponovali, protože je to důležité pro socialisty, mají-li podpořit usnesení, a široká podpora je velmi důležitá, pokud máme vyslat jasný signál Komisi a Číně.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO
místopředseda

6. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Zpráva: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Pane předsedo, ráda jsem podpořila zprávu, která umožní administrativní a právní zjednodušení, které zvýší informovanost spotřebitelů v Evropě i ve třetích zemích o kvalitě a nutriční hodnotě potravin, a také to, že spotřebitelé budou mít jasno, že byly použity bezpečné výrobní metody. Nesouhlasila jsem s upřednostňováním sektoru olivového oleje či oliv a věřím, že Komise zařadí mezi specifické programy také sektor vína, který tak bude moci lépe šířit informace o kvalitních vínech vyráběných v různých regionech Evropské unie.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedajícím, chci pouze říct, že jsem tuto zprávu podpořila. Bylo zajímavé slyšet během rozpravy, že Komise potvrdila 70% spolufinancování pro projekty ovoce na školách, což bude mít pro zavádění těchto projektů velký význam a já to jednoznačně vítám.

- Zpráva: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedajícím, děkuji Vám opět za slovo. Podpořila jsem tuto zprávu, protože je správné, abychom měli nařízení, které chrání zájmy zemědělců a zájmy těch, kteří pro ně vyrábějí

krmivo. Domnívám se, že nyní musíme všem dotčeným subjektům sdělit, co to pro ně znamená, ať už jsou to výrobci krmiv nebo spotřebitelé, protože nestačí pouze schválit nařízení, dokud nebude navázána dobrá komunikace mezi všemi dotčenými subjekty.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, podpořila jsem zprávu o umísťování krmiva na trh a jeho užívání, protože vyjadřuje zájmy zemědělců a výrobců, stejně jako zdravotní bezpečnost a hospodářských zvířat, a tím i zdravotní bezpečnost těch, kteří budou později jíst jejich maso – lidí.

Jednoznačné definování složek krmiv a Registr doplňkových látek v krmivech Společenství usnadní zemědělcům provádět zodpovědná rozhodnutí o vhodném druhu krmiva. Je to krok správným směrem. Dovolím si však poznamenat, že ochranou obchodního tajemství výrobců nelze odůvodnit nedostatek základních informací a nesmí vést k situacím, jako byla epidemie „nemoci šílených krav“ nebo výskytu dioxinu v krmivech.

- Zpráva: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedající, v listopadu roku 2007 jsem navštívil Ugandu, abych se tu setkal s místními podnikateli a nevládními organizacemi. Když jsme odjížděli po prašné silnici z Kampaly, upozornil mne řidič na stánky s předplacenými telefonními kartami. Obrátil se ke mně a řekl: „Tyhle telefonní společnosti, tyhle soukromé společnosti, udělali víc, aby dostaly lidi v téhle zemi z chudoby, než kterákoli z Vašich bílých, západních, nevládních organizací.“ Myslím, že to bylo tvrzení v daný okamžik poněkud nespravedlivé, ukazuje však, s jakými pocity přijímají mnozí podnikatelé rozvojové politiky Evropské unie.

Podnikatelé v mnoha chudých zemích mi řekli, že naše programy pomoci a naše nevládní organizace mají ve skutečnosti zájem na tom, aby zůstali chudí. Stále se domnívám, že je to poněkud nespravedlivé, ukazuje to však na skutečnost, že musíme projevit podporu podnikatelům v rozvojových zemích, a jedním z nejlepších způsobů, jak to udělat, je podporovat celosvětové otevření trhů.

Nirj Deva (PPE-DE). – Pane předsedající, jsem potěšen, že mohu podpořit skvělou zprávu pana Schrödera k této problematice. Dohody o hospodářském partnerství mají klíčový význam jako rozvojový nástroj. Chudé země zachrání před chudobou obchod a nikoli pomoc.

Žijeme v podmínkách globálního hospodářství ve stavu globálního poklesu, přičemž se začínají objevovat náznaky protekcionismu na straně rozvinutého světa, zejména ve Spojených státech, a doufám, že nikoli v Evropské unii. Pokud vytvoříme klima protekcionismu, bude celá záležitost „obchod a nikoli pomoc k odstranění chudoby“ smetena z cesty a promarněna. Nechceme, aby rozvojové země, které s námi chtějí obchodovat, byly zastaveny našimi sobeckými potřebami, které se budou chybně snažit chránit naše vlastní trhy. Z dlouhodobého hlediska by to pro naše hospodářství byla katastrofa.

- Návrh usnesení: Kosovo (B6-0063/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Hlasoval jsem proti usnesení o Kosovu ze dvou důvodů. Především je zde bod, který stanoví, že členské státy, které doposud neuznaly nezávislost Kosova, by tak měly učinit. Bod takové povahy je v rozporu se zásadou subsidiarity. O tom musí rozhodnout samy členské státy a ty nepotřebují vnější tlak ze strany Evropské komise, Rady nebo Parlamentu.

Druhým důvodem, proč jsem hlasoval proti tomuto usnesení, souvisí s bodem, který stanoví, že Kosovo a celý region musí mít jednoznačnou vyhlídku na členství v EU. Dle mého soudu je chybou, aby Parlament dával takové sliby. V současnosti je s rozšířením spojena řada problémů, které rovněž souvisejí s řadou nových členských států, a za tohoto stavu by bylo zcela chybné slibovat zemím jako Kosovo, že se budou moci stát členy Evropské unie.

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, odkud pramení naše utkvělá představa, že bychom měli udržovat mnohonárodnostní státy bez ohledu na přání jejich obyvatel?

Kosovo má nepochybné právo na sebeurčení: bylo vyjádřeno v referendu, kterého se zúčastnilo více než 90 % voličů. Avšak stejně tak můžeme říci, že stejné právo mají zajisté Kosované srbského původu, kteří se nacházejí hned poblíž hranice se Srbskem. Proč jim neumožnit samovládu? Činíme to de facto, proč to neučinit i de jure?

Odpověď zní, protože bychom raději učinili z Kosova jakýsi evropský protektorát – satapii jako v dobách Osmanské říše. Vnutili jsme jim jakousi verzi naší dvanáctihvězdné vlajky a jakousi verzi naší hymny. Máme Kosovský parlament a orgány, které podléhají rozhodnutím jmenovaného evropského komisaře.

Měli bychom umožnit lidu Kosova referenda o rozdělení – pokud to chce – a o národnostním sebeurčení a stejné právo bychom měli přiznat národům Evropské unie. *Pactio Olisipiensis Censenda Est!*

- Zpráva: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Pane předsedající, Čína je velmi důležitým obchodním partnerem Evropské unie, stejně jako Tchaj-wan. Chtěla bych Vás upozornit na velmi pozitivní vývoj ve Výboru pro zahraniční vztahy. Členové Výboru schválili stanovisko, které vyzývá Čínu k dodržování práv žen a dětí ukončením nucených potratů a nucené sterilizace. Obsahuje rovněž výzvu Číně, aby ukončila politické pronásledování a další zneužívání lidských práv.

Podle mého názoru tak vyvstává otázka, že nemůžeme oddělit obchod od ostatních činitelů. Tuto myšlenku jsem zmínila, když jsem mluvila o Gaze v otázce obchodu s Izraelem – pokud nenastolíme otázku porušování lidských práv, hrozí nám, že budou naše peníze podporovat porušování lidských práv. Ráda bych tedy poblahopřála Výboru pro zahraniční záležitosti, že uznal nátlakovou povahu čínské politiky jednoho dítěte a učinil z ní otázku obchodní.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Vážení kolegové, pane předsedo, Čína vstupem do WTO v roce 2001 získala obrovské výhody. Otevřeli jsme jí své trhy, ale sama nedodržuje obchodní podmínky, ke kterým se zavázala, a my k tomu několik let v podstatě jenom přihlížíme. Já velice podporuji uzavřít strategické partnerství s tímto významným ekonomickým subjektem. Ale to strategické partnerství musí být opřeno o povinnost ze strany Číny dodržovat lidská práva, protože my potřebujeme mít partnerství s takovými zeměmi, které jsou demokratické, a nikoliv totalitní. Máme s tím, nové členské státy, své vlastní zkušenosti.

Philip Claey's (NI). – (NL) Hlasoval jsem pro pozměňovací návrh, který předložila skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, protože alespoň zohledňuje skutečnost, že Tchaj-wan je významným hospodářským subjektem, a podporuje účast Tchaj-wanu jakožto pozorovatele v příslušných mezinárodních organizacích. Ve skutečnosti je tento pozměňovací návrh příliš restriktivní. Vzhledem k tomu, že Tchaj-wan je demokratickou zemí, která má *de facto* státní svrchovanost, je skutečně ostudou, Tchaj-wan není uznáván jako plnoprávný členský stát ve všech mezinárodních institucích. Tento pozměňovací návrh se týká účasti Tchaj-wanu v těchto institucích v postavení pozorovatele. Myslím, že Tchaj-wan by měl mít právo účasti jako plnoprávný členský stát.

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedající, děkuji Vám velmi mnoho za možnost vysvětlit své hlasování ke zprávě EU-Čína. Celkově se jednalo o velmi vyváženou zprávu a jsem velmi rád, že se zpravodaj vcelku držel tématu – kterým je obchod – a nesoustředil se na řadu dalších témat, o nichž vím, že by se na ně řada kolegů ráda soustředila.

Mám však k této zprávě jednu zásadní připomínku, a to je odkaz na nástroje ochrany obchodu. Musíme uznat, že spotřebitelé v mé zemi – v Británii – a řadě dalších zemí v Evropské unii mají prospěch z otevřeného obchodu s Čínou. Ve své době nám pomohl čelit takovým rizikům, jako je inflace. Avšak ochrana nekonkurenceschopných výrobců EU na úkor další stran, které přinášejí prospěch, je něčím, s čím bychom měli zacházet opatrně. Měli bychom zajistit odpovídající rovnováhu a nepomíjet přínos obchodu s Čínou pro spotřebitele, společnosti a globalizované dodavatelské řetězce a maloobchodní sektor. Obecně je třeba obchod s Čínou vítat. V důsledku to povede k řešení všech problémů, jako např. zlepšení lidských práv a pracovních podmínek.

Nirj Deva (PPE-DE). – Pane předsedající, Čína je jedním z našich nejdůležitějších obchodních partnerů. Představuje rovněž jednu čtvrtinu světové populace.

Po léta jsme s Čínou zacházeli, jako by to bylo nějaké malé dítě, které je třeba peskovat a hádat se s ním, jako kdybychom byli nějaký nadřízený orgán. Nesmíme zapomínat, že čínská historie je o několik tisíciletí delší než naše. Čína si zachovala své kulturní tradice a své hodnoty.

Chceme, aby byla Čína součástí mezinárodního společenství, Čína je však velmi důležitá pro EU jako obchodní partner a měli bychom s Čínou zacházet jako s rovným partnerem s respektem.

Pokud to učiníme, Čína nás nebude jen poslouchat, ale bude s námi více obchodovat, my budeme moci v Číně více investovat a Čína bude moci více investovat u nás. V této chvíli má Čína ohromné množství peněz, které bude muset investovat mimo Čínu. Tím místem, kam je investuje, by měla být Evropská unie.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Pane předsedající, podpořil jsem pozměňovací návrh paní Wortmannové-Koolové, abychom vnímali Tchaj-wan jako hospodářský a komerční subjekt, protože Tchaj-wan je již dlouhou dobu

demokratickým a životaschopným tržním hospodářstvím. Musíme vyvinout alespoň politické a morální snahy na podporu postavení Tchaj-wanu a rovněž mu umožnit v mezinárodním měřítku přístup do organizací, které nejsou vyhrazeny pouze státům.

Písemné vysvětlení hlasování

- Zpráva: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože informační opatření ze strany Společenství jsou reakcí na potřebu členských států podpořit obraz jejich zemědělských produktů jak mezi spotřebiteli v rámci Společenství, tak mezi spotřebiteli v jiných zemích, zejména pokud jde o kvalitu a nutriční hodnotu, stejně jako bezpečnost a bezpečné výrobní metody. Rovněž pomáhá nacházet nová odbytiště a má násobný efekt na vnitrostátní iniciativy a iniciativy soukromého sektoru.

Tento legislativní návrh nabídne zainteresovaným stranám možnost navrhovat informační programy, včetně předkládání programů pro třetí země, pokud neexistují. Díky tomuto pozměňovacímu návrhu budou členské státy moci rozšířit oblast uplatňování opatření, na něž se tyto programy zaměřují, a rovněž využívat pomoc mezinárodních organizací při uplatňování těchto opatření.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Cílem tohoto návrhu je rozšířit oblast působnosti článku 9 nařízení (ES) č. 3/2008, který umožňuje členským státům v případě, že příslušné průmyslové odvětví samo nepředloží žádný návrh, navrhovat informační a propagační kampaně na území třetích států, aniž by to vyžadovalo financování ze strany dotčeného průmyslového odvětví. Podle současných požadavků je zapotřebí příspěvku ze strany průmyslového odvětví ve výši 20 %, přičemž EU poskytuje nejvýše 50 % financování.

Tento rozsah umožní členským státům, aby samy zahajovaly propagační kampaně bez finanční účasti průmyslového odvětví. Potenciál tohoto návrhu vytvořit pobídky pro odvětví ovoce a zeleniny je značný a rovněž žádoucí vzhledem k současné hospodářské situaci. Proto rád podpořím tento návrh.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Členské státy potřebují propagovat obraz svých zemědělských produktů jak mezi spotřebiteli v rámci Společenství, tak mezi spotřebiteli ve třetích zemích, zejména pokud jde o kvalitu a nutriční hodnotu, stejně jako bezpečnost a bezpečné výrobní metody.

Souhlasím s tím, aby v případě, že zemědělsko-potravinářské organizace nepředloží žádné návrhy, měly členské státy možnost navrhovat programy a vybírat prostřednictvím veřejných zakázek organizace pro realizaci programů.

Pokud návrh Komise zlepší možnost členských států předkládat vnitrostátní programy, zlepší se tím i stávající právní úprava.

Podporuji zprávu pana Dumitriua a vítám začlenění odvětví vína do oblasti působnosti tohoto návrhu.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana červnový seznam je přesvědčena, že společná zahraniční politika (SZP) by měla být odbourána a že zemědělské produkty by měly být prodávány na volném trhu, aniž by EU investovala finanční zdroje do informačních kampaní a opatření na propagaci prodeje těchto produktů. Zvláště závažné je, že EU hodlá financovat propagační opatření ve třetích zemích, což je politika, která bude mít za následek nespravedlivou hospodářskou soutěž v zemích mimo EU.

Co to vlastně EU dělá? Je skutečně rozumné, aby se v EU používaly peníze daňových poplatníků na reklamní kampaně, které mají přesvědčit tyto stejné občany, aby nakupovali zboží, které již jednou podpořili? Samozřejmě nikoli. Celý tento návrh zapáchá skrytým protekcionismem.

V lednu roku 2009 byla ve Švédsku, Finsku a Dánsku zahájena nová reklamní kampaň, která má přesvědčit švédské občany, aby kupovali více tulipánů. Podle novin Resumé hodlá EU investovat ve třech zmíněných zemích celkem 14 milionů SEK na tulipánovou kampaň. Toto nehorázné plýtvání penězi EU musí přestat.

Jsem rozhodně proti této zprávě. Opět bych rád podotkl, jak je dobře, že Evropský parlament nemá pravomoc spolurozhodování v zemědělské politice EU. EU by jinak uvízla v pasti protekcionismu a rozsáhlých podpor všech skupin v zemědělském průmyslu.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tento návrh, který se snaží zjednodušit a posílit informační programy o zemědělských produktech. Podporuji tento návrh, protože zajišťuje finanční prostředky pro trhy třetích zemí na poskytování a zlepšování informací o kvalitě, nutriční hodnotě a bezpečnosti potravin a jejich výrobních metod.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Dumitriua o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích. Sdílím několikrát vyjádřené stanovisko Komise, že musíme zjednodušit administrativní postupy v rámci evropských orgánů.

Toto nařízení umožňuje ve skutečnosti Společenství poskytování informací o řadě zemědělských produktů na vnitřním trhu a trzích třetích zemí a přizpůsobit tyto činnosti danému umístění.

Souhlasím s tímto politickým krokem, který respektuje potřeby členských států ve snaze povzbudit spotřebitele v rámci EU i mimo ni, aby pohlíželi na zemědělskou produkci EU z hlediska její kvality, nutričních vlastností, bezpečnosti potravin a jejích výrobních metod.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro legislativní usnesení Evropského parlamentu k návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 3/2008 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích (KOM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)), protože se domnívám, že obyvatelstvo musí být řádně informováno o zemědělských produktech, které spotřebovává. Rovněž se domnívám, že dobrá propagace každého produktu poskytuje spotřebiteli užitečné informace.

- Zpráva: Martine Roure (A6-0024/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Uprchlíkem se rozumí osoba, která se v důsledku oprávněných obav před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských nebo národnostních nebo z důvodů příslušnosti k určitém společenským vrstvám nebo i zastávání určitých politických názorů nachází mimo zemi své státní příslušnosti a je neschopen přijmout, nebo vzhledem ke shora uvedeným obavám odmítá ochranu dotyčné země. To je definice OSN z roku 1951.

Tento přezkum směrnice o podmínkách přijímání z roku 2003, která stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl v Evropě, má za cíl vymáhat uplatňování těchto předpisů jako např. přístupu k informacím, vzdělání, zdravotní péči a norem, týkajících se přijímacích zařízení. Tato směrnice umožňuje členským státům stanovit délku doby, během níž nemůže mít žadatel přístup na pracovní trh.

Irsko se naneštěstí nepřipojilo ke směrnici z roku 2003 a uplatňuje systém „přímého poskytování“, v jehož rámci zajišťuje ubytování, stravu a 19,10 EUR na týden na každou dospělou osobu s cílem odradit žadatele o azyl, aby si za cílovou zemi volili Irsko a s cílem zabránit jim v přístupu na oficiální pracovní trh po celou dobu postupu vyřizování jejich žádostí. Právní úprava, kterou nyní projednává Oireachtas – návrh zákona o přistěhovalectví, povolení k pobytu a ochraně 2008 –, se snaží tento zákaz rozšířit, navzdory velkým obavám z takových rozhodnutí. Mezi další opatření v irské právní úpravě patří kriminalizace „nepodložených“ odvolání a výhledové pokuty pro právní zástupce, kteří se takových případů ujímají.

Jelikož Irsko nepřistoupilo ke směrnici z roku 2003, považoval jsem za svou povinnost zdržet se hlasování, avšak pochválit cíle této zprávy.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové,

Paní Roureová požaduje některé zvláště přitažlivé podmínky přijímání žadatelů o azyl: veselá, otevřená ubytovací střediska – je tak snadnější vypařit se beze stopy –, rozsáhlý přístup ke zdravotní péči, včetně péče psychiatrické, právnímu poradenství, překladatelům a tlumočnickům, školení a dokonce pracovním místům!

Zapomíná patrně na to, jak někteří imigranti sami zneužívají žádosti o mezinárodní ochranu s cílem obejít vnitrostátní právní předpisy o cizích státních příslušnících, kteří přicházejí do našich zemí a pobývají zde, i když skutečné důvody jsou sociální a hospodářské. Rovněž zapomíná, že mohou lhát o svém původu a jazyku a zničit své doklady atd., aby se vyhnuli deportaci.

Rovněž patrně „zapomíná“, že k tomu, co požaduje pro tyto cizince, nemají mnohdy přístup ani naši vlastní spoluobčané, počínaje důstojným ubytováním, pracovními místy a přístupem ke kvalitním veřejným službám, zejména v oblastech, jako např. v Mayotte, představuje záplava přistěhovalců značné hospodářské a sociální problémy pro obyvatelstvo.

Rozumím strádání a snům migrantů, nemáme však prostor a tím spíše prostředky k tomu, abychom ubytovali všechny strádající světa. Tato zpráva je škodlivá a její účinky jsou zruďné.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Již jsme si zvykli na situaci, kdy většina v Parlamentu schvaluje usnesení bez právních následků a s obsahem, který je v rozporu s legislativním usnesením, které přijímá. Tato tendence se zvětšuje s blížícími se volbami do Parlamentu.

Je to příklad „dvou tváří“ – tváře skutečné a masky – v tomto případě masky.

Není pochyb o tom, že – a tvrdíme to soustavně již dlouho – je nezbytně nutné zaručit práva žadatelů o azyl, pokud jde o přijetí, přístup k informacím a právu na překlad, bezplatnou právní pomoc, zdravotní péči a zaměstnání.

Je zajisté důležité odsoudit rostoucí počet osob zadržovaných v rámci Dublinského systému, v němž jsou téměř běžně využívána zadržovací opatření a omezení přístupu k normám v oblasti přijímání.

Je však rovněž nezbytné požadovat uzavření zadržovacích středisek a odmítnout politiku Společenství, která stanoví normy v oblasti přijímání a postupy pro udělování azylu prostřednictvím nejnižšího společného jmenovatele.

Pokud má Parlament skutečný zájem o dodržování práv přistěhovalců a žadatelů o azyl, neměl by schvalovat směrnici o „navracení“ (která kriminalizuje přistěhovalce a vypovídá je), směrnici o „modré kartě“ (která je odlišuje) a směrnici o postihování zaměstnavatelů (která rovněž postihuje pracovníky), které portugalská komunistická strana odmítla.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Pokud jde o práva udělovaná migrantům na území Evropské unie, musíme zajisté usilovat o jejich rozšiřování. Musíme si položit otázku, zda je snaha o předhánění se mezi evropskými orgány na místě.

Tato zpráva je pouhým dlouhým seznamem návrhů a doporučení členskými státy, aby přiznaly stovkám a tisícům osob, které každým rokem přicházejí na jejich území, práva, která jsou nejen rovnocenná právům jejich občanů, ale také jich je více a jsou účinnější.

Členské státy Evropské unie jsou například vyzývány, aby odstranily pro tyto přistěhovalce překážky na pracovním trhu a přijaly vnitrostátní, právní předpisy, které budou navíc tento přístup podporovat.

Máme to chápat tak, že od nynějška budou muset občané ustupovat zákonnému utrpení lidí, kteří utíkají ze země svého původu, ať už z hospodářských, politických, klimatických nebo rodinných důvodů? Ano, a to je význam selektivní imigrace, kterou Sarkozy tak bezvýhradně doporučuje.

My jsme naproti tomu přesvědčeni, že – zejména v dobách krize – pracovní místa v Evropě by měla zůstat vyhrazena pro Evropany a místa ve Francii pro francouzské občany. Závisí na tom oživení jednotlivých evropských států.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva obsahuje řadu tvrzení, s nimiž plně souhlasím, jako např. skutečnost, že s žadateli o azyl je třeba zacházet důstojně a že je třeba za všech okolností dbát na dodržování lidských práv. Kritika zaměřená na řadu tzv. přijímacích středisek je oprávněná. Řada evropských zemí nepřijímá žadatele o azyl a uprchlíky důstojně.

Avšak zpráva obsahuje rovněž tvrzení, s nimiž nemohu souhlasit. Základním cílem zprávy je, aby Evropská unie měla společnou imigrační a azylovou politiku. Mimo jiné požaduje od členských států, aby podpořily ty země EU, které jsou „nejvíce postiženy výzvami imigrace“. Strana červnový seznam je přesvědčena, že azylová a imigrační politika je záležitostí členských států za předpokladu, že jsou dodržovány mezinárodní úmluvy a dohody. Společná imigrační a azylová politika by představovala riziko vytvoření „pevnosti Evropa“, jejíž jasné známky se objevují již dnes.

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. – Zdržela jsem se hlasování o této zprávě, protože Irsko nepřijalo směrnici z roku 2003.

Hlavním důvodem tohoto stanoviska je přístup žadatelů o azyl na pracovní trh.

Zákaz přístupu žadatelů o azyl na pracovní trh má být obnoven prostřednictvím návrhu zákona, který je nyní v Dáilu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zpráva neodráží skutečný rozsah špatných podmínek, v nichž žijí uprchlíci a přistěhovalci v přijímacích a zadržovacích střediscích členských států EU. Omezuje

se na konstatování, že podmínky, v nichž přežívají, jsou tragické, ale připisuje je špatnému uplatňování směrnice EU.

Tím na jedné straně podporuje anti-imigrační právní úpravu a politiku EU a jednotlivých vlád, jak je stanoví Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu a Dublinský azylový systém, na straně druhé protestuje proti jeho nelidským důsledkům. Je to přinejmenším urážlivé, když politické síly „jednosměrné ulice“ v Evropě, které hlasovaly v Evropském parlamentu pro směrnici, která stanoví až 18 měsíční sazbu pro „ilegální“ přistěhovatele, vyjadřují v této zprávě své údajné politování nad nelidskými podmínkami zadržování a žádají, aby nebyli uprchlíci zadržováni.

„Krokodýlí slzy“ Evropského parlamentu nemohou zprostit EU její nelidské vykořisťovatelské politiky. I ta nejzákladnější opatření, natož opatření na řádnou podporu přistěhovalců a uprchlíků a jejich práv, lze realizovat pouze za předpokladu, že zpochybníme a změníme politiku EU a samotnou strukturu EU.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Členské státy včetně Řecka musí učinit více pro uplatňování požadavků a návrhů Evropského parlamentu. Evropský parlament odsuzuje přístup vlád k chudým přistěhovalcům, kteří denně procházejí branami EU a riskují přitom své životy.

Země, jako je Řecko, které leží na vnějších hranicích EU, by měly využít potenciální pomoci nabízené EU a v souladu s právy uprchlíků a žadatelů o azyl se pokusit zajistit lidské podmínky pro jejich přijímání.

Navzdory nepřijatelnému „znevážení“, kterému se nedávno dostalo právům přistěhovalců, kteří nadále přicházejí do „pevnosti Evropa“, ze strany Komise a Rady, nesplňuje Řecko normy Společenství na ochranu základních práv.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Udělení azylu je vrcholným gestem státu a celého Společenství, kterým přijímají svou neschopnost uhájit lidská práva na celém světě a na druhé straně svou vůli podle těchto práv jednat.

Systém, kterým se azyl řídí, musí být proto jednoznačně oddělen od přistěhovalectví. Čím více se budeme snažit tento pojem rozšířit, včetně oblastí, které se jej netýkají, tím bude mít menší hodnotu a nejasnosti mohou pouze poškodit legitimní žadatele o azyl. Je proto důležité za všech okolností uplatňovat jednoznačná pravidla, rychlé postupy a důstojné zacházení. I když je třeba jednotlivá opatření a možnosti koordinovat, azyl nepředstavuje z hlediska počtu, rozsahu a pojetí stejný problém jako přistěhovalectví, ani v oblasti bez hranic. Jednotlivé členské státy mají vlastní tradice v oblasti azylu a v rámci výše zmíněné koordinace nesmějí být tyto rozdíly přehlíženy.

Pokud jde o žadatele o azyl, jejichž žádosti jsou nebo musejí být odmítnuty, nesmí tato kategorie – výsledek velkorysého, avšak úzkého chápání azylu – nijak omezovat lidskost v přijímání a zacházení s lidmi, kteří budou vždy zranitelní z povahy svého stavu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě paní Roureové o uplatňování směrnice 2003/9/ES, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl v Evropské unii. I když odsuzuji skutečnost, že některé inspekce ukázaly, že stávající směrnice nebyly v některých členských státech řádně uplatňovány, nesouhlasím s tvrzeními zpravodajky, že je řada nedostatků v oblasti přijímacích podmínek.

Navíc nesouhlasím s tím, že otevřená ubytovací střediska, která zřídily některé členské státy, mají malou kapacitu a neodpovídají potřebám migrantů. Konečně nesouhlasím s tím, aby bylo upřednostňováno přijímání žadatelů o azyl v otevřených přijímacích střediscích namísto uzavřených celků.

Michel Teychenné (PSE), písemně. – (FR) Díky této zprávě Evropský parlament opětovně potvrzuje svůj závazek vůči základním právům, jako je právo na důstojnost. Je nepřijatelné, aby v samotné Evropské unii nebyly podmínky přijímání migrantů a žadatelů o azyl příkladné.

Inspekce zadržovacích středisek poslanci Evropského parlamentu v letech 2005 a 2008 umožnily vypracovat návrh této zprávy pod vedením paní Roureové. Zpráva ukazuje rozsah nesrovnalostí v systému zadržování migrantů v Evropě a poukazuje na problémy související s právním poradenstvím, lékařskou péčí, hygienou, promiskuitou a informacemi.

Evropský parlament dnes zvoní na poplach. Členské státy si toho musejí být vědomy a v případě potřeby musí co nejdříve zavést směrnice o „přijímání“ a „řízení“, nebo urychlit zavádění.

- Zpráva: Cristiana Muscardini (A6-0001/2009)

Glyn Ford (PSE), písemně. – Labouristická strana v Evropském parlamentu se zdržela hlasování o této zprávě nikoli proto, že bychom nesouhlasili s posílením role malých a středních podniků EU v mezinárodním obchodu, ale proto, že paní Muscardiniová vytvořila trojského koně, který v sobě obsahuje nepřijatelné stanovisko nástroje ochrany obchodu.

Jsmo nespokojeni s tím, že Evropská komise odsunula přezkum z důvodu problémů se zajišťováním konsensu. Dle našeho soudu je naléhavě třeba změnit režim ochrany obchodu Společenství tak, aby lépe zohledňoval vývoj světového hospodářství. Pokud neprovedeme reformu, nebude náš průmysl schopen využít výhod globalizace. I když vítáme zařazení zlepšení transparentnosti nástrojů ochrany obchodu do pracovního programu ze strany českého předsednictví, je to málo.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Hlasovali jsme pro přijetí zprávy paní Muscardiniové o malých a středních podnicích. Je to neradostná kritika obchodní politiky Evropské unie, i když je formulována v umírněném a technokratickém stylu, který je této sněmovně tak blízký.

Zahrnuje vše: politiky zaměřené na potřeby velkých podniků; slabost opatření podporujících přístup na zahraniční trhy a zajišťujících reciprocitu ze strany třetích zemí; problémy v přístupu k nástrojům ochrany obchodu ze strany malých podniků; neúčinnost opatření na ochranu proti padělání a nezákonnému či podvodnému zeměpisnému označení původu atd.

Je na čase, aby Evropská unie přestala obětovat své podniky a své pracovníky na oltář oné formy konkurenceschopnosti a volného obchodu, které jako jediné mohou být ve světě realizovány. Je na čase podporovat malé a střední podniky podnikající v oblasti vývozu, chránit je proti nespravedlivé konkurenci a dělat to, co je rozumné z hlediska ochrany našich trhů.

Skutečností je, že tím, že zpravodajka zůstává oddána globalizaci podniků jakožto cíli, pokračuje v podpoře systému, který je založen na naprosté svobodě pohybu zboží, služeb, kapitálu a pracovní síly, tedy systému, který nás zavedl do hluboké hospodářské, finanční a sociální krize, systém, kterého se musí Evropská unie naprosto zříci.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Není náhodou, že s blížícími se volbami do Parlamentu se objevují usnesení, jejichž cílem je zříci se odpovědnosti za politiky přijaté v EU (zejména v posledních pěti letech) týkající se velmi vážné situace, v níž se nacházejí mikropodniky a malé a střední podniky obecně, a zejména v Portugalsku.

Oběťmi tržní liberalizace, kterou tak podporuje EU, jsou malé a střední podniky a nikoli nadnárodní společnosti (jako kdyby systém, kde přežijí jen ti nejschopnější, jim mohl pomoci). Je řada malých a středních podniků, které mají „podíl“ na „mezinárodním obchodu“ díky své závislosti na velkých nadnárodních společnostech, pro které vyrábějí za ceny, které často neodpovídají ani výrobním nákladům.

Bezesporu je nezbytné zajistit (a uplatňovat) nástroje ochrany obchodu, práva duševního vlastnictví, označování původu a zeměpisné údaje o zemědělských produktech a internacionalizaci malých a středních podniků.

Proč tedy většina sil zastoupených v tomto Parlamentu, která odpovídá většině zastoupené v Komisi a v Radě EU, nepřijme nařízení o původu označování, neuplatňuje na dovážené produkty stejné normy bezpečnosti a ochrany, jaké se vyžadují u produktů vyráběných v EU a neuplatňuje finanční rámec 2007-2013 k ochraně výroby a zaměstnanosti a k podpoře malých a středních podniků?

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Jsem velmi ráda, že Evropský parlament přijal zprávu paní Muscardiniové, na níž jsem měla příležitost se podílet jako poradce za Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. Často se nyní hovoří o zlepšování podmínek pro malé a střední podniky na vnitřním trhu Evropské unie, zejména v kontextu navrhovaného zákona o malých podnicích.

Malé a střední podniky tvoří více než 99 % všech podniků v Evropě. Avšak obchodní činnost, která překračuje vnitrostátní hranice, je spíše oborem velkých podniků. Pouhých 8 % malých a středních podniků vyváží své zboží mimo své vnitrostátní hranice. A hovoříme-li o obchodní činnosti přesahující hranice Evropské unie, podniků, které se odhodlají k tomuto kroku, jsou pouhá 3 %.

Nesmíme zapomínat, že internacionalizované podniky vykazují značnou schopnost inovace. Inovace je klíčem ke konkurenceschopnosti a růstu evropského hospodářství. Doufám proto, že politiky vnitřního

trhu zprostředkují malým a středním podnikům značný přínos, který přináší společný trh, a pokud je to možné, položí základy internacionalizace činností malých a středních podniků. Malým a středním podnikům by se mělo rovněž dostávat větší podpory ze strany členských států a Evropské komise v oblastech, jako je propagace vývozu nebo hledání potenciálních obchodních partnerů, zejména pokud jde o výrobky, zaujímající přední místo na trhu, a služby a nové technologie.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Zpráva, kterou předložila paní Muscardiniová, zmiňuje řadu obav a významných hospodářských a sociálních otázek. Je to významné zejména dnes, kdy se nacházíme v situaci hospodářského propadu. Množství malých a středních podniků (do 250 zaměstnanců; s obratem ≤ 50 milionů EUR) v EU dosahuje 23 milionů, což představuje přibližně 99 % všech podniků působících na našem trhu. V těchto malých a středních podnicích pracuje více než 75 milionu lidí.

Výzvy určené Komisi, členským státům a regionálním a místním orgánům k účinné podpoře těchto podniků, včetně volného přístupu k úvěrům, jsou proto opodstatněné. Kromě toho je třeba usnadnit obchod a odstranit byrokratické překážky pro vývoz a dovoz.

Pokud jde o zadávání veřejných zakázek, jejichž složité a ne vždy jednoznačné postupy brání v přístupu malým a středním podnikům, trh by měl být otevřenější a to jak v rámci EU, tak ve třetích zemích. Jak jsem již uvedl ve své zprávě o inovační politice, úlohu malých a středních podniků v tomto odvětví lze jen stěží přecenit. Je to dáno tím, že jsou pružnější a otevřenější moderním technologiím a organizačním metodám.

Zvláštní přístup je třeba uplatňovat vůči malým a středním podnikům v odvětví zemědělství a potravinářství, kdy je třeba dbát na ochranu označení původu produktu a napodobeniny, které jsou škodlivé pro zdraví spotřebitelů, je třeba zakázat. A rovněž vítáme myšlenku uspořádání evropského týdne malých a středních podniků v květnu roku 2009. Mělo by se stát příležitostí ke zpřístupnění značného množství informací v rámci celé EU.

Syed Kamall (PPE-DE), písemně. – I když všichni uznáváme a podporujeme úlohu malých a středních podniků, kterou sehrávají v mezinárodním obchodu, je skutečně hanbou, že značná část této zprávy je věnována obraně tak zvaných nástrojů ochrany obchodu. Tyto nástroje ochrany obchodu využívají neschopní výrobci jako formu otevřeného protekcionismu, který je má chránit před konkurencí, a to nejen před konkurencí mimo hranice EU, ale i před mnohem účinnější konkurencí v rámci EU, která využila výhod globalizace a vytvořila globální dodavatelské řetězce.

Nástroje ochrany obchodu poškozují maloobchodní prodejce a spotřebitele, kteří jsou nuceni platit vyšší ceny za zboží, které by mohli jinde získat levněji. Rovněž tím poškozují velmi účinné a inovativní malé a střední podniky. Všichni známe ve svých volebních obvodech mnoho malých a středních podniků poškozovaných právě těmito nástroji ochrany obchodu, které se tato zpráva snaží oslavovat. Právě z tohoto důvodu konzervativci váhavě hlasovali proti této zprávě.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Malé a střední podniky tvoří v rámci Evropské unie 23 miliard podniků (což je 99 % celkového počtu podniků) a 75 milionů pracovních míst.

Hlasovala jsem pro zprávu paní Muscardiniové, protože představuje klíčovou strategii, díky níž mohou malé a střední podniky překonat obtížné hospodářské období. To souvisí s politickou a finanční podporou zaměřenou na rozvoj inovací v oblasti produktů a výrobních postupů a na zlepšení přístupu k finančním a fiskálním informacím, včetně internacionalizace. To rovněž vyžaduje rozhodný postoj během jednání o postupech usnadnění obchodu s cílem snížit náklady celních formalit, které představují až 15 % hodnoty prodávaného zboží, a také účinné sledování původu zboží a moderní celní kontrolní postupy.

Pokud jde o Rumunsko, internacionalizace malých a středních podniků je řešení, které v současné hospodářské krizi zásadním způsobem pomůže jejich přežití a rozvoji jejich podnikání, čímž jim umožní sehrávat zásadní roli při vytváření nových pracovních míst.

Vítám myšlenku uspořádání evropského týdne malých a středních podniků v květnu roku 2009, jehož hlavním cílem je poskytnout informace malým a středním podnikům v oblasti internacionalizace jejich podnikání.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) V době, kdy svět hledá odpovídající reakci na světovou hospodářskou krizi a kdy se šíří protekcionistické tendence, jako tomu bylo v případě nedávné diskuse „Buy American“ („kupujte americké zboží“) v kongresu Spojených států, je povinností vlád a orgánů Společenství hájit zájmy malých a středních podniků a zaručit dodržování pravidel mezinárodního obchodu.

Hodnota dostupností mezinárodních trhů pro malé a střední podniky je evidentní. Jak ukazují studie, pokud tyto podniky působí na trzích mimo Společenství, osvojují si obvykle osvědčené postupy, jsou inovativní a konkurenceschopnější. I přesto víme, že některé z nich nedokáží odolat konkurenci.

S ohledem na tuto hodnotu a s vědomím, že větším a společně se dostává v těchto dobách protekcionismu lepší podpory, je však nezbytné, aby orgány přijaly opatření na ochranu těchto společností, a to prostřednictvím sledování a vymáhání dodržování mezinárodních dohod.

Totéž se však musí zároveň vztahovat i na třetí země. Mezinárodní obchod bude spravedlivý jen tehdy, pokud budou platit stejná pravidla pro obě strany.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Muscardiniové o podpoře malých a středních podniků v mezinárodním obchodu. Pro Evropskou unii, což je oblast charakterizovaná z větší části malými a středními podniky, je přítomnost malých a středních podniků na zahraničních trzích velmi významná. V současnosti pouze 8 % malých a středních podniků má mezinárodní rozměr a většina vývozu zůstává v Evropské unii.

To malé množství malých a středních podniků, které vyvážejí mimo EU, se obvykle zaměřuje na rozvinuté a v zásadě nasycené trhy, jako jsou trhy ve Spojených státech, Kanadě a ve Švýcarsku; jen výjimečně vyváží své produkty na trhy rozvíjejících se zemí. Proto navzdory dobrým úmyslům Evropského společenství, jako je například projekt zákona o malých podnicích, máme před sebou ještě dlouhou cestu, než budou všechna evropská společenství mít skutečně mezinárodní rozměr.

- Zpráva: Georgios Papastamkos (A6-0020/2009)

Vasco Graça Moura (PPE-DE), písemně. – (PT) Elektronický obchod je skvělou obchodní příležitostí pro malé a střední podniky i pro mladé podnikatele. Pomáhá překonat tradiční jiné než technické překážky tím, že nabízí přístup k jinak nepřístupným trhům.

Ze stejného důvodu tento druh obchodování rovněž zaručuje větší účast méně rozvinutých zemí v mezinárodním obchodu. Začlenění těchto partnerů však závisí na vytvoření základní infrastruktury, k níž bychom měli bezpodmínečně přispívat.

Rovněž bychom měli zvážit, že pirátství, padělání a zneužívání údajů nejsou nedílnou součástí tohoto druhu obchodování, ale spíše variantou starých zvyklostí. Pomocí odpovídajících úprav musíme poskytnout všechny záruky tradičního obchodování.

Právní otázky se týkají řady hledisek, které nám brání v kritickém pohledu: například správa internetu musí být ještě začleněna do mezinárodně uznávané struktury, což je záležitost mezinárodního soukromého práva či kontrol.

Pokud jde o WTO, panují ohledně elektronického obchodu nejasnosti, a navzdory soustavným požadavkům jsou jednání o tomto druhu obchodu nadále ponechávána na nebezpečné dvoustranné úrovni.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Internet přebírá stále významnější úlohu v obchodních vztazích a rovněž v mezinárodním obchodě. Nadále však přetrvávají vážné nedostatky v oblasti ochrany uživatelů a spotřebitelů, v oblasti ochrany jejich osobních údajů a zaručení kvality poskytovaných služeb a prodáváných výrobků.

I když se zpráva o těchto skutečnostech zmiňuje, nepředkládá návrhy, které by umožnily posílit ochranu uživatele a kvalitu poskytovaných služeb, a mluvíme tu o službě tak veřejné, jako jsou komunikace.

I když zpráva zahrnuje některá hlediska, která vnímáme kladně, jejím hlavním cílem je podpora rozvoje a využívání elektronického obchodu jako nástroje, který má usnadnit mezinárodní obchod, a jako nástroje, který má pomoci překonat současné obtíže při otevírání dalších trhů. To znamená, že jejím hlavním zájmem je usnadnit a propagovat elektronický obchod, což znamená výrobu, propagaci, obchod a distribuci výrobků prostřednictvím sítí elektronických komunikací s cílem podporovat liberalizaci světového obchodu.

Proto se zdržujeme hlasování.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Internet vytváří řadu nových možností v obchodu se zbožím a službami. Týká se to rovněž přeshraničních transakcí. Nárůst transakcí prováděných v posledních letech přes internet budí optimismus ohledně úrovně důvěry, které se internet těší u spotřebitelů.

Nadále však existují překážky, jako například jazyk, které bude obtížné odstranit. Další vážnou hrozbou pro mezinárodní obchodování přes internet je nedostatek právní jistoty a ochrany spotřebitele. Doufám, že navrhovaná směrnice o právech spotřebitele odstraní některé z těchto překážek a bude představovat další podnět rozvoje internetového obchodování.

Musíme si uvědomit, že internet umožňuje malým a středním podnikům účast na mezinárodních trzích při velmi nízkých nákladech ve srovnání s tradičními metodami a nabízí možnosti rozvoje podnikání dříve nemyslitelné.

Internetový obchod však rovněž vzbuzuje otázky, zejména v oblasti prodeje padělek, které jsou chráněny právy duševního vlastnictví. Padělané výrobky jsou vážným problémem internetového obchodování, zejména proto, že lidé, kteří prodávají padělané výrobky v mezinárodním měřítku, bývá obtížné postavit před soud. Spotřebitelé, kteří používají internet, jsou také často oběťmi podvodů, jako např. krádež peněz elektronickou cestou. Všechny tyto jevy narušují důvěru spotřebitelů v internetový obchod a to zpomaluje rozvoj mezinárodního internetového obchodu.

Syed Kamall (PPE-DE), písemně. – Chválím tuto zprávu jako širokou a vyváženou zprávu, která účinně řeší vliv, který má internet v oblasti přeshraničního obchodu. Internet umožňuje přístup na globální trh stále menším firmám, u kterých by to bylo ještě před několika lety nemyslitelné, a tím rozvíjí obchod a umožňuje vyjít najevo kladným hlediskům globalizace. Otevřel nové trhy a odstranil překážky obchodu.

Tato zpráva správně poukázala na skutečnost, že i když došlo k nárůstu podvodů a padělání, neměl by tento nárůst být připisován samotnému internetu, ale měl by být spíše považován za problém, který existoval již dříve a který je třeba řešit novým a inovativním způsobem, pokud tím nebudou dotčeny naše občanské svobody. Zdůrazňuje také, že internet by měl být vnímán jako příležitost ke kulturní rozmanitosti a nikoliv jako hrozba. Zpráva konečně uznává, že liberalizace služeb souvisejících s internetem, jako například telekomunikačních společností, vedla k rozvoji investic do infrastruktury, takže jsem přesvědčen, že bychom měli být opatrní při uplatňování další regulace těchto průmyslových odvětví, jak se o to podle všeho Komise v současnosti snaží.

David Martin (PSE), písemně. – Vítám tuto zprávu, která poukazuje na nové příležitosti a nové trhy vytvořené díky povaze a technologickému rozvoji internetu. Uznává úlohu, kterou internet může sehrát při překonávání rozdílů mezi severem a jihem při otvírání nových cest spojujících rozvojové země s rozvinutými obchodními systémy a při zvyšování jejich obchodních toků. Ve zprávě se uvádí, že by tak mělo být usnadněno harmonické začlenění rozvojových zemí do světového obchodního systému, což podporuji.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Vítám zprávu svého kolegy o úloze, kterou sehrává internet při rozvoji obchodu. S ohledem na stále rostoucí počet uživatelů internetu je třeba zavést lepší regulaci v této rostoucí oblasti. Evropské politiky musí podporovat elektronický obchod jako účinnou alternativu k tradičním metodám obchodování a jako způsob posílení přeshraničního obchodu v rámci EU.

Je třeba přijmout řadu opatření Společenství s cílem odstranit potenciální překážky, které by mohly bránit lepšímu využívání internetu k obchodním účelům. Mezi ně patří i opatření, která mají za účel předcházet podvodům a krádežím osobních dat a zabránit jim. Tato opatření Společenství musí rovněž povzbuzovat uživatele k větší důvěře v internetové prostředí.

Zároveň však musí být definovány normy Společenství pro transakce elektronického obchodu. EU musí usnadnit uplatňování těchto norem, a tím dát zástupcům elektronického obchodu možnost, aby byli vnímáni jako spolehliví dodavatelé.

Vzhledem ke globální povaze internetu a příležitostem k provádění užitečných obchodních transakcí se třetími zeměmi doufám, že se brzy dočkáme lepší celosvětové propagace elektronického obchodu v rámci WTO.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože jejím cílem je vyzdvihnout ty oblasti mezinárodního obchodu, kde se internet stal katalyzátorem, který vytváří nové podmínky pro rozvoj celosvětového obchodu.

Rovněž uznává potřebu otevřených standardů a jejich důležitý příspěvek pro inovace a hospodářskou soutěž, stejně jako reálnou možnost volby pro spotřebitele. Zpravodaj navrhuje, aby obchodní dohody, které bude EU podepisovat, podporovaly otevřené a rozsáhlé využívání internetu pro elektronický obchod za předpokladu, že přístup spotřebitele ke službám, internetovým produktům a jejich využívání není omezen, s výjimkou případů, kdy to zakazují vnitrostátní právní předpisy.

Podporuji požadavek zpravodaje, aby Komise vypracovala celkovou strategii, která pomůže odstranit překážky stále bránící malým a středním podnikům ve využívání elektronického obchodu, a aby vytvořila databázi, která bude nabízet informace a poradenství novým účastníkům, kteří nemají s elektronickým obchodem zkušenosti.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Papastamkose o mezinárodním obchodu a internetu. Podporuji záměr zpravodaje zaměřit se na ty oblasti mezinárodního obchodu, kde internet působí jako katalyzátor a vytváří nové podmínky pro rozvoj mezinárodního obchodu na světové úrovni.

Není těžké pochopit, jak jsou si mezinárodní obchod a internet navzájem prospěšné. A co víc, jsem pevně přesvědčen, že rozvoj internetového obchodu představuje významnou výhodu pro spotřebitele. Hlavní výhodou, ať už na vnitrostátní, evropské nebo světové úrovni, je mnohem širší výběr zboží a služeb, konkurenceschopnější ceny, nižší životní náklady a lepší kvalita života.

Díky lepším informacím, které má spotřebitel k dispozici, má nyní možnost nalézt lepší zboží a služby, k nimž má přístup 24 hodin denně ať už doma nebo na pracovišti.

- Zpráva: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro kompromis, kterého bylo dosaženo, a považuji nové nařízení za velmi pozitivní, protože umožní harmonizovat podmínky pro uvádění na trh a používání krmiv a zajistí poskytování odpovídajících informací jak chovatelům dobytka, tak spotřebitelům masa, čímž zaručuje řádné fungování vnitřního trhu.

Rád bych podtrhl význam „otevřeného prohlášení“, což je seznam složek krmných směsí v sestupném pořadí podle jejich hmotnostních podílů, což pomůže k zachování vysoké úrovně důvěry ze strany zemědělců a spotřebitelů.

Výrobci budou mít navíc k dispozici jasnější pravidla pro uvádění krmiv na trh, což umožní snadněji předcházet nezákonným praktikám.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Zpráva Evropského parlamentu obsahuje některé konstruktivní pozměňovací návrhy, jako například návrh začlenit na etikety údaje o tom, že některé krmné směsi určené pro jiná zvířata než přežvýkavce obsahují maso a mouku.

Pozměňovací návrhy ke zprávě však rovněž obsahují údaje, kterými by se měli zabývat úředníci na úrovni orgánů a nikoli politici. Jako příklad uvedu několik textů hodných citování: „výživa podávaná orální cestou“: perorální podávání výrobků určených k výživě zvířat prostřednictvím trávicího ústrojí s cílem pokrýt nutriční potřebu zvířete a/nebo udržet užitek zdravých zvířat, „kbelíkové lizy obsahující minerály“ nebo „výkaly, moč a obsah zažívacího traktu získaný vyprázdněním nebo oddělením zažívacího traktu bez ohledu na způsob jejich zpracování nebo přimíchání“.

Jedná se zřejmě o důležité záležitosti související s bezpečností potravin, starost o ně by však měla být ponechána na odbornících vnitrostátních orgánů.

Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože obsahuje některé návrhy, které jsou v zásadě důležité, neznamená to však, že podporuji i její přístup v oblasti zasahování do specifických detailů.

Adrian Manole (PPE-DE), písemně. – (RO) Baringdorfova zpráva o uvádění na trh a používání krmiv má zásadní význam pro zemědělský trh a trh s potravinami s ohledem na nedávné skandály týkající se výživy zvířat, nemocí, jimiž byla postižena zvířata v důsledku nedostatečné znalosti přísad obsažených v krmivech, která jim byla podávána, skandál s dioxinem, nemoc šílených krav atd.

Větší svoboda a odpovědnost bude dána výrobcům suchých krmiv. Znamená to však, že pokud nastane vážnější problém týkající se kontaminace jedovatými látkami nebo škodlivými krmivy, významným způsobem to postihne vývoj zvířat nebo životní prostředí. Pokud výrobce nebude mít dostatečné finanční prostředky na vyřešení tohoto problému, může to způsobit problémy ještě vážnější.

Domnívám se, že je důležité – a z tohoto důvodu jsem také hlasoval pro přijetí zprávy –, aby zemědělci a zemědělské pracovníci obecně dostávali přesné informace o složení krmiv, ale také aby byli dostatečně chráněni proti finančním, sociálním a hospodářským ztrátám v případě neštěstí.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Upřímně děkuji panu zpravodaji za to, že věnoval pozornost tak obtížnému a kontroverznímu tématu. Označování potravin a jeho koordinace na úrovni

Společenství vyžaduje uvést do souladu zájmy spotřebitelů, kteří mají právo vědět, jaký produkt kupují, zda je bezpečný a z čeho je vyroben, a práva výrobců, kteří chtějí hájit svá práva na ochranu duševního vlastnictví.

Odvolání ze strany podniků a členských států proti požadavku umisťovat na etikety „specifické informace na požádání“ ukazuje na zásadní střet zájmů mezi těmito zájmovými skupinami.

Kompromisní postup, který byl vypracován za pomoci Evropského soudního dvora, vypadá na první pohled jako rozumný, je však odtržený od reality, protože je obtížné si představit, že zemědělec, který – beztoho už pracuje ve dne v noci – bude mít dost zájmu o celou záležitost, aby plýtvat časem a penězi na složitý odvolací postup.

Specifické informace o složení krmiv by měly být na etiketě nejen z důvodu nezadatelných práv spotřebitele, ale především z důvodu hlavního cíle této směrnice, kterým je ochrana zdraví. Kdo jiný než výrobce například zaručí, že krmiva nebyla geneticky modifikována? Ochrana duševního vlastnictví nesmí ulehčovat zneužití.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy pana Graefe zu Baringdorfa o uvádění krmiv na trh a jejich používání. Podporuji návrh, který požaduje úplné přepracování evropských právních předpisů v oblasti krmiv tak, aby zahrnovaly nejen zjednodušení stávajících norem, ale rovněž uvedení těchto právních předpisů do souladu s právní úpravou v oblasti potravin.

Mezi hlavní témata, která jednoznačně podporuji, patří vytvoření seznamu složek potravin, z nichž se skládá krmná směs a jejich přesného množství („otevřená prohlášení“), což byl jeden z hlavních požadavků Evropského parlamentu po krizi s bovinní spongiformní encefalopatií (BSE). Závěrem rovněž souhlasím se zpravodajem v oblasti ochrany práv spotřebitele na informace a označování potravin.

- Zpráva: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), písemně. – (FR) Pro Komisi jsou dohody o hospodářském partnerství EPA alfou a omegou jejich rozvojové strategie. Schröderova zpráva a evropská pravice činí totéž.

My, evropští socialisté, kteří podporujeme dotčené země, nemůžeme tento přístup podpořit. Pokud jde o nás, jsou tyto dohody EPA podvod. Stále je ještě čas podpořit jiný způsob uvažování, učinit z dohod o hospodářském partnerství skutečný nástroj rozvoje prostřednictvím podpory znovuootevření jednání o otázkách, které vyvolaly největší neshody, jak to ostatně pan Barroso a paní Ashtonová slíbili; prostřednictvím volby výběrového regionalismu, jak to provádí samotné země AKT; prostřednictvím dodržování našich závazků týkajících se pomoci v oblasti obchodu, k nimž jsme se zavázali v roce 2005 namísto „drancování“ ERF; prostřednictvím zajištění skutečné parlamentní kontroly celého procesu, v níž by se parlamenty zemí AKT chopily vůdčí úlohy, a prostřednictvím zapojení občanské společnosti na jihu; a odmítnutím „buldozerové strategie“ zaměřené na rozšíření jednání o službách a „Singapurských“ otázkách, když k tomu země AKT nejsou připraveny.

To není „cestovní mapa“, o které mluví Schröderova zpráva. Z tohoto důvodu hlasujeme proti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) A opět, zejména z důvodu odporu mezi africkými, karibskými a tichomořskými státy (AKT), navzdory nutnosti používat „politicky korektní“ jazyk většina v Parlamentu není schopna zakrýt skutečný důvod a skutečné záměry dohod o hospodářském partnerství mezi EU a zeměmi AKT.

I když v čl. 36 odst. 1 dohody z Cotonou se její účastníci dohodli na „uzavření nových obchodních úmluv slučitelných s pravidly Světové obchodní organizace s cílem postupně odstranit překážky, které brání vzájemnému obchodu, a prohloubit spolupráci ve všech oblastech, jež jsou pro obchod podstatné“, EU hodlá překonat, co bylo doposud stanoveno a dosáhnout toho, co nebylo doposud dosaženo ani v rámci WTO, přičemž 10. Evropský rozvojový fond je zaváděn právě za tímto účelem, zároveň však snižuje veřejnou rozvojovou pomoc. Jinými slovy, snažíme se dovnitř dostat oknem, když jsme se tam nedostali dveřmi.

Cílem EU je liberalizace obchodu, díky které se velké finanční a hospodářské skupiny snaží zajistit otevření trhů, které jim umožní prodej zboží a služeb, těžbu surovin a zavedení výrobních modelů zaměřených na vývoz v souladu s jejich zájmy.

K podpoře účinné nezávislosti, svrchovanosti, spolupráce, solidarity, rozvoje a sociální spravedlnosti je zapotřebí jiná politika.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy pana Schrödera, zprávy o dopadu dohod o hospodářském partnerství na rozvoj (EPA).

Dosud podepsané předběžné dohody jsou pouhým začátkem dlouhé a plodné spolupráce s těmito mimoevropskými zeměmi. V případě dohod o hospodářském partnerství byl ze strany EU i zemí AKT považován za přijatelný proces liberalizace trvající 15 let. Minimální požadavek pro splnění pojmu „téměř veškerý obchod“ jsou alespoň 80% obchodní výměny mezi partnery. Jsem proto přesvědčen, že příprava dalších dohod může pouze zlepšit hospodářské postavení obou smluvních stran.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Zpráva z vlastní iniciativy o dopadu dohod o hospodářském partnerství (EPA) na rozvojovou spolupráci obsahuje několik smysluplných témat. Požaduje větší vládní pomoc (ostatně země AKT nejvíce trpí finanční krizí) a zdůrazňuje, že dohody EPA jsou rozvojovým nástrojem, který by neměl záporně ovlivnit regionální integraci jihu. Navzdory tomu podporuji alternativní usnesení Skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance. Bude ostatně logičtější, pokud Parlament vyčká s podporou dohod EPA, dokud nevyjádří své stanovisko parlamenty zúčastněných zemí AKT. Podle mého názoru, by parlamentním orgánem, který sleduje dohody EPA, mělo být Smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU a nikoli orgán, který byl ustaven k tomuto konkrétnímu účelu. To by mělo pouze rozkladný účinek a oslabilo by to postavení zemí na jihu, které nemají k dispozici dostatečné finanční nebo personální prostředky, aby navštěvovaly všechna tato setkání. Samostatný orgán je navíc neprůhledný a zabránil by celostnímu přístupu k tématům souvisejícím s rozvojem.

Michel Teychenné (PSE), písemně. – (FR) I když dohody o hospodářském partnerství (EPA) věnují značnou pozornost struktuře vztahů EU s africkými, karibskými a tichomořskými státy (AKT), Evropský parlament přijetím této zprávy vysílá velmi špatný signál.

Pokud Evropa nechce přispět ke zničení zemí AKT, musí jednoznačně změnit způsob, jakým s nimi jedná a obchoduje. Tato zpráva obhajuje systém, který je založen na údajné rovnosti mezi stranami, přičemž EU je ve skutečnosti přední hospodářskou mocností světa, a země AKT mají do tohoto postavení ještě daleko. Musíme nyní naléhavě přijmout asymetrický a konsenzuální přístup, který konečně dá těmto státům šanci uplatnit se v rámci světové hospodářské soutěže.

Moji kolegové ze socialistické strany v Evropském parlamentu i já jsme hlasovali proti této zprávě. Její přijetí Parlamentem je skutečným důkazem toho, že v Evropě vládne pravice, a to se musí změnit!

- Návrh usnesení: Kosovo (B6-0063/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Uznání Kosova jako svrchovaného státu řadou zemí vytváří pravděpodobně více problémů, než jich řeší. Mám pochybnosti o tom, zda bylo Kosovo připraveno na nezávislost. Skutečnost, že některé členské státy EU neuznaly nezávislost Kosova ze strachu, že tím vytvoří precedens v rámci vlastních hranic, ještě více zkomplikovala budoucnost Kosova.

EU nyní přijímá primární odpovědnost za vnitřní pomoc Kosovu. Tento závazek nemůže zůstat závazkem s nejistým koncem ať už z hlediska časového nebo z hlediska finančních zdrojů. Existují vážné obavy o politickou stabilitu Kosova, míru korupce, vliv vnitřního i zahraničního organizovaného zločinu a zacházení s menšinami, včetně Srbů.

Je důležité, aby orgány EU zůstaly bdělé a aby byly připraveny zasáhnout, pokud Kosovo nedokáže uspokojit vysoké standardy, které musí nevyhnutelně plnit každý svrchovaný stát.

Bez ohledu na své výhrady toto usnesení podporuji.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Není nic radostného ani na situaci v Kosovu ani na úloze, kterou zde sehrává Evropská unie.

EULEX, mise EU v Kosovu, je v tomto případě pouhou „vojenskou“ prodlouženou rukou OSN, jejímž úkolem je dohled nad vytvořením trvalé kosovské vlády a státní správy v rozporu s usnesením 1244, které uznává svrchovanost Srbska nad touto provincií.

Dobré úmysly vyjádřené v této Sněmovně, rady a požadavky se úporně snaží skrýt tragickou skutečnost: utiskování menšin, zejména srbské menšiny, na území, které je nyní vydáno – díky mezinárodnímu a zejména Evropskému společenství – korupci, organizovanému zločinu, albánské mafii a možná i islamistickým teroristickým skupinám.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Účelem tohoto usnesení je zlehčit podporu EU nezákonnému jednostrannému vyhlášení nezávislosti ze strany srbské provincie Kosovo.

Záměrem Parlamentu je „legitimizovat“ vytvoření protektorátu, který byl vytvořen a vynucen prostřednictvím agrese a vojenské okupace ze strany USA, NATO a EU, a zaručit jejich politickou, hospodářskou a vojenskou nadvládu v tomto velmi důležitém regionu Evropy, což je nepřijatelné. Existence „pseudo-státu“ se „svrchovaností pod dohledem“, chráněného EU/NATO, konkrétně prostřednictvím mise EULEX a „místokrále“, „mezinárodního civilního zástupce“ a „zvláštního zástupce Evropské unie“, kteří mají pravomoci v oblasti soudní, policejní a celní, stejně jako „výkonné funkce“ a monitorování, což představuje nepřijatelný akt neokolonialismu.

V tomto usnesení se dozvídáme, že „doposud nejdůležitější mise (EU) Evropské bezpečnostní a obranné politiky“ je do očí bijící porušení charty Organizace spojených národů a nebezpečný precedens z hlediska mezinárodního práva s nepředvídatelnými důsledky pro stabilitu hranic, zejména na evropském kontinentu.

Někteří z těch, kteří se hlasitě dožadovali dodržování mezinárodního práva a územní celistvosti, svrchovanosti a nezávislosti Gruzie, jsou titíž, kteří propagovali a podporovali agresi proti Jugoslávii.

Toto usnesení pouze představuje další příklad pokrytectví a cynismu většiny v tomto Parlamentu.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Už téměř 20 let tento Parlament nečinně přihlíží, jak se lid Kosova postupně odlučuje od Srbska. V této plenární rozpravě o Kosovu se obvykle nejedná o Kosovo samotné, ale většinou o to, jaký dopad bude mít nezávislost Kosova na zbytek světa. Zájem těch, kteří vystupují pro, či proti nezávislosti se obvykle týká toho, jaký dané rozhodnutí představuje precedens pro další regiony, a rizika, že by Evropská unie mohla v důsledku toho posílit svůj vliv.

Už 30 let zastávám opačné stanovisko a to jak na půdě tohoto Parlamentu, tak mimo ni. Demokracie od nás především vyžaduje, abychom se zajímali o potřeby a touhy samotných lidí. Po staletích turecké nadvlády a po období srbské nadvlády v minulém století tím posledním, co potřebují, je nátlak zvenčí. Pokud jim nebude dovoleno připojit se k Albánii, chtějí skutečnou nezávislost.

Posledních 10 let obhajují tvorbu politik zezdola, z hlediska chudých, znevýhodněných, z hlediska lidí, kteří trpí v důsledku nedostatku demokracie a veřejného zajištění, z hlediska obětí ekologických katastrof nebo válek, zkrátka z hlediska každého, kdo je znevýhodněn v důsledku nerovnosti všech lidí. Budu hlasovat proti projektu EULEX, protože nenabízí řešení v zájmu obyčejných obyvatel Kosova.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Toto usnesení Evropského parlamentu nejenže uznává Kosovo jako samostatný stát, ale také urážlivě vyzývá ty členské státy EU, které jeho nezávislost doposud neuznaly, aby tak učinily, což je očividné porušení mezinárodního práva a usnesení Rady bezpečnosti OSN č. 1244.

Za tímto účelem podporuje ustanovení kosovských ochranných sborů (KSF), jinak řečeno samostatné armády, která bude působit pod záštitou okupačních sil NATO KFOR.

Záměrem zřízení a vytvoření represivních policejně-soudních složek EULEX v Kosovu a záměrem reforem, které podporují, jako například privatizace atd., je vnucování Kosovu zájmů EU a urychlení jeho začlenění do jednotlivých struktur EU. Tím bude dokončena přeměna Kosova na EU-NATO protektorát.

První kolo rozpadu Jugoslávie a nového vytýčování hranic končí jitráním nových ran na úrovni Balkánu i na globální úrovni prostřednictvím imperialistického zákona rozděl a panuj, což vytváří základ nového napětí a dalších zásahů.

Komunistická strana Řecka hlasovala proti tomuto usnesení a vyzdvihuje potřebu posílení boje proti imperialismu, a staví se tak proti EU a jejím politikám požadavkem, aby řecké a všechny okupační armády Evropy a NATO opustily Kosovo a Balkán jako celek.

Maria Petre (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem proti tomuto usnesení, protože Rumunsko neuznává nezávislost provincie Kosovo.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti návrhu usnesení o Kosovu, protože nesouhlasím s řadou jeho bodů.

Osobně nepovažuji zřízení fungujících programů na ochranu svědků za nezbytné pro účinnou soudní žalobu vůči pachatelům na vysoké úrovni v Kosovu, zejména pokud jde o válečné zločiny. Navíc nejsem přesvědčen,

že je pro Kosovo životně důležité podporovat projekty zaměřené například na obnovu zničených hřbitovů, do nichž by byly zapojeny místní subjekty: tyto projekty by neměly skutečnou praktickou hodnotu pro obce v Kosovu a nepřispěly by k lepší atmosféře mezi etniky.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Členové této sněmovny si jistě vzpomenu na má stanoviska týkající se nejen Kosova, ale celého balkánského regionu.

Podle mého názoru může být problém Kosova vyřešen jen na základě konsenzuálního přístupu, který bude zahrnovat především Srbsko, ale rovněž sousedící země.

Tato zpráva obsahuje řadu bodů, s nimiž se mohu ztotožnit, avšak požadavek, aby všechny členské státy EU uznaly nezávislost Kosova, není oblast, kterou mohu podpořit.

Nezávislost Kosova je něco, čeho může být dosaženo pouze na základě shody a dohody se Srbskem. Pokud si to neuvědomíme, pak podle mého názoru vytváříme pouze problémy pro budoucnost a posilujeme protisrbské postoje v tomto Parlamentu.

Proto schválení pozměňovacího návrhu 3 činí toto usnesení předpojatým a vážně podkopává zbytek celého textu. Z tohoto důvodu jej bohužel nemohu podpořit.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – (SK) Za nejdůležitější hlasování považuji hlasování o pozměňovacím návrhu č. 3 a závěrečné hlasování. V obou případech jsem hlasovala proti. Evropský parlament v pozměňovacím návrhu číslo 3 žádá členské státy EU, aby uznaly nezávislost Kosova. Celý proces nezávislosti považuji za unáhlený a nedostatečně promyšlený. Uvědomuji si, že jednání mezi Kosovem a Srbskem i za účasti mezinárodních osobností a organizací byla dlouhá a mnozí už neviděli žádnou naději na nalezení řešení či dokonce jejich pokračování. Proto byl většinou států EU a USA přijat Aktisariho plán. Navzdory tomu jsem přesvědčena, že každé jednostranné vyhlášení nezávislosti je jen zdrojem dalších problémů a možných konfliktů. Doba od vyhlášení samostatnosti Kosova to jen potvrzuje. Pokud máme zachovat mír v našem regionu, není čas strávený jednáním ani dlouhý ani zbytečný.

- Zpráva: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Tato zpráva odráží rostoucí moc Číny jakožto obchodní mocnosti. Rovněž připomíná obchod mezi Čínou a Tchaj-wanem, který se začíná viditelně rozvíjet od podpisu obchodních dohod mezi zeměmi na obou stranách průlivu.

Užší hospodářské vazby mezi Čínou a Tchaj-wanem mohou napomoci pozitivnějšímu přístupu k širšímu spektru otázek ve vztazích mezi zeměmi na obou stranách průlivu. Avšak toto zmírnění napětí má jen malý význam, pokud je nebude doprovázet integrace Tchaj-wanu do mezinárodních organizací, zejména organizací v oblasti obchodu, jako je například Světové zdravotnické shromáždění a Mezinárodní námořní organizace.

Parlament by měl vyslovit rozhodnou podporu politice Rady v otázce podpory smysluplné účasti Tchaj-wanu v mezinárodních organizacích. Parlament by měl rovněž vyvíjet tlak na Čínu, pokud jde o její přetrvávající neochotu umožnit Tchaj-wanu vystupovat na mezinárodní scéně. Prosperita a zdraví 23 milionů občanů Tchaj-wanu by se neměly stát rukojmím politických cílů.

Jelikož podporuji smysluplnou účast Tchaj-wanu v mezinárodních organizacích, hlasoval jsem pro přijetí této zprávy.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy paní Wortmannové-Koolové, protože podporuji rozvoj hospodářských vztahů mezi EU a Čínou. Tato země zažívá dramatický hospodářský růst, což z ní činí jednoho z největších hospodářských subjektů na světovém trhu. Obchodní vztahy mezi EU a Čínou se v posledních letech významným způsobem rozrostly, což činí z EU největšího obchodního partnera Číny od roku 2006. Na seznamu obchodních partnerů EU byla Čína v roce 2007 na druhém místě.

V současnosti potřebujeme výjimečnou spolupráci mezi EU a Čínou s cílem nalézt řešení současné hospodářské a finanční krize. Domnívám se, že vzhledem k tomu, že Čína je jednou z hnacích sil světového rozvoje, měla by přijmout plnou odpovědnost za zajištění udržitelného a vyváženého rozvoje světového hospodářství. Obchodní vztahy EU s Čínou by měly být založeny na zásadách reciprocity, udržitelného rozvoje, ochrany životního prostředí, předcházení změny klimatu, spravedlivé hospodářské soutěže, souladu s pravidly WTO a dodržování lidských práv.

EU musí vyžadovat dodržování nařízení o ochraně spotřebitele tak, aby se evropští občané už nemuseli obávat výrobků, které jsou nebezpečné pro jejich zdraví, zboží se skrytými vadami anebo padělků.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Každým rokem tento Parlament přijímá nějaký text o obchodních a hospodářských vztazích s Čínou a každým rokem jsou jeho zjištění horší: porušování lidských práv, nespravedlivé obchodní praktiky, dumping, nedodržování mezinárodních závazků ze strany Číny, ať už se jedná o závazky v rámci Mezinárodní obchodní organizace nebo Mezinárodní organizace práce, padělků, patentová politika, která se rovná krádeži, a tak dále. Tento seznam je stále delší a hrozivější.

Ještě hrozivější je však přetrvávající mýtus zpravodajky o „demokratické změně prostřednictvím obchodu“, která je v přímém rozporu se současnou situací v Číně. Tento mýtus slouží jako alibi pro ty, kteří kladou obchodní zájmy několika jedinců nad respektování hodnot, které hlásají, aby tak nemuseli přijímat nezbytná rozhodnutí: realizace ochrany obchodu a nástrojů postihu.

Jste bezesporu přesvědčeni, že Čína by se měla stát dílnou světa, v níž se za nízkých nákladů bude vyrábět více či méně – spíše méně nežli více – kvalitní zboží.

Dáváme přednost politice, která spočívá ve výrobě prováděné v Evropě, Evropany, ve výrobě zboží, které spotřebováváme a v obnově průmyslové nezávislosti v rámci evropského trhu, který bude chráněn.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), písemně. – (PT) Od roku 2006 je EU největším obchodním partnerem Číny a od roku 2007 je Čína druhým největším obchodním partnerem Evropy. Čína v současnosti vytváří 6 % světového obchodu.

ČLR urazila dlouhou cestu od zprávy, kterou jsem měl tu čest předložit v této sněmovně v roce 2002. Podle všeho je však dodnes třeba v mnoha ohledech ještě zjednat nápravu, i když v některých oblastech bylo dosaženo pozoruhodných pokroků.

Pokud jde o sociální dopady a vliv na životní prostředí, není čínský průmysl jednoznačně připraven, což vyžaduje větší pobídky ze strany Evropy.

Čína a EU jednájí o dohodě o partnerství a hospodářské spolupráci od října roku 2007, přičemž výsledek je dosud v nedohlednu. S ohledem na evropskou podporu mnoha oblastí mezinárodního obchodu by Čína neměla porušovat závazky učiněné v rámci WTO. Bylo vytvořeno mnoho překážek ve formě předpisů a nařízení, která omezují přístup evropských společností do strategických odvětví.

V listopadu vyhlásila ČLR svůj záměr zrušit systém, který platí od roku 2007, dvojí kontroly dováženého textilu a obuvi. Dostupné statistiky jednání neusnadňují, ale patrně nás čeká obchodní spor.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Vzhledem k tomu, že není možné zvážit množství otázek vyplývajících z tohoto usnesení, jsme přesvědčeni, že je nezbytné zdůraznit, že jsme pro posílení skutečných vztahů spolupráce mezi zeměmi EU a Čínou, založených na vzájemně výhodné reakci na potřeby jednotlivých národů, a vztahů, které přispívají k vzájemnému rozvoji, respektování zásady nevměšování a respektování státní suverenity.

Na základě těchto zásad a navzdory skutečnosti, že usnesení obsahuje některá hlediska, s nimiž souhlasíme, stavíme se jednoznačně proti tomuto usnesení, neboť se hlásí k neoliberálnímu základu, konkrétně úsilím o pokračování liberalizace obchodu, v tomto případě s Čínou.

Usnesení tím, že maskuje velmi vážné důsledky liberalizace světového obchodu, je pobídkou k dalšímu otevírání trhu mezi EU a Čínou, zdůrazňuje snahy o urychlení jednání v rámci WTO a „zdůrazňuje, že nová dohoda o spolupráci a partnerství mezi Evropskou unií a Čínou by měla mít za cíl zavedení volného a spravedlivého obchodu“.

Jak ukazují příklady jiných podobných parlamentních usnesení, cílem tohoto usnesení je reagovat na potřeby expanze předních hospodářských a finančních skupin EU, která je v rozporu s odpovědí na potřeby pracovníků a malých a středních podniků v jednotlivých zemích EU, zejména v Portugalsku.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji doporučení této zprávy o zlepšení přístupu na čínský trh, odstranění překážek obchodu prostřednictvím zlepšení dostupnosti Číny ze strany zahraničních společností a pozornosti, kterou věnuje vytvoření rovných hospodářských podmínek.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) V současné světové hospodářské a finanční krizi se vztahům mezi EU a jeho hlavními zahraničními hospodářskými partnery připisuje mnohem větší význam než v

minulosti. Hospodářská stabilita a udržitelnost obchodních toků EU se stává stále významnější z hlediska naší budoucí bezpečnosti. Hlasoval jsem pro přijetí zprávy paní Wortmann-Koolové o obchodních a hospodářských vztazích s Čínou, protože jsem přesvědčen, že je to krok směrem k budování lepší struktury obchodních vztahů mezi Evropskou unií a klíčovými světovými partnery.

Potřebu této zprávy podtrhuje skutečnost obchodního deficitu ve výši 160 miliard EUR. Avšak tuto zprávu netvoří pouze požadavky ze strany Evropské unie týkající se určitých hledisek hospodářské a obchodní politiky Peking, ale tvoří ji i návrhy, jejichž realizace bude prospěšná pro Čínu samotnou, stejně jako pro její budoucí rozvoj. Mezi oblasti, ve kterých již Peking dosáhl znatelného pokroku, patří lepší regulace a ochrana duševního vlastnictví, omezení dopadu dramatického hospodářského růstu našich asijských partnerů v sociální oblasti a na životní prostředí a omezení padělání zboží a pirátství. Pokud bude tento pokrok pokračovat, pomůže to urychlit čínský rozvoj.

Zita Pleštinská (PPE-DE), písemně. – (SK) I na základě svých zkušeností, které jsem získala během výjezdního zasedání delegace Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů ve dnech 16. – 21. března 2008 v Číně, jsem hlasovala pro přijetí zprávy Corien Wortmann-Koolové o obchodních a hospodářských vztazích s Čínou.

Obchodní výměna mezi EU a Čínou se od roku 2000 dramaticky zvýšila, přičemž EU je největším obchodním partnerem Číny a Čína druhým největším obchodním partnerem EU.

Z členství ve WTO čerpá Čína značné výhody, naproti tomu evropské podniky ve snaze dostat se na čínský trh musí překonávat značné překážky, kterými jsou především porušování patentových práv a nejednoznačný systém norem. Vítám záměr zahájit program „Brána do Číny“, který je jmenovitě zaměřený na vytvoření školicího programu pro vedoucí pracovníky v Číně s cílem podpořit přístup evropských malých a středních podniků na čínský trh do roku 2010.

Zpráva nabízí doporučení pro zlepšení obchodních vztahů Evropy s Čínou, které musí být založeny na zásadách reciprocity, trvale udržitelného rozvoje, respektování ekologických omezení, přispívání k celosvětovým cílům v oblasti boje proti změně klimatu, spravedlivé hospodářské soutěže a obchodu v souladu s našimi společnými hodnotami a pravidly WTO. Uvítala jsem pozměňovací návrh, ve kterém EU považuje Tchaj-wan za hospodářský a obchodní subjekt a podporuje účast Tchaj-wanu jako pozorovatele v příslušných mezinárodních organizacích.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Rozprava o obchodních vztazích s Čínou nás stále vrací k otázce lidských práv v této zemi. Je to pochopitelné. Námitky, které vyvolává vztah s Čínou, jsou pochopitelné s ohledem na různá hodnocení, která jsou v řadě případů oprávněná.

Mínění, že čínskému hospodářskému růstu neodpovídá míra dodržování lidských práv a demokracie v této zemi, ani její jednání na mezinárodní úrovni, vykořisťování pracovníků, regulační rámec v oblasti práce, který je podstatně méně náročný, lhostejnost vůči problematice životního prostředí a vůči předpisům v oblasti duševního vlastnictví a patentů, všechny tyto činitele jsou překážkou otevřených obchodních vztahů, které se vyznačují respektováním mezinárodních osvědčených postupů. Nicméně obchod funguje a rostoucí úloha Číny v moderním světovém hospodářství nemá obdoby a její podíl na překonání současné krize je nezbytný.

Je proto nezbytné, abychom trvali na dodržování pravidel a zásad mezinárodního obchodu a rovného přístupu na trhy a ochrany demokracie lidských práv, aniž bychom odmítali realitu a naši narůstající vzájemnou závislost. Musíme této situaci co nejlépe využít s cílem zlepšit vliv na tuto velkou zemi.

Bogusław Rogalski (UEN), písemně. – (PL) Při hlasování o zprávě o obchodních a hospodářských vztazích s Čínou jsem hlasoval pro její přijetí.

Čína je druhým největším obchodním partnerem EU a EU je největším obchodním partnerem Číny od roku 2006. Tato země je hnací silou světového hospodářského růstu. Je velmi důležité, aby obchodní vztahy evropských zemí s Čínou byly založeny především na zásadách reciprocity, udržitelného rozvoje, dodržování ekologických limitů a spravedlivé hospodářské soutěže.

Rozvíjení obchodních vztahů s Čínou by měl doprovázet politický dialog, který by měl zahrnovat i otázky lidských práv. Čína by měla posílit své snahy v oblasti vymáhání práv duševního vlastnictví a řešit problémy související s výrobou padělaného a pirátského zboží v Číně.

Znepokojivá je rovněž vysoká míra znečištění způsobeného čínským průmyslem a rostoucí spotřeba přírodních zdrojů ze strany Číny.

Přerušení jednání s vyslanci dalajlámy vrhá stín na vztahy s Čínou. Čína by měla zmírnit všechny formy pronásledování tibetského lidu.

Máme-li zajistit správnou úroveň obchodních vztahů s Čínou, musí být tyto vztahy založeny na angažovanosti a strategickém partnerství zahrnujícím zásady reciprocity, spravedlivé hospodářské soutěže a obchodu v souladu s našimi společnými hodnotami a dodržováním pravidel WTO.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Nevítám zprávu paní Wortmann-Koolové o obchodních a hospodářských vztazích s Čínou, protože s řadou tvrzení v této zprávě nesouhlasím.

Pokud jde o budoucí opatření ze strany Evropské unie, nesouhlasím například s tím, že je nezbytné předcházet problémům prostřednictvím dvoustranného dialogu. Skutečností je, že setkání vysokých odpovědných činitelů z čínského vedení a jejich protějšků v Evropské komisi nemůže odpovídajícím způsobem řešit vzájemné problémy zejména v oblasti investic, přístupu na trh a ochrany práv duševního vlastnictví i dalších strategických otázek v oblasti obchodu. Důvodem je, že čínská vláda porušuje hospodářské dohody schválené Evropskou unií.

Charles Tannock (PPE-DE), písemně. – Tato zpráva hovoří o rostoucím obchodě Číny s Tchaj-wanem, což vítám. Během působení prezidenta Maa učinil Tchaj-wan značné pokroky, pokud jde o normalizaci obchodních vztahů s Čínou a snahu změnit dosavadní obstrukcionistařský přístup komunistických vládců v Pekingu vůči obchodním vztahům s Tchaj-wanem.

Pokud se však Tchaj-wan má plně začlenit mezi regionální ekonomiky jihovýchodní Asie, musí být přijat do mezinárodních organizací bez ohledu na to, zda bude uznán jako nezávislý svrchovaný stát.

Vzhledem k řadě zdravotních obav, které se objevily ve východní Asii v nedávných letech v souvislosti s pohybem zboží a osob – jako například nemoc SARS, ptáčí chřipka a skandál s melaninem obsaženým v mléku –, je nezbytné, aby byl Tchaj-wanu přiznán status pozorovatele ve Světovém zdravotnickém shromáždění. Tento krok by prospěl obchodu na obou stranách průlivu, zvýšil by standardy kvality v regionu a posílil by postavení Tchaj-wanu na mezinárodní scéně.

Způsob, jakým Čína používá své neshody s Tchaj-wanem k politickým hrám s veřejným zdravím, je třeba odmítnout. Stejně tak ostudné je mlčení řady lidí v Evropě v reakci na čínský tlak.

Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy.

7. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:35 a obnoveno v 15:00)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGARPOULOUOVÁ
místopředsedkyně

8. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

9. Žádost o zbavení parlamentní imunity: viz zápis

10. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

11. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (rozprava)

11.1. Situace na Srí Lance

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o čtyřech návrzích usnesení k situaci na Srí Lance.⁽¹⁾

Tobias Pflüger, autor. – (DE) Paní předsedající, na severu Srí Lanky v současnosti dochází k humanitární katastrofě, které se dostává relativně malé pozornosti. Srílanská armáda provádí útoky na civilní obyvatele, které můžeme popsat jako masakry. Pod palbu se dokonce dostala i nemocnice humanitární organizace popisující celou situaci jako katastrofální. Červený kříž volá na poplach.

Situace na Srí Lance se vystupňovala a Evropská unie není zcela bez viny, protože zmařila jednání, která byla vedena pod vedením Norska tím, že umístila organizaci LTTE na evropský seznam teroristických organizací. V důsledku toho nejsou již jednání v rámci Evropské unie možná.

Na samotné Srí Lance již neexistuje svoboda tisku. Nedávno byl zabit jeden novinář. O německém velvyslanci, který promluvil na jeho pohřbu, prohlásil prezident, že by měl opustit zemi. Dopustil se pouze toho, že přesně popsal situaci v zemi.

Hovoří se o tisících uprchlíků na severu a musím zcela jasně říct, že celé této situaci bychom měli věnovat mnohem více pozornosti. Evropská unie by měla mnohem jasněji vystoupit proti tomu, co v současnosti dělá srílanská vláda. Útoky ze strany srílanské armády a LTTE jsou špatné; je jasné, že postižení jsou především civilisté.

Musíme pomoci lidem, kteří jsou uvězněni na severu, a musíme dosáhnout okamžitého příměří, protože je zcela jasné, že je zde zabíjeno značné množství civilistů. Je to nepřijatelné a část viny bude spočívat i na Evropské unii, pokud mnohem zřetelněji neprohlásí, že je třeba ukončit podporu srílanské vlády.

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, krvavá občanská válka na Srí Lance se snad konečně chýlí ke konci. LTTE, kterou EU označila za teroristickou organizaci, bude už konečně muset složit zbraně a vzdát se. EU a další spolupředsedové k tomu LTTE vyzvali. Odpověď LTTE nám ukáže, zda mají skutečně na srdci nejlepší zájmy Tamilů.

LTTE používá své frontové organizace v Evropě s cílem co nejvíce podpořit účinek své propagandy a získat peníze prostřednictvím vydírání v mezinárodním měřítku. Někteří bojovníci LTTE se mohou dokonce pokoušet získat azyl v Evropské unii.

Během 26 krutých let občanské války se LTTE stala průkopníkem teroristické taktiky, jako například sebevraždných bombových útoků, které jsou dnes bohužel používány v řadě jiných částí světa. Srílanská armáda musela proto použít všechny prostředky, které měla k dispozici, k potlačení tohoto krutého povstání. Je však zřejmé, že zprávy o počtu obětí ze strany LTTE jsou přehnané. Některé zprávy jsou nyní odvolávány – např. zpráva agentury *Agence Presse* o 300 zabitých civilistech, poté, co údajný autor své autorství popřel. Nicméně smrt civilistů ve válečné oblasti je tragédií bez ohledu na to, kdy a kde k ní dojde.

Srílanská armáda není rozhodně také bez úhony, nesnaží se však záměrně zneužívat civilní obyvatele a vystavovat je nebezpečí, jak to údajně činí LTTE.

Jestliže se podaří válku skutečně brzy ukončit, je nezbytné, aby nyní Srí Lanka obrátila svou pozornost na poválečné odzbrojení, demobilizaci a znovuzачlenění vojáků do společnosti. Opomíjení Tamilů na úkor většinových Sinhálců je třeba řešit naléhavě a soustavně s cílem zajistit vytvoření stabilní a udržitelné mnohonárodnostní společnosti s regionálním zastoupením.

EU by měla rovněž zajistit, že srílanská vláda bude mít k dispozici zdroje na udržení poválečného rozvoje. I když je důležité, abychom podpořili nabídku ze strany vlády na amnestii pro většinu bojovníků LTTE, je nezbytné, aby nikdo z těch, kdo jsou odpovědní za nejzávažnější válečné zločiny, nezůstal nepotrestán.

Marios Matsakis, autor. – Paní předsedající, Srí Lanka trpí vnitřními konflikty po celá desetiletí. Tato tragická situace je především důsledkem ozbrojeného konfliktu mezi separatistickými povstanci na severu a srílanskou armádou. Během těchto bojů byly zabity a zraněny tisíce nevinných civilistů a bylo spácháno mnoho škod na majetku, infrastruktuře a životním prostředí.

(1) Viz zápis.

Tyto politováníhodné poměry se v posledních měsících zhoršily díky rozsáhlé vládní ofenzivě proti Tamilským tygrům. Ze zpráv, které přicházejí ze Srí Lanky, vyplývá, že situace v některých oblastech se v posledních týdnech tragicky zhoršila, přičemž jsou vyháněny stovky lidí a zaplétány do bojů. Podle organizace Amnesty International dochází k porušování mezinárodních úmluv a lidských práv jak ze strany vlády, tak ze strany sil Tamilských tygrů.

Za těchto okolností je pochopitelně obtížné jednoznačně určit, kdo je vinen některými z těchto tragických událostí, k nimž dochází na Srí Lance, vyzýváme však obě strany k umírněnosti a k tomu, aby braly co největší ohledy na civilní obyvatelstvo a respektovaly je a aby dodržovaly válečné zvyklosti.

Jelikož kontrolu nad situací má srílanská vláda a jelikož je také mezinárodně uznávaným orgánem země, musí naše výzvy logicky směřovat především k ní. Zároveň však musíme vyzvat také vůdce Tamilských tygrů, aby dodrželi výzvy mezinárodního společenství a využili nabídky vlády k amnestii, odsoudili násilí a snažili se dosáhnout svých cílů prostřednictvím politického dialogu.

Musíme opětovně zdůraznit, že bojem se žádné problémy neřeší a že trvalého míru a stability lze dosáhnout pouze u jednacího stolu, k čemuž musí dříve či později dojít. Během těchto jednání budou muset učinit ústupky obě strany a bude třeba nalézt řešení, které bude ve prospěch občanů této nádherné země. Doufáme, že prostřednictvím tohoto usnesení dokážeme pomoci ke zmírnění utrpení obyvatel Srí Lanky a k nastolení tolik potřebného míru v této zemi.

Robert Evans, autor. – Paní předsedající, socialistická skupina v tomto Parlamentu se formálně odmítá zúčastnit hlasování o Srí Lance. Minulý měsíc vedl Parlament úplnou rozpravu se stanovisky Rady a Komise o situaci v Gaze. Na této straně sněmovny připisujeme stejný význam Srí Lance a jsme přesvědčeni, že si zaslouží stejnou a řádnou rozpravu, lituji však, že žádná další skupina nás v tomto stanovisku nepodporuje.

Krátká čtvrtetní rozprava dnes odpoledne s hrstkou přítomných je urážkou tisíců lidí, kteří jsou vystaveni útoku a umírají na severu Srí Lanky. Chtěli jsme vyzvat - stejně jako to učinily USA a Spojené království ve své společné deklaraci ve Washingtonu začátkem tohoto týdne - k okamžitému a bezpodmínečnému příměří obou stran, avšak skupina PPE odmítla tuto výzvu do textu zařadit.

Chtěli jsme bezvýhradně odsoudit útoky na nemocnice a humanitární pracovníky, ale pan Van Orden, který vyjednává za skupinu PPE, toto odsouzení odmítl. Proto se toto odsouzení nenachází v usnesení, které máte před sebou. Podle něj – a patrně i podle Dr. Tannocka – je všechno, co říká vláda Srí Lanky, skutečnost a všechno, co tvrdí humanitární organizace na místě, od Červeného kříže až po OSN, lze odmítnout. Podle organizace Amnesty International se srílanská armáda dopustila válečných zločinů použitím kazetové munice proti nemocnici – podle organizace Amnesty International šlo o šestnáctihodinové bombardování.

Skupina PSE chtěla rovněž posoudit vraždy novinářů a dalších pracovníků sdělovacích prostředků vládními agenty. Bod 4 usnesení žádá vládu – tutéž srílanskou vládu –, aby vyšetřila vážné případy porušování lidských práv, jichž se sama dopustila.

Kolegové, možná že někteří z vás se chtějí k tomuto stanovisku připojit, my však nechceme. Budete-li hlasovat pro tento text, stanete se spolupachateli útoků na nemocnice a ignorování obvinění z válečných zločinů. Konstatuji, že pan Van Orden neměl ani odvalu, aby před vás předstoupil a obhájil svou vlastnoruční práci potřísněnou krví, nijak mě to však nepřekvapuje. Během našich jednání se vysmíval obviněním ze znásilnění ze strany srílanských vojáků a označoval je za propagandu; co tedy od něj můžeme očekávat?

Miliony lidí na Blízkém východě - včetně mnoha Židů - byly pobouřeny izraelským zásahem v Gaze, to z nich však ještě nečiní stoupence hnutí Hamas. Kdo však nepodporuje srílanskou vládu, je bohužel označován za obhájce terorismu a stoupence organizace LTTE.

Náš návrh však kritizoval organizaci LTTE a jejich postup. Odsuzujeme jejich útoky a chceme, aby Tamilští tygři zasedli k jednacímu stolu, avšak tato válka musí být ukončena okamžitě. Vláda musí ukončit svou vojenskou kampaň, která, jak již řekli jiní, uvrhla tisíce obyčejných lidí na severu ostrova do humanitární katastrofy.

Toto usnesení bohužel nepožaduje ukončení bojů, a my nebudeme schvalovat tento přístup tím, že bychom se účastnili dnešního hlasování. Paní předsedající, kolegyně a kolegové, my se od tohoto návrhu distancujeme a vyzýváme každého, kdo sdílí naše názory, aby jednal podobně.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Úvodem bych rád řekl, že usnesení, které bylo nakonec schváleno, není jednoznačně usnesením, které bych já navrhl. Jsem přesvědčen, že se příliš snaží uspokojit vládu v Colombu.

Obávám se, že je jen dalším příkladem zjednodušování, kriminalizace a pokračujícího pronásledování některé skupiny pouze na základě tvrzení, že je to teroristická skupina. Věc je však ve skutečnosti mnohem složitější.

Jsem však přesvědčen, že za současné situace by měl Parlament vyslat jasný signál ohledně některých otázek. Například jedno z klíčových témat, které považuji za důležité zdůraznit, je tokijská výzva požadující, aby obě strany, tj. LTTE (Tygři osvobození tamilského řlamu) a vláda, pochopily, že je zapotřebí dojednat příměří, které umožní přísun humanitární pomoci a evakuaci zraněných a nemocných.

Za druhé se domnívám, že je nezbytné si uvědomit, že neexistuje vojenské řešení, pane Tannocku. Je to jednoduše nemožné.

Nyní je čas k jednání o podmínkách o ukončení násilí, demobilizaci a odzbrojení. Nejprve však musí vláda přestat usilovat o dosažení vojenského vítězství, které pouze prodlužuje utrpení tolika lidí.

Gestem dobré vůle by bylo například umožnit nezávislým sdělovacím prostředkům a humanitárním pracovníkům přístup na sever.

Navíc, pokud jde o Všeobecný systém preferencí plus (GPS plus), patřím k těm, kteří se domnívají, že tento systém neměl být udělen zemi, jako je Srí Lanka, a to vzhledem k vážnému a soustavnému porušování lidských práv v zemi, přičemž v řadě případů k porušování podněcují vládní orgány. Myslím, že bychom měli vážně uvažovat o znovuotevření důkladné rozpravy o uplatňování tohoto preferenčního rámce a především o důsledcích, které má pro mnohé skupiny, včetně pracovníků.

Z tohoto důvodu žádám Evropskou komisi, aby provedla vyšetřování *in situ* s cílem zjistit dopady opatření, aby je v případě potřeby přezkoumala.

Ewa Tomaszewska, autor. – (PL) Paní předsedající, občanská válka na Srí Lance trvá již 25 let. V konfliktu už zahynulo více než 70 000 lidí. Dodnes trpí krutými důsledky války mezi srílanskou vládní armádou a silami tamilských tygrů na území o rozloze kolem 300 km² kolem 250 000 civilních obyvatel. Od poloviny ledna zemřelo ve válečné zóně stovky bezbranných civilistů. Dělostřelectvo ostřelovalo nemocnici, v níž bylo kolem 500 lidí.

Podle Mezinárodního červeného kříže bylo dělostřeleckými střelami zasaženo i dětské oddělení. Vyděšení obyvatelé se obávají odejít, navzdory osmačtyřicetihodinovému příměří, které vyhlásila vláda. Obávají se smrti nebo zranění. Obě strany v konfliktu poukazují na porušování lidských práv, jichž se dopouští druhá strana, přičemž obě strany tato práva porušují. Vláda předpovídá brzké vítězství nad Tamily. Lidé, kteří jsou uvězněni mezi dvěma armádami, se již nemohou dočkat ukončení nepřátelství.

Vyzýváme obě strany konfliktu, aby minimalizovaly civilní ztráty a zahájily mírová jednání.

Thomas Mann, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, jako člen delegace Jihoasijského sdružení pro regionální spolupráci (SAARC) jsem měl možnost navštívit Srí Lanku několikrát. Na vlastní oči jsem měl možnost vidět utrpení civilního obyvatelstva způsobené občanskou válkou, která trvá již 25 let a vyžádala si již 70 000 životů. Boje mezi vládní armádou a LTTE ještě zesílily. Velké části oblastí na severu se dostaly pod kontrolu a byla zabráná útočiště tamilských povstalců.

Co říkají zástupci humanitárních organizací jak v Colombu, tak v Jaffně, se naneštěstí znovu a znovu potvrzuje: „válka je instituce.“ Humanitární situace je znepokojivá. Uprchlíků jsou tisíce. Lékařské pomoci a potravin je nedostatek. Je třeba umožnit neomezený přístup humanitárním organizacím k civilnímu obyvatelstvu a dojednat příměří. Vláda musí vytvořit koridory, které usnadní evakuaci civilního obyvatelstva z bojových oblastí; je nepředstavitelné, že Tamilští tygři tyto bezpečné zóny nerespektují, pokračují v palbě a používají lidi jako lidské štíty.

Tokijská skupina, kterou tvoří Japonsko, Spojené státy, Norsko a Evropská unie, vyzvala vedení organizace LTTE, aby sjednala se srílanskou vládou podrobnosti dlouhodobého příměří. Zahájení mírového procesu je v zájmu všech - včetně Tamilů. Výslovně vítám rozhodnutí vlády dodržet třináctý dodatek srílanské ústavy a přenechat oprávněné provinční rady zvoleným zástupcům na severu a na východě. Rovněž očekáváme, že vláda zaručí pečlivé a nestranné vyšetření případů porušování lidských práv, o nichž jsme právě hovořili, a porušování svobody tisku, a bude je respektovat. Bezpečnost a stabilita nesmí zůstat pro obyvatele Srí Lanky pouze vidinou.

Marie Anne Isler Béguin, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, co víme a čeho jsme svědky, pokud jde o Srí Lanku? O jaké zprávy se můžeme opírat, když všechny nevládní organizace,

s výjimkou Červeného kříže, byly po září ze země vyhoštěny? Komu máme věřit? Srílanské vládě nebo anonymním svědkům?

Jedna věc je jistá: situace směřuje ke konečnému útoku, který nabízí vládě příležitost použít sílu na potlačení povstání, které již podle ní trvá příliš dlouho. A kdo bude obětí, dámy a pánové? Samozřejmě všichni civilisté, ženy, děti a staří lidé, kteří jsou v kleštích a trpí neúnosným násilím. To musí přestat. Je nejvyšší čas, aby mezinárodní společenství vyvinulo rozhodný tlak na srílanskou vládu, aby přestala stupňovat násilí a vraždit.

Evropská unie musí zaujmout zcela jednoznačný postoj a nedovolit, aby se z tamilských civilistů stali lidé historií přehlížení a mučedníci nezájmu. Evropský parlament se nesmí spokojit s tímto společným usnesením. Musíme požadovat okamžité a bezpodmínečné příměří, které bude začátkem ještě rozhodnějšího závazku k mírovému ukončení tohoto konfliktu při respektování lidských práv a kulturní identity.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající dramatické obrazy ze Srí Lanky ukazují, že krutá občanská válka, která trvá po desetiletí, vrcholí. Jak víme, i když pomocí zbraní může být možné ukončit válku, není možné tímto způsobem nastolit trvalý mír. Navíc není možné účinně a trvale bojovat proti terorismu, zejména ne pomocí zbraní, protože terorismus si svou cestu vždycky najde. Je proto důležité chápat příčiny.

Dalším krokem musí být dosažení mírové dohody, která se bude zakládat na těchto základních prvcích. Za prvé jednoznačný monopol moci jednotného státu. Žádný stát nemůže dovolit, aby se etnické skupiny nebo části obyvatelstva vyzbrojovaly a zapojovaly do ozbrojených konfliktů. To však vyžaduje, aby tento stát dodržoval demokratické principy a aby byl právním státem a usiloval o politická řešení a uznal autonomii, která konečně vyřeší národnostní problémy Srí Lanky, které jsou historickým dědictvím a rovněž dědictvím koloniálních dob a které musí být co nejdříve zrušeny.

Proto bych rád jednoznačně apeloval na Evropskou unii a všechny země této planety, aby napomáhaly rozvoji demokracie a právního státu, posilování autonomie a práv menšin a samozřejmě i hospodářskému rozvoji země, která tak nesmírně trpí hrůzami této občanské války.

Proto, až nastane dlouhodobý klid zbraní – bohužel však zatím nejsme tak daleko –, nebude to ještě konec, ale pouze začátek cesty k míru založenému na zásadách právního státu, svobody, lidských práv, práv menšin a národní autonomie.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Tokijská konference vydala signál, že krize na Srí Lance může skončit a že je naděje na mír. Ovšem čtvrt milionu civilistů uvězněných v oblasti konfliktu potřebují bezpečný průchod a je nutné zajistit jim humanitární pomoc. Je potřeba, aby zahraniční pozorovatelé měli přístup do oblastí, mohli vyhodnotit humanitární potřeby. Ovšem nedávné útoky na novináře nejsou zárukou bezpečí pro humanitární organizace. Vláda sice slibuje vyšetření útoku na novináře, ale není to cesta. Musíme také přimět vládu Srí Lanky, aby přistoupila k ottawské úmluvě a odstranila nášlapné miny. Je mi líto, že poslanci socialistické frakce dali přednost odjezdu domů, místo aby se účastnili dnešní debaty, a tudíž zde obhájili své odlišné názory na řešení problematiky Srí Lanky.

Catherine Stihler (PSE). – Paní předsedající, ráda bych podpořila přístup Roberta Evanse. Myslím, že to byl pan Posselt, který popsal tento konflikt jako občanskou válku, a bohužel lidé, kteří předložili tento společný návrh usnesení, odmítají podle mého kolegy nazývat jej občanskou válku.

Ráda bych podpořila slova svých předřečníků o okamžitém příměří. Nedávná eskalace bojů mezi LTTE a srílanskou vládní armádou situaci ještě zhoršila a v této chvíli je v regionu Wannu 230 000 vnitřně vysídlených osob. Zvěrstva, jako například ostřelování nemocnice PTK, situaci zhoršují a činí ji nebezpečnější.

Je to velmi smutný den, ale toto nemůžeme podporovat, a doufám, že během příštího zasedání proběhne o této velmi vážné situaci na Srí Lance důkladnější rozprava s větší účastí.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Paní předsedající, scénář tragických událostí na Srí Lance je podobný jako scénáře v jiných případech. Když mluvíme o tragédiích chudých lidí, zapomínáme, že lidé jsou také příčinou tragédií - nikoliv chudí lidé, ale lidé, kteří pocházejí ze stejného prostředí. K nabytí moci využívají náboženských, kmenových a etnických rozdílů, historických nedorozumění a dalších prostředků, jejichž prostřednictvím vytvářejí konflikty mezi jednotlivými skupinami společnosti v dané zemi. To vede k rozvrácení obvykle velmi mělkých kořenů demokracie a k občanské válce se všemi jejími krutostmi, neúctě k lidským právům a informacím a k naprostému zničení protivníka.

Podporuji toto usnesení jako výraz nesouhlasu s těmi, kdo ožívají občanskou válku, a s těmi, kteří jim poskytují materiální a politickou podporu. Určitým varováním pro ty, kteří vytvářejí tyto nelidské scénáře,

by mohlo být vědomí, že budou dopadeni, například zvláštními mezinárodními silami, a odsouzeni na doživotí.

Nirj Deva (PPE-DE). - Paní předsedající, pan Evans má ve zvyku uvádět nesprávná fakta, což mě nutí vystoupit a opravit ho. Nebyla ostřelována žádná nemocnice. Tisková agentura, která tuto zprávu uvedla, ji později odvolala jako chybnou. Není to 230 000 civilistů, kteří jsou zde chyceni: 113 000 osob používá LTTE jako lidský štít. Pokud by jim skutečně šlo o tamilský lid, nepoužívali by tamilský lid jako lidský štít ke své ochraně. Co je to za hrdinství?

Srí Lanka je již 25 let sužována občanskou válkou. Musíme této zemi pomoci, aby zůstala nadále tím, čím vždy byla: jednou z nejstarších demokracií světa. Má delší historii demokracie než 22 z 27 členských států EU. Proběhlo zde již 16 všeobecných voleb, 5 prezidentských voleb a jedná jako člen rodiny demokratických národů. Je to demokracie, která bojuje proti teroristickému tažení. A vítězí.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Rád bych vám připomněl, že před několika lety jsme v této sněmovně vedli rozpravu o Srí Lance a že srílanská vláda se tehdy snažila získat co největší manévrovací prostor, a to i ze strany Evropské unie, založený na zásadě nevměšování, namísto úsilí o zprostředkování a nalezení řešení.

Konstatuji, že všechny obavy, které jsem tehdy v rozpravě vyjádřil ohledně možného budoucího vývoje, se nyní uskutečňují. Jsem proto přesvědčen, že bychom se měli skutečně vrátit do pozice prostředníka a usilovat jménem tamilského lidu o autonomii na severovýchodě v rámci Srí Lanky. Pokud tak neučiníme, bude Evropa mít částečný podíl na hrozném krveprolití, k němuž zde v současnosti dochází.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. - Paní předsedající, jako jeden ze spolupředsedové tokijského mírového procesu na Srí Lance sleduje Evropská komise vývoj na Srí Lance velmi bedlivě. Jsme hluboce znepokojeni stávající situací a tragickými humanitárními důsledky tohoto konfliktu, jak jsme to vyjádřili v prohlášení spolupředsedů ze dne 3. února 2009.

Sledujeme se znepokojením obtížnou situaci tisíců vnitřně vysídlených osob, které se nacházejí v sevření konfliktu na severu Srí Lanky. Jak komisařka Ferrero-Waldnerová, tak komisař Michel již veřejně vyjádřili své znepokojení nad dopady bojů na civilní obyvatelstvo a vyzvali obě strany, LTTE a srílanské orgány, aby chránily civilní obyvatelstvo, jak to vyžaduje mezinárodní humanitární právo, a umožnily bezpečný a volný pohyb osob mimo bojové oblasti.

Komise je znepokojena informacemi, které dostává, týkajících se podmínek, v nichž žijí vnitřně vysídlené osoby v takzvaných „střediscích sociální péče“ poté, co uniknou z území kontrolovaného Tamilskými tygry do vládou kontrolovaných oblastí. Je důležité, aby byly v těchto dočasných táborech dodržovány mezinárodní standardy. Agentury OSN, Červený kříž a další humanitární organizace by měly mít v souladu s mezinárodním humanitárním právem do těchto středisek volný přístup.

Komise je dále znepokojena situací lidských práv na Srí Lance s ohledem na zprávy o popravách bez soudu, únosech a vážném zastrašování sdělovacích prostředků. Je nezbytné, aby se vláda zabývala nejzávažnějšími známými případy. Během nedávného setkání se srílanským ministrem zahraničí vyzvala komisařka Ferrero-Waldnerová vládu Srí Lanky, aby přijala rozhodná opatření s cílem zabránit porušování lidských práv, včetně opatření proti pachatelům, a s cílem zajistit svobodu tisku.

Komise je dále přesvědčena, že etnický konflikt na Srí Lance nelze vyřešit vojenskou cestou. Je třeba zahájit inkluzivní dialog, který nalezne politické řešení, díky němuž bude možné dosáhnout trvalého míru a usmíření tím, že se zaměří na vyřešení záležitostí, které vedly k povstání, a zajistí dostatečný prostor pro všechny skupiny obyvatel.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat na konci rozpravy.

11.2. Situace barmských uprchlíků v Thajsku

Předsedající. - Dalším bodem rozpravy je 6 návrhů usnesení o situaci barmských uprchlíků v Thajsku.⁽²⁾

(2) Viz zápis.

Erik Meijer, autor. – (NL) Paní předsedající, Barma je známá svou násilnou vojenskou diktaturou, díky níž se již řadu let drží u moci kasta prospěchářů. Útlak a chudoba donutila řadu lidí opustit zemi nebo se o to pokusit.

Etnická rozmanitost země diktaturu na jedné straně odůvodňuje a na druhé straně posiluje. V rozsáhlých oblastech tvoří menšinové národy většinu. Požadují autonomii a pořádají protesty proti centrální vládě. Vojenští vůdci považují svou diktaturu za nezbytnou k uchování trvalé jednoty země a potlačení rebelujících národností. Zajímá je více území než lidé, kteří na něm žijí. Vinou rozsáhlých těžebních povolení pro zahraniční společnosti přicházejí domácí obyvatelé o cenný zdroj příjmu a dochází k vážnému poškození životního prostředí.

Potřebu útěku ze země dále posiluje skutečnost, že není brán ohled na většinové národnosti v regionech. Režim se snaží odstranit problémové skupiny buď jejich vražděním anebo jejich vyháněním ze země. Mnozí prchají po moři na provizorních člunech a riskují utonutí. Mnozí prchají přes hranice do Thajska: podle některých odhadů za posledních 25 let uprchly až 2 miliony lidí, přičemž desetitisíce z nich nebyly vpuštěny do země a zůstávají bez domova na území nikoho podél hranic.

Naneštěstí jsou soucit a solidarita s uprchlíky v jihovýchodní Asii ještě na nižší úrovni než v Evropě. Uprchlíci jsou často vraceni zpět, i když to pro ně znamená jistou smrt. Veřejné mínění projevuje jen velmi malý zájem, a to i v případě, kdy se jedná o lidi stejného náboženství, jako v případě muslimských uprchlíků, kteří na lodích připlouvají z Barmy do Indonésie.

Vlády navíc dávají přednost dobrým vztahům se svými kolegy v diktátorských státech namísto toho, aby vyvíjely tlak na zlepšení situace. Někteří lidé v Evropě by rádi přijali podobný postoj a víme, jaký katastrofální dopad to má na Asii. To je další důvod, proč bychom měli vyzývat asijské země, aby našly řešení.

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, tento případ ukazuje tíživou situaci, v níž se nacházejí menšiny v zemi, kde jsou menšiny v nejlepším případě opomíjeny a dokonce týrány. Rohingyaský národ je již po léta vystaven dvojí diskriminaci. Jako muslimům je jim odpíráno právo praktikovat svobodně své náboženství, což je právo, které v EU považujeme za základní, a jejich mešity jsou ničeny a znesvěcovány. Jakožto menšiny jsou Rohingyům soustavně odpírána občanská práva, která většina světa považuje za samozřejmá: právo na vstup do manželství, právo na volný pohyb, právo na občanství v zemi, ve které žijí, a právo na řádné vzdělání.

Jako lidé, kteří využívají výdobytků na poli lidských práv, někdy v EU zapomínáme na skutečnost, že mnoha lidem se ve světě nedostává ani těchto základních nároků. My v této sněmovně jsme si vědomi tíživé situace barmského lidu obecně, avšak od povstání buddhistických mnichů v roce 2007 se tato země jaksi vytratila z povědomí veřejnosti.

Otrěsný osud neznámého národa Rohingyů, zejména těch, kteří v člunech prchají po moři, jichž se týká toto usnesení, obnovil naši pozornost věnovanou tyranskému režimu v Barmě, zemi jinak tak bohaté na lidský potenciál. Krutost a vojenské junty stojí v ostrém protikladu vůči jednání Thajska, které dle mého soudu neplní v plné míře své povinnosti vůči rohingyaským uprchlíkům, neboť bohužel tvrdí, že většina z nich jsou uprchlíky hospodářskými, což považují za velmi nepravděpodobné, a snaží se je vracet zpět. Thajsko musí začít brát vážněji svou rostoucí úlohu jakožto síly stability a lidskosti v regionu.

Naproti tomu od krutých vůdců vojenského režimu v Barmě, kteří jsou již léta hluší k našim výzvám, nemůžeme mnoho očekávat. Doufám, že za toto opovrhování civilizovaným míněním budou jednou generálové vojenské junty, až bude Barma konečně osvobozena od tyranie, souzeni např. před mezinárodním trestním tribunálem.

Marios Matsakis, autor. – Paní předsedající, krutý režim, který již dlouhou dobu vládne v Barmě, je vinen tím, že tisíce civilistů opouštějí tuto zemi v naději na bezpečnější budoucnost a lepší životní úroveň a odcházejí do sousedního Thajska nebo přes Thajsko do dalších zemí jihovýchodní Asie.

Mezi těmito strádajícími lidmi jsou původní obyvatelé západní Barmy Rohingyové, kteří se v posledních letech stali oběťmi etnických čistek ze strany barmské vlády. Thajské orgány však bohužel neposkytly těmto uprchlíkům humanitární pomoc, kterou si jednoznačně zaslouží. Namísto toho se objevují zprávy, že tito lidé byli krutě pronásledováni. Vyzýváme thajskou vládu, aby respektovala lidská práva barmských uprchlíků a jednala s nimi s respektem, soucitem, důstojností a lidskostí.

Toto usnesení mi však dává možnost upozornit na případ 41letého australského spisovatele kyperského původu Harryho Nicolaidese, který byl v Thajsku odsouzen ke tříletému vězení za údajnou urážku thajské

královské rodiny v románu, který napsal v roce 2005. Pan Nicolaides tehdy vyučoval angličtinu na Thajské univerzitě a v jeho románu se objevuje pouze anonymní zmínka o jednom z členů thajské královské rodiny a navíc se jednalo o dílo jednoznačně fiktivní.

Během soudu byl pan Nicolaides předváděn světovým sdělovacím prostředkům v řetězech a reportérům sdělil, že musel vystát nevýslovné utrpení. Pan Nicolaides se královské rodině omluvil a požádal o královskou milost.

Jsmo přesvědčeni, že pan Nicolaides již byl vystaven dostatečnému postihu a špatnému zacházení ze strany thajských orgánů, které k tomuto případu přistupovaly necitlivě a nepřiměřeně, a žádáme je, stejně jako královskou rodinu, aby okamžitě propustily pana Nicolaida a pustily jej domů do Austrálie. Pokud tak neučiní, bude to velmi nemoudré, politováníhodné a bude to mít na Thajsko negativní dopad.

Marcin Libicki, autor. – (PL) Paní předsedající, hovoříme dnes o Srí Lance, Barmě a Thajsku. Během jiných zasedání jsme hovořili o dalších zemích. Vždy se však jedná o ustavičné občanské války, o vraždy, o porušování základních lidských práv.

Nikdy však tyto otřesné zločiny nedokážeme zastavit, dokud nerozpoznáme politické síly a bezohledné zahraniční zájmy, které se skrývají v pozadí těchto válek. Tyto války by nikdy nemohly trvat neomezeně v chudých zemích, které by si je vůbec nemohly dovolit, pokud by se za nimi neskrývaly zahraniční zájmy.

Musíme proto udělat dvě věci, abychom dostali tento proces pod kontrolu. Za prvé musíme poznat, o jaké zájmy a o jaké politické síly se jedná, a za použití politických metod je zastavit. Za druhé musíme vytvořit expediční policejní a vojenské složky, které podniknou preventivní opatření v případě, že politické prostředky nebudou účinné. Evropská unie k tomu má možnosti.

Catherine Stihler, autorka. – Paní předsedající, zacházení s lidem Rohingyů a jeho diskriminace nás všechny děsí. Jako muslimská menšina v buddhistické Barmě nejsou považováni za národnostní menšinu. Mají jen málo zákonných práv, a jak zdůrazňuje pozměňovací návrh 3, který předkládá Glenys Kinnocková, jsou úmyslně udržováni v chudobě, je jim upíráno právo na občanství, svobodu pohybu, jsou vystaveni svévolnému vybírání daní a zabavování půdy a je jim upíráno právo na vstup do manželství.

Není divu, že mnozí se snaží Barmu opustit, protože nemají jinou možnost. Otřesné zprávy o zhruba 1 000 rohingyjských uprchlíků na lodích objevených během dvanácti dnů thajskými úřady, které je, namísto aby je dostaly do bezpečí, odvěkly do mezinárodních vod, kde je nechaly bez navigačního zařízení, potravin a vody vlastnímu osudu, musí znechutit každého, kdo má pojem o lidské důstojnosti.

Jen včera se v deníku *The Guardian* objevila zmínka o dalším případě. Jednalo se o 220 mužů, které objevili rybáři na otevřeném plavidle. Tito uprchlíci tvrdili, že byli dva měsíce zadržováni thajskými orgány na odlehlém ostrově a že – dříve než byli donuceni vrátit se do lodí a ponechání vlastnímu osudu – byli biti.

Týrání, jemuž jsou vystaveni Rohingové, a nedostatek koordinované akce ze strany mezinárodního společenství musí být řešen. Thajsko musí přijmout odpovědnost. Thajský předseda vlády musí jednat. Případy týrání ze strany thajských úředníků je třeba řádně řešit. Thajská vláda musí podepsat Úmluvu OSN o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a její Protokol z roku 1967. Jak uvedl Joel Chamy, místopředseda washingtonské organizace Refugees International, Rohingové potřebují ochranu a azyl.

Thajsko už projevilo svou neochotu, přetrvává však problém, který nezmizí. Objevují se další zprávy o zacházení s barmskými uprchlíky, kteří přicházejí do Malajsie. Mnozí z těchto lidí jsou prodáváni do otroctví, ženy a děti jsou nuceny k sexuálnímu otroctví a muži jsou prodáváni jako pracovní síla na rybářské lodě. Některé z těchto ryb se možná objevují i na trhu EU. Doufám, že se nám dnes podaří upozornit na kritickou situaci barmských uprchlíků a zejména na kritickou situaci Rohingyů.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Před dvěma týdny jsem měl příležitost navštívit obyvatele Barmy na hranici mezi Thajskem a Barmou. Na vlastní oči jsem tam viděl nespravedlnost, již vystavujeme některé části světa a to jak z hlediska politického, tak z hlediska sdělovacích prostředků.

Často jednáme pouze na základě titulků hlavních zpráv. To, čeho jsme byli svědky v Barmě, která už není na předních stranách novin, je drama, které se nijak neliší od dramatu, jež nás v jiných případech přiměla jednat.

Jsou to jednoznačné případy pronásledování, mučení, nezákonného zadržování, znásilňování a dalších krutostí páchaných barmskou vojenskou juntou. Snad nejostudnější bylo nedávné přijetí takzvané ústavy,

kteřá porušuje většinu demokratických zásad a zaručuje téměř naprostou beztrestnost pro všechny skutky, o kterých jsem se právě zmínil.

Je zcela pochopitelné, že lidé za tohoto stavu utíkají, jako to činí obyvatelé Karenu po mnoho let, stejně jako Rohingyové, jak uvádí dnešní zpráva, a jsou zadržováni v Thajsku.

Během své návštěvy jsem zaznamenal, že jak Thajsko, tak mezinárodní společenství přijaly znepokojivý postoj podrobení se juntě. Například řada právnických sdružení, opozičních stran, uprchlíků a politických vězňů nás varovala před hrozícími důsledky, které by postihly barmský lid, pokud by mezinárodní společenství, a zejména Evropská unie, podpořila a schválila fingované volby, které svolala rada SPDC na rok 2010. Varovali nás, že vojenská junta by tak získala neomezenou moc a mohla pokračovat v beztrestném páčání množství zločinů.

Politické a národnostní skupiny, které jsou v opozici vůči juntě, jsou dobře organizované a vypracovaly alternativní ústavu, která mnohem lépe odpovídá zásadám, o nichž v Evropské unii tvrdíme, že je hájíme. Proto, pokud je ponecháme jejich vlastnímu osudu, dopustíme se tím chyby, a staneme se tak spoluviníky – aktivně či pasivně – barmské diktatury.

Giovanna Corda, *jménem skupiny PSE*. – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, včera jsem viděl některé výjevy rohingyjských uprchlíků z Barmy. Život na těchto provizorních plavidlech je charakterizován utrpením.

Po krátkém zadržení je thajské námořnictvo vyvedlo ze svých teritoriálních vod a ponechalo je strádat bez prostředků. Thajsko se přitom snaží dokazovat, že je vůči uprchlíkům a žadatelům o azyl laskavé. Jako bezprostřední soused Barmy je si Thajsko navíc velmi dobře vědomo, jak nelidské životní podmínky vytváří junta, jež nutí mnoho obyvatel Barmy k emigraci, k tomu, aby riskovali život během plavby, kterou já bych nazvala plavbou smrti.

Vyzýváme Thajsko a další země sdružení ASEAN, aby se snažily nalézt trvalé řešení pro uprchlíky a zejména pro rohingyjský lid, o němž zde dnes mluvíme.

Chceme rovněž vyzvat Thajsko, aby ratifikovalo Úmluvu OSN o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a její Protokol z roku 1967.

Urszula Krupa, *jménem skupiny IND/DEM*. – (PL) Paní předsedající, o problému porušování lidských práv v Barmě jsme během tohoto volebního období Evropského parlamentu už jednali mnohokrát.

Barma, země známá svými nádhernými buddhistickými chrámy oplývajícími zlatem, je rovněž vězením pro tisíce Barmánců. Žijí v jednom z nejhorších policejních režimů světa, před nímž se snaží uprchnout – do USA, Austrálie, Kanady a do evropských zemí a ke svým sousedům. Poté, co jsme přijali usnesení, které požaduje propuštění tisíců politických vězňů, včetně mnoha vůdců opozice a včetně jednoho nositele Nobelovy ceny, a po protestech ze strany mezinárodních organizací proti povinné vojenské službě dětí v Barmě, které jsou následně nuceny k práci a nedostává se jim řádné péče, dnes jednáme o problému porušování lidských práv.

Během útěku z tohoto barmského pekla bylo tisíce lidí – příslušníků muslimské menšiny – na svých lodích v thajských teritoriálních vodách zajato, odtaženo do mezinárodních vod a ponecháno bez navigačního zařízení a zásob potravin, přičemž někteří z nich byli uvězněni.

Tato muslimská etnická menšina je rovněž pronásledována vládnoucím vojenským režimem v Barmě. Toto pronásledování zahrnuje případy upírání občanských práv, věznění, omezeného přístupu ke vzdělání, překážek při vstupu do manželství, omezení volného pohybu, bourání mešit a dalších bohoslužebných míst. I když oceňujeme povolení k dočasnému pobytu uprchlíků ze strany thajských orgánů stejně jako vyhlášení thajského ministerského předsedy, v němž oznámil vyšetřování, nedávné události jsou přesto jednoznačným dokladem porušování lidských práv ze strany thajských orgánů.

Podporujeme samozřejmě usnesení, které však nemůže změnit lidské tragédie v regionu, kde v pozadí konfliktu nestojí pouze nelidský vojenský režim a náboženské konflikty, ale i zájmy různých sil. Je proto zapotřebí účinněji vystoupit jak proti vojenské juntě, tak proti separatistickým tendencím skupin, které pronásledují lidi vyznávající odlišnou víru.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Paní předsedající, v posledních letech tisíce Barmánců opustilo svou zemi ze strachu z útlaču ze strany vládního vojenského režimu a z důvodu šířícího se hladu

ve snaze nalézt útočiště v Thajsku nebo v sousedních zemích jihovýchodní Asie. Tento problém se zejména týká rohingyjské národnostní menšiny, která obývá západní část země. Je jim soustavně odíráno občanství, svoboda jejich projevu a svoboda pohybu jsou omezeny a jsou jim upírána další základní lidská práva.

Problém barských uprchlíků má regionální rozměr a sousední země jako například Indie, Bangladéš a Indonésie musí úzce spolupracovat na vyřešení tohoto problému a poskytnout uprchlíkům odpovídající péči a přístřeší. Mezinárodní agentury informují o případech nelidského zacházení s barskými uprchlíky a krutých deportací, které se rovnají jejich odsouzení k jisté smrti. Když thajská pobřežní hlídka vytlačila člun s tisíci uprchlíky na otevřené moře a neposkytla jim potraviny, jednalo se o nelidský akt, který vedl ke smrti mnoha uprchlíků.

Navíc je třeba důrazně odsoudit skutky barského vojenského režimu a násilí páchané na rohingyjské menšinu a je třeba požadovat plné obnovení jejich občanských práv.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Tragické události na barsko-thajské hranici mají dvě strany. Je politováníhodné, že se thajské orgány uchýlily k neobvyklým opatřením tím spíše, že Thajsko je známé jako stát, který dodržuje lidská práva a který přijímá mnoho uprchlíků. Ministerský předseda prohlásil, že tyto události budou vyšetřeny a že ti, kteří jednali nepatříčně vůči barským uprchlíkům na lodi, budou potrestáni. Doufejme, že tyto přísliby budou splněny. Na druhé straně to není poprvé, kdy zde jednáme o bezostyšném a nepřijatelném jednání barského režimu. Jsem přesvědčen, že Evropská unie by měla přijmout přísnější opatření, a samozřejmě očekáváme nejen slova, ale i činy ze strany velkých států. Zejména Čína by měla na Barmu vyvíjet tlak, aby respektovala práva opozice a menšin.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Paní předsedající, dnes jsme v této sněmovně přijali zprávu o podmínkách pro přijímání žadatelů o azyl. Ty se musejí týkat rovněž zemí, jako je Barma nebo Thajsko. Zástupcům Evropského parlamentu slouží ke cti, že dnes vystupujeme na obranu práv muslimské menšiny v Barmě.

Situace je otřesná a znepokojivá, když thajští vojáci vyhánějí barské uprchlíky na otevřené moře v lodích bez motoru; nejméně 500 jich podle všeho přišlo o život. Svědectví těch, kdo zůstali naživu, je pro Thajsko přinejmenším usvědčující. Poslat uprchlíky zpět do nebezpečí je špatné, ponechat je však napospas smrti je mnohem horší. Ostatní pracují jako otrocká pracovní síla v Thajsku.

Ministerskému předsedovi slouží ke cti, že slíbil úplné vyšetření, musíme jej však podpořit, aby jednal nezávisle na své armádě a řídil se mezinárodními normami lidského jednání.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, o situaci v Barmě jsme v této sněmovně hovořili už mnohokrát. Nikoho proto nepřekvapí, že ohrožení barmští obyvatelé podnikají tak drastické pokusy o útěk přes Andamanské moře.

Lidem, kteří se dostanou k thajskému pobřeží, se často dostává nelidského zacházení. Jsou posíláni na moře se svázanými rukama a v bezmotorových člunech. Čtyřicet šest příslušníků rohingyjské menšiny, kteří dopluli k ostrovu Phrathong, uvěznila zásahová skupina thajských orgánů vnitřní bezpečnosti. Nedostalo se jim právní pomoci, ani neměli možnost kontaktovat právníky pro záležitosti uprchlíků. Barmští uprchlíci potřebují okamžitou humanitární pomoc a útočiště.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Paní předsedající, Evropská komise sleduje s velkým zájmem situaci v Myanmaru a v Thajsku, včetně nedávných událostí, kdy byli uprchlíci z Bangladéše a Myanmaru ponecháni v Thajsku bez pomoci.

Thajsko hostí přibližně 140 000 uprchlíků, kteří žijí v devíti táborech umístěných podél hranic. Více než milion občanů Myanmaru představuje v Thajsku významnou část pracovní síly v zemědělském, textilním a turistickém odvětví. Případ rohingyjských uprchlíků na lodi zajatých v Thajsku tvoří jen jednu stránku z mnohotvárné nucené či dobrovolné emigrace z Myanmaru. Thajsko navíc musí řešit i jiné problémy s uprchlíky, jako například problémy s Hmongy z Laosu.

Složitost těchto problémů vyžaduje komplexní politické, humanitární, hospodářské a sociální řešení. Komise vede intenzivní rozpravu s mezinárodním společenstvím a thajskou vládou ve snaze nalézt možné řešení.

Nedávná nejistá politická situace v Thajsku přerušila dialog s vládou o této otázce, avšak jen dočasně. Komise proto očekává, že iniciativa EU ve vztahu k vládě povede ke konstruktivnímu přístupu.

29. ledna 2009 vyjádřili účastníci setkání EU-Troika na úrovni velvyslanců v Bangkoku své obavy thajské vládě. Uvítali záměr thajské vlády provést úplné vyšetření případu a informovat o jeho závěrech a vyzvali

thajskou vládu, aby jednala s uprchlíky na lodích, kteří připlouvají do thajských vod, v souladu s mezinárodními normami a normami v oblasti lidských práv.

Komise vítá záměr vlády umožnit úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky přístup k uprchlíkům na lodích.

Komise vyzývá thajskou vládu, aby usilovala o regionální spolupráci, zahrnující i Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, protože problém Rohingyů a dalších výše uvedených vysídlených osob vyžaduje komplexní reakci.

Závěrem chci říci, že udržitelné řešení nemůže být výsledkem krátkodobých bezpečnostních zájmů, ale musí zohledňovat dlouhodobé humanitární, politické a sociálně-hospodářské zájmy.

I když Thajsko není signatářem úmluvy o uprchlících z roku 1951, královská thajská vláda v minulosti prokázala značnou míru zájmu v humanitární oblasti. Komise bude i nadále připomínat thajským orgánům, že předpokladem jakéhokoli řešení je důsledné dodržování mezinárodních norem v oblasti lidských práv.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat na konci rozpravy.

11.3. Odmítnutí vydání Cesare Battisti Brazílií

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti pozměňovacích návrzích o usnesení o odmítnutí vydání Cesare Battisti Brazílií.⁽³⁾

Mario Mauro, autor. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, Antonio Santoro, pracovník věznice, Lino Sabadin, řezník, Perluigi Torregiani, klenotník, a Andrea Campagnaová, příslušnice státní policie: jména čtyř občanů, kteří spolu s mnoha dalšími přišli o život v době od 6. června 1978 do 19. dubna 1979 a stali se oběťmi šílených vražd teroristických organizací, které se snažily zvrátit demokratický řád v Itálii. Jméno jednoho z těchto vrahů je Cesare Battisti.

V první řadě bych rád připomněl politování, které vyjádřil italský prezident Napolitano ohledně rozhodnutí brazilského prezidenta pana Luly udělit status politického uprchlíka italskému teroristovi Cesaremu Battistioví, odsouzenému soudem k doživotnímu trestu za uvedené čtyři vraždy během „olověných let“.

Dovolte mi připomenout, že Battisti byl shledán vinným nejen italskou justicí, ale i justicí francouzskou a Evropským soudem pro lidská práva. Je to nevysvětlitelný a velmi vážný čin, který nemůže a nesmí zůstat evropskými orgány bez povšimnutí. Máme tuto povinnost vůči Battistiho obětem, ale především proto, že Evropská unie již po řadu let odhodlaně uplatňuje strategii boje proti terorismu s cílem zajistit bezpečnost občanů a existenci demokratických orgánů. Nečinně přihlížet by znamenalo mařit společný boj, který již léta vedeme proti nebezpečí, jež je stále přítomné.

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů rovněž doufá, že Brazílie opětovně přehodnotí a důkladně zváží tuto sice velmi ožehavou, avšak zcela oprávněnou a legitimní žádost. Brazílie je velká demokratická země a těšila se vždy dobrým vztahům s Evropou a Itálií, což je důvod, proč nás toto přibouchnutí dveří tak překvapilo. Právě ve jménu přátelství a respektu, které pojí naše země, ve jménu přátelství a dohod o spolupráci a partnerství, které spojují Brazílii a Evropskou unii jak politicky, tak hospodářsky, musí být reakce všech stran rozhodná a účinná.

Evropa se musí připojit k italské vládě, která používá všechny legitimní formy politického a diplomatického tlaku i všechny právní prostředky s cílem dosáhnout spravedlnosti. Rozhodnutí Brazílie šokujícím způsobem kontrastuje s obrazem Evropské unie, neboť z něho vyplývá, že Brazílie předpokládá, že v jednom z členských států dochází k politickému pronásledování a mučení. Jednoduše řečeno, je to nepřijatelná situace, která především nemá základ v realitě.

Manuel Medina Ortega, autor. – (ES) Paní předsedající, domnívám se, že pan Mauro popsal skutečnosti velmi výstižně. Ten člověk je vrah: zabil čtyři lidi. Italské soudy jej rovněž shledaly vinným ze spáchání dalších skutků, jako je příslušnost k ozbrojené skupině, nedovolené ozbrojování – což je vážný trestný čin ve většině evropských zemí – a násilí.

⁽³⁾ Viz zápis.

Tento člověk byl odsouzen italským soudem. Nyní se dozvídáme, že 17. prosince mu brazilská vláda – demokratická vláda – přiznala status politického uprchlíka.

Jak řekl pan Mauro, Evropská unie musí projevit svou solidaritu s italskou vládou a ukázat Brazílii – přátelské a demokratické zemi – že se dopustila chyby.

Brazilské orgány nám sdělily, že záležitost je nyní ve fázi odvolání před Nejvyšším federálním soudem, je však politováníhodné, že případ postupuje tímto způsobem.

Nesmíme rovněž zapomínat, že Evropský soud pro lidská práva odmítl Battistiho žádost o ochranu a že jednání Evropské unie je založeno na respektování lidských práv, což je jednou ze základních složek evropské ústavy.

Proto s ohledem na pouta přátelství mezi Evropskou unií a Brazílií by si brazilské orgány měly uvědomit, že EU je dobrým spojencem a přítelem a že doufáme, že proto nebudou nadále jednat tímto způsobem, jako tomu bylo v minulosti.

Carl Schlyter, autor. – (SV) Byl bych raději, kdybychom projednávali otázku Filipín, kde EU může skutečně pomoci při záchraně životů mnoha lidí, zatímco zde projednáváme jednotlivý soudní případ, který je v současné době projednáván u soudu, a přitom máme tu drzost tvrdit, že hodláme hájit zásady právního státu. Tam, odkud pocházím, k jedné z nejzákladnějších zásad právního státu patří, že parlament nezasahuje do jednotlivých soudních případů.

Moje skupina a já jsme přesvědčeni, že je chybou, když Parlament projednává jednotlivé neuzavřené soudní případy. Bohužel to není poprvé ani naposled, protože brzy budeme hlasovat o zprávě pana Mediny, která činí přesně totéž. Parlament se vyslovoval k otázce viny v případě o porušení autorského práva proti Pirate Bay u švédského soudu ještě před uzavřením případu. Doufám, že se z toho nestane zvyk, protože pokud ano, byli bychom to my zde v Evropě, kdo by porušoval zásady právního státu a odporoval jim, což by bylo velmi nešťastné. Děkuji.

Omlouvám se, zapomněl jsem uvést něco důležitého.

Pokud nejsme spokojeni s tím, jak Brazílie a Evropa řeší otázky vydávání, a pokud nejsme spokojeni s tím, jak jsou naše zákony vykládány u vnitrostátních soudů, měli bychom změnit zákony tak, aby platily stejně pro všechny. Neměli bychom zasahovat do jednotlivých případů a snažit se je ovlivňovat. To je práce soudů, prokurátorů a obhájců a nikoli Parlamentu. My vytváříme zákony, a zásady právního státu stanoví, že jsou to soudy, které je následně vykládají.

Cristiana Muscardini, autorka. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, je skutečně ostudné, pokud si poslanec Evropského parlamentu vezme v této sněmovně slovo, aniž by si přečetl text usnesení, které napsaly a podepsaly všechny hlavní skupiny, a tvrdil věci, které nejsou pravdivé: tento proces je uzavřen již několik let.

Dovolte mi objasnit náš problém. Řádění teroristů a masové vraždy, mnohokrát odsouzené, nemůže hájit vláda přátelské země, s níž spolupracujeme. Chceme zdůraznit potřebu, již vyjádřenou v dopise úřadujícímu předsedovi Unie, zahájit rozpravu v Radě, která ať už s ohledem na tuto neuvěřitelnou situaci, anebo s ohledem na nový mezinárodní terorismus projedná a schválí nová společná pravidla o vydávání, a to jak v rámci 27 členských států Unie, tak mezi Unií a třetími zeměmi.

Nikomu, kdo vraždil bezbranné lidi a používal všechny možné prostředky, aby se vyhnul spravedlnosti a příbuzným obětí, nesmí být dovoleno, aby se vydával za oběť pronásledování, a vytvářel tak nebezpečný precedens ohrožující právo a společnost.

Marios Matsakis, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, je třeba, aby ti, které naše soudy uznají vinnými, nesli následky, nikoli, aby jiné země světa poskytovaly ochranu.

Cesare Battisti je vrah odsouzený v Itálii a postoj, který zaujímají brazilské úřady ve snaze ochránit jej před postihem ze strany evropské spravedlnosti, je nejen nepřijatelný, ale také odsouzeníhodný a opovrženíhodný, a my stejně jako každý jiný orgán Evropské unie máme právo jej soudit. Doufám, že brazilská vláda přijde co nejdříve k rozumu a při přezkoumání tohoto případu učiní, co se od ní očekává a vydá Battistiho do Itálie, než bude mít tato záležitost vážné důsledky pro jinak dobré vztahy mezi EU a Brazílií. Brazílie se nesmí stát bezpečným útočištěm pro odsouzené zločince a EU nesmí nikdy dovolit vrahům, aby unikli trestu.

Roberta Angelilli, jménem skupiny UEN Group. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, tímto společným usnesením Parlament na mezinárodní úrovni přednese autoritativní žádost o přezkoumání vydání Cesare Battistiho a především uctí památku obětí a projeví solidaritu s rodinami, které již více než 20 let čekají na základní právo spravedlnosti, které jim bylo tak dlouho odíráno. Není třeba více dodávat a tak, paní předsedající, dámy a pánové, ráda bych věnovala několik zbývajících vteřin svého času k uctění památky minutou ticha.

(Sněmovna zachovala minutu ticha)

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, děkuji Vám, paní Angelillová, za toto důležité gesto, které je názornou ukázkou toho, jak rozdílný je přístup této sněmovny od přístupu Evropské unie, která si jako Pontský Pilát pokrytecky myje nad celou záležitostí ruce, i když tento případ se ve skutečnosti týká dvou zemí: Itálie, která zaplatila nesmírně vysokou cenu za terorismus svými oběťmi a velmi obtížnými roky, a Francie, která je do celé záležitosti zapletena až po krk díky svému smutnému podílu v nechvalně známé levicové "kaviárové" lobby, který se prokázal už v případě Petrella a pravděpodobně i v úloze tajných služeb.

Tímto způsobem Evropa podkopává své protiteroristické směrnice a ztrácí autoritu v rámci globální strategie v boji proti terorismu. Zajímalo by mě, zda by se stalo totéž, pokud by šlo například o německého teroristu z Frakce Rudé armády? Evropa však sděluje Brazílii, že pokud nevydá obvyklého zločince a komunistu, jakým je Battisti, který se dodnes dokonce i z vězení vysmívá svým obětem, degraduje sama sebe na skryš nejhorších zločinců a teroristů.

Takové jednání by zpochybnilo všechny dohody o partnerství, a jsem přesvědčen, že i účast v G8. Musíme zcela jednoznačně prohlásit: dohody s teroristy jsou nepřijatelné. Teroristé, odsouzení v rámci zákonného procesu - protože naše země má skvělý právní systém, kde není nikdo mučen a procesy jsou legitimní -, musí svůj trest odpykat do posledního dne. Teroristé, vrazi a komunisté!

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, požádal jsem o slovo, protože jsem byl 10 let předsedou německo-brazílské parlamentní skupiny v dolní sněmovně německého parlamentu a znám Brazílii velmi dobře. Jsem skutečně překvapen odmítnutím Lulovy vlády vydat tohoto usvědčeného vraha členskému státu Evropské unie. Doufám, že odvolací řízení v Brazílii bude rychle ukončeno.

Lulova vláda se zvláště zavázala dodržovat lidská práva. Jedním z hledisek lidských práv je, že usvědčení vrazi patří před soud, a tak doufám, že se tomuto návrhu usnesení dostane jednoznačné podpory. Osobně pak využiji svých kontaktů s brazilskými poslanci, aby vyvíjeli na vládu tlak i na domácí úrovni, aby vyhověla této žádosti o vydání.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Paní předsedající, po skončení druhé světové války v Evropě mnozí nacističtí zločinci utíkali do Jižní Ameriky, aby unikli spravedlnosti. Snahy o jejich vydání zpět k soudu byly nesmírně obtížné. To později vedlo k tak zoufalým opatřením, jako byly akce izraelských agentů, kteří museli unést Eichmanna z Jižní Ameriky, aby mohl být postaven před soud.

Je patrné, že tradice útěků do Jižní Ameriky nevymírá stejně jako přesvědčení, že zde lze nalézt útočiště a dožít pokojně a beztrestně bez ohledu na spáchané zločiny. Skutky, jakým je například jednání brazilské vlády, toto přesvědčení podporují a mohou bohužel i značně posílit pocit beztrestnosti. Proto je velmi důležité, aby byl tento návrh na vydání přijat.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Paní předsedající, Komise ví o nedávném rozhodnutí brazilského ministra spravedlnosti udělit politický azyl italskému občanovi Cesare Battistimu, který byl italskou justicí v nepřítomnosti odsouzen na doživotí.

Pečlivě jsme zvažovali úlohu Komise v této záležitosti zejména poté, kdy italský ministr pro evropské záležitosti, Andrea Ronchi, požádal minulý týden místopředsedu Barrota o podporu ze strany EU italské žádosti o vydání adresované brazilské vládě.

Jak již bylo uvedeno ve vysvětlení italské vládě, Komise nemá v tomto případě možnost se angažovat. Smlouva o EU hovoří v této záležitosti zcela jasně: pravomoci Evropské unie a Komise v oblasti spolupráce v trestních záležitostech se omezují na právní prostor EU-27. Evropská unie může usnadnit vydávání mezi členskými státy, nemá však pravomoci, pokud jde o vztahy členských států se třetími zeměmi v trestních záležitostech. Vztahy Itálie s Brazílií se v této záležitosti řídí dvoustrannou dohodou z roku 1989.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Nyní přistoupíme k hlasování.

12. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Ohledně výsledků a dalších informací o hlasování: viz zápis)

- Před hlasováním:

Martine Roure (PSE). – (FR) Paní předsedající, budete mě asi považovat za nerudnou, ale pokud schvalujeme tak důležité zprávy, tak důležitá usnesení při tak malém počtu poslanců – což samozřejmě není vina těch, kteří jsou zde přítomni –, považuji to upřímně řečeno za zoufalé a skutečně zpochybňuji naši důvěryhodnost.

Osobně bych považovala za nepřijatelné, pokud by nás tu mělo být i nadále tak málo, a měli bychom požádat o zjištění usnášeníschopnosti. Víím, že ke zjištění usnášeníschopnosti se vyžaduje 40 poslanců. Jelikož je nás tu jen o málo víc než 40, je to obtížné, přesto si myslím, že by se s tím něco mělo dělat.

(Potlesk)

Předsedající. – Jelikož o zjištění požádalo méně než 40 poslanců, přistoupíme k hlasování.

Marios Matsakis (ALDE). – Paní předsedající, k tomu dochází celých pět let. To se neděje jen dnes. Dnes je trochu pozdě na to upozorňovat.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Já bych chtěla jenom zdůraznit, že ten problém se týká socialistů a případně dalších frakcí, nikoliv Evropské lidové strany, která si je vědoma odpovědnosti za tato důležitá témata a je zde přítomna v podstatně větším počtu než ostatní.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, máte naprostou pravdu. Usnášeníschopnost může být zjišťována na žádost čtyřiceti poslanců anebo předsedajícího. Proto pokud chcete, pokud jste přesvědčena, jak to řekla paní Roureová, že tato rozprava je příliš důležitá na to, abychom ji nyní uzavírali, můžete vy sama nyní požádat o přezkoumání usnášeníschopnosti a upustit od hlasování, máte-li pocit, že to má smysl.

Mario Mauro, autor. – (IT) Paní předsedající, děkuji panu Onestaovi, ale domnívám se, že další pokus o záchranu *in extremis* teroristy, který byl mnohokrát odsouzen, nevyšel.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, rád bych řekl, že právě ve čtvrtek odpoledne bývají projednávány ty nejdůležitější otázky a že právě pro jejich naléhavost by také tyto otázky měly být projednávány zrovna ve čtvrtek odpoledne. Je to chyba těch, kdo zde ve čtvrtek nejsou. Jsou to „flákači“ a měli by zvážit, zda hodlají do Evropského parlamentu opět kandidovat.

Předsedající. – Celá záležitost má širší politický rozměr. Vinu nese řada lidí: politické skupiny a každý poslanec. Nemohu porušit jednací řád, pane Onestae. Podle jednacího řádu mohu reagovat na základě žádosti 40 poslanců, a tu v tomto okamžiku nemám.

12.1. Situace na Srí Lance (hlasování)

- Před hlasováním o bodu 2:

Manuel Medina Ortega, autor. – (ES) Jsem zde přítomen, i když v důsledku dohody v rámci Socialistické skupiny v Evropském parlamentu se nebudu účastnit hlasování. Jsem však zde.

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, chtěl bych na poslední chvíli provést změnu ve formulaci ústního pozměňovacího návrhu – pokud sněmovna dovolí –, protože se nám na poslední chvíli podařilo nalézt nejasnosti ve společném usnesení.

Původní formulace zněla „non-fire period“, což nedává smysl, a tak jsme to změnili na „cease-fire“ (příměří). Nyní se ukázalo, že oficiální znění deklarace spolupředsedů, mezi něž patří i Evropská unie, používá formulaci – která je sice podivná, ale je to tak napsáno – „no-fire“ = období „neútočení“. Mohli bychom proto namísto slova příměří změnit slova „non-fire“ na „no-fire“ = „neútočení“, protože to lépe odráží oficiální znění textu spolupředsedů?

Marios Matsakis (ALDE). – Paní předsedající, domnívám se, že je tam ještě něco, a myslím, že by nás o tom měl pan Tannock informovat, než budeme hlasovat. Je zde ještě jedna malá změna.

Charles Tannock (PPE-DE), autor. – Paní předsedající, jedná se o doplnění slova „humanitární“ pomoc, které má pouze vyjasnit, o jakém druhu pomoci hovoříme.

Důležité je však vyhlášení „období neútočení“, což je formulace z prohlášení spolupředsedů.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Ano, ještě je zde něco, ale nevím, zda se jedná o nedorozumění či nikoli. Teoreticky by ve verzi, kterou máme, mělo podle ústního pozměňovacího návrhu být „příměří“ a nikoli „non-fire“. Je to tak správně nebo jsem to špatně pochopil?

Text by měl znít „příměří“.

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, právě jsem si uvědomil, že kvůli pořadí, v němž byly pozměňovací návrhy vytištěny na hlasovacím seznamu, jsem vlastně četl ústní pozměňovací návrh k bodu odůvodnění K. Omlouvám se za toto nedorozumění, ale ve skutečnosti nyní hovoříme o pozměňovacím návrhu k bodu 2. To by mohlo vysvětlit, proč došlo k nedorozumění. Můžete si prosím obrátit hlasovací seznam? Omlouvám se, ale na mém seznamu je chybné pořadí. Ve skutečnosti jsem četl změny, které chci provést v bodu odůvodnění K, a nikoli změny k bodu 2, o kterém budeme hlasovat následně. Opravdu se za toto nedorozumění omlouvám.

Pozměňovací návrh k bodu 2, což měl být ten, který jsem uváděl předtím, zní: „domnívá se, že vojenské vítězství nad LTTE, s nímž počítá vláda Srí Lanky, nevyřeší potřebu nalézt politické řešení, které zajistí trvalý mír“. Tak je to podle hlasovacího seznamu.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu)

Marios Matsakis (ALDE). – Paní předsedající, nyní bychom měli správně hlasovat o bodu odůvodnění IA:

- Před hlasováním o bodu odůvodnění IA:

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, zopakuji to správně pro pana Romeva i Rueda.

Bod odůvodnění K by po změně na základě ústního pozměňovacího návrhu měl nyní znít: „vzhledem k tomu, že spolupředsedové tokijské konference společně vyzvali vládu Srí Lanky a LTTE, aby vyhlásili dočasné období neútočení, které by umožnilo evakuovat nemocné a zraněné a poskytnout humanitární pomoc civilistům,“.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu)

12.2. Situace barmských uprchlíků v Thajsku (hlasování)

- Před hlasováním o bodu 2:

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, vidím, že úředníci opět nezapsali ústní pozměňovací návrhy ve stejném pořadí, v jakém se o nich hlasuje, takže ani já sám bych si tentokrát netroufl říct, jaké je správné pořadí. V bodě 2 bychom chtěli na konci odstavce doplnit slova, „jakož i úmyslné udržování v chudobě, svévolné vybírání daní a zabavování půdy“.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu)

- Před hlasováním o bodu 5:

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, v pozměněném znění ústního pozměňovacího návrhu zní bod 5 takto: „vítá spolupráci thajské vlády s vysokým komisařem Organizace spojených národů pro uprchlíky a vyzývá k poskytnutí okamžitého a plného přístupu ke všem zadržovaným Rohingyům z lodí s cílem určit, jakou potřebují ochranu; zároveň vyzývá vládu Thajska, aby podepsala Úmluvu OSN o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a její Protokol z roku 1967;“.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu)

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, přečtu celé znění bodu 6 v pozměněném znění ústního pozměňovacího návrhu: „zdůrazňuje, že problematika uprchlíků, kteří zemi opouštějí na malých člunech,

která se týká Thajska a i jiných zemí, je v zásadě regionálním problémem; kladně pohlíží na úsilí thajské vlády prohloubit spolupráci mezi sousedními zeměmi regionu za účelem vyřešení problematiky Rohingyů; v tomto ohledu vítá schůzi, která se konala 23. ledna a kterou uspořádal stálý tajemník zahraničních věcí Virasakdi Futrakul spolu s velvyslanci Indie, Indonésie, Bangladéše, Malajsie a Barmy; vyzývá členy ASEAN a zejména thajského předsedu a příslušné mezinárodní organizace, aby našli trvalé řešení tohoto dlouhotrvajícího problému;“.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu)

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, bod odůvodnění E má znít takto: „vzhledem k tomu, že Úřad vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky vyjádřil znepokojení ohledně zpráv o špatném zacházení s barmskými uprchlíky a požádal, aby získal přístup k některým ze 126 Rohingyů, kteří jsou stále zadržováni thajskými úřady“.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu)

12.3. Odmítnutí vydání Cesare Battisti Brazílií (hlasování)

13. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

14. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

15. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

16. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

17. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

18. Termíny příštích zasedání: viz zápis

19. Přerušování zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 16:35)

PŘÍLOHA (Písenné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 6, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-1046/08)

Předmět: Ceny potravin

Může se Rada vyjádřit ke sdělení Komise o cenách potravin v Evropě (KOM(2008)0821) z prosince loňského roku? Domnívá se Rada, že se toto sdělení náležitě zabývá stávající situací na trhu, kde prudce poklesly ceny zemědělských komodit a energií?

Jak Rada pohlíží na nutnost posílit sledování trhu a zpravodajskou činnost s cílem řešit výkyvy cen komodit i potravin?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada by chtěla paní poslankyni informovat, že sdělení Komise o cenách potravin v Evropě bylo Radě předloženo na jejím zasedání dne 19. ledna 2009. Toto sdělení navazuje na žádost Evropské rady z června 2008 o vyšetření příčin strmého nárůstu cen potravin po ještě strmějším vzestupu cen komodit.

Sdělení zkoumá nedávný vývoj cen zemědělských komodit a potravin. Navrhuje zejména způsoby, jak zlepšit fungování potravinového řetězce v Evropě, a stanoví pracovní program pro zlepšení fungování řetězce. Kromě toho mimo jiné konstatuje i nutnost obnovení rovnováhy mezi celosvětovou nabídkou potravin a poptávkou po nich a odstranění překážek v mezinárodním obchodu.

Předsednictví zastává názor, že diskuse v Radě byly užitečné, protože členům Rady poskytly příležitost k výměně názorů na tuto důležitou otázku. Během diskusí byla vyjádřena řada názorů. Několik delegací například upozornilo na slabé postavení producentů vůči velkým maloobchodním řetězcům a na nutnost zohlednění poklesu cen v celém potravinovém řetězci.

Většina delegací souhlasila s tím, že je třeba pečlivě sledovat trh, a Komise se zavázala podat o této otázce zprávu do konce roku 2009.

*
* *

Otázka č. 7, kterou pokládá Seán Ó Neachtain (H-1048/08)

Předmět: Stabilita Středoafričské republiky

V prosinci roku 2008 upozornila Mezinárodní krizová skupina (International Crisis Group) ve svém měsíčníku CrisisWatch na skutečnost, že hrozba obnovení násilí ve Středoafričské republice nikdy nebyla větší než dnes. I ve Středoafričské republice, sevřené mezi Čadem, Súdánem a Demokratickou republikou Kongo, existují rizika vnitřní nestability. Zaznívají obavy, že křehká stabilita v této zemi není udržitelná, a to z důvodu nedostatku kvalitně vycvičených, zkušených a náležitě vybavených mírových jednotek a z důvodu nedostatečné politické vůle na straně mezinárodního společenství. Jaké kroky může a hodlá Rada učinit, aby zajistila, že se Středoafričská republika nestane dalším Čadem nebo Kongem?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada opakovaně vyjádřila své obavy z pokračování humanitární krize na severovýchodě Středoafričské republiky. Rada si je rovněž vědoma nutnosti vytvořit v této oblasti (Středoafričské republice) podmínky příznivé pro dobrovolný, bezpečný a udržitelný návrat uprchlíků a vysídlených osob a pro obnovu a hospodářský a sociální rozvoj oblasti.

Z tohoto důvodu poskytuje Evropská unie Středoafrické republice mnoho různých druhů podpory, stejně jako Čadu. Jednou částí této mnohorozměrné reakce je operace jednotek EUFOR v Čadu a Středoafrické republice v rámci EBOP. Další podporu nabízejí akce Komise ve prospěch rozvojové spolupráce i poskytování humanitární pomoci.

Operace Evropské unie EUFOR v Čadu/Středoafrické republice již značně přispěla ke stabilizaci oblasti spolu s misí OSN MINURCAT i misí UNAMID v Dárfúru. Jednotky EUFOR v Čadu/Středoafrické republice zajišťovaly zejména ochranu pro uprchlíky, vysídlené osoby a humanitární pracovníky.

Mise EUFOR v Čadu/Středoafrické republice je vojenská překlenovací operace plánovaná na dvanáct měsíců, která skončí dne 15. března 2009. Rada zdůraznila, jak je po uplynutí mandátu EUFOR důležité plné rozmístění mise Organizace spojených národů v Čadu a Středoafrické republice (MINURCAT), schválené rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1861 (2009). Plné rozmístění mise MINURCAT klíčem je k zajištění efektivní odpovědi na nevojenské hrozby banditismu a trestné činnosti.

Za těchto okolností a po konzultaci se středoafrickými orgány trvala Rada na tom, aby byly přijaty všechny kroky, které zajistí realizaci opatření navazujících na operaci Evropské unie včetně využití operace Organizace spojených národů v souladu s článkem 10 rezoluce č. 1778.

*
* *

Otázka č. 8, kterou pokládá Liam Aylward (H-1051/08)

Předmět: Nové iniciativy v boji proti zaměstnávání dětí

Jaké nové iniciativy uskutečňuje Rada v boji proti globálnímu vykořisťování dětí a proti zaměstnávání dětí?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Boj proti dětské práci je klíčovým prvkem agendy lidských práv Evropské unie a je třeba se jím zabývat na všech úrovních a v různých oblastech činnosti. Evropská unie uplatňuje komplexní přístup k vyloučení všech forem dětské práce, který zahrnuje i politický a obchodní rozměr i rozměr rozvojové správy a činnosti v oblasti zmírňování chudoby, trhu práce, sociálního dialogu a sociální ochrany, s důrazem na bezplatné a všeobecné základní vzdělávání.

České předsednictví hodlá iniciovat diskuse o řadě otázek souvisejících s ochranou dětí. Předsednictví se zaměří zejména na aktivní policejní spolupráci při pátrání po pohřešovaných dětech, zlepšené využívání Schengenského informačního systému (SIS) pro tyto účely a společná opatření v boji proti nelegálnímu obsahu na internetu. Kromě toho české předsednictví naváže na činnosti francouzského předsednictví i na závěry Rady ohledně internetového projektu pro únosy dětí „Child Alert“. Ochrana dětí byla tématem neformálního setkání ministrů spravedlnosti a vnitra v Praze ve dnech 15. a 16. ledna a bude projednávána i na ministerských konferencích „Bezpečnější internet pro děti“ a „Evropa přátelská k dětem“, které se budou obě konat v dubnu.

.

Pokud jde o dětskou práci, Evropská komise na základě závěrů Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy z května 2008 pracuje na zprávě, která by měla nastínit stávající opatření, která jsou k dispozici pro potírání dětské práce; české předsednictví čeká na její výsledky.

Kromě toho Komise plánuje Radě v březnu 2009 předložit revizi rámcového rozhodnutí Rady o boji proti pohlavnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii. České předsednictví je připraveno aktivně zahájit jednání o příslušné iniciativě, jejímž cílem je vytvořit efektivnější nástroj pro boj proti sexuální trestné činnosti týkající se dětí. Dále se bude v rámci českého předsednictví v březnu 2009 v Praze konat konference o trestním právu s tématem „Ochrana zranitelných obětí a jejich postavení v trestním řízení“.

V kontextu lidských práv bude cílem českého předsednictví zlepšit spolupráci a partnerství orgánů Evropské unie s nevládními organizacemi a přispět k vyšší efektivitě příslušných finančních nástrojů Evropské unie. V roce 2009 se očekává vyhodnocení obnoveného evropského nástroje pro demokracii a lidská práva

(EIDHR). EIDHR zahrnuje opatření, jejichž cílem je bránit náboru dětí pro ozbrojené konflikty a podporovat jejich propouštění a znovuzacelenování.

*
* *

Otázka č. 9, kterou pokládá Eoin Ryan (H-1053/08)

Předmět: Lepší regulace světového trhu finančních služeb a dohled nad ním

Jaké iniciativy vyvíjí Rada se Spojenými státy, Čínou a Indií v zájmu zajištění lepší regulace světového trhu finančních služeb a dohledu nad ním?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Předsednictví Rady se účastní pravidelných setkání ministrů a summitů na úrovni hlav států s řadou třetích zemí včetně Spojených států amerických, Číny a Indie. Na těchto setkáních jsou diskutována témata společného zájmu včetně finančních služeb a pokud je to možné, usiluje se o společnou shodu. Nicméně, protože neexistuje návrh ze strany Komise, nemůže Rada přijmout žádný legislativní akt. V důsledku současné finanční krize jsou setkání s partnery na globální úrovni nanejvýš důležitá.

Pokud jde o vztah se Spojenými státy americkými, je třeba zdůraznit význam Transatlantické hospodářské rady. Rada byla zřízena v roce 2007, aby prováděla dohled nad rámcem transatlantické hospodářské integrace EU a USA, což zahrnuje mimo jiné i integraci finančních trhů.

Kromě toho Evropská komise po řadu let rozvíjela pravidelné rozhovory v oblasti finančních služeb a v některých případech i makroekonomické rozhovory s klíčovými hospodářskými partnery. Tato jednání zahájil regulační rozhovor EU a USA v roce 2002 a následoval rozhovor EU a Číny v roce 2005 a rozhovor EU a Indie v roce 2006.

Rada se těchto rozhovorů neúčastní, sleduje však dosažený pokrok prostřednictvím Výboru pro finanční služby a Hospodářského a finančního výboru. V případě potřeby Komise informuje Radu o pokroku a Rada provádí neformální výměnu názorů.

A konečně připomínám, že skupina G 20, včetně USA, Číny a Indie, dne 15. listopadu 2008 uspořádala úvodní zasedání ve Washingtonu, aby reagovala na závažné výzvy, které před světové hospodářství a finanční trhy klade současná krize. Radu na tomto zasedání zastupovalo předsednictví. Hlavy států skupiny G 20 se dohodly na náročném akčním plánu, který zahrnuje opatření v krátkodobém i dlouhodobém výhledu pro zlepšení mezinárodní finanční regulace. Tento proces bude pokračovat – příští zasedání je již naplánováno na 2. dubna tohoto roku. Tato práce se pravděpodobně stane základem nejdůležitější mezinárodní platformy pro lepší regulaci a dohled nad globálním trhem finančních služeb.

*
* *

Otázka č. 10, kterou pokládá Brian Crowley (H-1055/08)

Předmět: Společná energetická politika

Které iniciativy zavádí české předsednictví s cílem zajistit, aby existovala společná energetická politika a aby Evropská unie byla schopna vystupovat jednotně při vyjednávání dodávek energie?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Nedávný spor Ruskem a Ukrajinou ve věci dodávek plynu zdůraznil význam posílení energetické politiky Unie. České předsednictví zařadilo energetiku na čelo svých tří hlavních politických priorit dlouho předtím, než přerušení dodávek opět poukázalo na zranitelnost Evropské unie z hlediska energetické závislosti. Jak jasně řekl předseda vlády Topolánek před dvěma týdny v Budapešti na summitu projektu Nabucco, společná

energetická politika Evropy je naprosto nezbytná. Nyní je úkolem českého předsednictví, aby využilo podnětu a politické vůle, které přinesla krize, pro realizaci nejnaléhavějších krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých opatření, aby se v budoucnosti zabránilo velkým narušením dodávek a aby se zlepšila naše schopnost řešit důsledky, pokud by bylo třeba. Dne 12. ledna se konalo mimořádné zasedání Rady ve složení pro energetiku, které určilo soubor opatření, jež je nutné v tomto ohledu přijmout.

Pokud jde o dlouhodobá strategická opatření, je odpovědí diversifikace tras dodávek, dodavatelů a zdrojů. Ať už půjde o projekt Nordstream, Nabucco, Southstream nebo terminály pro zkapalněný zemní plyn, je diversifikace prospěšná, protože snižuje naši energetickou závislost, a tím posiluje vyjednávací pozici Evropské unie vůči jejím partnerům.

Pokud jde o střednědobá opatření, je třeba určit chybějící energetickou infrastrukturu a propojení a urychlit práce, které se jich týkají. Evropský vnitřní trh s energií nikdy nebude fungovat, dokud nebudou možné snadné přeshraniční přenosy. To samé platí i pro evropskou solidaritu. Je třeba řešit problémy energetických ostrovů. Nezbytným předpokladem je v této souvislosti mobilizace nutných finančních zdrojů, tzn. prostřednictvím Evropské investiční banky nebo Evropské banky pro obnovu a rozvoj. Předsednictví bude usilovat o to, aby byly upřednostněny projekty energetické infrastruktury v rámci evropského plánu hospodářské obnovy.

A v neposlední řadě by nám krátkodobá mimořádná opatření měla umožnit pomoci členským státům, které to potřebují. Příklady Slovenska a Bulharska důrazně upozornily na nutnost zlepšení dvoustranných a regionálních ujednání o solidaritě.

Bylo určeno ještě několik dalších užitečných opatření, například zlepšená transparentnost toků plynu, poptávky a skladovacích objemů v členských státech i v dodavatelských/tranzitních zemích, s následnou instalací spolehlivého měřicího systému. Je třeba posoudit a do tranzitních zemí rozšířit mechanismus včasného varování.

Důležitou úlohu může hrát i revize směrnice o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu. Všechna tato opatření posílí Evropskou unii, a tím nám umožní hovořit s našimi dodavateli jedním hlasem.

Energetická politika Unie je založena na akčním plánu, který přijala Evropská rada v březnu roku 2007. Práce na provádění tohoto akčního plánu probíhají. Plán bude dále zdokonalen na základě druhého strategického přezkumu energetiky, který provedla Komise, Radě bude předložen v listopadu 2008 a zaměřuje se zvláště na bezpečnost dodávek energie a potřebu solidarity.

Rada dne 19. února situaci přezkoumá a rozhodne o dalších konkrétních opatřeních stanovených ve druhém strategickém přezkumu energetiky i o krocích navazujících na opatření dohodnutá dne 12. ledna. Tato práce poskytne zasedání Evropské rady, které se bude konat v březnu, základ pro dohodu o reakcích, které budou nutné v případě, že bude Unie usilovat o cíl spočívající v rozvoji společné energetické politiky, a zejména pokud bude chtít zlepšit bezpečnost své dodávek energie.

Dalším důležitým prvkem společné energetické politiky je energetická účinnost. V této oblasti se bude Rada zabývat jednotlivými legislativními návrhy, které nedávno předložila Komise, spolu s druhým strategickým přezkumem energetiky, jmenovitě přepracovaným návrhem o energetické náročnosti budov, přepracovaným návrhem o označování energetické účinnosti výrobků spojených se spotřebou energie a návrhem o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost.

*

* *

Otázka č. 11, kterou pokládá Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1057/08)

Předmět: Subsidiarita v oblasti vzdělávání a sociálních věcí

Jak bude Rada prosazovat zásadu subsidiarity v záležitostech týkajících se vzdělávání, sociálních věcí a soukromého práva?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada usiluje o plné dodržování zásady subsidiarity. Bude nadále zajišťovat, v souladu s článkem 5 Smlouvy o ES, aby bylo jakékoli opatření Společenství přijímáno pouze v případě, že cílů navrhovaného opatření nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států.

Při zvažování jakéhokoli návrhu opatření na úrovni Společenství Rada zkoumá nejen obsah návrhu, ale posuzuje také, zda návrh dodržuje zásady subsidiarity a proporcionality. Rada neschválí žádný předložený návrh, pokud se bude domnívat, že tomu tak není.

Situace není odlišná ani v oblastech vzdělávání a sociálních věcí a soukromého práva, na které upozornila paní poslankyně. Uvedený postup platí naopak ještě více, protože v obou uvedených oblastech smlouvy stanoví, že opatření na úrovni Společenství má podporovat a doplňovat činnost členských států. Rada věnuje zvláštní pozornost zajištění toho, aby opatření na úrovni Společenství v oblasti vzdělávání respektovala odpovědnost členských států za obsah výuky a organizaci jejich vzdělávacích systémů a jejich kulturní a jazykovou rozmanitost.

*
* *

Otázka č. 12, kterou pokládá Jim Higgins (H-1059/08)

Předmět: Regionální rozvoj

Mohla by Rada naznačit, jaké jsou její specifické cíle v oblasti územní soudržnosti a jaké kroky podnikne s cílem řešit územní rozdíly, které existují v hospodářském a sociálním rozvoji a rozvoji životního prostředí ve Společenství?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada přikládá územní soudržnosti význam jako jednomu z klíčových aspektů politiky soudržnosti, která má řešit případy územní nerovnováhy v hospodářském, sociálním a environmentálním rozvoji v rámci Evropské unie. Rada uznává význam politiky soudržnosti na období let 2007 až 2013, protože tato politika má členským státům umožnit zohlednění územního rozměru. Zelená kniha Komise o územní soudržnosti ze dne 6. října 2008 je v současné době veřejně projednávána, Rada tedy dosud nedospěla ke konečnému stanovisku o jejím obsahu. Předběžné výsledky této veřejné debaty budou představeny na neformální schůzce ministrů odpovědných za regionální rozvoj, která se bude konat v Mariánských Lázních (Česká republika) v dubnu 2009.

Nicméně, francouzské předsednictví vypracovalo předběžnou zprávu, která je veřejně dostupná⁽⁴⁾.

Hlavní zjištění této předběžné zprávy potvrdila širokou podporu následujících širších cílů:

- snižování rozdílů mezi regiony z hlediska rozvoje,
- udržitelný a vyvážený rozvoj celého území Evropské unie s přihlédnutím ke zvláštním znakům jednotlivých regionů, aby byly zajištěny spravedlivé životní podmínky v celé Unii,
- prosazování zásady, podle níž má mít každé území minimální úroveň přístupu k hlavní dopravní infrastruktuře, novým informačním a komunikačním technologiím a hlavním službám obecného zájmu, například zdravotní péči a vzdělávání,
- podpora názoru, že odvětvové politiky na úrovni Společenství i na vnitrostátní úrovni musí více zohledňovat různé dopady, které mají na jednotlivá území, a podpora lepších propojení s ostatními evropskými politikami s územním dopadem.

Podle zprávy však některé delegace vyjádřily své obavy ohledně určitých aspektů zelené knihy.

Rada bude nadále tuto problematiku pečlivě sledovat, zvláště pak kroky navazující na veřejnou debatu o zelené knize Komise. Jakmile Komise na základě uvedené debaty předloží návrhy, bude moci Rada zaujmout formální stanovisko.

⁽⁴⁾ dok. 17580/08

*
* *

Otázka č. 13, kterou pokládá James Nicholson (H-1062/08)**Předmět: Původ produktů / označování potravinářských výrobků**

Projednávala Rada, s ohledem na nedávné události, které postihly odvětví chovu prasat, zavedení označování původu všech potravinářských produktů tak, aby bylo dosaženo sledovatelnosti a transparentnosti?

Souhlasí Rada s tím, že toto označování je jediným způsobem, jak zajistit důvěru spotřebitelů v potravinářský průmysl?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Otázka označení původu je v současné době projednávána v Radě i v Evropském parlamentu na základě návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům,⁽⁵⁾ který předložila Evropská komise.

V souladu s platnými právními předpisy Společenství se označení původu vyžaduje

- v případech, kdy by spotřebitelé mohli být uvedeni v omyl, pokud jde o skutečný původ nebo skutečnou provenienci potravin, a
- při uplatňování zvláštních pravidel, jakými jsou například pravidla pro ovoce a zeleninu, hovězí maso, víno, med, ryby a dováženou drůbež.

Pokud jde o označování země původu či místa provenience potravin, zůstává základní požadavek nového právního předpisu stejný. Označování by proto bylo nadále dobrovolné, pokud by opomenutí tohoto údaje nemohlo uvádět spotřebitele v omyl. V tomto případě se označování stává povinné. Cílem návrhu Komise je také vyjasnit podmínky, za nichž mohou členské státy přijímat vnitrostátní pravidla pro označování původu.

Tento přístup vychází z názoru, že označování potravin včetně informací o původu je především nástrojem informování spotřebitelů. Označování původu samo o sobě nelze považovat za nástroj pro zvyšování bezpečnosti potravin, protože se nezabývá příčinami kontaminace, jaké zmiňuje pan poslanec.

Všechny potraviny a veškerá krmiva legálně uváděná na trh v Evropské unii musí být bezpečná bez ohledu na to, odkud pocházejí. Pro ochranu důvěry spotřebitelů musí být tato základní zásada nadále základním kamenem politiky bezpečnosti potravin Evropské unie.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Claude Moraes (H-1064/08)**Předmět: Plnění rozvojových cílů tisíciletí**

V červnu 2008 Rada oznámila, že rok 2008 „by měl být mezníkem, pokud jde o zvýšení společného úsilí o vymýcení chudoby v rámci udržitelného rozvoje, aby se zajistilo, že do roku 2015 budou v celosvětovém měřítku splněny všechny rozvojové cíle tisíciletí“.

Jaký pokrok Rada při plnění rozvojových cílů tisíciletí zaznamenala? Domnívá se, že rok 2008 byl takovým mezníkem?

Jaká opatření hodlá Rada v nadcházejícím roce uskutečnit, aby přispěla k tomu, že všechny rozvojové cíle tisíciletí budou do roku 2015 splněny?

⁽⁵⁾ KOM(2008)0040 v konečném znění – 2008/0028 (COD)

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Evropská unie prokázala své odhodlání podporovat dosažení rozvojových cílů tisíciletí prostřednictvím „akční agendy EU pro rozvojové cíle tisíciletí“, kterou podpořila Evropská rada v červnu 2008. Tato akční agenda stanoví řadu milníků, které k tomuto cíli přispějí, a uvádí příklady opatření Evropské unie na podporu závazků, které již Evropská unie přijala.

Agenda EU určuje prioritní opatření v klíčových oblastech, jako je školství, životní prostředí, zdravotnictví, vodohospodářství a hygienická opatření, růst zaměřený na boj proti chudobě, infrastruktura a rovnost žen a mužů. Rovněž jsou nutná opatření k posílení integrace průřezových témat ve všech odvětvích. Evropská unie svým rozvojovým partnerům navrhla, aby s ní tuto akční agendu sdíleli, což by mělo být vzato v úvahu i v kontextu společné strategie Afriky a Evropské unie a jejích jednotlivých partnerství přijatých na summitu v Lisabonu. Vlastní odpovědnost partnerských zemí za agendu bude představovat klíčový činitel zajišťování jejího úspěchu.

S ohledem na pokrok dosažený v některých zemích a oblastech je Evropská unie přesvědčena, že všech rozvojových cílů tisíciletí lze dosáhnout ve všech oblastech světa, bude-li od současné doby do roku 2015 vyvíjeno spojené a trvalé úsilí. Pokud jde o dosažení rozvojových cílů tisíciletí, má však Evropská unie vážné obavy ohledně účinků trendu v mnoha zemích a oblastech, zejména v subsaharské Africe.

Objevily se nové výzvy, které mohou dosahování rozvojových cílů tisíciletí narušit: globální finanční krize, vysoké a nestálé ceny potravin a komodit. Díky vzniku nových subjektů se architektura pomoci stala složitější. Přednost, která je dáвана boji se změnou klimatu a posilování adaptační kapacity rozvojových zemí, se stále zvyšuje, což vede k novému zvýšenému kolektivnímu úsilí formou další pomoci. Mají-li být tyto nové výzvy zvládnuty, je nutný obnovený závazek mezinárodního společenství na podporu Monterreyského konsenzu a připravenosti přijmout další opatření.

Ve svých hlavních směrech pro účast na konferenci v Dohá o financování rozvoje Evropská unie uvedla, že nejchudší země a nestabilní země by neměly být obětí současné krize, která nesmí narušit plnění závazků na podporu Monterreyského konsenzu a dosažení rozvojových cílů tisíciletí.

Za této situace bude Evropská unie nadále plnit vedoucí úlohu při zajišťování finanční podpory ve prospěch dosažení rozvojových cílů tisíciletí, včetně zachování jejich závazků k oficiální rozvojové pomoci, a vynaloží veškeré úsilí na to, aby zajistila náročnou aktivní odezvu širšího mezinárodního společenství. Rada tyto otázky podrobně projedná během zasedání Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy v květnu 2009.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Bernd Posselt (H-1068/08)

Předmět: Lidská práva na Kubě

Jak hodnotí Rada situaci v oblasti lidských práv na Kubě, zejména postavení Ricarda Gonzáleze Alfonsa, který je již více než pět let ve vězení a byl v prosinci zvolen „novináři bez hranic“ novinářem roku?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Dodržování a prosazování lidských práv a svobody myšlení a projevu je klíčovým prvkem politiky Evropské unie v oblasti vnějších vztahů.

Ve svých závěrech ze dne 23. června 2008 Rada vyzvala kubánskou vládu, aby zlepšila stav lidských práv mimo jiné tím, že bezpodmínečně propustí všechny politické vězně včetně osob zadržených a odsouzených v roce 2003. Rovněž vyzvala kubánskou vládu, aby usnadnila přístup mezinárodních humanitárních organizací do kubánských věznic. Rada rovněž „znovu potvrdila, že v souladu s politikami EU je odhodlána vést dialog s kubánskými orgány i se zástupci občanské společnosti a demokratickou opozicí s cílem podpořit

dodržování lidských práv a skutečný pokrok směrem k pluralitní demokracii“. EU bude i nadále poskytovat všem složkám společnosti praktickou podporu v zájmu pokojné změny situace na Kubě a bude naléhat na kubánskou vládu, aby zajistila svobodu informací a projevu, včetně přístupu k internetu.

Dialog s kubánskými orgány byl znovu otevřen na zasedání ministrů dne 16. října 2008. Poskytl Evropské unii příležitost přednést kubánské vládě své názory na demokracii, všeobecná lidská práva a základní svobody. Současně EU udržuje své kontakty s demokratickou opozicí.

Vývoj lidských práv a svobody projevu na Kubě bude důležitým prvkem při hodnocení vztahů Evropské unie s Kubou včetně efektivity procesu politického dialogu.

Pokud jde o jednotlivé případy, Rada je pečlivě sleduje a při každé možné příležitosti je projednává s kubánskými orgány.

*
* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Gay Mitchell (H-1070/08)

Předmět: Volby do Evropského parlamentu

Navzdory soustavnému rozšiřování pravomocí a odpovědnosti Evropského parlamentu zaznamenala účast ve volbách do Evropského parlamentu plynulý pokles z celounijního průměru 63% v roce 1979 na 45,3% v roce 2004. Nové volby se budou konat v červnu; jak za této situace Rada navrhuje více zapojit voliče v jednotlivých členských státech, poučit je o významu Evropského parlamentu a zvrátit tento trend?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Otázka volební účasti je záležitostí každého členského státu a informační kampaně k volbám do Evropského parlamentu jsou v každém členském státě organizovány v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Proto by nebylo vhodné, aby Rada k této věci zaujímala stanovisko nebo podnikala nějaké konkrétní iniciativy.

Evropský parlament, Rada a Komise však ve svém politickém prohlášení ze dne 22. října 2008 nazvaném „Partnerství pro komunikaci o Evropě“ zdůraznily, že přikládají prvořadý význam zlepšení komunikace o otázkách EU s cílem umožnit evropským občanům uplatňovat svoje právo podílet se na demokratickém životě Unie.

Sama Rada ve svých závěrech o Partnerství pro komunikaci o Evropě poukázala na to, že „události, jako například přímé volby do Evropského parlamentu, jsou vhodnou příležitostí pro zlepšení komunikace s občany o otázkách týkajících se EU a pro jejich informování a podpoření jejich účasti na politické diskusi“.

V souladu s tímto prohlášením Rada uznává, že je důležité zabývat se výzvou v oblasti komunikace o problematice Evropské unie v partnerství mezi členskými státy a ostatními orgány, aby byla zajištěna efektivní komunikace a objektivní informace pro co nejširší možnou cílovou skupinu na příslušné úrovni.

V prohlášení Rada, Evropský parlament a Komise zdůraznily „volby do Evropského parlamentu“ jako jednu z priorit v oblasti meziinstitucionální komunikace v roce 2009.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Dimitrios Papadimoulis (H-0002/09)

Předmět: Nutnost uvalit politické, diplomatické a hospodářské sankce na Izrael

Rada Evropské unie přijala dne 8. prosince 2008 dokument (č. 17041/08) „Závěry Rady o posílení dvoustranných vztahů Evropské unie se středomořskými partnery“, jímž se posilují vztahy mezi EU a Izraelem, a to i přes několikaměsíční blokádu pásma Gazy, rozšiřování osad a násilí vůči Palestincům. Tímto rozhodnutím Rada podpořila bezohledné a agresivní chování Izraele a popudila arabský svět proti EU.

Zatímco pokračuje zločinný izraelský útok na Gazu, který si vyžádal stovky mrtvých a tisíce zraněných Palestinců, z valné většiny civilistů, má Rada v úmyslu zrušit rozhodnutí o posílení vztahů mezi EU a Izraelem

spolu s předchozí dohodou o spolupráci s Izraelem v oblasti vojenské obrany (z roku 1993)? Jaká další opatření přijme vůči Izraeli v politické, diplomatické a hospodářské oblasti, aby zastavila izraelskou politiku genocidy Palestinců?

Otázka č. 18, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0007/09)

Předmět: Vztahy mezi EU a Izraelem

EU se rozhodla v prosinci minulého roku znovu potvrdit své odhodlání posílit úroveň a intenzitu svých bilaterálních vztahů s Izraelem, a to v souvislosti s přijetím nového nástroje, který nahradí současný akční plán počínaje dubnem 2009. V hlavních směrech, které vymezují posílení politického dialogu s Izraelem, se uvádí: rozšířit bilaterální summity na všechny úrovně; poskytnout Izraeli možnost častěji se účastnit jednání Politického a bezpečnostního výboru EU; usnadnit slyšení izraelských expertů ve skupinách a výborech Rady EU; systematicky rozvrhnout a rozšířit neformální strategické konzultace; podněcovat Izrael, aby sladil svou politiku se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou EU; umožnit spolupráci na místě v oblasti evropské bezpečnostní a obranné politiky, jak ji provádí EU; a podněcovat začlenění Izraele a jeho zapojení do činnosti multilaterálních organizací, jako např. OSN; velvyslanec Izraele při EU se domnívá, že toto rozhodnutí a proces nejsou ohroženy, a ujišťuje, že pozice Izraele a EU jsou v současné době shodné.

Proč Rada s ohledem na stupňování kruté a neospravedlnitelné agrese Izraele proti palestinskému lidu v pásmu Gazy, na ohavné zločiny, které spáchala izraelská armáda, na to, že Izrael naprosto nerespektuje na okupovaných palestinských územích mezinárodní právo a lidská práva, neodsoudí Izrael a nepozastaví platnost smluv s Izraelem a všechny kroky vedoucí k jeho posílení?

Otázka č. 19, kterou pokládá David Martin (H-0012/09)

Předmět: Obchodní vztahy EU-Izrael

Ve světle pokračující vojenské operace v Gaze, nadměrného a nepřiměřeného použití síly ze strany Izraele a ve světle tisíců civilních obětí a zabíjení nevinných palestinských občanů, jakým způsobem má Rada v úmyslu přehodnotit své obchodní vztahy s Izraelem?

Otázka č. 20, kterou pokládá Jens Holm (H-0014/09)

Předmět: Pozastavení dohody s Izraelem

Během vánočních svátků zahájil Izrael operaci „Lité olovo“. Do tohoto okamžiku bylo zabito více než 900 Palestinců a tisíce jich byly zraněny. Ustanovení článku 2 dohody o spolupráci mezi EU a Izraelem vyžaduje dodržování lidských práv. Je více než kdykoli dříve zřejmé, že Izrael toto ustanovení porušil. V říjnu roku 2005 pozastavila EU s odkazem na článek 2 platnost smlouvy o spolupráci s Uzbekistánem.

Je Rada připravena prosazovat dodržování lidských práv v rámci dohody o obchodu s Izraelem a pozastavit platnost této dohody? Jaká další opatření jsou plánována s cílem přimět Izrael ukončit násilí?

Otázka č. 21, kterou pokládá Willy Meyer Pleite (H-0018/09)

Předmět: Zmrazení dohody o přidružení mezi EU a Izraelem pro porušení článku 2 týkajícího se lidských práv

Právě probíhající válka v pásmu Gazy opět ukázala, že vláda Izraele v rámci konfliktu s Palestinou porušuje mezinárodní trestní a humanitární právo.

Dohoda o přidružení uzavřená mezi EU a Izraelem obsahuje doložku, která podmiňuje platnost dohody dodržováním lidských práv. Porušování těchto práv ze strany izraelské vlády je jednoznačné: nepřiměřené a nevybíravé používání síly vojenských jednotek, která je příčinou smrti civilního obyvatelstva; poškozování a ničení civilní infrastruktury (nemocnic, univerzit, mostů, cest, elektrických rozvodů, kanalizace); bourání domů; obklíčení a izolace obyvatel Gazy, náhodné zadržování doprovázené mučením a špatným zacházením.

Domnívá se Rada, že by se v této situaci měla zmrazit stávající dohoda mezi EU a Izraelem s ohledem na skutečnost, že dochází k porušování doložky o dodržování lidských práv?

Otázka č. 22, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0024/09)**Předmět: Zákaz účasti arabských politických stran ve volbách v Izraeli**

Dne 12. ledna rozhodla Izraelská ústřední volební komise zakázat v nadcházejících únorových volbách účast dvěma arabským politickým stranám (Jednotná arabská kandidátka Ta'al a Balad), které jsou zastoupeny v izraelském parlamentu (Kneset). Toto rozhodnutí, které představuje vyloučení izraelských občanů arabského původu z politického života, zbavuje arabskou komunitu v Izraeli jejích demokratických občanských práv a je hrubým porušením občanských svobod a práva na svobodu projevu. Tento zákaz arabských stran je součástí zločinné války izraelské vlády vedené proti palestinskému lidu a brutálního vraždění tisíců palestinských civilistů, včetně stovek dětí v pásnu Gazy.

S ohledem na politiku Izraele, která je jednoznačným porušováním mezinárodního práva a demokratických svobod, odsoudí Rada činy Izraele a pozastaví dohodu o přidružení mezi EU a Izraelem?

Společná odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada plně sdílí znepokojení pana poslance ohledně velmi špatné situace civilistů v pásnu Gazy.

Evropská unie vyjadřuje hluboké politování nad ztrátou životů v tomto konfliktu, zvláště životů civilních obětí. Rada všem stranám konfliktu připomínala, naposledy v závěrech ze svého zasedání dne 26. ledna, aby plně dodržovaly lidská práva a plnily své závazky vyplývající z mezinárodního humanitárního práva. Rada nadále vyjadřuje své závažné obavy ve věci lidských práv v jednáních s Izraelem v rámci všech setkání na vysoké úrovni, naposledy při večeri ministrů zahraničí Evropské unie a izraelskou předsedkyní vlády Tzipi Livniovou dne 21. ledna 2009.

Otázky dohody o přidružení mezi EU a Izraelem a zlepšování vztahů s Izraelem, které poslanci nastolili, nebyly v závěrech Rady ze zasedání dne 26. ledna řešeny. Obecně Rada zastává názor, že je naprosto nezbytné udržovat všechny cesty diplomatických a politických kontaktů otevřené a že pozitivní přesvědčování a dialog představují neefektivnější přístup k předávání sdělení ze strany Evropské unie.

Pokud jde o konkrétní problém zákazu dvou arabských stran ve volbách v Izraeli, vzala Rada na vědomí rozhodnutí nejvyššího soudu státu Izrael, který dne 21. ledna 2009 zvrátil rozhodnutí ústřední volební komise o zákazu účasti kandidátů „Národního demokratického shromáždění – Balad“ a „Jednotné arabské kandidátky a arabského hnutí pro změnu“ v nadcházejících volbách do izraelského parlamentu (Knesetu) plánovaných na 10. února 2009.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Linda McAvan (H-0003/09)**Předmět: Učitelé v rozvojových zemích**

Snahy posílit školní docházku v rozvojovém světě zaznamenaly nemalý úspěch, ale zvýšení počtu žáků ve školách neodpovídá růst počtu učitelů. V mnoha třídách v rozvojových zemích je často poměr počtu žáků k učitelům 100:1, nebo dokonce vyšší. Současné podmínky Mezinárodního měnového fondu, jimiž jsou podmíněny půjčky rozvojovým zemím, kladou omezení na výdaje veřejného sektoru jako celku a rovněž stanovují horní hranici pro mzdy učitelů. Milionům školáků se nedostává potřebného vzdělání, protože fiskální pravidla brání rozvojovým zemím zaměstnat dostatečný počet učitelů.

Vzhledem k tomu, že zajištění slušného vzdělání dětem je pro zaručení skutečného a trvalého rozvoje životně důležité, bude Rada vyvíjet na MMF tlak, aby povolil větší fiskální flexibilitu, a rozvojové země tudíž mohly opatřit svým dětem učitele, které tak zoufale potřebují?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada plně sdílí znepokojení paní poslankyně ohledně nízkého počtu učitelů, jakož i dalších odborníků, například lékařů či zdravotních sester, v mnoha rozvojových zemích.

Dosažení všeobecného základního vzdělání do roku 2015 je druhý z rozvojových cílů tisíciletí. V souladu s tímto cílem stanovila Unie v Evropském konsensu o rozvoji vzdělávání jako jeden z multidimenzionálních aspektů odstraňování chudoby. Pokud to situace dovoluje, podporuje Evropská unie také využívání všeobecné nebo odvětvové rozpočtové podpory pro rozpočty v oblasti vzdělávání.

Otázka nedostatku učitelů a jejich nízkých mezd je problém zvláště pro rozvojové země, kde je posilování postavení učitelů zásadně důležité pro zajištění vzdělávání obecně. V souladu se zásadou vlastní odpovědnosti je na partnerských zemích, aby stanovovaly své vlastní rozvojové priority a určovaly část rozpočtu, která pak bude věnována na oblast vzdělávání. Současně by měly být mzdy učitelů stanoveny na přiměřené úrovni v porovnání s průměrnou vnitrostátní mzdou ve veřejném sektoru.

Pokud jde o MMF, představují členské státy Unie jen některé ze 185 zemí, jež jsou členy MMF. Většina z nich jsou rozvojové země, které se samozřejmě mohou vyslovit ke způsobu, jakým MMF pracuje. V případě, že členské země zjistí obtíže ve financování svých platebních bilancí, je MMF fondem, který lze využít na pomoc nápravě. Politický program podpořený financováním určují vnitrostátní orgány v úzké spolupráci s MMF a pokračující finanční podpora je podmíněna efektivním prováděním tohoto programu.

MMF rovněž poskytuje zemím s nízkými příjmy půjčky se zvýhodněnou úrokovou sazbou prostřednictvím nástroje pro snižování chudoby a růst (PRGF) a nástroje pro vnější otřesy (ESF).

*
* *

Otázka č. 24, kterou pokládá Tadeusz Zwiefka (H-0010/09)

Předmět: Vysílání nezákonné televizní stanice al-Manar

Před nedávnem Německo zakázalo vysílání televize al-Manar v Německu. Podle tohoto zákazu je pro kohokoli nezákonné spolupracovat s televizí al-Manar. Tento zákaz následuje po zákazu vysílání televize al-Manar ve Francii, Španělsku a Nizozemí, protože al-Manar TV porušuje evropské právní předpisy v audiovizuální oblasti.

Podle zákazu vydaného dne 11. listopadu německým spolkovým ministrem vnitra spočívá „účel a činnost al-Manar TV v podpoře a obhajobě používání násilí jako prostředku k dosažení politických a náboženských cílů a ve výzvách k takovému násilí“. Zákaz rovněž popisuje al-Manar TV jako stanici, která „šíří výzvy k „mučednictví“ prostřednictvím sebevražedných bombových útoků“ a uvádí, že al-Manar TV používá verše z Koránu k odůvodnění a podpoře násilí.

Jaké kroky Rada plánuje přijmout s cílem ukončit vysílání al-Manar TV v Evropě přes Nilesat? Předložil koordinátor EU pro boj proti terorismu nějaká doporučení, jak zabránit radikalizaci muslimů v Evropě pomocí teroristických televizních stanic jako al-Manar TV?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada jako spolutvůrce právních předpisů s Evropským parlamentem, přijala dne 18. prosince 2007 směrnici 2007/65/ES („směrnice o audiovizuálních mediálních službách“), která aktualizuje právní rámec pro televizní vysílání a audiovizuální mediální služby v Evropské unii⁽⁶⁾. Článek 3b uvedené směrnice zakazuje vysílání podněcující k nenávisti z důvodu rasy, pohlaví, náboženského vyznání nebo národnosti.

Oblast působnosti uvedené směrnice a jejího předchůdce, „směrnice o televizi bez hranic“, může zahrnovat pořady vysílané organizacemi usazenými mimo Evropskou unii, jako je Al Manar a Al Aksá, je však nezbytné,

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 322, 18.12.2007, s. 27–45.

aby tyto organizace využívaly družicových zařízení „členského státu“. Rada má za to, že právě na uvedeném základě vydal regulační orgán ve Francii v lednu 2009 příkaz zakazující vysílání Al Aksá na Eutelsatu. Situace v případě Nilesatu a Arabsatu, na nichž je stanice Al Manar stále dostupná, je však odlišná, protože toto vysílání nevyužívá družicová zařízení Evropské unie. Proto je mnohem složitější určit vhodnou reakci Evropské unie.

Tváří v tvář této situaci si je Rada vědoma, že Komise zkoumá cesty, jakými by na tento problém upozornila ve svém politickém dialogu s Egyptem i Libanonem. Podobně se i Rada bude snažit zajistit, aby byla tato otázka řešena při jejich jednáních s uvedenými zeměmi.

Radikalizace a nábor teroristů již několik let představují jednu z vysoce důležitých bezpečnostních otázek Evropské unie. Byly vypracovány a schváleny konkrétní dokumenty Evropské unie zabývající se tímto jevem, včetně strategických dokumentů, jako je strategie Evropské unie pro boj proti terorismu a její akční plán, strategie Evropské unie pro boj proti radikalizaci a náboru teroristů a její akční plán.

Koordinátor boje EU proti terorismu povzbuzuje přípravu opatření proti radikalizaci v Evropě a jinde, která je jednou z hlavních hrozeb, před nimiž Evropa stojí, jak uznává zpráva o provádění evropské bezpečnostní strategie předložená na posledním evropském summitu. Revidovanou strategii a akční plán pro boj proti radikalizaci přijala Rada ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci ve dnech 27. a 28. listopadu 2008.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Kathy Sinnott (H-0015/09)

Předmět: Sportovní rybolov

Vyrozuměla jsem, že české předsednictví hodlá zahájit na úrovni pracovní skupiny diskusi o návrhu Komise týkající se kodifikace stávajících právních předpisů EU, pokud jde o kontrolu a dodržování pravidel v oblasti sportovního rybolovu. Některé aspekty tohoto návrhu, které se týkají rekreačního a sportovního rybolovu, budou mít výrazný dopad na občany Irska.

Mohlo by české předsednictví upřesnit, jaká opatření bude v souvislosti s rekreačním rybolovem projednávat?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada může potvrdit, že dne 14. listopadu 2008 Komise Radě předložila návrh nařízení o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky.⁽⁷⁾ Návrh obsahuje opatření pro kontrolu sportovního rybolovu, jako je evidence úlovků nebo požadavek povolení.

Projednávání na úrovni pracovní skupiny Rady započalo dne 22. ledna.

Rada bude všem aspektům návrhu Komise věnovat svou plnou pozornost. Protože však Rada začala návrh zkoumat teprve nedávno, není dosud schopna zaujmout zásadní stanovisko k žádnému z opatření, která návrh obsahuje.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Katrin Saks (H-0017/09)

Předmět: Hranice mezi Evropskou unií, Estonskem a Ruskem

V roce 1997 doporučila Evropská unie Rusku, aby neprodleně podepsalo s Estonskem dohodu o hranicích. Dne 18. května 2005 tyto státy dohodu o hranicích podepsaly, avšak Rusko svůj podpis vzalo zpět, protože ruské úřady nesouhlasily s jednostranným prohlášením připojeným estonským parlamentem, které odkazovalo na mírovou smlouvu z Tartu z roku 1920 a okupaci po druhé světové válce. Na konci srpna 2006 navrhlo Rusko Estonsku zahájit jednání o dohodách o nových hranicích, ve kterých by bylo uvedeno, že mezi stranami neexistují územní požadavky a že veškeré předchozí smlouvy týkající se otázky hranic tím

⁽⁷⁾ Dok. 15694/08 PECHE 312 + ADD 1 a ADD 2.

přestávají platit. V rozhovoru pro tiskovou agenturu Interfax ze dne 25. prosince 2007 vyzval Urmas Paet, estonský ministr zahraničí, ruské úřady, aby dohodu o hranicích ratifikovaly. Zároveň Estonsko uvítalo uzavření dohod o hranicích mezi Ruskem a Lotyšskem, které vstoupily v platnost dne 18. prosince 2007. Je v zájmu jak celé EU, tak i Estonska zajistit prostřednictvím smluv, aby vztahy mezi EU a Ruskem stály na pevném základě. Vstup dohody o hranicích mezi Lotyšskem a Ruskem v platnost by mohl povzbudit Rusko k tomu, aby pokračovalo také s dohodou mezi Estonskem a Ruskem.

Mohlo by předsednictví Rady upřesnit své stanovisko a opatření, která hodlá navrhnout na podporu členského státu Unie, který čelí tak zásadnímu problému, jako je spor o státní hranice a odmítání uznat je?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada po mnoho let, a zvláště od vstupu Estonska do Evropské unie dne 1. května 2004, trvala ve vůči Rusku na tom, že pro vztahy Evropské unie a Ruska je důležitý podpis a ratifikace dohody o hranicích s Estonskem.

Rada přivítala podepsání dohody o hranicích v květnu roku 2005 a její ratifikaci estonským parlamentem v červnu 2005, a očekávala ratifikaci dohody i ze strany Ruska a brzký vstup dohody v platnost. Proto Rada vyjádřila své politování, když se Rusko rozhodlo svůj podpis dohody o hranicích stáhnout.

Protože věc stále není vyřešena, bude Rada Rusku nadále naléhavě zdůrazňovat význam podpisu a ratifikace dohody o hranicích pro vztahy Evropské unie a Ruska, a vyjadřuje politování nad tím, že historické aspekty vedly k problémům.

Ačkoli otázka hranic v zásadě spadá do pravomoci členských států, Rada obecněji upozorňuje na význam, který přikládá právní jistotě vnějších hranic členských států EU a sousedních zemí i stabilním vztahům mezi členskými státy EU a Ruskem. V tomto ohledu by mělo být vymezení všech hranic Evropské unie a Ruska dokončeno podle mezinárodních norem stanovených v cestovní mapě pro svobodu, bezpečnost a spravedlnost, přijaté na summitu EU-Rusko v Moskvě v květnu 2005 jako nástroj provádění společných prostorů vytvořených v květnu roku 2003.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Krzysztof Hołowczyc (H-0022/09)

Předmět: Bezpečnost silničního provozu

Na úrovni Společenství se uplatňuje řada legislativních iniciativ, jejichž cílem je omezit úmrtnost na silnicích EU, což je v souladu se Smlouvou o ES (čl. 6a Smlouvy o ES). Naproti tomu se regulace v jednotlivých případech, které se bezprostředně týkají účastníků silničního provozu, podle Smlouvy nejčastěji provádí na základě pravidel silničního provozu jednotlivých členských států. Výjimkou jsou standardizační předpisy pro odrazky vypracované Evropským normalizačním úřadem, které musejí při výrobě odrazek dodržovat všechny členské státy.

Má Rada v úmyslu vzít v úvahu, že předpisy na ochranu účastníků silničního provozu na základě používání oděvů s reflexními prvky má pouze 12 členských států, což je v rozporu s cílem zvýšit bezpečnost silničního provozu v EU, který je mj. součástí nového programu předsednictví týkajícího se bezpečnosti silničního provozu na období 2011–2020?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada přikládá bezpečnosti silničního provozu nejvyšší význam. V poslední době několik předsednictví EU včetně českého předsednictví zdůraznilo nutnost posílit politiku v oblasti bezpečnosti silničního provozu na úrovni Společenství. Konkrétně pracovní program českého předsednictví uvádí, že by měla být zahájena diskuse o budoucím zaměření politik Evropské unie v oblasti bezpečnosti silničního provozu. Podle Smlouvy o ES však může Rada přijímat legislativní opatření pouze na základě návrhu Komise.

Ve věci konkrétního problému, který nastolil pan poslanec Evropského parlamentu (používání oděvů s reflexními prvky), si je Rada vědoma toho, že dvanáct členských států již přijalo právní předpisy o používání takových oděvů. Komise dosud nepředložila žádný legislativní návrh v dané věci, na jehož základě by Rada mohla zvážit přijetí opatření jako spolutvůrce právních předpisů s Evropským parlamentem.

*
* *

Otázka č. 28, kterou pokládá Sajjad Karim (H-0025/09)

Předmět: Směrnice o evropské modré kartě

Dne 20. listopadu 2008 schválil Evropský parlament poměrem 388 k 56 hlasům (124 poslanců se hlasování zdrželo) legislativní usnesení (P6_TA(2008)0557) o návrhu směrnice Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci (směrnice o evropské modré kartě).

Stanovila již Rada, vzhledem k významu tohoto návrhu, datum pro jeho schválení?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada dosáhla dohody o návrhu směrnice Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.

Příslušné orgány Rady zkoumaly stanovisko Evropského parlamentu a znění návrhu je stále předmětem jistých procesních požadavků, jmenovitě dokončení ze strany právníků-lingvistů, s ohledem na jeho konečné přijetí, k němuž má dojít v nadcházejících měsících.

*
* *

Otázka č. 29, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė (H-0030/09)

Předmět: Strategie EU v Latinské Americe

Evropská unie a Latinská Amerika se těší strategickému partnerství již od prvního biregionálního vrcholného setkání v Rio de Janeiru (Brazílie) v roce 1999.

Jaké priority má české předsednictví v oblasti Latinské Ameriky, zejména pokud jde o vztahy EU se zeměmi, jako je Venezuela a Kuba?

Co Rada očekává od pomoci kolumbijské vládě v jejím úsilí o propuštění rukojmích, kteří jsou v zajetí Revolučních ozbrojených sil Kolumbie a od zapojení do mírového procesu a usmíření?

Plánuje Rada nějaké změny ve strategii EU v Latinské Americe poté, co nově zvolený prezident USA Barack Obama zahájí své funkční období?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Přístup EU ke Kubě byl stanoven v závěrech Rady přijatých dne 23. června 2008. Diskuse v Radě o způsobu provádění uvedených závěrů pokračuje. Na zasedání ministrů dne 16. října v Paříži se Evropská unie a Kuba dohodly o obnovení komplexního politického dialogu zahrnujícího politické, hospodářské, vědecké, kulturní otázky a především otázky lidských práv na recipročním, nediskriminačním a na výsledky zaměřeném základě. Rada bude nadále sledovat cíle stanovené ve společném postoji z roku 1996 a svůj přístup tvořený dvěma prvky: dialog s kubánskými orgány a se všemi sektory kubánské společnosti, aby prosazovala dodržování lidských práv a skutečný pokrok směrem k pluralitní demokracii. Společný postoj je nadále jádrem politiky Evropské unie vůči Kubě, zejména pak důrazný požadavek skutečného a měřitelného zlepšení stavu lidských práv ze strany Kubánců a bezpodmínečné propuštění všech politických vězňů.

Rada nadále pečlivě sleduje situaci ve Venezuele a uplatňuje svou politiku kontaktů na všech úrovních s orgány a institucemi i s opozicí, aby přispěla k celonárodnímu dialogu a zabránila krokům kterékoli ze stran, jež by mohly ohrozit stabilitu země nebo narušit demokracii a právní stát. Tato strategie zřejmě přináší své ovoce. Obě strany ve Venezuele potvrdily hodnotu našeho přínosu.

Pokud jde o Kolumbii, Rada vítá a podporuje pokračování jasných zlepšení bezpečnosti a dodržování lidských práv v zemi, včetně nedávno přijatých právních předpisů. Současně má Rady ohledně situace v Kolumbii nadále obavy, zvláště pokud jde o trestnou činnost, například nedávnou vraždu manžela paní Quilcuéové, obhájkyne práv původních obyvatel. Kolumbijské orgány jsou pravidelně vyzývány, aby zajistily vhodné prostředky pro úspěšné provádění právních předpisů v zájmu spravedlnosti a míru. Rada rovněž znovu opakuje svou výzvu nezákonně ozbrojeným skupinám, aby propustily všechny své vězně, ukončily násilí a dodržovaly lidská práva. EU bude pokračovat ve svých pravidelných jednáních s kolumbijskými orgány a bude nadále podporovat proces směřující k odzbrojení, spravedlnosti a míru.

Je předčasné spekulovat o přístupu nové vlády USA k Latinské Americe. Prvotní zprávy o zrušení omezení rodinných a jiných návštěv i převodů peněz ve vztahu ke Kubě jsou však povzbuzivé. Tyto změny jsou jasnou odezvou na žádosti Kubánců na ostrově i v USA. Tato opatření jsou v souladu s přístupem Evropské unie, který stanoví společný postoj z roku 1996. Rada hodlá se Spojenými státy americkými udržovat pravidelný dialog na téma Latinské Ameriky.

*
* *

Otázka č. 30, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0033/09)

Předmět: Používání fosforových bomb izraelskou armádou v Gaze

Izraelská armáda používá během svých útoků na Palestince v Gaze fosforové bomby, které jsou obzvláště nebezpečné a které již způsobily stovkám malých dětí a palestinských civilistů obecně velmi vážné popáleniny a zranění životně důležitých orgánů. Jak informoval vedoucí činitel OSN v Gaze, před několika dny bombardovala izraelská armáda těmito zbraněmi také tamní ústředí OSN. Jak známo, používání těchto bomb v obydlených oblastech je podle Úmluvy o některých konvenčních zbraních, která byla podepsána v roce 1980 v Ženevě, zakázáno.

Odsuzuje Rada používání těchto bomb Izraelem? Je toho názoru, že jejich používání představuje válečný zločin, a je připravena podniknout opatření, která by dalšímu používání zamezila?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada se připojuje k obavám pana poslance o situaci v Gaze. Vyjadřujeme hluboké politování nad utrpením, které v tomto konfliktu postihuje civilní obyvatelstvo.

EU znovu opakuje, že bude usilovat o komplexní a regionální přístup k řešení izraelsko-arabského konfliktu.

Dne 26. ledna Rada vyzvala všechny strany konfliktu, aby plně dodržovaly lidská práva a plnily své závazky vyplývající z mezinárodního humanitárního práva. Rada rovněž uvedla, že bude pečlivě sledovat vyšetřování údajných porušení mezinárodního humanitárního práva a v tomto ohledu vzala pozorně na vědomí prohlášení generálního tajemníka OSN Ban Ki-Moon v Radě bezpečnosti dne 21. ledna.

Dne 15. ledna předsednictví odsoudilo bombardování budovy UNRWA v Gaze izraelským dělostřelectvem a požadovalo, aby Izrael přijal opatření, kterými by zabránil opakování takového útoku na civilní či humanitární cíle.

*
* *

Otázka č. 31, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0035/09)

Předmět: Perspektiva míru na Blízkém východě

Domnívá se Rada, že s ohledem na vývoj dalších událostí v této oblasti existuje na Blízkém východě perspektiva míru?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Rada je přesvědčena, že v současné době je nutné situaci v Gaze zlepšit tím, že budou obě strany v plném rozsahu provádět rezoluci Rady bezpečnosti OSN 1860, která především předpokládá volný a neomezený tok humanitární pomoci do Gazy a v rámci Gazy. Je nutné trvalé příměří, jehož základem musí být mechanismus, který bude s ohledem na bezpečnostní potřeby Izraele bránit pašování zbraní na jedné straně a umožňovat obnovu a hospodářský rozvoj v Gaze otevřením hraničních přechodů na straně druhé.

Rada je však přesvědčena, že krizi v Gaze je třeba vnímat v širších souvislostech. Na základě stávajících směrů politiky rozpracovaných v jednotlivých po sobě následujících závěrech Rady, provádí Rada aktivní politiku podporující řešení naléhavých výzev situace bezprostředně po ukončení války v Gaze i střednědobá opatření nutná pro obnovu vyhlídek na mír v oblasti. V tomto ohledu je Rada přesvědčena, že klíčové prvky představují mezipalestinský dialog a nové započetí mírového procesu.

Palestinská samospráva prokázala, že je spolehlivým a výkonným partnerem, který brání dalšímu vyhrocení situace na Západním břehu. Rada důrazně podporuje mezipalestinské usmíření spojené s prezidentem Mahmúdem Abbásem, které je klíčem k míru, stabilitě a rozvoji, a v tomto ohledu podporuje zprostředkovatelské úsilí Egypta a Arabské ligy.

Rada je přesvědčena, že míru v oblasti lze dosáhnout pouze završením mírového procesu vedoucího k nezávislému, demokratickému, blízkému a životaschopnému palestinskému státu na Západním břehu a v Gaze, existujícímu vedle Izraele za podmínek míru a bezpečnosti. V zájmu zachování této perspektivy Rada znovu vyzývá obě strany, aby splnily své závazky vyplývající z cestovní mapy. EU považuje arabskou mírovou iniciativu za pevný a vhodný základ komplexního řešení izraelsko-arabského konfliktu a bude o tento cíl usilovat ve spolupráci s Kvartetem, novou vládou Spojených států amerických a arabskými partnery. Rada vítá, že byl jmenován nový zvláštní vyslanec Spojených států amerických na Středním východě pan Mitchell, který ihned zahájil svou činnost v oblasti, a je připravena s ním úzce spolupracovat.

*
* *

Otázka č. 32, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0037/09)**Předmět: Problémy Řeků žijících v Palestině**

Asociace řeckých žen v Palestině informovala o tom, že Řekové, kteří žijí v této oblasti, jsou vystaveni stejně nelidským podmínkám, které nastolila izraelská okupační armáda, jako zbytek Palestinců. Izraelské úřady navíc znehodnocují řecké cestovní pasy tím, že je označují izraelskými razítky a svými palestinskými identifikačními čísly. Tento postup, který znehodnocuje řecké cestovní pasy na úrovni víz, prakticky znemožňuje řeckým občanům opustit letiště v Tel Avivu a nutí je cestovat přes Jordán. S podobnými problémy se při cestování setkávají i další občané členských států EU.

Vznese Rada v zájmu ochrany práv řeckých občanů u Izraele stížnost a bude požadovat skoncování s tímto postupem, který představuje hrubé porušování mezinárodního práva?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2009.

Otázka, kterou pan poslanec nastolil, je především odpovědností jednotlivých členských států.

*
* *

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 42, kterou pokládá Eoin Ryan (H-1054/08)

Předmět: Transatlantické vztahy

S ohledem na nedávnou inauguraci prezidenta Spojených států amerických Baracka Obamy dne 20. ledna, jaké iniciativy Evropská komise zahájí na podporu vztahů Evropské unie a Spojených států amerických? Jaké související oblasti politiky bude Evropská komise provádět v nadcházejících měsících?

Odpověď

Komise prezidentu Obamovi srdečně blahopřála k jeho inauguraci. Komise vítá jeho prvotní kroky k uzavření vazebního tábora na Guantánamu, posílení účasti Spojených států amerických v mírovém procesu na Středním východě a snahu o komunikaci s islámským světem.

V nadcházejících měsících bude nejvyšší prioritou obnova globální ekonomiky. Komise musí zajistit, aby se politiky Evropské unie a Spojených států amerických vzájemně posilovaly, a podpořit transatlantické hospodářství zachováním a zlepšením Transatlantické hospodářské rady. Komise by měla spolupracovat, aby čelila novým protekcionistickým hlasům. Komise hodlá se Spojenými státy americkými úzce spolupracovat v oblasti změny klimatu, především zapojit nové ekonomiky a dosáhnout skutečného pokroku v mnohostranných jednáních do konce roku 2009.

Komisař pro vnější vztahy a politiku sousedství napsal ministryni zahraničí Clintonové dopis, v němž uvádí názory Komise na bezprostřední priority v oblasti vnějších vztahů: udržitelné příměří v Gaze, nutnost řešit budování státu v Afghánistánu v jeho regionálním kontextu a způsoby podpory stability východních sousedů Evropské unie. Komise musí rovněž společně prosazovat spravedlivé uspořádání mezinárodní spolupráce zahrnující nově vznikající mocnosti.

Snaha postavit vztah Evropské unie a Spojených států amerických na novém základě bude v období do příštího summitu EU-USA v polovině roku 2009 zesilovat. Jakmile Komise naváže dobrý dialog s novými protějšky ve Spojených státech amerických v oblasti prioritních otázek, bude se také zabývat tím, zda je třeba aktualizovat institucionální rámec vztahů EU a USA, novou transatlantickou agendu z roku 1995, aby lépe sloužil našim oboustranným cílům.

Evropská unie bude muset splnit očekávání Spojených států amerických tím že prokáže, že EU může být efektivním partnerem. EU musí hovořit jednohlasně. Proto by rychlý vstup Lisabonské smlouvy v platnost znamenal zásadní oživení transatlantických vztahů.

*
* *

Otázka č. 43, kterou pokládá Jim Higgins (H-1060/08)

Předmět: Zlepšení vztahů s Palestinou

Mohla by Komise uvést, zda ji kontaktovala irská vláda ve věci snah o zlepšení vztahů s palestinskou samosprávou a zda Komise tento návrh podporuje s ohledem na potřebu pomoci rozvoji palestinského státu a jeho lidu?

Odpověď

(CS) V prosinci oslovila irská protistrana Komisi a ministry zahraničí zemí Evropské unie se žádostí o posílení vztahů s Komise s palestinskou samosprávou.

V minulém roce Komise zřídila s palestinskou samosprávou čtyři nové podvýbory, aby institucionalizovala dialog v těchto oblastech:

1. hospodářské a finanční záležitosti, obchod, celní problematika;
2. sociální věci;

3. energetika, životní prostředí, doprava, věda a technologie;

4. lidská práva, řádná správa věcí veřejných a právní stát.

První podvýbor (pro lidská práva, řádnou správu věcí veřejných a právní stát) Komise zřídila již v prosinci 2008.

Kromě toho v prosinci loňského roku Komise poprvé uspořádala první politický dialog na úrovni vyšších úředníků vedle stávajícího politického dialogu na úrovni ministrů.

Jedná se o významné první kroky k hlubším dvoustranným vztahům. Prokazují snahu obou stran zkoumat různé cesty k dosažení hlubších a širších dvoustranných vztahů ve světle společného úsilí o vytvoření palestinského státu.

V každém případě společný akční plán Komise a palestinské samosprávy poskytuje mnoho možností k posílení spolupráci. Komise je připravena zintenzivnit jeho provádění pomocí právě zřízených podvýborů.

*
* *

Otázka č. 44, kterou pokládá John Bowis (H-1061/08)

Předmět: Zákaz tříštivých bomb

Komise si jistě bude vědoma strašné povahy tříštivých bomb, přinejmenším hrozby, kterou představují pro děti, které je sbírají v domněnku, že se jedná o barevné míčky.

Může Komise potvrdit, že šest členských států odmítlo dne 3. prosince podepsat úmluvu z Osla proti používání tříštivých bomb ze dne, a napíše těmto vládám dopis, v němž vysvětlí riziko takových zbraní a naléhavě je vyzve k podpisu úmluvy?

Odpověď

(CS) Komise uvítala, že dne 3. prosince 2008 bylo zahájeno podepisování mezinárodní Úmluvy o kazetové munici členskými státy Organizace spojených národů v Oslu. Komise zvláště ocenila, že k úmluvě okamžitě přistoupilo 95 ze 193 členských států OSN a čtyři státy ji urychleně ratifikovaly. To je skutečně slibné a Komise doufá, že všechny země, jak země postižené kazetovou municí, tak i uživatelé a výrobci takových zbraní úmluvu co nejdříve podepíší a ratifikují, aby mohla neprodleně vstoupit v platnost.

Úmluva o zákazu kazetové munice je milníkem ve snahách o posílení bezpečnosti obětí konfliktů v mnoha oblastech světa. Podle Komise je Úmluva o kazetové municí především humanitárním nástrojem. Současně si Komise uvědomuje, že taková úmluva má důsledky v oblasti odzbrojení a obrany i pro státy, na jejichž území nemá Evropské společenství, a tedy ani Komise žádné zvláštní pravomoci. Otázka podpisu a ratifikace uvedené úmluvy je záležitostí členských států.

V rámci své rozvojové spolupráce a pomoci má Komise skutečně důležitou úlohu při podpoře účinného provádění úmluvy. Komise hodlá pokračovat ve své komplexní pomoci zemím a obyvatelstvu ve všech oblastech, v nichž se nacházejí zbytky výbušnin z války, ať už se bude jednat o boj proti důsledkům kazetové munice, odminování, vzdělávání o rizicích spojených s minami nebo programy pomoci obětem.

*
* *

Otázka č. 45, kterou pokládá Bernd Posselt (H-1069/08)

Předmět: Ukrajina a Moldavsko

Jaký názor má Komise na politický vývoj a stav lidských práv v obou úzce propojených sousedních státech Ukrajině a Moldavské republice a jaké by měly být příští kroky ke stabilizaci těchto geostrategicky důležitých zemí?

Odpověď

(CS) Komise pozorně sleduje politický vývoj a stav lidských práv na Ukrajině i v Moldavské republice. Zvláště dodržování lidských práv a základních svobod je základním prvkem našeho vztahu s oběma uvedenými zeměmi. Komise se rozsáhle zapojila do podpory v této oblasti prostřednictvím politického dialogu a finanční a technické spolupráce včetně podpory organizací občanské společnosti. Komise neváhá vyjadřovat obavy

ohledně oblastí, které vyžadují pokrok, a opakovaně zdůrazňuje, že prohloubení vztahu Evropské unie s oběma zeměmi závisí na jejich pokroku při plnění mezinárodních závazků v oblasti lidských práv.

Komise v současné době jedná o ambiciózní dohodu o přidružení s Ukrajinou a v krátké době plánuje zahájit jednání o nové zdokonalené dohody s Moldavskou republikou. Obě tyto dohody přispějí k upevnění vnitřních reforem v uvedených zemích formou závazných ujednání. To Komisi umožní zejména dále posílit naši spolupráci v otázce lidských práv. Kromě toho návrh Východního partnerství předpokládá mnohostranné činnosti, které by podle názoru Komise měly značně přispět ke zvýšení stability v oblasti. Například poskytne lepší možnosti pro koordinaci našeho úsilí týkajícího se konfliktu v Podněstří a dvoustranných sporných otázek mezi Ukrajinou a Moldavskou republikou, například vymezení společné hranice mezi oběma zeměmi.

*

* *

Otázka č. 46, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0008/09)

Předmět: Vztahy mezi EU a Izraelem

Izrael po čtyřicet let okupuje palestinská území na Západním břehu, v pásnu Gazy a východním Jeruzalémě, zabíjí, vězní, utlačuje, pronásleduje, plení, vykořisťuje a upírá nanejvýš legitimní a základní práva, v nejvyšší míře ponižuje palestinský národ a připravuje mu nelidské životní podmínky.

Může Komise s ohledem na stupňování kruté a neospravedlnitelné agrese Izraele proti palestinskému lidu v pásnu Gazy, na ohavné zločiny, které spáchala izraelská armáda, na to, že Izrael naprosto nerespektuje na okupovaných palestinských územích mezinárodní právo a lidská práva, říci, jaká opatření přijala, aby zajistila naléhavě nutnou humanitární pomoc pro palestinské obyvatele v pásnu Gazy?

Může Komise vysvětlit, proč nenavrhlá pozastavení dohod mezi EU a Izraelem a jakýchkoli kroků k posílení těchto dohod?

Odpověď

(CS) Komisař pro rozvojovou a humanitární pomoc minulý týden podnikl cestu do uvedené oblasti a v pondělí 26. ledna oznámil poskytnutí naléhavé pomoci pro obyvatele Gazy ve výši 32 milionů EUR, která má být využita na potraviny, přístřeší, zdravotní a psychologickou podporu.

V tomto měsíci již Komise poskytla více než 10 milionů EUR v reakci na humanitární situaci v Gaze. Tato částka doplňuje více než 73 milionů EUR této pomoci poskytnutých v roce 2008. Je zaměřena na potraviny, opravy krytů a další podporu zdravotní péče. Všechny tyto oblasti jsou určeny jako priority okamžité výzvy Agentury Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků (UNRWA) vydané dne 30. prosince 2008.

Dále, jak pravděpodobně víte, zajišťuje Komise veškeré palivo pro elektrárnu v Gaze. V zájmu lepší koordinace vyslala Komise úředníka pracujícího na plný úvazek ve společném styčném centru, které zřídila izraelská vláda, na pomoc s dodávkami humanitární pomoci.

Komise bude rovněž plánovaným dárce agentury UNRWA. V tomto roce Komise opět poskytne počáteční příspěvek ve výši 66 milionů EUR do všeobecného fondu agentury a dle potřeby navýší uvedenou částku o humanitární a potravinovou pomoc.

V nadcházejících měsících bude Komise vyzvána, aby přispěla ke snahám při nápravě mimořádné situace a později práci na obnově v Gaze. V tomto ohledu Komise očekává, že se mezinárodní dárcovská konference, předběžně plánovaná v Egyptě dne 28. února, zaměří na nejnaléhavější potřeby obyvatel. Komise hodlá v celém tomto procesu hrát významnou úlohu.

Pokud jde o vaši druhou otázku ohledně možného pozastavení dohody o přidružení s Izraelem, Komise chápe znepokojení těch, kdo mají pocit, že zvláště v minulém roce se situace ještě zhoršila. Na druhou stranu však Komise soudí (s ohledem na zasedání ministrů zahraničí zemí EU v Radě ve složení pro vnější vztahy), že opatření jako pozastavení naší dohody o přidružení by izraelské orgány vedla k menší ochotě reagovat na snahy mezinárodního společenství na podporu trvalého smíru.

Pokud jde o proces zlepšování, Komise vždy uváděla, že je ovlivňována aktuálním vývojem. Nyní se Komise plně věnuje další prioritě, tj. situaci v Gaze, zvláště po dočasném průměří z 18. ledna. Obyvatelstvo v Gaze má aktuální základní potřeby, o něž se Komise musí postarat.

Komise se proto domnívá, že není správná doba se touto otázkou zabývat a vrátí se k ní, jakmile to okolnosti dovolí.

*
* *

Otázka č. 47, kterou pokládá Jens Holm (H-0009/09)

Předmět: Pozastavení dohody s Izraelem

Během vánočních svátků zahájil Izrael operaci „Lité olovo“. Do tohoto okamžiku bylo zabito více než 900 Palestinců a tisíce jich byly zraněny. Ustanovení článku 2 dohody o spolupráci mezi EU a Izraelem vyžaduje dodržování lidských práv. Je více než kdykoli dříve zřejmé, že Izrael toto ustanovení porušil. V říjnu roku 2005 pozastavila EU s odkazem na článek 2 platnost smlouvy o spolupráci s Uzbekistánem.

Je Komise připravena prosazovat dodržování lidských práv v rámci dohody o obchodu s Izraelem a pozastavit platnost této dohody? Jaká další opatření jsou plánována s cílem přimět Izrael ukončit násilí?

Odpověď

(CS) Dodržování lidských práv je jednou ze základních hodnot Evropské unie a nezbytným prvkem zahraniční politiky EU. V důsledku toho Komise ve svých vztazích s Izraelem přikládá velký význam ochraně lidských práv.

Při svých setkáních s izraelskými orgány Komise vyjadřuje své obavy ohledně stavu lidských práv Palestinců, zejména v pásnu Gazy, a nadále Izraeli připomíná jeho závazky vyplývající z mezinárodního humanitárního práva.

Na druhou stranu však Komise soudí (s ohledem na zasedání ministrů zahraničí zemí EU v Radě ve složení pro vnější vztahy), že opatření jako pozastavení naší dohody o přidružení by izraelské orgány vedla k menší ochotě reagovat na snahy mezinárodního společenství na podporu trvalého smíru.

S ohledem na to Komise pozorně sleduje nyní probíhající vyšetřování kroků obou stran v posledním konfliktu.

V reakci na vypuknutí krize v Gaze upořádali ministři zahraničí Evropské unie v Paříži dne 30. prosince mimořádné zasedání, aby připravili návrhy na ukončení konfliktu – Pařížskou deklaraci. Krátce po zasedání Rady EU následovala trojka EU pro region s cílem dosáhnout okamžitého ukončení nepřátelských akcí.

Od započetí krize a podle pokynů komisaře pro vnější vztahy a evropskou politiku sousedství zaměřila Komise všechny své kontakty a jednání s Izraelem na nejlepší způsob řešení krize. Setkání na jiná témata byla v podstatě pozastavena v důsledku přednosti přikládané problému Gazy. Toto stanovisko bylo vysvětleno izraelským orgánům, které pochopily, že Gaza má v jednáních momentálně přednost před kteroukoli jinou otázkou.

Po vyhlášení dočasného příměří nyní Komise usiluje o to, aby bylo toto příměří udržitelné. Současně Komise přispívá ke zlepšení humanitární situace palestinských obyvatel a umožňuje provoz elektrárny v Gaze, jakkoli nedostatečně.

V minulém týdnu se Rada ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy rozhodla vypracovat pracovní plán Evropské unie. Ten se zaměří především na okamžitou humanitární pomoc obyvatelstvu Gazy a bude obsahovat podporu prevenci nezákonného obchodování se zbraněmi a střelivem, trvalému znovuootevření hraničních přechodů, obnově a rekonstrukci a znovuzapočetí mírového procesu.

Prioritou Komise ve vztazích s Izraelem v současné době zůstává Gaza, zvláště pak otázky přístupu a zajištění humanitární pomoci. Ze všech těchto důvodů je dialog s Izraelem nezbytný.

*
* *

Otázka č. 48, kterou pokládá Willy Meyer Pleite (H-0019/09)**Předmět: Zřízení vyšetřovací komise EU, která by šetřila porušování mezinárodního humanitárního práva Izraelem v Gaze**

Rada Organizace spojených národů pro lidská práva rozhodla o vyslání vyšetřovací mise, která by šetřila porušování mezinárodního humanitárního práva okupační mocností, Izraelem, vůči palestinskému obyvatelstvu během nedávné války v Gaze.

Hodlá Komise navrhnout, aby Evropská unie zřídila vyšetřovací misi, která by šetřila porušování mezinárodního humanitárního práva na území Gazy ve válce, která začala 27. prosince 2008?

Odpověď

(CS) Několik mezinárodních subjektů a skupin občanské společnosti požádalo o plné mezinárodní vyšetření incidentů, které svědčí o porušení mezinárodního humanitárního práva (např. bombardování škol a zařízení Organizace spojených národů, používání fosforu v hustě obydlených oblastech).

Generální tajemník Organizace spojených národů Ban Ki Moon oznámil, že OSN hodlá takové vyšetřování v nejbližší době provést. Také Izrael zahájil své vlastní vyšetřování a jeho výsledky nyní očekáváme. Předseda vlády Ehud Olmert shromáždil zvláštní skupinu pro řešení mezinárodních žalob na izraelské činitele během Operace lité olovo.

Minulé pondělí Rada pro vnější vztahy konstatovala, že Evropská unie „bude pozorně sledovat vyšetřování údajného porušování mezinárodního humanitárního práva.“

Komise má za to, že mimořádně závažná obvinění, která vznesl Mezinárodní výbor Červeného kříže a další subjekty ve věci chování obou stran tohoto konfliktu, je třeba řádně vyšetřit. Toto nestranné vyšetřování by se mělo zabývat případy porušení práva, k nimž došlo, a mělo by znovu upozornit na nadřazenost mezinárodního práva.

*
* *

Otázka č. 49, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiene (H-0031/09)**Předmět: Strategie EU v Latinské Americe**

Evropská unie a Latinská Amerika se těší strategickému partnerství již od prvního biregionálního vrcholného setkání v Rio de Janeiru (Brazílie) v roce 1999.

Jaké jsou hlavní úkoly a cíle Komise v nejbližší budoucnosti a v dlouhodobém výhledu v dané oblasti, zejména pokud jde o vztahy EU se zeměmi, jako je Venezuela a Kuba?

Jaká opatření Komise navrhuje na pomoc kolumbijské vládě v jejím úsilí o propuštění rukojmích, kteří jsou v zajetí Revolučních ozbrojených sil Kolumbie a od zapojení do mírového procesu a usmíření?

Plánuje Komise nějaké změny ve strategii EU v Latinské Americe poté, co nově zvolený prezident USA Barack Obama zahájí své funkční období?

Odpověď

(CS) 1. Strategické partnerství Evropské unie, Latinské Ameriky a zemí Karibiku, jehož desáté výročí letos oslavíme, je vybudováno na základě těchto cílů: intenzivní politický dialog, posílení demokratické správy věcí veřejných a dodržování lidských práv, podpora integračních procesů včetně vybudování sítě dohod o přidružení a rozsáhlá spolupráce pro snížení chudoby, sociálních nerovností a zlepšení úrovně vzdělávání.

Tyto cíle se trvale přizpůsobují novému vývoji a globálním výzvám, jako je dopad současné finanční a hospodářské krize, naléhavá potřeba řešení otázky změny klimatu a bezpečnosti dodávek energie.

Komise využije nadcházejících setkání, například schůzky ministrů Evropské unie a Skupiny z Ria v Praze v květnu 2009 a příprav na příští summit latinskoamerických a karibských zemí a Evropské unie (v roce 2010 ve Španělsku), k tomu, aby se uvedenými otázkami zabývala.

Pokud jde o Venezuelu, našim cílem je posílit vztahy a nastolit pravidelnější, otevřený, konstruktivní a strukturovaný dialog o oblastech společného zájmu pomocí rozvoje hospodářského dialogu a dvoustranné

spolupráce (40 milionů eur je v období 2007-2013 určeno na dvě priority: modernizace venezuelského státu a diversifikace jeho hospodářství).

Pokud jde o Kubu, byla na základě závěrů Rady z roku 2008 obnovena rozvojová spolupráce mezi ES a Kubou. Spolupráce ES bude v blízké době probíhat jako spolupráce ad hoc a budou ji zprostředkovávat agentury OSN a evropské a místní nevládní organizace. Jedním z hlavních cílů této spolupráce bude podpora obnovy a rekonstrukce po hurikánech z roku 2008.

Kuba je jedinou zemí Latinské Ameriky a karibské oblasti, s níž Evropská unie nemá smluvní rámec. Komise doufá, že ve střednědobém výhledu bude možné vztahy s Kubou normalizovat.

2. Komise nabízí kolumbijské vládě veškerou možnou pomoc a solidaritu v její snaze dosáhnout propuštění rukojmí, kteří jsou v zajetí Revolučních ozbrojených sil Kolumbie. S ohledem na předešlé zkušenosti se však kolumbijská vláda rozhodla při této příležitosti omezit účast jiných zemí nebo institucí Vatikánu a Komise musí toto rozhodnutí respektovat.

Pokud jde o mírový proces, Komise věnuje 70 % naší pomoci (více než 160 milionů EUR) konkrétně na budování míru, alternativní a udržitelný rozvoj a boj proti drogám. Kromě toho bude 20 % této pomoci zaměřeno na posilování právního státu v Kolumbii, mimo jiné prostřednictvím soudních institucí a prosazování lidských práv. Budování míru a stability nepochybně v Kolumbii zůstává naším hlavním cílem.

3. Komise ve věci Latinské Ameriky udržuje dobré a bezproblémové kontakty s vládou Spojených států amerických. Na úrovni trojky vysokých představitelů Evropské unie vedeme se Spojenými státy americkými pravidelný politický dialog (dvakrát ročně) zaměřený konkrétně na Latinskou Ameriku a karibské země. Jsme přesvědčeni, že v tomto konstruktivním dialogu a spolupráci budeme s novou Obamovou vládou pokračovat.

Prezident Obama dosud nevydal žádné zásadní prohlášení ohledně budoucího vztahu s Latinskou Amerikou. První náznaky jsou však příznivé, jak před několika týdny prokázalo jeho setkání ve funkci nově zvoleného prezidenta s mexickým prezidentem Calderonem. Musíme vyčkat, abychom zjistili více o strategii a jednání prezidenta Obamy vůči uvedenému regionu. Oblastmi, v nichž bychom se případně mohli snažit o posílenou spolupráci Spojených států amerických, Evropské unie a Latinské Ameriky, by mohl být boj proti drogám a boj proti organizované trestné činnosti.

*
* *

Otázka č. 53, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-1047/08)

Předmět: Sociální pokrok a ochrana práv pracovníků

Závěry Evropské rady z prosince 2008 obsahovaly prohlášení o znepokojení irského lidu ve vztahu k Lisabonské smlouvě, které přednesl předseda vlády (Taoiseach) Brian Cowen. Může Komise vysvětlit, co Unie myslí tím, že přikládá „vysokou důležitost sociálnímu pokroku a ochraně práv pracovníků“? Mohla by Komise vysvětlit svou dosavadní práci v této věci a své plány do budoucnosti ohledně řešení uvedených obav? Je Komise přesvědčena, že díky současné hospodářské situaci bude obtížnější, ale důležitější chránit a posilovat sociální pokrok a ochranu práv pracovníků?

Odpověď

(CS) Sociální pokrok a ochrana práv pracovníků představují cíle, které byly vždy ústředním prvkem rozvoje Evropské unie. Proto byly politiky obsažené ve stávajících smlouvách o ES v oblasti sociálních věcí a ochrany práv pracovníků v Lisabonské smlouvě posíleny a znění smlouvy velmi jasně uznává rozhodující úlohu sociálních partnerů.

Souvislosti, v nichž se vyvíjíme, nepochybně určují opatření nutná pro zajištění těchto cílů. Základní vývojové prvky naší společnosti, například globalizace, vývoj nových technologií, demografické změny a změna klimatu tedy přeměnily povahu sociálních otázek. Tyto změny přiměly Evropskou unii k vypracování Lisabonské strategie, přijetí právních předpisů, Evropského sociálního fondu (ESF) či Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EGF), k přípravě otevřené metody koordinace, aby bylo dále zajištěno, že sociální hodnoty Evropské unie budou přiměřeně zachovávány a současně budou naše nástroje dynamicky přizpůsobovány.

V červenci 2008 Komise dále představila svou obnovenou sociální agendu po přizpůsobení a posílení našeho evropského sociálního modelu tváří v tvář všem uvedeným změnám. Musíme dát každému stejné šance na úspěch v životě prostřednictvím přístupu ke vzdělávání, zdravotním či sociálními službám, na základě solidarity přijmout opatření na podporu nejvíce znevýhodněných, povzbuzovat sociální dialog prostřednictvím revidované směrnice o evropských radách zaměstnanců a zlepšit ochranu práv dočasných pracovníků.

V dnešní době je celá Evropa postižena hospodářskou krizí, která Unii vedla k přijetí výjimečných opatření a plánu hospodářské obnovy, který jasně prokazuje význam, který Unie přikládá ochraně nejzákladnějších práv pracovníků spočívajících v právu na přístup k zaměstnání. Komise dále navrhla rozšíření oblasti působnosti a zvýšení flexibility kritérií způsobilosti pro Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, aby pracovníkům postiženým krizí pomohla efektivněji. V této fázi a vedle uvedených finančních opatření se jasně objevila naléhavá nutnost provedení reformy ve věci flexikurity, aktivního začlenění a systémů důchodového zabezpečení.

Tento krizový kontext proto Komisi jen posiluje v jejím úsilí o sociální pokrok i ochranu práv pracovníků.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1058/08)

Předmět: Diskriminace ve prospěch určitých skupin

Je Komise přesvědčena, že evropské právní předpisy dovolují pozitivní diskriminaci pro vyrovnání nepříznivých podmínek pro ženy, mladé lidi, seniory, zdravotně postižené osoby, chronicky nemocné a členy rodin samoživitelů a velkých rodin? Může pozitivní diskriminace ve prospěch uvedených kategorií v systémech sociálního zabezpečení vyrovnávat neměřitelné nabídky pracovních míst?

Odpověď

(CS) Komise chce především poukázat na to, že pokud jde o pozitivní diskriminaci v případě žen⁽⁸⁾, seniorů a zdravotně postižených osob⁽⁹⁾, evropské právní předpisy stanoví, že členské státy mohou přijímat opatření zajišťující zvláštní výhody s cílem zajistit rovnost takové skupiny osob a ostatních pracovníků.

Na druhé straně právní předpisy Společenství neobsahují zvláštní ustanovení o pozitivní diskriminaci mladých lidí, chronicky nemocných, členů rodin samoživitelů či velkých rodin, protože k tomu neexistuje žádný právní základ.

Konečně by Komise chtěla také upozornit na to, že v případech, kdy právní předpisy Společenství stanoví možnost pozitivní diskriminace, je na členských státech, aby určily příslušné postupy. Evropský soudní dvůr nicméně ve své judikatuře stanovil zvláštní podmínky pro přijetí opatření pozitivní diskriminace vůči ženám:

- dotčená skupina musí být v daném sektoru zaměstnanosti nedostatečně zastoupena,
- přijaté opatření musí sloužit k nápravě stávajícího stavu,
- přijaté opatření musí být úměrné zamýšlenému cíli.

V každém případě Evropský soudní dvůr rozhodl, že takové opatření pozitivní diskriminace nesmí vést k automatickému a bezpodmínečnému upřednostňování žen.

*
* *

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.

⁽⁹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.

Otázka č. 55, kterou pokládá Claude Moraes (H-1065/08)**Předmět: Vícenásobná diskriminace**

S ohledem na doporučení zprávy Evropské komise z roku 2007 nazvané Vícenásobná diskriminace: praxe, politická opatření a předpisy, podle něhož by měla být vícenásobná diskriminace výslovně zakázána, proč není výslovný zákaz vícenásobné diskriminace obsažen v návrhu směrnice o rovném zacházení (KOM(2008)0426) a preambule (tj. bod 13) uvádí pouze jediný odkaz na vícenásobnou diskriminaci (ve vztahu k ženám)?

Odpověď

(CS) Zprávu, kterou pan poslanec zmiňuje, na žádost Komise vypracovalo Dánské centrum pro lidská práva.

Komise je přesvědčena, že vícenásobná diskriminace je sociální skutečnost, kterou je třeba vhodným způsobem řešit. Hlavní text návrhu směrnice o provádění zásady rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich náboženské vyznání nebo víru, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci⁽¹⁰⁾, který Komise přijala dne 2. července 2008, však výslovné ustanovení o zákazu vícenásobné diskriminace neobsahuje.

Má to dva důvody: Za prvé se návrh týká diskriminace na základě náboženského vyznání nebo víry, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Ustanovení o vícenásobné diskriminaci i z jiných důvodů (například na základě pohlaví nebo rasy či etnického původu) by mohlo být posouzeno jako krok přesahující oblast působnosti uvedené směrnice. Alternativně, pokud by se vícenásobná diskriminace týkala pouze čtyř důvodů diskriminace, které upravuje návrh směrnice, nebyly by řešeny tak závažné podoby vícenásobné diskriminace, jako je diskriminace na základě pohlaví nebo rasového či etnického původu. Za druhé, při přípravě výše uvedeného návrhu se Komise domnívala, že tato otázka vyžaduje další posouzení.

Komise proto navrhla, aby se nedávno zřízená skupina vládních odborníků pro zákaz diskriminace zabývala problematikou vícenásobné diskriminace. Úkoly skupiny, která byla zřízena rozhodnutím Komise ze dne 2. července 2008⁽¹¹⁾, jsou následující:

- budovat spolupráci mezi orgány příslušného členského státu a Komisí v otázkách týkajících se prosazování rovného zacházení a boje proti diskriminaci na základě rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku a sexuální orientace,

- sledovat vývoj politik Evropské unie a vnitrostátních politik v této oblasti a

- podporovat výměnu zkušeností a správné praxe v otázkách společného zájmu týkajících se zákazu diskriminace a prosazování rovného zacházení.

Na prvním zasedání skupiny v listopadu 2008 se Komise se skupinou dohodla, že se bude otázkou vícenásobné diskriminace zabývat. Komise rovněž požádala Evropskou síť právních expertů v oblasti rovnosti mužů a žen o vypracování zprávy o právních aspektech vícenásobné diskriminace se zvláštním zaměřením na aspekt rovnosti mužů a žen. Zpráva má být dokončena do června 2009.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Hélène Goudin (H-1066/08)**Předmět: Definice týkající se kolektivní akce**

Podle Strážhovy zprávy, která byla ve Švédsku představena dne 12. prosince 2008 a týká se rozsudku ESD ve věci Laval (C-341/05), by právo odborových organizací na stávku mělo být v případě zahraničních pracovníků (vyslaných pracovníků z jiného členského státu) v odvětvových dohodách omezeno jen na minimální mzdu a minimální podmínky.

Sdílí Komise tento výklad? Jaký má Komise názor na definování přijatelné minimální mzdy v odvětvových odhodácích? Jakou kolektivní akci mohou podle názoru Komise odbory podniknout, aby pro vyslané pracovníky zaručily úroveň mezd, kterou považují za přiměřenou? Domnívá se Komise, že v závěrech Strážhovy zprávy je v porovnání s rozsudkem ESD ve věci (C-341/05) nějaký nový prvek?

⁽¹⁰⁾ KOM(2008)0426 v konečném znění.

⁽¹¹⁾ C(2008) 3261 v konečném znění.

Odpověď

(CS) V zásadě je na vnitrostátních orgánech, aby posoudily potenciální důsledky rozsudku ve věci Laval pro své vnitrostátní trhy práce a rozhodly, co je třeba v této souvislosti učinit, v souladu se svým vlastním institucionálním a právním rámcem.

Komise má za to, že Stråthova zpráva, kterou paní poslankyně zmiňuje, má poskytnout doporučení, jež by mohla podepřít návrhy na změnu stávajících právních předpisů o vysílání pracovníků ve Švédsku. Komise se nemůže vyjadřovat k předběžným fázím přípravy právních opatření.

S ohledem na výše uvedené je Komise připravena poskytnout pomoc a spolupracovat s vnitrostátními orgány, pokud o to požádají, v rámci jejich snahy o nalezení nejlepšího způsobu, jakým příslušné problémy řešit a jak na ně reagovat, a nadále bude s těmito orgány projednávat případná předpokládaná konkrétní prováděcí opatření, s ohledem na zajištění jejich souladu s právními předpisy Společenství.

*
* *

Otázka č. 57, kterou pokládá Mihael Brejc (H-0004/09)**Předmět: Bezpečnost a ochrana zdraví při práci**

V době hospodářské krize se vlastníci podniků snaží snižovat náklady ve všech oblastech provozu. Podle našich informací jsou náklady kráceny i v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Je si toho Komise vědoma? Co hodlá učinit, aby zajistila, že i přes nepříznivé hospodářské podmínky nedojde ke snížení standardu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci?

Odpověď

(CS) Je třeba rovnou říci, že Komise nemá informace, na které se pan poslanec odvolává a podle nichž podniky v nynější době hospodářské krize zřejmě ve velké míře snižují náklady v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Pokud jde o obavy pana poslance ohledně toho, že by snižování nákladů mohlo vést k nižším standardům, je třeba zdůraznit, že na úrovni Evropské unie jsou ustanovení týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, tedy ustanovení rámcové směrnice 89/391/EHS a jejich specifických směrnic, právně závazná. Tyto směrnice musí členské státy provést a uplatnit ve svých vlastních vnitrostátních právních systémech.

V důsledku toho by žádné případné snížení úrovně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci pro pracovníky na pracovišti za žádných okolností nemohlo tuto úroveň snížit pod minimální míru vyžadovanou směrnicemi Společenství.

Kromě toho se Komise a Agentura pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci se sídlem v Bilbao i v této době hospodářské krize stále snaží informovat zaměstnavatele o tom, že z hospodářského hlediska dosahují podniky, které investují do zdraví a bezpečnosti svých pracovníků, měřitelných výsledků: snížení nákladů na pracovní neschopnost, zvýšené motivace pracovníků a lepší produktivity a konkurenceschopnosti podniku.

*
* *

Otázka č. 58, kterou pokládá Olle Schmidt (H-0005/09)**Předmět: Přístup evropských občanů k systémům sociálního zabezpečení**

Je běžné, že pracovníci v oblasti Öresund ve Švédsku dojíždějí za prací přes hranici mezi Dánskem a Švédskem. Švédské sdělovací prostředky (např. Sydsvenskan z 22. listopadu 2008 a 2. ledna 2009) přinesly zprávy o tom, že švédští pracovníci, kteří se stali účastníky nehody, nedostali od svých dánských zaměstnavatelů nebo dánských úřadů nemocenské dávky, přestože podle pravidel Evropské unie by se měl použít systém sociálního zabezpečení země, v níž pracují.

Jak hodlá Komise zajistit, aby evropští občané, kteří pracují v jiné zemi než své vlastní, měli přístup k systémům sociálního zabezpečení?

Odpověď

(CS) Komise pana poslance upozorňuje na ustanovení Společenství o koordinaci systémů sociálního zabezpečení obsažená v nařízeních (EHS) č. 1408/71 a 574/72. V souladu s uvedenými ustanoveními by osoba, která je výhradně zaměstnána v Dánsku, ale má bydliště ve Švédsku, měla za obvyklé situace nárok na dávky sociálního zabezpečení v Dánsku za stejných podmínek jako osoby zaměstnané a mající trvalé bydliště v dané zemi. Přeshraniční pracovník by měl nárok na věcné dávky v nemoci buď v Dánsku nebo ve Švédsku, dle svého rozhodnutí. Povinnost vyplácet peněžité dávky v nemoci, které zahrnují i peněžité plnění zaměstnavatele (například v případě nehody, ke které dojde při cestě pracovníka za prací), by však náležela dánskému systému sociálního zabezpečení. Proto by bylo povinností zaměstnavatele platit zaměstnanci dávky v nemoci i v případě, že má zaměstnanec bydliště ve Švédsku.

Podle informací Komise zřejmě způsob, jakým Dánsko uplatňuje nařízení o koordinaci, není v souladu s právem Společenství. Na tuto věc byly upozorněny švédské orgány, které napsaly svým dánským protějškům, aby dosáhly vyřešení věci.

Vzhledem k tomuto vývoji Komise věří tomu, že záležitost bude vyřešena způsobem, který bude v souladu s právem Společenství.

Odbory Komise budou kontaktovat dánské a švédské orgány a vyžádají si informace o výsledku jejich spolupráce a budou o výsledku pana poslance přímo informovat.

*
* *

Otázka č. 59, kterou pokládá Kathy Sinnott (H-0016/09)

Předmět: 1million4disability

Petiční kampaň 1million4disability shromáždila v celé Evropské unii v období osmi měsíců do konce září 2007 více než 1,3 milionu podpisů. Při závěrečné slavnosti dne 4. října 2007, které se zúčastnily stovky lidí se zdravotním postižením a jejich příznivců, byly podpisy osobně předány předsedovi Parlamentu a Komisi prostřednictvím místopředsedkyně Margot Wallströmové.

Byla jsem zděšena, když jsem na slyšení ve Výboru pro ústavní záležitosti k občanské iniciativě v září 2008 zjistila, že petice 1million4disability je uložena v suterénu budovy Evropské Komise a že Komise kontaktovala Evropské fórum zdravotně postižených s nabídkou vrácení petice, protože na ni pouze padal prach.

Kdy můžeme očekávat, že se Komise bude peticí 1million4disability zabývat a odpoví na její požadavek uznání práv zdravotně postižených a zvláštních právních předpisů pro zdravotně postižené?

Odpověď

(CS) Komise usiluje o posílení účasti občanů v rozhodovacím procesu a přikládá velký význam stanovisku občanské společnosti.

Místopředsedkyně Margot Wallströmová se dne 4. října zúčastnila závěrečné slavnosti kampaně 1million4disability a dne 23. ledna 2008 předseda Barroso osobně potvrdil přijetí 1 294 497 podpisů, jež byly Komisi doručeny dne 22. listopadu 2007. Podpisy jsou uchovávány v prostorách Komise.

Lisabonská smlouva, která stanoví, že „nejméně jeden milion občanů Unie pocházejících z podstatného počtu členských států se může ujmout iniciativy a vyzvat Evropskou komisi, aby v rámci svých pravomocí předložila vhodný návrh k otázkám, k nimž je podle mínění těchto občanů nezbytné přijetí právního aktu Unie pro účely provedení Smluv“, dosud není v platnosti. Nicméně kampaň 1million4disability byla důležitou a vysoce ceněnou občanskou iniciativou, která byla vzata v úvahu, když Komise v červenci 2008 připravovala svůj návrh směrnice⁽¹²⁾ o provádění zásady rovného zacházení s osobami mimo oblast zaměstnání, která má rozšířit oblast ochrany proti diskriminaci.

Navrhovaná směrnice, a zejména její článek 4, obsahuje zvláštní ustanovení o rovném zacházení s osobami bez ohledu na zdravotní postižení, což zaručuje míru ochrany rovnocennou té, jež by mohla být zajištěna směrnicí pro zdravotní postižení jako jednotlivý základ diskriminace. Nyní je na obou složkách legislativního orgánu, aby tento návrh Komise převedly do podoby právního předpisu.

⁽¹²⁾ KOM(2008)0426 v konečném znění, <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=477&langId=en>.

*
* *

Otázka č. 60, kterou pokládá Proinsias De Rossa (H-0032/09)**Předmět: provádění směrnice o platební neschopnosti v Irsku**

Jako doplněk k mým otázkám k písemnému zodpovězení E-3295/06, E-3298/06, E-3299/06 a E-4898/06 ohledně provádění a uplatňování směrnice o platební neschopnosti v Irsku a zprávy o provádění směrnice 80/987/EHS⁽¹³⁾ ve znění směrnice 2002/74/ES⁽¹⁴⁾ o ochraně zaměstnanců v případech platební neschopnosti zaměstnavatele v členských státech Evropské unie z roku 2007 a rozsudku Evropského soudního dvora ze dne 25. ledna 2007 ve věci C-278/05 (Carol Marilyn Robbins a další v. Secretary of State for Work and Pensions), mohla by Komise nastínit svou korespondenci s irskými orgány ve věci možných porušení směrnice ze strany Irska, zvláště pokud jde o článek 8, a odpověď irských orgánů?

Jaké kroky Komise přijme, dojde-li na základě zmíněného rozsudku ESD k závěru že Irsko uvedený právní předpis porušuje, zvláště pokud jde o článek 8?

Odpověď

(CS) V roce 2008 Komise zveřejnila pracovní dokument útvarů Komise o provádění článku 8 a souvisejících ustanovení směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případech platební neschopnosti jejich zaměstnavatele, pokud jde o doplňkové podnikové nebo mezipodnikové systémy sociálního zabezpečení, které stojí mimo vnitrostátní zákonné systémy sociálního zabezpečení⁽¹⁵⁾.

Závěry poukazují na to, že v některých případech lze nalézt problémy ohledně míry, v jaké některá z opatření přijatých členskými státy dostačují k ochraně zájmů zaměstnanců a osob, které odešly do starobního důchodu, v případě platební neschopnosti zaměstnavatele. Je proto nutné další šetření, aby byly řešeny tyto otázky:

jak chránit zaměstnance a osoby, které odešly do starobního důchodu, proti riziku nedostatečného financování systémů sociálního zabezpečení a do jaké míry,

jak zaručit nezaplacené příspěvky systémů sociálního zabezpečení,

jak řešit případy, kdy doplňkový systém sociálního zabezpečení spravuje sám zaměstnavatel.

Komise se připravuje na zadání studie zaměřené na tyto otázky.

Pokud jde konkrétně o Irsko, na základě potíží společnosti Waterford Wedgwood, o kterých referoval tisk v polovině ledna 2009, a ohrožení důchodů zaměstnanců této společnosti Komise požádala o další informace z Irska o opatřeních přijatých k ochraně těchto zaměstnanců, zvláště pokud jde o dávkově definované systémy. Pokud by analýza odpovědi ukázala, že tato opatření nesplňují požadavky článku 8 směrnice 2008/94/ES⁽¹⁶⁾ podle výkladu Evropského soudního dvora, Komise bez váhání zahájí řízení o nesplnění povinnosti podle článku 226 Smlouvy o ES.

*
* *

Otázka č. 61, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0034/09)**Předmět: Otevřený terorismus zaměstnavatelů vůči členům odborových organizací**

Vražený útok kyselinou na Konstantinu Kounevovou, členku odborů a generální tajemnici Panattického svazu pracovníků v oboru úklidu a pomoci v domácnosti, který se odhrál dne 22. prosince 2008, je vyvrcholením série případů otevřeného terorismu ze strany zaměstnavatelů vůči pracovníkům, kteří jsou členy odborových organizací, požadují svá práva nebo se účastní stávkového hnutí, které jejich odbory

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 283, 28.10.1980, s. 23.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. L 270, 8.10.2002, s. 10.

⁽¹⁵⁾ SEK(2008)0475.

⁽¹⁶⁾ Úř. věst. L 283, 28.10.2008, s. 36.

organizují. Posledním takovým incidentem je případ Nikose Niklopoulouse, zaměstnance společnosti Jumbo, prodejce hraček ve Vari, který byl propuštěn za účast v celostátní generální stávce dne 10. prosince 2008.

Odsoudí Komise tyto případy terorismu ze strany zaměstnavatelů, jež jsou nyní na pracovištích běžné a změnila tato pracoviště v ghetta, kde se nelze dovolat ochranných ustanovení pracovních právních předpisů, ale kde je všemi dostupnými prostředky prosazována despotická vůle zaměstnavatelů?

Odpověď

(CS) Komise považuje útoky pro členům odborových organizací za odsouzeníhodné a naprosto nepřijatelné bez ohledu na to, zda jsou dotčení pracovníci legálními nebo nelegálními přistěhovalci a zda pocházejí v jiných členských státech nebo ze třetích zemí.

Každý má právo na to, aby byla respektována jeho fyzická a duševní nedotknutelnost. Kromě toho má každý právo na svobodu sdružování, i v oblasti odborových záležitostí. Obě tato práva jsou zakotvena v Listině základních práv Evropské unie (články 3 resp. 12).

Svobodu sdružování chrání úmluva Mezinárodní organizace práce o základních normách práce, které ratifikovaly a musí je dodržovat a prosazovat všechny členské státy Evropské unie.

V zásadě je proto na vnitrostátních orgánech, aby ve svých zemích přijaly nezbytná opatření bojující proti takovému jednání a potrestaly pachatele na základě platného vnitrostátního a mezinárodního práva.

*
* *

Otázka č. 62, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-1039/08)

Předmět: Opatření ke zlepšení energetické účinnosti budov

Evropská unie si stanovila za cíl zlepšit energetickou účinnost a dosáhnout snížení emisí skleníkových plynů o 20 % do roku 2020, přičemž 20 % spotřebovávané energie má pocházet z obnovitelných zdrojů. 40 % všech emisí skleníkových plynů pochází z budov. Proto zlepšení energetické účinnosti budov nabízí velký potenciál pro snížení emisí skleníkových plynů. Za určitých podmínek mohou členské státy použít část strukturálních fondů ke zlepšení energetické účinnosti budov. Střednědobý přezkum ustanovení o strukturálních fondech je plánován na rok 2010.

Může Komise říci, jaká opatření plánuje v oblasti zlepšování energetické účinnosti budov v Evropské unii v rámci přezkumu ustanovení upravujících strukturální fondy?

Odpověď

(CS) Zlepšování energetické účinnosti budov je důležitou cestou k omezení změny klimatu a zlepšení bezpečnosti dodávek energie a konkurenceschopnosti hospodářství Evropské unie. Komise přijala celou řadu opatření pro zvýšení energetické účinnosti v odvětví stavebnictví, například právní opatření, finanční nástroje a akce v oblasti šíření informací. Jedním z nejdůležitějších právních nástrojů v této oblasti je směrnice 2002/91/ES o energetické náročnosti budov, jejíž provádění Komise sleduje. Aby rozšířila oblast působnosti směrnice a posílila některá její ustanovení, předložila Komise nedávno návrh na přepracování.

Pokud jde o Evropský fond pro regionální rozvoj (ERDF) a Fond soudržnosti, je třeba připomenout, že ve všech členských státech stávající právní předpisy umožňují širokou škálu zásahů v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů v budovách, které jsou určeny k jiným účelům než k bydlení. U budov určených k bydlení současné právní předpisy předpokládají omezenou způsobilost výdajů na bydlení ve státech EU-12 v závislosti na podmínkách finančního příspěvku, okolností zásahu, typu bydlení, oblasti a druhu zásahu.

V souladu se svým sdělením o evropském plánu hospodářské obnovy⁽¹⁷⁾ Komise dne 3. prosince 2008 představila návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, pokud jde o způsobilost investic do energetické účinnosti a obnovitelné energie v oblasti bydlení. Úprava by znamenala způsobilost členských států k částce až 4 % celkového přidělu z Evropského fondu pro regionální rozvoj v případě výdajů na zlepšení energetické

⁽¹⁷⁾ KOM(2008)0800 v konečném znění

účinnosti a využívání energie z obnovitelných zdrojů ve stávajících budovách určených k bydlení. Kategorie způsobilých budov budou definovány na vnitrostátní úrovni s cílem podpořit sociální soudržnost.

Bude-li úprava přijata, je na členských státech, aby rozhodly, zda chtějí nově programovat své operační programy v rámci strukturálních fondů, aby věnovaly větší část na investice do energetické účinnosti.

*
* *

Otázka č. 63, kterou pokládá Colm Burke (H-1041/08)

Předmět: právní předpisy členských států EU pro vyloučení mrzačení ženských pohlavních orgánů

Je třeba zavést v rámci Evropské unie opatření, která by se zabývala potřebami žen ohrožených mrzačením ženských pohlavních orgánů. Irsko se nedávno jako jedem z 15 členských států Evropské unie zavázalo zahájit národní akční plán pro vyloučení mrzačení ženských pohlavních orgánů. Těchto 15 členských států Evropské unie se zavázalo přijmout právní předpis, který by zavedl naprostý zákaz mrzačení ženských pohlavních orgánů v příslušných zemích.

Může Komise doporučit ostatním členským státům, aby zvážily takové akční plány a právní předpisy, jež by stavěly tuto škodlivou praxi mimo zákon? Takový právní předpis by vyslal jasný signál osobám, které by chtěly tuto tradici provádět, že mrzačení ženských pohlavních orgánů je v Evropské unii zcela nepřijatelné. S ohledem na to, že Světová zdravotnická organizace odhaduje, že s následky mrzačení ženských pohlavních orgánů žije 100 až 140 milionů dívek a žen (a tři miliony dívek jsou jím každoročně ohroženy), co Komise v rámci své politiky vnějších vztahů činí, aby minimalizovala škodlivé účinky této tradice?

Odpověď

(CS) Komise zastává názor, že mrzačení ženských pohlavních orgánů představuje závažné porušení základních práv žen a dívek a že by všechny evropské země měly přijmout důrazná opatření, aby zabránily provádění takových praktik uvnitř i vně Evropské unie.

Všechny formy mrzačení ženských pohlavních orgánů jsou spojeny se zvýšeným rizikem psychické i fyzické újmy včetně krvácení, infekce, neplodnosti, inkontinence a psychických obtíží. Mrzačení ženských pohlavních orgánů je také příčinou porodních komplikací matky i novorozence včetně mrtvě narozených dětí, úmrtí novorozenců a dlouhodobého zdravotního postižení. Tyto praktiky jsou závažným porušením základního práva na fyzickou a duševní nedotknutelnost, kterou uznávají všechny členské státy Evropské unie. Ačkoli Komise nemá pravomoc navrhnout právní předpisy v této oblasti, důsledně uvolňuje financování Společenství v rámci programu Daphne III na pomoc evropským nevládním organizacím a místním či regionálním veřejným orgánům a institucím při boji s mrzačením ženských pohlavních orgánů.

Program Daphne přispěl zvláště k vytvoření a podpoře evropské sítě nevládních organizací bojujících proti mrzačení ženských pohlavních orgánů (Euronet-FGM), která je koordinátorem projektu financovaného programem Daphne, který pan poslanec zmiňuje. Tento projekt vypracovává národní akční plány pro odstranění praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů v 15 členských státech EU a EHP (Rakousko, Belgie, Dánsko, Francie, Finsko, Německo, Řecko, Irsko, Itálie, Nizozemsko, Norsko, Portugalsko, Španělsko, Švédsko a Spojené království) a zkoumá stav v oblasti mrzačení ženských pohlavních orgánů v 10 nových členských státech. Projekt končí v červnu 2009 a před koncem projektu bude uspořádána závěrečná konference, na které budou představeny, projednány a rozdány národní akční plány, aby upozornily mezinárodní společenství na citlivost problému mrzačení ženských pohlavních orgánů v Evropě na násilí na ženách a dívkách – přistěhovalkyních obecně. Komise bude této události přítomna a vyzve členské státy, které dosud akční plány nepřipravily, aby se poučily z výsledků projektu a co nejdříve přijaly nezbytná opatření.

Ve své vnější politice vůči třetím zemím užívá Komise tři politiky zaměřené proti mrzačení ženských pohlavních orgánů. Za prvé Komise začleňuje posílení postavení žen, lidská práva žen a otázky zdraví žen do dialogu o politice a opatřeních s partnerskými vládami. Za druhé Komise podporuje nátlakové a názory ovlivňující iniciativy zaměřené na zlepšení vnitrostátních právních předpisů a přípravu vhodných vnitrostátních politik prosazování a ochrany práv žen a zákazu škodlivých praktik. Za třetí Komise podporuje iniciativy v oblasti budování kapacit pro vládní úředníky i nátlakové a osvětové iniciativy ve všech sektorech společnosti.

Komise nyní financuje tyto projekty:

V rámci programu „Investice do lidí“ je projekt, který má přispět k tomu, aby se ve vybraných zemích upustilo od společenských norem poškozujících ženy a dívky, financován ve spolupráci s Dětským fondem Organizace spojených národů (UNICEF).

V Burkině Faso Komise podporuje centrum pro dobré životní podmínky žen a prevenci mrzačení ženských pohlavních orgánů. Centrum se zaměřuje na prevenci a léčbu následků mrzačení ženských pohlavních orgánů i na zvyšování povědomí o právech žen.

Komise poskytne podporu sektoru spravedlnosti v Nigérii, široké škále nestátních subjektů, poslancům parlamentu a sdělovacím prostředkům. Akce přispěje ke zvýšení veřejného povědomí, udržení vnitrostátní debaty a prosazování obhajoby politiky v oblasti klíčových problémů týkajících se řádné správy věcí veřejných a lidských práv včetně mrzačení ženských pohlavních orgánů.

V Senegalu podporujeme projekt senegalského sdružení AFELP (Association Femmes Enfant Lutte Contre la Pauvreté) v partnerství s organizací „Secours Populaire Français“. Projekt pomáhá ženám, aby samy za sebe bojovaly proti všem formám násilí, jehož jsou obětí, a pomáhá jim potírat škodlivé kulturní praktiky a prosazovat zásady demokracie.

V rámci evropského nástroje pro demokracii a lidská práva Komise financuje projekt v Somálsku, „Plán pro vymýcení mrzačení pohlavních orgánů somálských žen“. Příjemcem financování je mezinárodní organizace občanské společnosti Spolupráce pro rozvoj nových zemí (Co-operation for the Development of Emerging Countries, COSPE). Komise také nedávno dokončila projekt v Nigérii, který provádějí místní organizace a který se zabývá násilím na ženách, také včetně mrzačení ženských pohlavních orgánů. Cílem projektu je zvýšit míru oznamování případů násilí na základě rozdílů pohlaví.

*
* *

Otázka č. 64, kterou pokládá Georgios Papastamkos (H-1042/08)

Předmět: Konfiskace padělaných výrobků na hranicích EU

S ohledem na nárůst počtu padělaných výrobků zabavených na hranicích EU, poskytne Komise na základě výsledků společných operací celních orgánů členských států informace o opatřeních pro boj proti podvodům? Poskytne také informace o druhu a objemu zabavených výrobků?

Odpověď

(CS) Boj proti padělání a pirátství je pro Komisi prioritou. Komise každoročně zveřejňuje statistickou zprávu o zboží konfiskovaném celními orgány členských států. Tato zpráva je vypracována na základě informací poskytnutých členskými státy a v souladu s ustanoveními platných právních předpisů⁽¹⁸⁾. Zprávy jsou k dispozici na internetové stránce Evropa na této adrese:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/index_fr.htm

Výsledky společných operací celních orgánů členských států jsou sloučeny s výsledky, které orgány poskytly Komisi. V současné době základ shromažďování statistických údajů Komisi neumožňuje uvádět více podrobností, zvláště pokud jde o prováděné operace. Nicméně některé operace, které provedly útvary Komise, vedly k vypracování samostatných zpráv. Tento typ operace se vždy zaměřuje na určité výrobky, určité dopravní prostředky či konkrétní země původu. V důsledku toho jsou výsledky úzce propojeny s použitými kritérii.

Operace FAKE

V květnu 2005 vedla společná celní operace nazvaná FAKE, kterou organizovala Komise s celními orgány členských států Evropské unie, k zabavení 60 kontejnerů přepravovaných po moři a 140 leteckých zásilek. To představuje celkem více než 2 000 000 padělaných výrobků (včetně 1 258 110 balíčků cigaret) pocházejících z Číny. Zabavené padělané zboží tvořily hlavně textilní výrobky, obuv, kabelky, elektronické zboží, léčiva, cigarety a jiné produkty (brýle, pásky, inkoustové náplně do tiskáren, hodinky, hračky, žiletky, med, kartáčky na zuby).

⁽¹⁸⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003: Úř. věst. L 196, 2.8.2003 a nařízení Komise (ES) č. 1891/2004 ze dne 21. října 2004: Úř. věst. L 328, 30.10.2004.

Operace DAN

V roce 2006 se operace DAN, kterou iniciovalo 13 přístavů Společenství a kterou koordinovala Evropská komise, zaměřila na zboží přicházející po moři z Číny. Tato operace vedla k zabavení 92 kontejnerů obsahujících širokou škálou výrobků. Mezi padělanými výrobky byly například desítky tisíc hraček, stovky krabiček se slunečními brýlemi, miliony párů obuvi a mnoho padělaných náhradních dílů pro automobily, DVD, nože, oděvy a miliony zapalovačů a cigaret.

Operace DIABOLO

V roce 2007 vedla společná celní operace DIABOLO, kterou organizovala Komise s 27 členskými státy Evropské unie a 13 asijskými zeměmi ⁽¹⁹⁾ a Interpolem, Europolem a Světovou celní organizací, k zabavení zhruba 135 milionů cigaret s padělanými ochrannými známkami a 1 089 585 dalších padělaných výrobků, zejména textilních výrobků, obuvi, hraček, nábytku, cestovních kufrů a hodinek. Následně po operaci bylo vyslyšáno osm osob.

Zpráva je k dispozici na internetové stránce Europa: http://ec.europa.eu/anti_fraud/diabolo/i_en.html

Operace INFRASTRUCTURE

Na konci roku 2007 vyústila společná operace INFRASTRUCTURE, kterou provedla Komise za podpory celních orgánů Spojeného království, Německa, Francie a Belgie a úřadu celní a pohraniční ochrany Spojených států amerických (Customs and Border Protection, CBP) s cílem prosazovat práva duševního vlastnictví, v zabavení více než 360 000 padělaných integrovaných obvodů s více než 40 různými ochrannými známkami a v plodnou výměnu informací. Jednalo se o první společnou činnost zaměřenou na práva duševního vlastnictví.

Operace MUDAN

V roce 2008 se společná celní operace MUDAN, kterou v dubnu 2008 organizovala Komise za podpory celních orgánů členských států Evropské unie, zaměřila na poštovní balíčky z Číny a vedla k zabavení 1 300 000 kusů cigaret.

Kromě toho byla pro koordinaci a podporu společných celních operací všech druhů včetně operací zaměřených na padělání dána členskými státy k dispozici Stálá operační koordináční jednotka v rámci Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) v Bruselu. Tato infrastruktura, jež byla využita zejména pro operace FAKE a DIABOLO, umožňuje zajištění koordinace toku operačních informací v reálném čase během celé řady činností Společenství nebo mezinárodních činností.

*
* *

Otázka č. 65, kterou pokládá Nils Lundgren (H-1050/08)

Předmět: K obranné politice EU

Komise navrhla, aby stávajících 27 vnitrostátních programů udělování licencí nahradil nový systém povolení pro transfer produktů pro obranné účely (KOM(2007)0765). Podle Komise současné odchylky mezi jednotlivými členskými státy představují „zásadní překážku vzniku evropského trhu s obranným vybavením“.

Během přípravných prací na návrhu směrnice Komise zvažovala možnost vytvoření bezlicenční zóny s režimem, v němž by vydávání licencí pro transfer produktů pro obranné účely zajišťovala Evropská unie. Tato myšlenka však byla zamítnuta „vzhledem k současné absenci společné zahraniční politiky“ a „nedostatečné politické integraci mezi členskými státy“.

Domnívá se Komise, že by bylo možné v Evropské unii vytvořit bezlicenční zónu pro transfer produktů pro obranné účely, pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost? Považuje Komise takovou zónu za žádoucí?

⁽¹⁹⁾ (Brunei, Barma/Myanmar, Čína, Kambodža, Indonésie, Japonsko, Jižní Korea, Malajsie, Laos, Filipíny, Singapur, Thajsko a Vietnam).

Odpověď

(CS) Produkty pro obranné účely zahrnují široké spektrum vojenského zboží a služeb od dílů s nízkou citlivostí po složité zbraňové systémy, jako jsou bojová letadla či válečné lodi, jakož i vysoce citlivý materiál, například jadernou, biologickou a chemickou výzbroj.

V současné době mohou členské státy uplatňovat omezení oběhu produktů pro obranné účely na vnitřním trhu na základě článku 30 Smlouvy o ES. Tento článek umožňuje určité zákazy či omezení volného pohybu zboží mezi členskými státy, mimo jiné v případech odůvodněných veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností a ochranou zdraví a života lidí, pokud takové zákazy či omezení splňují test proporcionality. Tento článek Lisabonská smlouva nepozměňuje. V tomto kontextu hrají důležitou úlohu dva důvody:

1. Členské státy chtějí zajistit, aby takový materiál neskončil v rukou nepřátel nebo nefunkčních států. Omezení hrozby terorismu a rizik šíření zbraní hromadného ničení je hlavním zájmem všech členských států.

2. Členské státy také chtějí zajistit, aby obranné vybavení nevyužívali pachatelé trestné činnosti v Evropské unii. Prevence násilné trestné činnosti a terorismu v rámci Evropské unie vyžaduje přísnou kontrolu oběhu mnoha druhů produktů pro obranné účely.

Kromě toho může článek 296 Smlouvy o ES členskými státům za určitých podmínek umožnit, aby přijaly opatření, která považují za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti a která jsou spjata s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi. Ani tento článek Lisabonská smlouva nepozměňuje.

Vstup Lisabonské smlouvy v platnost tedy nemá vliv na možnost členských států zavést omezení motivovaná obavami o veřejnou bezpečnost. Návrh směrnice o zjednodušení podmínek transferů produktů pro obranné účely uvnitř Společenství, o němž Parlament hlasoval dne 16. prosince 2008, nicméně představuje zásadní krok k lépe integrovanému vnitřnímu trhu produktů pro obranné účely, aniž by ohrožoval vnitrostátní bezpečnostní zájmy.

Jakkoli Komise nepředpokládala možnost, aby sama Evropská unie vydávala licence pro transfer produktů pro obranné účely, obsahuje přijatá směrnice tři důležitá ustanovení, jež by měla postupně vyloučit nebo podstatně zmírnit požadavky na vydávání licencí:

– směrnice umožňuje členskými státům, aby v několika případech osvobodily transfery produktů pro obranné účely od povinnosti předchozího povolení, například pokud je dodavatel či příjemce orgánem vlády nebo součástí ozbrojených sil,

– směrnice obsahuje doložku o vývoji, podle níž lze od povinnosti předchozího povolení osvobodit ostatní transfery produktů pro obranné účely, například pokud transfer probíhá za takových podmínek, že neovlivní veřejný pořádek či veřejnou bezpečnost,

– systém obecných licencí k transferu, který směrnice zavádí, nepředstavuje individuální licenci, ale obecné povolení dodavatelům, kteří splňují podmínky s licencí spojené, provést transfery produktů pro obranné účely, které budou upřesněny v licenci, kategorii nebo kategoriím příjemců usazeným v jiném členském státě.

Směrnice zruší mnoho nadbytečných správních formalit a současně členskými státům umožní provádět nezbytné kontroly, aby se předcházelo rozsáhlému šíření obranného vybavení a riziku transferů na nežádoucí místa.

Komise přezkoumá fungování směrnice a podá zprávu Parlamentu a Radě, v níž posoudí, zda a do jaké míry bylo dosaženo cílů směrnice s ohledem na fungování vnitřního trhu.

*
* *

Otázka č. 66, kterou pokládá James Nicholson (H-1063/08)

Předmět: Původ produktů / označování potravinářských výrobků

Předloží Komise, s ohledem na nedávné události, které postihly odvětví chovu, prasat, a pro zlepšení současné naprosto nepřiměřené situace, návrhy na jasné označování původu u potravinářských produktů tak, aby se mohli spotřebitelé jasně a informovaně rozhodovat?

Odpověď

(CS) Základní zásadou právních předpisů v oblasti potravin je to, že všechny potraviny a veškerá krmiva legálně uváděná na trh v Evropské unii musí být bezpečná bez ohledu na to, odkud pocházejí. V rámci právních předpisů Společenství byla zavedena celá řada opatření pro zajištění bezpečnosti potravin a na pomoc při odstraňování nebezpečných potravin a krmiv z trhu.

V souladu s nařízením o obecné bezpečnosti potravin⁽²⁰⁾, je zpětná sledovatelnost na území EU povinná pro provozovatele potravinářských podniků ve všech fázích potravinového řetězce od dovozce po maloobchodní úroveň. To znamená, že provozovatelé potravinářských podniků musí mít zavedeny systémy a postupy pro identifikaci provozovatelů potravinářských podniků, od nichž produkty obdrželi a kterým je dále dodali.

Zejména u produktů živočišného původu včetně produktů ze zemí mimo Společenství posilují právní předpisy v oblasti hygieny potravin pravidla pro sledovatelnost v případě produktů živočišného původu spadajících do oblasti působnosti nařízení 853/2004⁽²¹⁾ požadavkem na označení zdravotní nezávadnosti nebo identifikačního označení takových produktů.

Komise nesouhlasí s tím, že by tento systém nebyl dostačující. Nedávný případ kontaminace irského vepřového a hovězího masa dioxiny prokázal, že sledovatelnost potravin živočišného původu se v porovnání s podobnými případy kontaminace v minulosti velmi zlepšila. Jakmile byla kontaminace známa, bylo irské vepřové a hovězí maso, jež mohlo být kontaminováno, staženo z trhu ve 25 členských státech a 12 třetích zemích ve velmi krátké lhůtě díky zavedeným systémům sledování. Rychlé odstranění případně kontaminovaného masa z trhu je klíčem k ochraně veřejného zdraví a udržení důvěry spotřebitelů.

Pokud jde o povinné uvádění označení původu u veškerého potravinářského zboží obecně, je třeba zdůraznit, že označování původu není nástrojem zvyšování bezpečnosti potravin. Komise chápe označování původu především jako nástroj informování spotřebitelů, zvláště o charakteristikách respektive jakosti potravin.

Označování původu je vyžadováno v případech, kdy by spotřebitelé mohli být uvedeni v omyl, pokud jde o skutečný původ nebo skutečnou provenienci potravin, a při uplatňování zvláštních pravidel, jakými jsou například pravidla pro ovoce a zeleninu, hovězí maso, víno, med a ryby. Kromě toho musí být označení původu uvedeno u dovážené drůbeže a s účinností od 1. července 2010 musí být původ potravin nabízených v hotových obalech a označovaných jako ekologicky vyrobené uváděn na produktech pocházejících z EU (a na dovážených produktech, je-li použito logo Společenství).

Nedávný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům⁽²²⁾, nerozšiřuje počet položek, pro které platí povinné označování původu, ale stanoví pravidla, která mají zajistit, aby dobrovolná označení původu vycházela ze stejných kritérií.

Zvláště v případě jiného masa než hovězího a telecího návrh nařízení předpokládá, že dobrovolná označení původu by měla poskytovat informace o jednotlivých místech narození, chovu a porážky zvířete, pokud zvíře nebylo narozeno, odchováno a poraženo ve stejné zemi či na stejném místě.

Komise si je rozhodně vědoma, že tato otázka vyvolává další debatu. Ve své zelené knize o jakosti zemědělských produktů⁽²³⁾ se Komise konkrétně tázala, zda by mohlo být povinné označování místa produkce primárních produktů, například „EU“ nebo „třetí země“ užitečné pro zajištění lepšího propojení zemědělského vstupu a konečného produktu. Zelená kniha byla předložena k vyjádření reakcí zúčastněných subjektů a veřejnosti. Konzultace skončila dne 31. 12. 2008.

*

* *

(20) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002)

(21) Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004. Opravené znění v Úř. věst. L 226, 25.6.2004)

(22) KOM(2008)0040 v konečném znění

(23) (KOM(2008) 641)

Otázka č. 67, kterou pokládá Dimitrios Papadimoulis (H-1074/08)**Předmět: Úmluva Organizace spojených národů o boji proti korupci a tajné fondy společnosti Siemens**

Soudní vyšetřování společnosti Siemens vedlo k přiznání existence tajných fondů, které byly použity pro uplácení politických stran a osob s odpovídajícím postavením. Díky krátkým promlčecím lhůtám však byly trestné činy promlčeny a příslušní politici zůstávají nepotrestáni. Úmluva Organizace spojených národů o boji proti korupci, kterou Evropské společenství podepsalo (15. září 2005) a ratifikovalo (25. září 2008), je dalším nástrojem, který lze využít pro vyšetřování případu společnosti Siemens a určení viníků, zvláště pak článek 29 úmluvy o „Promlčení“ a článek 30 „Trestní stíhání, odsouzení a sankce“.

Vzhledem k tomu, že tato společnost ve spolupráci s ostatními společnostmi prováděla projekty financované z fondů Společenství, uvedla by Komise, které členské státy jsou smluvními stranami uvedené úmluvy? Doporučila by Komise, aby členské státy přizpůsobily své vnitrostátní právní předpisy uvedené úmluvě, zvláště článku 29 úmluvy, který předepisuje dlouhou promlčecí lhůtu? Jaká opatření Komise přijme, aby zajistila, že v této věci bude provedeno úplné vyšetření a budou určeni viníci?

Odpověď

(CS) Podle příslušné internetové stránky Organizace spojených národů (OSN), kromě Evropských společenství podepsaly a ratifikovaly Úmluvu Organizace spojených národů o boji proti korupci (UNCAC) Rakousko, Belgie, Bulharsko, Dánsko, Finsko, Francie, Řecko, Maďarsko, Litva, Lucembursko, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Španělsko, Švédsko a Spojené království. Itálie, Irsko, Německo, Česká republika a Kypr úmluvu UNCAC podepsaly, ale dosud neratifikovaly.

Korupce je velkou hrozbou pro společnost a nikdo nemůže říci, že k ní u nás nedojde. Politikou Komise vždy bylo vyzývat členské státy k podpisu, ratifikaci a provádění úmluv OSN a jiných mezinárodních nástrojů přispívajících k boji proti korupci.

Pokud jde o vedení vyšetřování ve věci, kterou pan poslanec zmínil, chtěla by Komise pana poslance odkázat na odpověď Komise na jeho otázku k ústnímu zodpovězení H-0746/08, která podrobně uvádí příslušné úlohy, které útvary Komise včetně Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) a členské státy v této věci měly. V této souvislosti by Komise chtěla zopakovat, že pokud jde o obvinění z možné korupce v členských státech, je odpovědností příslušných orgánů členských států přijmout příslušná opatření. Útvary Komise včetně úřadu OLAF jsou připraveny vnitrostátním orgánům pomoci, pokud je taková pomoc považována za nutnou a podle právních předpisů Evropské unie možnou, zvláště pokud jde o fondy Evropské unie.

*
* *

Otázka č. 68, kterou pokládá Manolis Mavrommatis (H-0001/09)**Předmět: Kojenecká úmrtnost v členských státech EU**

Podle zjištění projektu EURO-PERISTAT zveřejněného v roce 2008, činí míra kojenecké úmrtnosti (úmrtí během prvních 27 dnů po narození) v členských státech EU zhruba 0,2 % na Kypru a ve Švédsku a vzrůstá až na 0,57 % v Lotyšsku. Dále, procento novorozenců s nízkou hmotností se liší podle zeměpisné oblasti dané země a počet novorozenců s hmotností nižší než 2,5 kilogramu je vyšší v zemích jižní a východní Evropy.

Jak bude Komise na tyto údaje reagovat? Jaké kroky přijme, aby odstranila problém kojenecké úmrtnosti v západním světě 21. století, zvláště v Evropě, která čelí závažným demografickým problémům?

Odpověď

(CS) Komise je ráda, že podporovala přípravu uvedené zprávy, která doplňuje údaje o kojenecké úmrtnosti (včetně perinatální úmrtnosti, mrtvorozenosti a novorozenecké úmrtnosti), které každoročně shromažďuje Eurostat. Poskytuje referenční údaje, od nichž mohou být odvozeny akce členských států. A jak je řečeno v otázce samé, zpráva uvádí značné odchylky v celé Evropské unii.

Pokud jde o opatření, která by měla být přijata, podle článku 152 Smlouvy o ES spočívá prvořadá odpovědnost v oblasti zdraví na členských státech. Proto je především na jednotlivých členských státech, aby zvážily, jaké jejich problémy tato zpráva určuje, a aby přijaly vhodná opatření.

Nicméně, řešení rozdílů v oblasti zdraví je jedním z cílů strategie EU v oblasti zdraví. Koncem roku 2009 Komise hodlá zveřejnit sdělení o řešení rozdílů v oblasti zdraví.

Komise již v této oblasti přijala určité kroky. Komise například podpořila členské státy v jejich opatřeních zaměřených na snížení rizikového chování souvisejícího s perinatální a kojeneckou úmrtností u obyvatel daných členských států. Mimo jiné to znamená informování žen o rizicích spojených s kouřením a požíváním alkoholu v těhotenství.

Komise rovněž podporuje zlepšování systémů zdravotní péče, například prostřednictvím investic ze strukturálních fondů a výzkumu lepších zdravotních technologií a technik pomocí rámcových programů výzkumu.

Komise bude také nadále poskytovat tento druh porovnatelných údajů o zdraví a se zdravím souvisejícím chování obyvatelstva, o onemocněních a systémech zdravotní péče. Jak zpráva PERISTAT ukazuje, takové informace umožňují srovnávání v celé Evropě a pomáhají prosazovat konkrétní opatření v členských státech na pomoc šíření osvědčených postupů v celé Evropské unii.

*
* *

Otázka č. 69, kterou pokládá Saïd El Khadraoui (H-0006/09)

Předmět: Uplatňování nařízení (ES) č. 261/2004 o právech cestujících v letecké dopravě

Od roku 2004 existuje právní předpis v podobě nařízení (ES) č. 261/2004⁽²⁴⁾, který upravuje práva cestujících v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů.

V roce 2007 Komise potvrdila, že jsou nutné další iniciativy, které by zlepšily uplatňování uvedeného nařízení v praxi, a proto vyzvala ke konzultacím s vnitrostátními orgány pro leteckou dopravu a zúčastněnými subjekty. V té době bylo rozhodnuto, že v případě potřeby budou vydávána především varování a následně zahajována řízení o nesplnění povinnosti vůči členským státům, které nesprávně nebo nedostatečně uplatňovaly pravidla pro práva cestujících.

Kolik stížností cestujících v letecké dopravě obdržely členské státy a Komise od vstupu nařízení (ES) č. 261/2004 v platnost? Jaká byla povaha těchto stížností? Jaká opatření byla přijata v důsledku těchto stížností? Klesal nebo stoupal počet podaných stížností a lze v povaze a počtu stížností pozorovat nějaké trendy?

Jaké iniciativy Komise od té doby přijala, aby zlepšila uplatňování nařízení (ES) č. 261/2004 v praxi? Kolik řízení o nesplnění povinnosti bylo od té doby zahájeno proti členským státům a/nebo leteckým společnostem?

Plánuje Komise přijmout další opatření, která by zlepšila uplatňování nařízení? Existují plány nových legislativních iniciativ pro zlepšení stávajícího nařízení?

Odpověď

(CS) 1. Neexistuje zákonná povinnost Komise ani členských států vést statistické údaje nebo podávat zprávy o uplatňování nařízení č. 261/2004. Proto Komise nemá informace o počtu stížností, které obdržely vnitrostátní orgány pro prosazování práva v období, které pan poslanec Evropského parlamentu uvádí.

V rámci sledování správného provádění právních předpisů Společenství, kterým je pověřena, však Komise zmínila počet stížností obdržených v období 2005-2006 ve svém sdělení ze dne 4. dubna 2007⁽²⁵⁾, (s. 5, SEK(2007)0426). Kromě toho evropská spotřebitelská centra, spolufinancovaná členskými státy a Komisí, rovněž vydala dvě zprávy na základě stížností, které obdržela v letech 2005 a 2006. Tyto stížnosti se týkaly pouze přeshraničních případů (proto nezahrnovaly vnitrostátní lety) a také problémů se zavazadly, které nařízení o právech cestujících v letecké dopravě neupravuje. Tyto zprávy jsou k dispozici na internetové stránce Komise i na kterékoli internetové stránce evropských spotřebitelských center.

(24) Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1.

(25) SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ podle článku 17 nařízení (ES) č. 261/2004 o uplatňování a výsledcích uvedeného nařízení, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů (KOM(2007)0168 & SEK(2007)0426)

Kromě toho Komise poslala dotazník všem příslušným vnitrostátním orgánům v listopadu 2008 se lhůtou do 15. ledna, v němž žádala o příslušné informace včetně informací o vyřizování stížností na uplatňování nařízení č. 261/2004 v letech 2007-2008. Odpovědi na dotazníky jsou v současné době překládány a analyzovány v útvech Komise. Komise hodlá brzy zaslat podobný dopis i sdružením leteckých dopravců. Útvary Komise shromáždí veškeré dostupné údaje, provedou jejich analýzu a budou informovat Parlament o výsledku této práce ve druhém pololetí roku 2009, jako tomu bylo v roce 2007. Evropská spotřebitelská centra plánují v roce 2009 vydat svou třetí zprávu o stížnostech, jež obdržely v letech 2007-2008.

2. Podle článku 16 uvedeného nařízení jsou členské státy pověřeny jeho prosazováním, a proto je na členských státech, aby zakročily proti leteckým společnostem, které neuplatňují nařízení v plném rozsahu. Komise může pouze zahájit řízení pro nesplnění povinnosti proti členským státům, které své povinnosti při prosazování nařízení nesplní.

Komise ve svém sdělení z roku 2007 zastávala názor, že určité období stability současného systému je nezbytné, aby vnitrostátní orgány odpovědné za prosazování nařízení, letecké společnosti, členské státy i samotná Komise mohly prakticky, logicky a srozumitelně nařízení provádět. Kromě uvedeného sdělení Komise v roce 2007 vyzvala společně všechny zúčastněné subjekty (zejména letecké společnosti a vnitrostátní orgány), aby vypracovaly soubor dokumentů, který by zlepšil uplatňování a dodržování nařízení. Všechny tyto dokumenty jsou nyní k dispozici na internetové stránce Komise.⁽²⁶⁾ Rok 2008 poskytl nutné období stability, které zúčastněným subjektům umožnilo zavést v praxi všechny postupy a mechanismy dohodnuté v roce 2007.

Protože všechny vnitrostátní orgány odpovědné za prosazování nařízení tento dobrovolný postup přijaly za svůj a začaly zlepšovat prosazování nařízení, nebylo v letech 2007-2008, tedy v období stability, zahájeno žádné řízení pro nesplnění povinnosti.

Schůzka v Bruselu dne 2. prosince loňského roku, na níž se sešly všechny zúčastněné subjekty, uzavřela období stability a zahájila novou fázi hodnocení, ve které bude Komise analyzovat, zda a proč není nařízení č. 261/2004 stále vhodně dodržováno, a přijme nutná řešení.

V lednu 2009 hodlá Komise navázat kontakty ve věci tří spisů se dvěma členskými státy v systému „EU Pilot“ pro řešení problémů, z toho ve dvou případech ohledně nečinnosti italského vnitrostátního orgánu odpovědného za prosazování nařízení a v jednom případě ohledně nečinnosti španělského vnitrostátního orgánu odpovědného za prosazování nařízení. Na základě odpovědi příslušných vnitrostátních orgánů v těchto případech může proti nim Komise zahájit řízení pro nesplnění povinnosti. Za druhé, útvary Komise v nadcházejících týdnech zašlou několika členským státům dopis se žádostí o další informace ohledně způsobu, jakým prosazují nařízení vůči zahraničním leteckým dopravcům. Nebudou-li informace poskytnuté těmito členskými státy uspokojivé, zahájí proti nim Komise řízení pro nesplnění povinnosti v roce 2009.

3. Protože se na Komisi obrací písemně pouze malý počet cestujících nespokojených s odpovědí letecké společnosti nebo vnitrostátního orgánu odpovědného za prosazování nařízení, Komise se domnívá, že tyto stížnosti nemusí správně odrážet celkovou situaci v Evropě. Tyto stížnosti jsou však Komisi velmi užitečné pro sledování způsobu, jakým členské státy a letečtí dopravci uplatňují nařízení, a pro přijímání vhodných opatření v případě potřeby.

Komise zasílá příslušnému vnitrostátnímu orgánu odpovědnému za prosazování nařízení všechny dopisy cestujících poskytující informace, které naznačují, že daná letecká společnost nedodržuje své povinnosti podle nařízení. Komise s vnitrostátními orgány odpovědnými za prosazování nařízení sleduje jejich práci v daných věcech a průběžně informuje cestující, kteří o to požádají.

Komise povzbuzuje vnitrostátní orgány odpovědné za prosazování nařízení ke spolupráci a výměně informací, aby zajistila jednotnější provádění nařízení. Za tímto účelem Komise pořádá s vnitrostátními orgány odpovědnými za prosazování nařízení pravidelné schůzky. Poslední se konala dne 2. prosince 2009, příští má proběhnout v květnu v podobě společného zasedání vnitrostátních orgánů odpovědných za prosazování nařízení, evropských spotřebitelských center a sítí spolupráce při ochraně spotřebitele. Na těchto zasedáních jsou systematicky projednávány problémy uvedené ve stížnostech cestujících.

4. Počet stížností, které Komise obdržela, od roku 2005 klesl a od roku 2007 se ustálil na zhruba 2 200 dopisech a e-mailech ročně. Dva cestujícími nejčastěji uváděné druhy incidentů jsou problémy týkající se jejich zavazadel (nařízení č. 889/2002, kterým se provádí Montrealská úmluva) a dlouhých zpoždění nebo

⁽²⁶⁾ <http://apr.europa.eu>

zrušení letu (nařízení č. 261/2004). Po přijetí nařízení č. 261/2004 se počet případů vícenásobného zarezervování místa a změny třídy na nižší jasně snížil.

5. Na podzim roku 2009 hodlá Komise předložit Radě a Parlamentu další zprávu o fungování a výsledcích nařízení č. 261/2004. Sdělení, které Komise přijme ve druhém pololetí tohoto roku, bude analyzovat 4 roky fungování nařízení, aby vyhodnotilo jeho úspěch při snižování počtu incidentů a zlepšování ochrany práv cestujících v letecké dopravě. Rovněž oznámí úmysly Komise ve věci budoucích legislativních opatření.

*

* *

Otázka č. 70, kterou pokládá Tadeusz Zwiefka (H-0011/09)

Předmět: Vysílání nezákonné televizní stanice al-Manar

Před nedávnem Německo zakázalo vysílání televize al-Manar v Německu. Podle tohoto zákazu je pro kohokoli nezákonné spolupracovat s televizí al-Manar. Tento zákaz následuje po zákazu vysílání televize al-Manar ve Francii, Španělsku a Nizozemí, protože al-Manar TV porušuje evropské právní předpisy v audiovizuální oblasti.

Podle zákazu vydaného dne 11. listopadu německým spolkovým ministrem vnitra spočívá „účel a činnost al-Manar TV v podpoře a obhajobě používání násilí jako prostředku k dosažení politických a náboženských cílů a ve výzvách k takovému násilí“. Zákaz rovněž popisuje al-Manar jako televizi, která šíří „výzvy k mučednictví formou sebevražedných bombových útoků“ a uvádí, jak televize al-Manar používá verše z Koránu k ospravedlnění a prosazování násilí.

Nastolila Komise problém vysílání televize al-Manar do Evropy prostřednictvím Nilesatu během zasedání výboru pro přidružení EU a Egypta dne 16. prosince 2008? Pokud ne, může Komise vysvětlit proč?

Odpověď

(CS) Komise sdílí obavy pana poslance z toho, že některé materiály vysílané televizí al-Manar představují podněcování k nenávisti.

První zasedání výboru pro přidružení EU a Egypta dne 16. prosince 2008 konstatovalo pokrok dosažený při provádění dohody o přidružení a společného akčního plánu v rámci evropské politiky sousedství. Mezi jinými body programu výbor pro přidružení jednal i o závěrech jednotlivých schůzí podvýborů, které se konaly během roku 2008; nebylo však podrobně nastoleno žádné konkrétní téma, protože to se provádí v příslušném podvýboru.

Vhodným mechanismem pro nastolení problémů souvisejících s bojem proti rasismu, xenofobii a netoleranci je podvýbor pro politické záležitosti s Egyptem. Patří k němu i závazek ve společném akčním plánu EU a Egypta „posílit úlohu sdělovacích prostředků v boji proti xenofobii a diskriminaci na základě náboženského přesvědčení či kultury“ a podpora médií, aby „se chopily své odpovědnosti v této věci“.

Na prvním zasedání podvýboru pro politické záležitosti s Egyptem dne 2.-3. června 2008 se otázka podněcování k nenávisti prostřednictvím sdělovacích prostředků neprojednávala. Vzhledem k mnoha dalším naléhavým událostem, které bylo třeba projednat, i k prioritám Evropské unie pro tento dialog, bylo s členskými státy rozhodnuto, že tato otázka nebude na prvním zasedání podvýboru projednávána (viz odpověď Komise na otázky k ústnímu zodpovězení H-0480/08 a H-0491/08).

Komise nastolila problém vysílání televize al-Manar při několika jiných příležitostech: například po intervenci Komise na druhém zasedání podvýboru Evropské unie a Libanonu pro lidská práva, řádnou správu věcí veřejných a demokracii dne 17. listopadu 2008 vydala libanonská vláda prohlášení, že nikdy neobdržela oficiální stížnost na televizi al-Manar. Kromě toho byla tato otázka projednávána na zasedání pracovní skupiny regulačních orgánů audiovizuálních mediálních služeb⁽²⁷⁾ dne 4. července 2008. Na zasedání kontaktního výboru⁽²⁸⁾ dne 16. prosince 2008 se Komise členských států dotázala, zda existují čerstvé

⁽²⁷⁾ zřízena směrnicí 89/552/EHS ve znění směrnice 2007/65/ES o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání, Úř. věst. L 332 ze dne 18. prosince 2007.

⁽²⁸⁾ zřízen směrnicí 89/552/EHS ve znění směrnice 2007/65/ES o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání, Úř. věst. L 332 ze dne 18. prosince 2007.

důkazy o tom, že televize al-Manar stále podněcuje k nenávisti a pokud ano, zda by mohly členské státy zvážit podání diplomatické stížnosti libanonské vládě (a informovat o tom Komisi).

Komise tuto otázku nadále pozorně sleduje a může ji nastolit při další příležitosti v rámci pravidelného politického dialogu Evropské unie s Egyptem a Libanem či na jiném fóru.

*
* *

Otázka č. 71, kterou pokládá Krzysztof Hołowczyc (H-0020/09)

Předmět: Spravedlivá hospodářská soutěž v odvětví letecké dopravy ve Společenství

Cílem směrnice 2005/29/ES⁽²⁹⁾ je standardizovat právní předpisy o nekalých obchodních praktikách ve Společenství. Směrnice se snaží harmonizovat boj proti nekalé hospodářské soutěži v oblasti praktik mezi podniky a spotřebiteli. Cíle směrnice znovu potvrzuje sdělení Komise KOM(2007)0099 o strategii spotřebitelské politiky EU 2007–2013.

Ačkoli je dynamický růst nízkonákladových leteckých společností kladným jevem, uvedla by Komise, jaká opatření přijímá k zajištění toho, aby tyto letecké společnosti poskytovaly přesné informace o tarifech?

Nedomnívá se Komise, že praktiky irské nízkonákladové letecké společnosti, která u letenek nakupovaných prostřednictvím internetu systematicky účtuje daleko vyšší ceny, než jaké jsou původně inzerovány, směřují proti cílům výše uvedené směrnice?

Odpověď

(CS) Komise si je vědoma problému jasného a úplného uvádění cen v odvětví letecké dopravy a přijala opatření, která mají zajistit, aby letecké společnosti své praktiky zlepšily. V září 2007 Komise s vnitrostátními orgány koordinovala systematické kontroly dodržování předpisů EU na ochranu spotřebitele (EU sweep) zaměřené na internetové stránky pro prodej letenek včetně internetových stránek leteckých společností.

Bylo zkontrolováno více 400 internetových stránek a výsledky ukázaly, že zhruba třetina z nich vykazala porušení předpisů, přičemž nejčastějším přestupkem byly klamavé informace o ceně. Ceny letenek, někdy inzerovaných jako bezplatné, nezahrnovaly daně a poplatky, a proto byla konečná účtovaná cena podstatně vyšší než cena inzerovaná. 60 % těchto nesrovnalostí bylo v následujících 13 měsících napraveno⁽³⁰⁾. Zbývajících 40 % je stále šetřeno.

Směrnice o nekalých obchodních praktikách⁽³¹⁾ stanoví obchodníkům povinnost poskytovat spotřebitelům včas a jasně informace, které potřebují k tomu, aby se mohli informovaně rozhodnout. Obchodníci musí jasné, úplné a konečné ceny včetně daní a jiných poplatků uvádět i při inzerování cen.

Směrnice rovněž stanoví, že i když je informace technicky správná, bude považována za klamavou, pokud uvádí nebo je schopná uvést průměrného spotřebitele v omyl. Kromě toho seznam v příloze směrnice zakazuje klamavě popisovat produkt jako bezplatný, pokud bezplatný není.

Konkrétněji však nařízení o společných pravidlech v oblasti provozu leteckých služeb ve Společenství⁽³²⁾, které vstoupilo v platnost dne 1. listopadu 2008, ukládá leteckým společnostem povinnost uvádět úplné ceny letenek. Ty by měly zahrnovat daně a letištní poplatky a veškeré ostatní předvídatelné poplatky.

V listopadu jsme se s komisařem pro dopravu sešli se zástupci odvětví letecké dopravy, abychom zvýšili úroveň souladu jejich internetových stránek s právními předpisy Evropské unie o právech spotřebitele. Odvětví byl předán seznam pro kontrolu dodržování právních předpisů u internetových stránek a Komise

⁽²⁹⁾ Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽³⁰⁾ IP/08/1857

⁽³¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách).

⁽³²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008, kterým se stanoví společná pravidla v oblasti bezpečnosti civilního letectví (přepracované znění).

zástupce odvětví informovala o tom, že letos na jaře nezávislá studie prošetří, které internetové stránky seznam dodržují.⁽³³⁾

*
* *

Otázka č. 72, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0021/09)

Předmět: Zhoršení pobřežní lodní dopravy (námořní kabotáže)

Podle podložených údajů, které poskytlo řecké generální ředitelství pro hospodářskou soutěž, je 14 společností pobřežní dopravy spolu s Uníí společností pobřežní dopravy (Union of Coastal Shipping Companies, UCSC) obviňováno mimo jiné z hamonizování své cenové politiky, dohod ohledně jízdních řádů, nepřímých dohod na cenách přepravného a koordinace politik v rámci UCSC s cílem ukončit trasy na Egejské a Dodekanéské ostrovy a zvýšit tak zisky společností lodní dopravy. Legislativní rámec, který v Řecku vypracovaly vlády stran Nea Dimokratia a PASOK, a legislativní rámec v jiných členských státech na základě nařízení EHS č. 3577/92⁽³⁴⁾ vedly k celkovému zhoršení spojení pobřežní dopravy, což způsobilo závažné problémy pracovníkům a obyvatelům ostrovů. V době, kdy se rychle blíží konec tohoto funkčního období Parlamentu, je nepřijatelné, že ačkoli uplynulo sedm let od zveřejnění poslední zprávy o námořní kabotáži (KOM(2002)0203), Komise ještě nezveřejnila zprávu novou.

Proč Komise takovou zprávu nezveřejnila a kdy to hodlá učinit? Hodlá zrušit nařízení č. 3577/92, které směřuje proti zájmům pracujících a institucionalizovalo plnou imunitu vlastníků lodí a kartelů v pobřežní dopravě?

Odpověď

(CS) Komise bere na vědomí obavy, které pan poslanec vyjádřil ohledně údajných praktik řeckých dopravců, ale chtěla by upozornit na skutečnost, že od 1. května 2004⁽³⁵⁾ nesou odpovědnost za prosazování pravidel Evropské unie pro hospodářskou soutěž společně Komise a vnitrostátní orgány pro ochranu hospodářské soutěže i vnitrostátní soudy členských států Evropské unie. Komise důvěřuje řeckému orgánu pro ochranu hospodářské soutěže, že bude uplatňovat právo ES pro hospodářskou soutěž, je-li v daném případě použitelné. V takovém případě je řecký orgán pro ochranu hospodářské soutěže povinen s Komisí úzce spolupracovat (článek 11 nařízení č. 1/2003).

Účelem nařízení o kabotáži⁽³⁶⁾ je liberalizovat služby námořní kabotáže uplatněním svobody poskytování těchto služeb v kterémkoli členském státě Evropské unie na vlastníky lodí ze Společenství provozující plavidla registrovaná a plující pod vlajkou členského státu. Je třeba upozornit, že nařízení tyto služby liberalizovalo a zároveň respektovalo zvláštní potřeby veřejnosti dopravovat se z ostrovů a na ostrovy tím, že členským státům ponechalo volbu zda a do jaké míry by měly být veřejné služby poskytovány.

Komise velmi pečlivě sleduje uplatňování nařízení o kabotáži. Kromě toho je podle článku 10 nařízení Komise povinna podávat Radě každé dva roky zprávu o uplatňování nařízení. Jak pan poslanec uvedl, poslední (čtvrtá) zpráva za období 1999-2000 byla přijata v roce 2002. Po dohodě s Radou⁽³⁷⁾ se Komise rozhodla zahrnout do páté zprávy delší období, aby plně analyzovala vývoj trhu kabotáže ve Společenství včetně Řecka, které bylo poslední zemí, která využívala výjimky. Komise nyní tuto pátou zprávu připravuje. V rámci této práce hodlá Komise před přijetím zprávy konzultovat zúčastněné subjekty a v případě potřeby předložit další návrhy.

*
* *

⁽³³⁾ IP/08/1857

⁽³⁴⁾ Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7.

⁽³⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy, Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁶⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž), Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7.

⁽³⁷⁾ Závěry Rady ze dne 5.11.2002.

Otázka č. 73, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0023/09)**Předmět: Katastrofický dopad obchodní krize na domácnosti zemědělců**

Provádění pravidel přijatých po střednědobém přezkumu pro jednotlivé produkty vedlo ke kolapsu cen, které již nepokrývají ani výrobní náklady. Například cena tvrdé pšenice klesla z 0,50 eur za kilogram v roce 2007 na 0,30 eur v roce 2008; cena bavlny klesla z 0,40 na 0,20 eur za kilogram a cena olivového oleje klesla ve stejném období ze 3,5 eur za kilogram na 2,4 eur za kilogram.

Protože tyto poklesy znamenají, že většina domácností řeckých zemědělců stojí před úpadkem, zvažuje Komise přijetí opatření, která by řešila katastrofický dopad obchodní krize? Pokud ano, jaká opatření předpokládá?

Odpověď

(CS) Po prudkém a rychlém vzestupu na konci roku 2007 a začátku roku 2008 se ceny mnoha zemědělských komodit drasticky propadly, zejména v důsledku silného vývoje produkce na úrovni Evropské unie i na světové úrovni v roce 2008. Nyní jsou zpět na úrovních podobných úrovním před cenovými špičkami nebo i nižších. Kromě toho pokles cen zhoršila zvýšená nervozita a nejistota hospodářského výhledu a obecně neklidná situace v globálním finančním systému.

Pokles cen v roce 2008 vedl v mnoha členských státech EU k určitému poklesu příjmů, ačkoli hlavním činitelem poklesu příjmů zemědělců byly ve skutečnosti vysoké ceny vstupů (zvláště energie a hnojiv). V Řecku klesl příjem na pracovníka v zemědělství o 7 % v reálném vyjádření, i přes 3% růst hodnoty zemědělských produktů (v důsledku 4% nárůstu objemu výstupů a lehkého poklesu cen výstupů o 1 %).

I přes tyto nepříznivé cenové trendy byly příjmy zemědělců v Řecku v roce 2008 významně podpořeny poskytnutím oddělených přímých plateb EU, které jsou vypláceny bez ohledu na aktuální stav cen na trhu a které v příjmech řeckého odvětví zemědělství tvoří zhruba 40 %. Kromě toho Komise ve snaze vyrovnat současný trend klesajících cen na zemědělském trhu nedávno upravila své řízení trhu v odvětví mléka a mléčných výrobků.

*
* *

Otázka č. 74, kterou pokládá Sajjad Karim (H-0026/09)**Předmět: Přeshraniční videokonference**

Dne 18. prosince 2008 přijal Evropský parlament usnesení obsahující doporučení Komisi o e-justici. Pokud jde o stávající systém shromažďování důkazů v jiných členských státech, usnesení uvádí, že je i nadále založen na pomalých a neúčinných nástrojích, které umožňuje vzájemná pomoc v trestních věcech, a že využívání technologických nástrojů, např. videokonferencí, v případě potřeby a pouze tehdy, nebude-li to na úkor právního postavení osoby podávající svědeckou výpověď, by bylo významným krokem vpřed při získávání důkazů na dálku.

Dosud však nejsou k dispozici statistické údaje o uplatňování videokonferencí v praxi a zdá se, že videokonference stále nejsou plně využívány.

Předpokládá Komise konkrétní opatření v oblasti plného využívání videokonferencí, včetně poskytnutí seznamu zemí a konkrétních míst, kde lze videokonference uskutečnit?

Souhlasí Komise s tím, že existuje zvláštní potřeba zavedení ochranných opatření, která by zajistila ochranu práv občanů a integrity systémů soudnictví?

Bude Komise zvažovat nebo dokonce potvrzovat nevýhody videokonferencí?

Odpověď

(CS) 1. Komise sdílí názor, že možnost využití videokonferencí pro shromažďování důkazů v přeshraničních věcech by mohla být způsobem, jak usnadnit řízení občanům, kterých se takové věci týkají.

Evropské právní předpisy již stanoví možnosti a pravidla pro využívání videokonferencí v přeshraničních věcech:

Akt Rady ze dne 29. května 2000 zakládající podle článku 34 smlouvy o Evropské unii Úmluvu o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi státy Evropské unie,

nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech,

směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů,

nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích.

Nařízení z roku 2001 umožňuje soudu z jednoho členského státu požádat soud v jiném členském státě, aby provedl dokazování v jiném členském státě. Toto nařízení stanoví možnost využití nejmodernějších technologických prostředků a upřednostňuje videokonference. Na podporu provádění tohoto nařízení bylo počátkem roku 2007 distribuováno 50 000 výtisků praktické příručky k nařízení, které měly zvýšit povědomí soudních orgánů o těchto ustanoveních.

V trestních věcech úmluva z roku 2000 uvádí, že členské státy vyhovějí žádosti z jiného členského státu o výslech svědka nebo znalce formou videokonference, pokud to nebude v rozporu se základními zásadami jejich vnitrostátního práva a budou mít technické prostředky k provedení výslechu.

Soudní orgán dožádaného členského státu předvolá osobu v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy. Při výslechu musí být přítomen představitel soudního orgánu dožádaného členského státu. Osoba se může dovolat práva neposkytnout svědectví v souladu s právními předpisy dožádaného i dožadujícího členského státu.

Tato pravidla platí jen pro výslech svědků a znalců. Členské státy však mohou souhlasit i s uplatněním pravidel výslechu obviněných osob v souladu s vnitrostátními právními předpisy a příslušnými mezinárodními nástroji.

Ustanovení o použití videokonferencí obsahuje i dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci z roku 2003.

Usnesení Parlamentu a akční plán Rady o e-justici podporují zvažování veškerých možných druhů využití videokonferencí v soudních věcech.

2. Dne 5. prosince 2007 přijala Komise zprávu o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1206/2001⁽³⁸⁾. Pro přípravu této zprávy byl proveden průzkum, který byl zveřejněn v březnu 2007⁽³⁹⁾. Průzkum ukázal, že pokud jde o využívání moderní komunikační technologie při dokazování,

62,2 % právních odborníků uvedlo, že byla využívána zřídka,

17,7 % zažilo její využití někdy a

4,2 % často.

Využívání moderních komunikačních technologií považovalo 24,3 % těchto odborníků za zajímavé pro zlepšení účinnosti dokazování, snížení nákladů a značné časové úspory.

Současné diskuse v pracovní skupině Rady pro e-justici ukazují, že jakkoli videokonference nejsou dosud využívány široce, nedávné snahy členských států vedly k daleko širšímu vybavení soudů a zvýšenému zájmu o využití videokonferenčních zařízení v přeshraničních věcech.

Radou organizovaný průzkum ukázal, že zařízení instalované v různých členských státech dodržuje stejné mezinárodní technické normy. Zásadní překážky či obtíže pro širší využívání videokonferencí v přeshraničních věcech však mohou představovat otázky organizační (například kontaktní místa, testovací fáze atd.) a právní (dostatečné pochopení jiného právního systému a struktury).

⁽³⁸⁾ KOM(2007) 769 v konečném znění

⁽³⁹⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc/final_report_ec_1206_2001_a_09032007.pdf

3. Evropský soudní atlas ve věcech občanských⁽⁴⁰⁾ obsahuje seznam soudů ve všech členských státech. Jestliže informace poskytlo kontaktní místo Evropské soudní sítě, je možné zjistit, které soudy jsou vybaveny zařízením pro videokonference, a spojit se s nimi.

Budoucí evropský portál e-justice, který má být představen na konci prosince 2009, bude obsahovat podrobnější informace o využití videokonferencí a rozmístění zařízení pro videokonference u soudů.

4. Evropská e-justice je pro Komisi prioritou. Při rozpravách o využití informačních a telekomunikačních nástrojů pro zlepšení účinnosti v přeshraničních věcech je klíčovým prvkem ochrana práv obětí a obviněných. Organizace a právní podmínky využívání videokonferencí ve vnitrostátních věcech je odpovědností členských států.

Komise však vítá veškeré připomínky a návrhy, které mají zlepšit integritu systémů soudnictví a chránit práva občanů. Komise má přímé kontakty s evropskými i mezinárodními organizacemi advokátů. V roce 2009 bude využívání videokonferencí v přeshraničních věcech projednáno na jednom ze zasedání Justičního fóra⁽⁴¹⁾. Cílem je podnítit výměnu zkušeností a diskuse o nejlepším využívání tohoto nástroje.

5. Je nezbytné řádně posoudit výhody a případné nepříznivé důsledky využívání videokonferencí v přeshraničních věcech. Je naprosto nutné zajistit plné dodržování práv občanů a zabezpečit, aby nebyla nepříznivě ovlivněna kvalita práce právních odborníků, a při přizpůsobování nástrojů řádně zohlednit potřeby občanů a právních odborníků.

V přeshraničních věcech může například řízení probíhat ve více jazycích. Proto je kvalita překladu zásadní otázkou, kterou je třeba podrobně posoudit z hlediska tlumočení na místě i na dálku.

Komise podporuje výzkum zvláštních potřeb tlumočení v rámci videokonferenčních výměn.

Aby bylo dosaženo plného potenciálu, který videokonference nabízejí, a aby bylo zajištěno jejich nejlepší využití, je třeba posoudit a prosazovat osvědčené postupy, porozumět obtížím a dát praktické odpovědi. V pozdější fázi mohou být potřebné další právní předpisy, to však v současné době nepředstavuje hlavní překážku.

*
* *

Otázka č. 75, kterou pokládá Mikel Irujo Amezaga (H-0027/09)

Předmět: Správné uvedení oblasti Euskal Herria na mapách

Ve své otázce P-6678/08 poslanec Evropského parlamentu José Javier Pomés Ruiz nesprávně zpochybnil správnost pojmu Euskal Herria. Článek 1 Statutu autonomní oblasti Baskicko (ústavní zákon č. 3/1979) uvádí: „Baskický lid neboli Euskal Herria, jako vyjádření národnosti a pro účely získání samosprávy představuje autonomní společenství v rámci španělského státu pod názvem Euskadi nebo Baskicko, v souladu s ústavou a tímto statutem, která je jeho základním zákonem“. Kromě toho článek 2 uvedeného statutu uvádí, že „[provincie] Álava, Guipúzcoa a Vizcaya, jakož i Navarre, mají právo být součástí autonomní oblasti Baskicko“.

Proto by mělo být jasné, že pojem Euskal Herria je uznán ústavním zákonem, jinými slovy vyšší právní autoritou, a že tento pojem zahrnuje i provincii Navarre.

S ohledem na výše uvedené, mohla by Komise jasně říci, že rozhodně nedošlo k žádné „technické chybě“, nehledě na prohlášení komisařky Wallströmové v odpovědi na zmíněnou otázku?

Odpověď

(CS) Mapy Evropy, které Komise pro informaci zveřejňuje, uvádějí pouze úřední názvy autonomních oblastí a řídí se územním členěním, o němž rozhodl členský stát.

*
* *

⁽⁴⁰⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_cs.htm

⁽⁴¹⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/news/information_dossiers/justice_forum/index_en.htm

Otázka č. 76, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0036/09)**Předmět: Pokrok v boji proti korupci v zemích Balkánu**

Jakého pokroku bylo podle názoru Komise dosaženo v boji proti korupci v kandidátských zemích Balkánu?

Odpověď

(CS) Boj proti korupci je jednou z klíčových otázek, které Komise pozorně sleduje a prosazuje ve vztahu ke kandidátským a potenciálním kandidátským zemím západního Balkánu. Provádí to v úzké spolupráci s ostatními hlavními zúčastněnými subjekty, jako je Rada Evropy, mezinárodní finanční instituce i nevládní organizace. V naší výroční zprávě o dosaženém pokroku se podobně zmiňujeme o vývoji v této oblasti. Boj proti korupci je také důležitým srovnávacím měřítkem v dialogu o liberalizaci víz.

Celkově korupce zůstává ve většině států západního Balkánu závažným problémem, i přes značné úsilí vynaložené v některých zemích. Zvláště počty odsouzení za případy korupce jsou obvykle nízké, což vede k obviněním z korupce uvnitř systému soudnictví. Korupcí nejvíce zranitelné oblasti zahrnují financování politických stran, privatizaci a veřejné zakázky, postižena jsou však i další odvětví, jako školství a zdravotnictví.

Pokud jde o kandidátské země, došlo k určitému dalšímu pokroku:

V Chorvatsku je nyní převážně zaveden právní rámec boje proti korupci a Úřad pro boj proti korupci organizované trestné činnosti (USKOK) se stává aktivnější. Korupce je však stále velmi rozšířená. Je nutné další úsilí v oblasti řešení a trestního stíhání korupce na nejvyšší úrovni i korupce v oblasti státních zakázek. Chybí kultura politické individuální odpovědnosti.

Bývalá jugoslávská republika Makedonie dosáhla jistého pokroku při provádění protikorupční politiky a zlepšila některé své protikorupční zákony. Provádění a sledování však nadále ztěžuje roztržštěný právní systém, který je výsledkem velkého počtu legislativních aktů. Celkově představuje korupce zvláště závažný problém. Při provádění ustanovení o financování politických stran a volebních kampaní jsou nutné další kroky.

Pokud jde o potenciální kandidáty, je situace následující:

V Albánii je pokrok v boji proti korupci nadále pomalý. V říjnu 2008 byla přijata nová protikorupční strategie na období 2007-2013 s akčním plánem. Musí začít její provádění a je třeba ještě posoudit monitorovací mechanismy. Korupce v Albánii je nadále zvláště závažným problémem.

Pokud jde o Bosnu a Hercegovinu, je pokrok také stále pomalý. Komise na setkáních s politickými vůdci Bosny a Hercegoviny upozornila na to, že je nutné prokázat politickou vůli a přijmout rozhodná opatření v boji proti korupci. Země musí zlepšit své protikorupční právní předpisy a potřebuje důraznější vyšetřování a trestní stíhání.

V Černé hoře zesílily snahy v oblasti monitorování, zvyšování povědomí a přijímání nutného právního rámce pro boj proti korupci. Korupce však zůstává závažným a rozšířeným problémem a při zajišťování vhodné míry trestního stíhání a odsouzení jsou vykazovány omezené výsledky.

Srbsko dosáhlo jistého pokroku v boji proti korupci a přípravě komplexní protikorupční politiky. Legislativní rámec se zlepšil a byly zřízeny specializované odbory při soudech a úřadech státních zástupců. Praktické výsledky boje proti korupci jsou však dosud omezené a korupce je nadále rozšířená a představuje pro Srbsko závažný problém.

V případě Kosova je podle rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1244/99 korupce stále rozšířeným a vážným problémem. Důvodem je nedostatečná legislativa a prováděcí opatření i nedostatek jasného politického odhodlání a slabost systému soudnictví.

*

* *